

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. **93**

Presidència **del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó**

Sessió celebrada dia 12 de setembre de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears de condemna dels atemptats de Barcelona i Cambrils.. [4951](#)

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 10082/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a repartiment de l'impost turístic.. [4951](#)

2) RGE núm. 10091/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a desaparició d'indústries emblemàtiques de les Illes.. [4953](#)

3) RGE núm. 10107/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a rescat del túnel de Sóller.. [4954](#)

4) RGE núm. 10108/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa al català com a mèrit de l'administració.. [4955](#)

5) RGE núm. 10109/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a augment del personal eventual del Govern.. [4957](#)

- 6) RGE núm. 10110/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació del servei Aerotib... 4958
- 7) RGE núm. 10112/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desproveïment de vacunes a les Illes Balears.. 4959
- 8) RGE núm. 10114/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a control de fondeig sobre posidònia.. 4960
- 9) RGE núm. 10115/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a acords en matèria d'habitatge... 4962
- 10) RGE núm. 10111/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa al cessament del gerent de la Fundació per a l'Esport Balears... 4963
- 11) RGE núm. 10089/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a requisit de català a l'administració.. 4964
- 12) RGE núm. 10090/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a accions contra el turisme a les Illes.. 4965
- 13) RGE núm. 10097/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa al xec formació.. 4967
- 14) RGE núm. 10116/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a regulació del dret subjectiu a un habitatge digne... 4968
- 15) RGE núm. 10113/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a taxa a la indústria turística.. 4970
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 9574/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria de neteja de torrents.. 4971
- III. MOCIÓ RGE núm. 7333/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb les clàusules socials, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1894/17.. 4975
- IV. Escrit RGE núm. 10049/17, de sol·licitud de compareixença, amb debat i votació, de la Sra. Consellera d'Hisenda i Administracions Públiques**, en relació amb la presentació del límit màxim de despesa no financera per a l'exercici del 2018.. 4986
- V. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 7109/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a reprovació del vicepresident i conseller d'Innovació, Recerca i Turisme.. 5011
- 2) RGE núm. 3224/17**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política estatal de beques... 5025
-

EL SR. PRESIDENT:

Diputats i membres del Govern... Per favor, guardin silenci.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears de condemna dels atemptats de Barcelona i Cambrils.

A continuació durem a terme la lectura de la declaració institucional en condemna dels atemptats de Barcelona i Cambrils. Té la paraula la secretària primera, la Sra. Joana Aina Campomar, per tal de fer la lectura.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

“El Parlament de les Illes Balears condemna unànimement els brutals atemptats comesos a Barcelona i Cambrils el passat 17 d'agost, expressa el seu condol per les víctimes mortals i mostra el seu suport als amics i familiars. Així mateix manifesta el desig que els ferits es puguin recuperar d'una manera ràpida i efectiva de les seqüeles físiques i psicològiques dels atemptats.

El dolor provocat per aquestes accions terroristes de violència extrema ha colpit tot Catalunya i, per extensió, tot l'Estat. Tot i això, davant d'una situació d'extrema gravetat, la ciutadania, les institucions i els serveis públics del país han actuat d'una manera exemplar.

El Parlament vol destacar d'una manera especial la reacció cívica de la societat catalana, que ha mostrat des del primer moment un immens esperit solidari i ha sabut respondre majoritàriament amb la maduresa necessària per saber distingir entre la utilització espúria de les religions com a font d'extremisme violent i la pacífica convivència de les diverses identitats religioses presents a Catalunya.

L'execrable objectiu últim dels terroristes és generar por i odi a la societat contra la qual atempten, i aniquilar valors essencials com la llibertat o el respecte a la diferència. És per això que és tan important la resposta serena, solidària i pacífica que la societat ha donat davant dels atemptats: la resposta d'una societat democràticament madura i cohesionada entorn de la pluralitat i de la llibertat.

El Parlament fa una crida a continuar treballant per la democràcia i la cohesió social del nostre país. La pluralitat només es pot defensar des de la democràcia, i la democràcia és la garantia per viure en una societat plural i diversa i alhora cohesionada.

Cal tenir ben present que els atemptats de Barcelona i Cambrils s'afegeixen als que en els darrers anys han patit altres ciutats d'arreu del món, d'una manera especialment sagnant i constant en les zones en conflicte i en països en situació d'extrema pobresa.

En aquest sentit el Parlament referma el seu compromís amb la cultura de la pau recollit a l'Estatut, reiterat en diverses declaracions institucionals i emparat, entre d'altres lleis, per la Llei de foment de la pau. Aquest compromís obliga a aprofundir en valors com la tolerància i el diàleg, a fer una

tasca de prevenció dels extremistes violents i a promoure activament una cultura de pau i no-violència, una cultura de pau que ha d'apostar per la resolució dels conflictes armats i per la superació de les situacions d'injustícia.

Alhora el Parlament es compromet a treballar de manera integral en diferents àmbits per millorar l'eficàcia en la prevenció de la radicalització i la lluita contra el terrorisme.

Així mateix el Parlament es compromet a continuar treballant permanentment per garantir els drets i les llibertats individuals i col·lectives que defineixen la nostra democràcia, perquè la solidaritat, la llibertat i la convivència pacífica en la diversitat són la derrota del terrorisme.”

EL SR. PRESIDENT:

Podem donar la declaració institucional aprovada per assentiment?

(Aplaudiments)

Doncs queda aprovada la declaració institucional de condemna dels atemptats de Barcelona i Cambrils.

Passam al primer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 10082/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a repartiment de l'impost turístic.

Passam a la primera pregunta, RGE núm. 10082/17, relativa a repartiment de l'impost turístic, que formula la diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Sí, ahora voy. Bueno, *bon dia a tothom*. Durante estas vacaciones he leído en prensa todos los planes que se están haciendo para gastar el dinero recaudado por la ecotasa. Una vez más me preocupa que lo recaudado en este impuesto no se invierta en paliar los problemas ocasionados por la actividad turística. Por eso le pregunto qué criterios sectoriales se aplicarán en el siguiente reparto del impuesto turístico recaudado en este 2017.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula el Sr. Vicepresident Gabriel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Miltà):

Gràcies, Sr. President. Com vostè sap hem d'anar primer a allò que diu la llei. La llei parla de quatre grans eixos..., cinc: medi ambient, per una banda; el segon, turisme sostenible i

temporada baixa; el tercer, patrimoni històric i cultural; el quart, diversificació econòmica; i el cinquè, qualitat de l'ocupació.

El 2016, a més, en el pla que es va publicar en el seu dia i es va aprovar a la comissió, es varen fixar com a objectiu sobretot prioritari la millora d'infraestructures hidràuliques i del cicle de l'aigua. De fet, dels 46 projectes 33 tenien l'objectiu prioritari que marca la llei, que és la protecció mediambiental, un total de 30 milions d'euros, i el 20% restant, 6,2 milions d'euros, 13 projectes de la resta d'eixos, i aquí hi ha projectes que bé ja estan acabats o s'estan executant, com el projecte de connexió de la planta dessaladora de Santa Eulària, el foment de mobilitat sostenible en espais naturals i platges de Mallorca, el Camí de Cavalls de Menorca, la renovació de la zona de vianants dels Pujols a Formentera, o la creació del centre de formació professional per a l'ocupació nàutica.

En relació amb el pla anual de 2017, que també està publicat, com vostè sap, s'ha posat com a objectiu prioritari l'adquisició o la rehabilitació de patrimoni natural, històric i cultural; la diversificació del model econòmic i la millora del medi natural i del cicle de l'aigua. Els recursos per al 2017 seran en total 64.687.000 euros, tot i que aquesta quantitat està condicionada perquè hi ha tota una sèrie de plurianuals que es varen aprovar l'any passat i que també per tant condicionen aquesta quantitat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Sr. Barceló, mi preocupación fundamental..., desde luego que esos proyectos encajan en lo que ha dicho, la ley y el destino que queremos todos los ciudadanos que vayan para..., a que vaya destinada la ecotasa, pero mi preocupación es que pase como pasó con la ecotasa anterior: que realmente no se sabe el dinero que se recaudó, no se sabe realmente a qué fue destinada, y estamos muy cerca de las próximas elecciones y que todos estos proyectos que se subvencionen con el maná de la ecotasa únicamente vayan encaminados no a resolver los problemas de los ciudadanos y a paliar la huella que deja el turismo en nuestras islas sino a hacer electoralismo.

Entonces eso es lo que realmente me preocupa. Como, por ejemplo, totalmente de acuerdo con la ayuda a las limpiadoras de piso, pero ¿no sería mejor que el Partido Socialista y Podemos, que tienen una representación más que suficiente en el Congreso, atendieran esa reivindicación de que se puedan jubilar a los 60 años y que sus enfermedades profesionales sean..., sus enfermedades de trabajo sean reconocidas como enfermedades profesionales? Lo que me preocupa es que las medidas que estén tomando no sean para el bienestar de la ciudadanía, sino que sean para promocionar sus partidos políticos, eso es lo que me preocupa. Entonces por eso de aquí esta pregunta.

Y también quiero comentarle que estaré muy encima de todos estos proyectos porque una cosa es lo que dicen y

después otra cosa es lo que hacen. Entonces, comprobar que realmente esto va para lo que tiene que ir y que las cuentas estén claras, porque a los ciudadanos les gustaría saber cuánto se ingresa por la ecotasa y a qué va destinado y a qué partida, que los números cuadren, que no pasó con la ecotasa anterior. Es para prevenir anteriores fallos, si me permite llamarlo así.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Miltà):

Gràcies, Sra. Seijas. Bé, jo crec que l'ecotaxa de 2001 sí que tots sabem a què va anar destinada, i jo vull recordar, per exemple, que només la compra de la finca de Son Real crec que ja va valer realment, pels seus valors patrimonials, històrics i culturals, va valer ja aquest impost turístic, i vull recordar que si no s'hagués llevat en el seu moment disposàriem de 1.000 milions d'euros.

En el pla anual de 2017 ara tenim tots els projectes que s'han presentat. Hi ha hagut una sèrie de deficiències detectades en aquests projectes; ara estan en fase d'esmena i seran valorats una vegada que s'hagin esmenat. Li he d'informar, per cert, que s'han presentat un total de 122 projectes en aquest 2017, i l'import total dels projectes és de 310 milions d'euros. Com veu, per tant, no volem amagar cap tipus d'informació, el que volem és que es tengui i estigui damunt la taula. I a més la vull informar i li vull recordar que hi ha una pàgina web, Illes Balears sostenibles, on hi ha tota la informació dels projectes que s'han aprovat, de com s'estan desenvolupant i on es penjen cada un dels plans anuals perquè tothom pugui tenir el màxim d'informació possible, perquè efectivament estam d'acord amb vostè que la transparència i la informació són fonamentals per a l'èxit d'aquest impost turístic sostenible, que, com hem reiterat moltes vegades...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vicepresident, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Miltà):

... està en aquests moments donant ja fruits...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

I.2) Pregunta RGE núm. 10091/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a desaparició d'indústries emblemàtiques de les Illes.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 10091/17, relativa a desaparició d'indústries emblemàtiques de les Illes, que formula el diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Sr. Conseller d'Indústria, alguna cosa no funciona, alguna cosa està fallant, perquè, clar, aquí i en molts de fòrums ens omplim, s'omplen, ens omplim tots, nosaltres també, que l'objectiu de l'economia balear hauria de ser la diversificació. Alguns -en això no compartim el que fa la majoria parlamentària- fins i tot es dediquen a atacar la principal indústria del país, que és el turisme, i posen en entredit el turisme. Però resulta que després les notícies són que les poques indústries que queden a les Illes Balears tanquen, i una sabatera, una empresa sabatera d'Inca, George's, ha tancat recentment.

I a nosaltres ens preocupa molt perquè, clar, veim que les paraules van un cantó i els fets van per un altre, i per tant necessitam que això no passi, necessitam que es coordinin, i aquesta legislatura hem assistit al fet que una de les propostes amb les quals nosaltres hem estat d'acord amb el Govern, de diversificació, que era la Facultat de Medicina, el seu soci parlamentari hi estava en contra, que supòs que votaran un pressupost amb la Facultat de Medicina, però, bé, això seria una altra qüestió en la qual no entrarem.

En tot cas el que ens interessa saber al nostre grup parlamentari, al Grup Parlamentari El Pi, ens interessa saber quines gestions, abans del tancament, s'han fet de suport a aquesta indústria i a totes les indústries sabateres perquè puguin continuar amb la seva activitat a les Illes Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Té la paraula el Sr. Conseller Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidente. Sr. Melià, comparto con usted..., llevamos haciendo un trabajo conjuntamente; hemos, además, pactado determinados puntos del presupuesto de la propia conselleria en materia industrial con ustedes, y por supuesto lamentamos la desaparición de una industria como puede ser una empresa de calzado. En todo caso en primer lugar le señalaré lo que estamos haciendo con la empresa actualmente,

o le señalaré también todos los trabajos que se venían haciendo de forma...

En todo caso los directores generales, como sabe, se han reunido -dos de ellos- ya con la empresa y con el comité de empresa, y yo me he reunido con la propia propiedad para saber qué posibilidades teníamos para evitar el cierre. Es una decisión empresarial, se nos ha trasladado que era una decisión tomada, desafectada de cualquier otro tipo de actuación. Le hemos ofrecido determinadas líneas para poder evitar el cierre. Es una decisión empresarial que en todo caso hemos intentado evitar, pero que también yo creo que la empresa, si no lo ha señalado públicamente, era una decisión que tenía tomada. Así se nos ha transmitido, así se ha transmitido al comité de empresa, y por tanto ahora el trabajo de la conselleria será fundamentalmente la recolocación también de los propios trabajadores, respetando esa decisión empresarial, que creemos que tenemos que realizar, y seguir trabajando en fortalecer un sector industrial clave con todos ustedes a través de las distintas mesas que tenemos abiertas.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sr. Conseller, pensava que m'enumeraria el que han fet *ex ante*, és a dir, abans que es produís la decisió empresarial, que és el que ens interessa, perquè el que fan després ho respectam i evidentment pensam que vostès s'han de preocupar dels treballadors que queden en aquesta situació, només faltaria, ens pareix molt bé que ho facin, però la nostra pregunta no és tant, diguem-ho així, laboral com empresarial.

A nosaltres el que ens interessa és saber què estan fent per diversificar l'economia de les Illes Balears. Això és la pregunta, i vostè no m'ha contestat res del que li he demanat. Nosaltres volem saber, abans que es produís la decisió empresarial, què varen fer en suport al sector del calçat, perquè aquesta realitat que les empreses de calçat de qualitat tenen dificultats i que han caigut les vendes no només s'ha produït en aquesta empresa, s'ha produït en altre. Per tant, poques empreses que queden en aquest sector a les Illes Balears, a veure si aniran caient perquè el Govern ha de fer els deures i ha d'intentar ajudar, abans de la decisió empresarial, perquè això no succeeixi.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Bueno, le explicaré las medidas que además, como sabe, están pactadas en el presupuesto con ustedes y que hemos estado trabajando a lo largo de este año. Quiero recordar que este año es el primero en el que se recuperan ayudas para la industria en los presupuestos de la comunidad autónoma desde

hace más de seis años, y por tanto es en este primer año donde se recuperan ayudas que desde luego desaparecieron toda la legislatura pasada por todos aquellos que defienden los sectores industriales tradicionales y que luego lo vemos repetidamente.

En todo caso hay tres líneas ahora mismo en marcha: una, de internacionalización, a la que se han acogido más de nueve empresas de calzado y por tanto se está ayudando a ir a los mercados internacionales a las empresas de calzado, fundamentalmente de la comarca de Inca y de Menorca; más de nueve empresas ya se están beneficiando de bienes de internacionalización en marcha. Se han presentado las ayudas de maquinaria, que tienen un crédito continuo y por tanto se están beneficiando hasta que se agote el paro de maquinaria más de 40 empresas, de las cuales de la industria del calzado más de 14, tanto de la comarca de Inca como en Menorca, directamente. Y una de las reivindicaciones del sector que más nos pidieron era que había que cualificar mano de obra porque precisamente se está viendo un calzado de calidad y faltaban trabajadores; hay dos líneas de formación dual, una en Menorca en la propia empresa Mascaró, con 7 empresas y formando a más de 15 jóvenes, y otra en Inca con 3 empresas y más de 11 jóvenes.

Por tanto están en marcha las líneas que dijimos que íbamos a poner y ahora nos toca consensuar el Plan de industria, para lo cual he pedido la comparecencia voluntaria en este parlamento en la comisión correspondiente, para poder trabajar con todos ustedes las líneas que creo que nos entenderemos...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

...para mejorar la industria (...).

I.3) Pregunta RGE núm. 10107/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a rescat del túnel de Sóller.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta, RGE núm. 10107/17, relativa a rescat del túnel de Sóller, que formula el diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, la decisión de rescatar el túnel de Sóller se va a decidir donde pensábamos, en los tribunales, lo cual nos aboca a la tesitura de no saber el coste final que va a suponer para todos los ciudadanos hasta que estos, hasta que los tribunales, se pronuncien.

¿No considera por tanto el Govern que el rescate del túnel de Sóller en las circunstancias actuales es contrario al interés general?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Aquest govern té un objectiu clar, i és el fet d'alçar barreres i fer possible que tots els mallorquins i les mallorquines es puguin moure per l'illa de Mallorca amb total llibertat i sense haver de pagar enlloc.

A partir d'aquí, tota la col·laboració amb el Consell de Mallorca per fer-ho possible, i hem fet passes importantíssimes per defensar l'interès general. I jo ara li he de demanar, Sr. Gómez: vostè de part de qui està?, dels mallorquins?, de la gent que demana poder-se moure lliurement sense pagar un euro per anar a cap poble? O de la part de l'empresa, que l'únic que persegueix són uns beneficis a costa de l'interès general?

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, usted es muy hábil utilizando palabras para enmascarar la realidad, pero rescatar el túnel de Sóller en las circunstancias actuales es contrario al interés general. Estamos ante una decisión populista, muy propia de vuestra forma de gobernar.

Todos queremos que el túnel de Sóller sea gratuito, pero hay que tener en cuenta la situación actual. El consell ha cifrado en más de 17 millones el rescate, pero la empresa concesionaria no está de acuerdo y pide más de 30 millones, y como consecuencia de vuestro talante dialogante y que habéis cerrado las puertas del consell a la concesionaria, la cantidad final, el coste final se va a decidir en los tribunales, y puede ser que esa cantidad esté más cerca de los 30 que de los 17.

Si ustedes, si la Sra. Armengol, cuando era presidenta del consell insular en el año 2007, hubiesen aceptado la propuesta del Partido Popular, por 7 millones de entonces hoy el túnel sería gratuito, y usted lo ha reconocido. Lo único que les interesa es la foto levantando la barrera del túnel, una foto que nos va a salir muy cara a todos porque a cinco años vista la tendríamos totalmente gratuita.

Además, Sr. Conseller, según datos publicados, el 75% de los usuarios del túnel de Sóller no son ciudadanos de Baleares, en su gran mayoría son turistas, y el 25% restante en su gran mayoría son ciudadanos de los municipios de la zona que ya tienen gratuidad en el túnel. Por lo tanto, Sr. Conseller, podríamos deducir que lo que ustedes van a conseguir es precisamente que con el dinero de los ciudadanos de Mallorca,

de Menorca, de Ibiza y de Formentera ustedes van a pagar el peaje a los turistas.

Además consideramos que ese dinero tiene otros destinos de mayor retorno social, Imaginen, por ejemplo, lo que haría el Sr. Conseller de Educación si los tuviese a su disposición, como mínimo construiría seis o siete colegios nuevos de los previstos en su plan de infraestructuras, pero es que como los tribunales lleguen a tener en cuenta el lucro cesante, el Sr. Conseller de Educación podría construir, prácticamente, casi todos los colegios públicos previstos en su plan de infraestructuras.

Así es que, Sr. Conseller, déjense de populismos y empiecen a gobernar pensando en el interés general.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Populisme, Sr. Gómez? Si vostè em diu que no fa populisme, demani al Sr. De la Serna els 5.000 milions d'euros per rescatar totes les carreteres i les autopistes de Madrid...

(Alguns aplaudiments)

... que els destini a les escoles públiques.

Com és que el Sr. Company no s'atreveix a demanar-ho a Madrid i només ho demana aquí?

(Remor de veus)

Què és aquesta doble vara de mesurar?

(Remor de veus)

Com és que no volen... i tant que té a veure!

EL SR. PRESIDENT:

Senyores diputades i senyors diputats, guardin silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Demanam rescats..., no, no, només per a les escoles d'aquí. No, no, els 5.000 milions d'euros de tots, també nostres, aquests per a escoles no, aquests no. És aquí que han d'arribar, Sr. Gómez, és aquí que han d'arribar.

Més coses, si vostès haguessin volgut de ver la gratuïtat, no haurien prorrogat el conveni en el seu moment, llavors..., no, no, no l'haurien prorrogat en el seu moment...

(Remor de veus)

..., per tant, el tenim ara.

En aquests moments hem de saber que qui surt beneficiat de tot açò és una empresa privada, que depèn d'un fons d'inversió asiàtic, i jo li torn demanar: de part de qui estan vostès, de part de qui estan vostès? Dels ciutadans, o estan...

(Remor de veus)

..., no, no, no, vostès volen que la gent continuï pagant per anar pel túnel de Sóller. Per què la gent ha d'anar...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

... per què la gent de Palma per anar a Sóller ha de pagar? Per què? Per què han de pagar? M'expliqui perquè, i no paguen per anar a qualsevol altre poble? Aquesta és la doble vara de mesurar.

(Remor de veus)

Sí, i a partir d'aquí ho justifiquen fent propostes demagògiques de destinar a escoles allò que vostès no són capaços de defensar davant Madrid, i a açò li falta alçada política.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la quarta pregunta. Silenci, per favor.

I.4) Pregunta RGE núm. 10108/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa al català com a mèrit de l'administració.

Passam a la quarta pregunta, RGE núm. 10108/17, relativa al català com a mèrit de l'administració, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. 20 milions d'euros que anirien a Educació, als barracons.

Sra. Gómez, la Sra. Armengol va prometre al principi de legislatura que el català seria un requisit a l'administració per

a tothom, sense excepcions, perquè era el seu compromís ferm amb la llengua. Però, primer, varen excepcionar places de personal directiu i de lliure designació; després varen excepcionar els funcionaris d'Advocacia, perquè resulta que la llei es tramitava; i després resulta que el mes d'agost, el seu gerent va dictar una resolució per la qual dispensava una part del personal sanitari, només una part.

Els socis de MÉS se n'adonen i els obliguen a matisar, dient que rectificarien en dos dies, dos dies que encara no han arribat.

Sra. Gómez, què pensa vostè del català, ha de ser un requisit sempre en els serveis públics, o depèn de les funcions i les necessitats, com diu el Partit Popular? S'equivocava la Sra. Armengol o són vostès que no li han sabut gestionar durant aquests dos anys?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la Sra. Consellera, Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Moltes gràcies, president, bon dia a tots, diputats i diputades. Sra. Riera, la Llei 4/2016 es va aprovar en aquest Parlament, és una llei que parla de la capacitació lingüística a l'àmbit de la funció pública, i estableix clarament que el català és un requisit dins l'administració pública, ho estableix la llei. La llei també permet fer excepcions en aquelles situacions que hi hagi per poder garantir l'assistència sanitària.

Em demana la meua opinió, i li donaré la meua opinió: la meua opinió és que el 2011-2012 es varen equivocar, Sra. Riera, es va equivocar vostè, com a directora general de Funció Pública, quan varen tornar enrera una norma que en aquell moment no creava cap dificultat dins l'àmbit sanitari, on es van invertir molts recursos per afavorir una cosa essencial que a nosaltres ens preocupa i és posar els usuaris en el centre, i els usuaris com a objectiu del sistema. I teníem un bon sistema i no hi havia cap problema.

Però, una vegada més, vostès atempten contra els drets dels usuaris per anul·lar una norma que els afavoria. Aquesta és la meua opinió, Sra. Diputada.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

(Remor de veus)

Guardin silenci, per favor!

Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Gómez, crec que va ser el Tribunal Constitucional que li va llevar la raó i va dir que la llei

del Partit Popular era la correcta i no vostès que varen anar a protestar a Madrid, com sempre fan, els tribunals els varen llevar la raó.

Sra. Gómez, si li falten empleats públics, metges o infermeres, els posi, fa dos anys que diu que vostè no tendria retallades i ara resulta que té dèficit de metges i infermeres, idè el posi si és que li falten els metges i les infermeres.

La Sra. Armengol va ser molt clara, el requisit forma part dels acords de governabilitat, almanco dels acord que nosaltres coneixem, perquè tal vegada és que hi ha uns altres acords que no coneixem.

I digui'm també, què passarà si falten agents de Medi Ambient? Què passarà si falten agents forestals i si falten els ATE a les escoles? I què passarà si falten netejadores que no tinguin el català o, per exemple, inspectors per controlar l'emergència d'habitatge? Estarà amb nosaltres que també són serveis essencials, o no són serveis essencials d'aquesta llei tan meravellosa que vostès han fet?

El que passa és que vostès han intentat prendre el pèl als seus socis de govern i els ha sortit el tir per la culata, vostès varen derogar la llei del Partit Popular i després resulta que l'apliquen de forma enrevessada per darrera quan no els queda més remei que aplicar-la; és aquí, ho digui clarament, ho reconegui, el català és ara requisit de forma excepcional quan sigui viable, això és la seva llei.

I si no ja poden tots vostès començar a donar exemple i apuntar-se a un curs de debat de català, perquè estic segura que per a la societat cap de vostès no serà serveis essencials imprescindibles. Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. No faré demagògia, Sra. Diputada, perquè crec que els ciutadans estan farts, farts de la demagògia.

(Remor de veus)

Tenc molt clara quina és la meua responsabilitat...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

... per garantir l'assistència sanitària, fer-ho amb les millors condicions possibles, i això vol dir millorar la comunicació i vol dir que els usuaris tenen dret a dirigir-se a l'administració, tant verbalment com per escrit, en qualsevol de les dues

llengües oficials. Per garantir aquest dret dels usuaris fem més cursos, donam més accés, tenim serveis de política lingüística en els centres, no, nosaltres ho fem, i el més important, difondre els drets dels usuaris, els seus drets lingüístics. O sigui, l'objectiu és aquest: l'usuari en el centre del sistema.

Això vostès no saben què és. La darrera mostra la setmana passada, un recurs contra una norma de la nostra Instrucció per donar assistència sanitària continuada, Sra. Prohens i Sr. Company, continuada i prestació farmacèutica, no n'hi ha prou amb l'atenció sanitària urgent per als immigrants en situació irregular, és una vergonya que atemptin contínuament contra els ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma.

Gràcies, Sr. President.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor! Sra. Prohens, silenci. Guardin silenci, guardin silenci, silenci, per favor. Guardin silenci!

I.5) Pregunta RGE núm. 10109/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a augment del personal eventual del Govern.

Passam a la cinquena pregunta, RGE núm. 10109/17, - guardin silenci, per favor-, passam a la RGE núm. 10109/17, relativa a augment del personal eventual del Govern, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente, buenos días, señoras y señores diputados, buenos días a todo el mundo. En el Consejo de Gobierno del día 4 de agosto se acordó pasar de dos asesores a cinco asesores en la Conselleria de Presidencia. Si nos pueden dar una explicación racional del por qué se incrementa un 150% los asesores de la Conselleria de Presidencia en pleno mes de agosto; qué funciones tienen, qué requisitos tienen, si se han cubierto las plazas, qué criterios han empleado y qué perfil tienen estas plazas. Gracias.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Moltes gràcies, Sr. Presi... Ah, perdó!

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, a l'estructura de la Conselleria de Presidència, efectivament, com vostè molt bé sap, hi tenim la Direcció General de Comunicació la qual entre les seves competències té la d'informació de tota l'activitat de

tot el Govern, ja sigui activitat governamental o administrativa, així com la coordinació de les polítiques de comunicació i de premsa de totes les conselleries del Govern.

La creació d'aquestes tres places de personal eventual responen a la necessitat justament de reforçar aquesta tasca de coordinació que fa la Direcció General de Comunicació, dins de tot el Govern, amb la contractació de professionals que tenen perfil eminentment tècnic, i en aquests moments de les tres places se n'ha cobert ja una.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Mire, las funciones de la conselleria ya existían al principio de legislatura y lo que llama la atención es que en pleno mes de agosto ustedes, en el primer pleno, en el primer Consell de Govern del mes de agosto aprueben estas plazas. Por cierto, usted también tiene las competencias en Transparencia y no hace mención ni siquiera en su rueda de prensa a la creación de estas plazas.

Pero es que el incremento de plazas de libre designación y de confianza y la estructura política del Govern viene siendo la línea política de su gobierno, empezaron creando una conselleria nueva, crearon 13 direcciones generales, han creado un delegado del Govern en Madrid, han creado estos nuevos asesores, y su nuevo Gobierno cuesta 5 millones de euros a los ciudadanos, 5 millones de euros, que ya pueden crear ecotasas, ya pueden crear impuestos porque lo que hacen es subir, precisamente, el gasto público.

Cuando el anterior Gobierno lo que hacía era disminuir los cargos políticos, ustedes lo que hacen es aumentar los cargos políticos, y además lo hacen incumpliendo un acuerdo del Parlamento, les recuerdo el acuerdo del Parlamento del día 20 de octubre de 2015, a propuesta de sus socios de Podem, que dice: *“El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears que faci públics els perfils i les funcions de cadascun dels llocs de treball de caràcter eventual adscrits a Presidència i a les conselleries del Govern, així com els criteris mínims a tenir en compte per ocupar-los.”*

Nada de esto ha cumplido usted, y eso que tiene también la competencia en materia de Transparencia.

Pero es más, usted dice que una de sus funciones es la de comunicación, pero en el mismo diario oficial, en el mismo BOIB, que cambia la estructura de su conselleria, también modifica la relación de puestos de trabajo y también modifica la relación de puestos de trabajo de la Dirección General de Comunicación, y donde había solamente un *cap de servei*, a partir de ahora hay un *cap de departament* y dos *caps de servei*; es decir, no solamente incrementa los cargos de confianza, sino que también multiplica por tres los cargos dedicados a la comunicación. Y debe ser porque comunican bastante mal o porque gestionan bastante mal, y cuando

gestionan bastante mal es muy difícil que a base de más cargos, a base de más personal puedan cambiar.

Yo lo que creo que deberían hacer es cambiar el nombre de su conselleria y que se llame a partir de ahora conselleria de la ilustración pública y la propaganda. Muchas gracias.

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Sr. Lafuente, a mi em sembla molt bé que vostè estigui preocupat pel nombre de places de personal eventual o dels diferents gabinets de les conselleries, però com a mínim hagués pogut anar a comprovar, del Govern del qual vostè en va formar part, que d'això no fa tant, quin personal eventual tenien, perquè resulta que en tenien tres més dels que ara té l'actual Govern del pacte, amb una conselleria més.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Per tant, el Govern del Sr. Bauzá tenia 54 places de personal eventual i en aquests moments n'hi ha 51, amb aquestes tres noves places.

I per altra banda, Sr. Lafuente, si a vostè tant li preocupen els 140 i busques de mils d'euros que poden costar aquestes places, li recomanaria que, per favor, digui al seu partit que tornin i paguin els 153.000 euros que deuen vostès a les arque públiques...

(Alguns aplaudiments)

..., després que diferents informes diguin que varen pagar en B la seva campanya electoral del 2007, més decència, Sr. Lafuente.

I per últim, dir-li també, ara que parlem d'estalvis, que només amb l'eliminació del nivell 33, en aquests moments ja podem estalviar 1 milió anual, nivell al qual vostès s'han oposat que s'eliminés. Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.6) Pregunta RGE núm. 10110/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació del servei Aerotib.

Passam a la sisena pregunta, RGE núm. 10110/17, relativa a implantació del servei Aerotib, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, l'Aerotib va ser una decisió sense consens, ni diàleg, improvisada, sense planificació, obscura, sense concurs i amb uns costos directes i indirectes molt greus. Es va aprovar inicialment un pla insular de transport al qual el nostre grup va presentar al·legacions i aquest pla ha quedat en els llimbos.

Es va afirmar que l'Aerotib s'autofinançaria i quan a la fi ens ha arribat la documentació parlamentària, que ens ha costat sis mesos, té un cost de 2,5 milions d'euros per temporada.

Es preveien, dades del TIB, més de 330.000 passatgers, està publicat a la pàgina del TIB, i vostè ens va contestar el passat mes d'agost que fins al 31 de juliol, meitat exacta, només 63.000 usuaris l'havien utilitzat, o sigui, meitat només dels 330.000, 63.

Va aixecar en guerra a tots els taxistes com mai no havia passat i per apagar el foc es va fer un decret llei, que nosaltres suportàrem, advertint que els problemes de legalitat eren la seva responsabilitat, i ens trobam ara amb aquests problemes.

Vàrem al·legar que no enteníem que es posassin serveis per a turistes quan els residents tenim moltes necessitats de transports pendents i que el que s'havia de fer era augmentar les connexions amb la Intermodal. I ens varen contestar que l'Aerotib funcionaria tot l'any, per beneficiar els residents, la qual cosa, a la vista del resultat, és una barbaritat.

De les quatre rutes es fan 12 expedicions diàries d'anada i 12 de tornada, o sigui 4 per 24, 96 al dia. I, segons la seva resposta parlamentària, diàriament l'utilitzen 650 usuaris, el que fa que a cada bus hi vagi una mitjana de 6,7 passatgers. Un ridícul que, a més, congestiona, amb quatre busos cada hora, l'autopista de l'aeroport, que és un autèntic caos.

Jo crec que hi podrien anar ben bé amb cotxe.

Sr. Conseller, li demanam la seva valoració.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Està que això dels nombres no és ben bé allò seu i jo crec que, fins i tot, la part jurídica tampoc. El contracte que vostè té, clàusula primera: el contracte es regirà per la gestió de compte i risc.

Què vol dir açò? Que tant siguin les pèrdues com els guanys van a compte de l'empresa i l'administració pública no hi posarà un duro. Per tant, Sra. Cabrer, vostè ha estat consellera i, a més a més, és jurista, hauria de saber en quins termes es formula el contracte, el té a les seves mans, per tant, deixi de

fer afirmacions i molt manco faci afirmacions de quantitats econòmiques, perquè no es corresponen amb la realitat.

Afirma vostè que el pla de transports es troba als llimbs, el pla de transports està aprovat i serveix de base per redactar el plec de condicions, i ho vam explicar deu vegades açò, aquí, i vostè no hi va haver manera que ho acabés d'entendre. Ho tenim ja.

A partir d'aquí, ha passat temps, han passat tres mesos, en aquests tres mesos hem dut 125.000 usuaris, hem llevat uns quants cotxes de la carretera, 125.000 passatgers, en tres mesos, i ha funcionat bé. Ho vam posar a principi de temporada, sense fer campanyes de promoció, és cert, les farem l'any que ve. Sap quin és l'èxit? L'èxit ha estat la normalitat, l'èxit és que l'Aerotib és dins l'aeroport, funciona i funciona bé, i l'èxit és que açò té molt de recorregut de cara al futur.

Mentre hem fet tot açò, vostès tiraven pedres, no ajudaven gens i feien el discurs que fan avui, quan, en canvi, hi ha hagut 125.000 passatgers que al dia d'avui estan contents d'aquest servei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies. Sr. Conseller, el pla de transports no està aprovat definitivament ni ha contestat les al·legacions, perquè està tot aturat, es troba en els llimbs, no sap vostè per on tirar.

Segon, els contractes són a risc i ventura, però si hi ha un nombre d'usuaris determinat, i no s'hi arriba. Hi ha a cada contracte una mitjana de 500.000 euros de reserva pressupostària amb partida pressupostària. Per favor, ens ha tramès la documentació amb els contractes! 2,5 milions d'euros.

I avui per avui, vostè no arribarà ni al 40% dels 330.000 que es preveien i per això s'hauran de gastar aquests doblers, que em sembla bé que es gastin doblers en transport públic, però no per als turistes, sinó per als residents, que tenim moltes necessitats amb la Intermodal; que tenim necessitats que s'analitzin les sortides i entrades a Palma; que ens trobam congestionats; que vostès només saben...

(Remor de veus)

... parlar de transport públic, però mai no fan canvis essen...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cabrer, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Gràcies, Sra. Cabrer. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

No és cert, Sra. Cabrer, no és cert, aquest govern no pagarà un euro si a la compte de resultats de l'empresa no li va bé. Com vol que li digui? Un cafè? Fet.

(Remor de veus)

Idò ja està, esclarit. Sra. Cabrer, deixi, deixi...

(Remor de veus)

..., deixi de fer afirmacions que no són certes; no és cert, Sra. Cabrer, té aquí la documentació, per tant no falsegi la realitat. Li dic com és, agafi el contracte i se'l miri bé.

A partir d'aquí, seguim fent feina? Sí, n'hem dut 125.000, encara queda d'aquí a final d'any, seguirem incrementant, faltaria més! No, home!, açò segueix, açò no s'atura, açò segueix, Sra. Cabrer! Volem un bon transport públic, i tant que sí, i en farem més. L'any que ve obrirem noves línies: a Cala Rajada, directe. Ja sé que vostè s'hi oposa. Parli-ho amb la gent de Cala Rajada; a partir d'ara ho direm: "el PP també s'oposa que hi hagi autobús directe des de l'aeroport a Cala Rajada".

Uns feim feina per allò públic, els altres tiren pedres per debilitar-lo. Seguirem fent feina, i aquest crec sincerament que és el camí que toca.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 10112/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desproveïment de vacunes a les Illes Balears.

Passam a la setena pregunta, RGE núm. 10112/17, relativa a desproveïment de vacunes a les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, el desproveïment de la vacuna de l'hepatitis A que ha afectat tot Espanya i que es deu al fet que dos laboratoris que la fabriquen varen paralitzar la producció perquè diuen que no és rendible, és una vergonya, però també ho és el desproveïment de les vacunes contra el meningococ C, triple vírica i hexavalent només en aquest comunitat, amb diferències segons àrea de salut i des de fa mesos, i que està obligant a retardar el calendari vacunal

infantil o a indicar als pares que, si les volen, les vagin a comprar a la farmàcia o al pediatre privat, que ja tampoc no en tenen, perquè Ibsalut encara no les ha adquirides.

Tot això ha estat reconegut en una instrucció de la seva directora general de Salut Pública de 25 d'agost, i atribuït a problemes exclusivament administratius seus. Ens pot ratificar aquesta mala gestió de legislatura, Sra. Consellera?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Serra, per la seva pregunta, em permet fer un aclariment que crec que és important d'algunes qüestions sobre aquest tema.

Em demana els motius. Són dos, bàsicament: un és un desproveïment a nivell mundial. Aquest desproveïment mundial de la vacuna de tètanus, diftèria i tos ferina que es posa als sis anys no es fabrica des de l'any 2015, i efectivament érem una de les comunitats autònomes amb més reserva de vacunes però es varen acabar, i ara hem de rescatar els nins que no es varen vacunar l'any passat, es vacunaran els d'enguany i aquesta vacuna està a punt d'arribar. Enguany, 2017, per un desproveïment mundial també, hi ha un desproveïment de la vacuna de l'hepatitis A, de l'hepatitis B i del recordatori del tètanus. He de dir que el més important és posar les primeres dosis de vacuna; això en el cas del tètanus és un recordatori, això és un desproveïment mundial de l'any 2017. Per tant, desproveïment mundial per una banda.

I l'altre motiu és que el Govern central fa un acord marc al qual les comunitats autònomes ens adherim; aquest acord marc s'ha endarrerit enguany, s'ha endarrerit per part del Govern, i això també ha fet que la firma d'aquest acord s'hagi endarrerit, i amb això la contractació per part nostra, per part, això sí, de la comunitat autònoma, d'alguna de les vacunes del calendari vacunal, com són l'hexavalent, la meningitis C, l'antipneumocòccica, etc. Però he de dir que aquest desproveïment és puntual, i he de dir també que la Direcció General de Salut Pública està fent feina de manera intensa per poder retornar la normalitat als centres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, Ibsalut no té aquestes vacunes perquè encara no s'han adquirit, perquè han retardat els plecs de condicions, a causa, per tant, d'un retard de gestió imputable únicament a aquest govern, a vostè, vostè que no ha fet la feina.

Actualment només tenen adjudicada l'hepatitis A pediàtrica i la d'adult i la pentavalent, però aquest govern ha provocat un

desproveïment de les vacunes contra el meningococ C, triple vírica i hexavalent, i no per mor d'un problema internacional, i no per mor d'un problema de Madrid, com li agrada dir, sinó per mor seu, i això ha generat un retard en la cobertura poblacional de la vacunació, especialment infantil, a una comunitat amb una alta mobilitat, i això és un tema greu i políticament reprovable.

Ara ens ha d'aclarir si el problema ha estat de la coordinadora de vacunes de la Direcció General de Salut Pública, de la falta de previsió de substitució per baixa d'aquesta, de la directora general de Salut Pública, dels responsables de contractació de la Conselleria d'Hisenda, seva o tots junts, però la situació generada no és justificable. Estam en allò de sempre, Sra. Consellera; com que hi ha sous fan anuncis de grans inversions, però la gestió ordinària els falla.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. La competència no és de l'Ibsalut, Sr. Diputat. Miri, jo el que crec que he de fer és demanar disculpes a les persones que no han pogut vacunar els seus fills o no s'han pogut vacunar ells mateixos. Ja li he dit quins són els motius; o sigui, n'hi ha un que és un desproveïment mundial que s'està resolent en algunes de les vacunes i estan arribat i, l'altre, és que és cert que hi ha un problema de contractació que ve endarrerit per diferents causes i diferents motius, i també li ho he dit i ho reconec.

Per tant del que ens hem d'assegurar..., ja he firmat tots els contractes la setmana passada, esperam que aquestes vacunes arribin en breu, mentrestant es va fer una instrucció per part de Salut Pública, que té la competència, per dir com s'ha d'actuar en els centres, com s'ha de prioritzar per posar aquestes primeres vacunes, i, ja li dic, esper que arribin en les properes setmanes i que es retorni a una situació de completa normalitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.8) Pregunta RGE núm. 10114/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a control de fondeig sobre posidònia.

Passam a la vuitena pregunta, RGE núm. 10114/17, relativa a control de fondeig sobre posidònia, que formula el diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, grupos ecologistas como GEN y Amics de la Terra llevan denunciando el fondeo sobre posidonia años, pero también desde hace unas cuantas temporadas hay un grupo de voluntarias y voluntarios que se autodenominan como guardianes de la posidonia que van con los kayaks intentando que cambien de sitio de fondeo los yates que están fondeados sobre la posidonia.

Una de las razones por las que fondean encima de la posidonia, dicen los capitanes de esos yates, de esas embarcaciones, es porque desconocen que existen esas praderas y por lo tanto también solicitan la inclusión de esas praderas en las cartas náuticas. Aprovechamos para preguntarle si es que se está haciendo esa inclusión en las cartas náuticas, como debería estarse haciendo, y, en ese caso, quién está efectuando esa situación de las praderas de posidonia en las cartas náuticas.

No obstante, nosotros también, como entendíamos que la labor de la administración tampoco debe depender... o la protección de la posidonia debe depender de voluntarismo de personas que lo hacen con muy buena intención pero corresponde a la administración hacerlo, por eso pusimos una enmienda con otro grupo parlamentario, para aumentar la vigilancia o para aumentar de dotación ese servicio de vigilancia sobre fondeos de posidonia. Entendemos que ese servicio ha entrado a funcionar a trancas y barrancas, pero al final se ha puesto en marcha pero con ciertas -también- deficiencias, porque no ha cubierto zonas que están fuera del parque natural de Ses Salines, como habíamos quedado dentro de esos 170.000 euros que habíamos puesto en la enmienda. Por eso le preguntamos cuál es el número de servicios que se han prestado en cuanto al control de fondeo sobre posidonia. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morrás. Té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Bon dia a tothom. Moltes gràcies, Sr. Morrás, per la seva pregunta. Enguany hem tengut un dispositiu per a la protecció de la posidònia únic a la Mediterrània, amb un dispositiu al qual he d'agrair la seva col·laboració, que ha comportat sis embarcacions a les illes d'Eivissa i Formentera, tres a Mallorca, una a Menorca, i com vostè diu el més important és informar, és informar tots els navegants de les bones pràctiques, és informar perquè no es produeixin els impactes damunt la posidònia, i vull agrair públicament tota la col·laboració dels mitjans de comunicació que han fet difusió d'aquesta campanya, tota la col·laboració dels ciutadans i dels grups ecologistes que també s'hi han implicat, com la Sra. Estarellas, reconeguda per part del Consell Insular d'Eivissa per la seva tasca feta, i els hem donat suport amb 45.000 fulletons.

Per tant la primera actuació és informar, és informar i posar en valor la posidònia, un valor que fins ara no s'havia reconegut, un valor de biodiversitat, un valor de generar platja,

un valor de capturar CO₂. Per tant la posidònia és importantíssima, i ara més que mai la nostra societat n'és conscient.

Durant aquest estiu s'han mogut 2.430 embarcacions, 2.430 embarcacions que estaven damunt posidònia han estat desplaçades de posidònia a zones d'arena, a zones segures on fondejar no suposava un impacte ambiental. I a més a més, el més important, 3.300, més de 3.300, han estat informades i assistides per evitar que fondejassin damunt posidònia. Tan important és fer moure les que fondegen damunt posidònia com evitar que aquest fondeig es produeixi. Per tant vull agrair a tots els mitjans de comunicació, a totes les entitats ecologies, la consciència generada durant aquest any, la informació. Hem parlat ja de posidònia i tothom té clar els seus valors, per tant és responsabilitat de tots i d'aquesta conselleria a partir d'ara seguir fent feina en aquesta línia. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. Conseller. Es cierto que el servicio es único en todo el Mediterráneo, y agradecemos también a toda la sociedad que se haya implicado para que así sea, y que desde este gobierno se preste este servicio; aun y todo pensamos que es insuficiente, ya le digo, porque este mismo colectivo tiene que seguir actuando para que los barcos no fondeen encima de posidonias.

Los números están bien, pero según los números que usted está diciendo al final cada barca hace una intervención a la hora, lo cual nos parece que es poco y además sólo prestado en el parque de Ses Salines.

Otra cosa, mire, creo que la mejor forma de proteger la posidonia es aprobar de una vez por todas del decreto de protección de posidonia, deje de estar a expensas de las presiones de los empresarios náuticos y...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Morrás, se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

...aprueben ese decreto, por favor.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morrás. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Diputat, evidentment, hem centrat les nostres actuacions on tenim competències, a l'espai natural..., Parc Natural de Ses Salines i és Xarxa Natura 2000, on tenim competències, on

se'ns va sol·licitar l'actuació per part del Consell de Formentera, per part seva, és on hem actuat.

Evidentment que és important fer el decret, un decret que estam fent amb consens, que estam intentant explicar, un decret que serà pioner a tot l'Estat espanyol i, per tant, per la seva importància, les presses no són bones conselleres.

I evidentment, voldria destacar totes aquestes embarcacions que no han fondejat damunt posidònia, totes aquestes embarcacions que s'han mogut i vull agrair al sector nàutic la consciència que està agafant perquè, evidentment, la gent amb informació no vol fer mal a la posidònia.

Moltes gràcies a tots.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 10115/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a acords en matèria d'habitatge.

Passam a la novena pregunta RGE núm. 10115/17, relativa a acords en matèria d'habitatge, que formula el diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, diputades, diputats, treballadores i treballadors de la cambra i públic que ens visita avui, comença un nou període parlamentari i per a Podem l'accés a l'habitatge serà un dels eixos bàsics durant aquest període, així com també per a la negociació dels pressupostos de 2018.

Entenem que per al Govern aquesta qüestió és també un gran repte al qual ha de donar resposta. Vàrem acabar l'anterior període extraordinari parlant de la Llei turística i del lloguer de vacances, on vàrem posar de manifest els efectes que té directament sobre l'accés a l'habitatge.

Fa una setmana justament en aquest mateix espai es va convalidar el Decret d'emergència habitacional. Entenem que aquest haurà de ser un dels diferents instruments que el Govern utilitzi per intentar pal·liar els problemes d'accés a l'habitatge que en llocs com Eivissa i Palma s'han convertit en un problema social i al qual hem de cercar solució entre totes i tots.

A nivell parlamentari tindrem en aquest període la Llei d'habitatge i la Llei d'urbanisme que seran també fonamentals per revertir determinades tendències que estaven instal·lades i que s'han de convertir en motor d'aquest canvi en matèria d'habitatge.

Sabem que el Govern no pot ser l'únic responsable per tractar de resoldre aquesta qüestió i que s'hi han d'implicar la resta d'institucions, des del Govern central, passant pels

consells de cada illa i, per suposat, acabant als ajuntaments. Totes aquestes institucions han de treballar conjuntament per posar damunt la taula eines que ajudin moltes persones i famílies a accedir a un habitatge digne i assequible.

Per això, Sr. Conseller, li faig la següent pregunta: a quins acords ha arribat recentment el Govern de les Illes Balears amb les diferents institucions en matèria d'habitatge?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Aguilera, compartesc les seves paraules i tenim un hivern per endavant, que esperem que sigui profitós i que puguem fer camí per tancar lleis importantíssimes per als ciutadans d'aquesta comunitat. Mentrestant, al marge de la part legislativa, hem anat fent feina a nivell de gestió i li puc explicar aquest darrer any.

M'ha parlat vostè de recentment i açò sempre és un terme jurídicament indefinit, si miram aquest darrer any hem signat o hem arribat a acords amb setze entitats diferents, amb quatre ajuntaments, hem signat dos convenis amb l'Ajuntament de Vila, un amb l'Ajuntament de Sa Pobla, un altre amb Calvià i un altre amb Es Castell, plantejament diferents, alguns han cedit solars, altres demanaven algun habitatge concret, però amb ells.

Hem tancat acords també i convenis signats amb sis organitzacions no governamentals, S'Estel, Creu Roja, aquí també entrem la Universitat de les Illes Balears i Sant Joan de Déu, hem arribat a un acord amb la Direcció General de Menors per un tema de, evidentment, cessió en casos de necessitat i també amb l'Institut Mallorquí d'Afers Socials.

Per tant, com pot veure anam fent tota una sèrie de feina, documentació que és pública, per suposat, que és a l'abast de tots vostès i que en qualsevol cas representa sempre un exercici important de caminar cap endavant i és pública ben igual com ho són l'aprovació dels plans de transports, Sra. Cabrer, que bastà que es miri el BOIB de dia 2 de setembre i veurà com allà està aprovat definitivament el pla que vostè no era capaç de trobar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Ho sabem perfectament perquè ja hem tingut reunions amb vostè i amb el seu equip i sabem que treballa conjuntament... o intenta arribar a acords, però sobretot jo li demano ara mateix: què passa amb la banca privada?, tema

SAREB, o per exemple justament aquest cap de setmana llegia a la premsa, a *El Economista* com... a veure si ho trobo... “*Santander, BBVA y Acciona lanzan esta semana la primera compañía de alquiler de pisos del país*”, tindrà a partir d’ara una cartera de més de 9.000 habitatges en tot Espanya per llogar a particulars, és aquesta qüestió que realment farà front davant de la banca? Moltes...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera, se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Gràcies, Sr. Aguilera. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Sap vostè que la Llei d’habitatge fixa precisament l’obligació que els grans tenidors i per tant, també entitats financeres o empreses satèl·lit que tinguin habitatge buit, habitatge tancat, tinguin la obligació de cedir-lo a l’Administració pública, al Govern de les Illes Balears, açò representarà una passa cap endavant importantíssima.

Respecte de la SAREB vàrem plantejar, aquest govern va plantejar, a la sectorial que es va fer de totes les comunitats autònomes amb el ministeri, el fet que la SAREB donés, cedís, eh?, gratuïtament el 20% dels habitatges i del sòl a les diferents administracions públiques, governs autonòmics perquè açò representaria un increment rapidíssim del que és oferta, serien més de 200 habitatges més per a les Illes Balears, 50.000 m² de sòl, el que passa és que el Govern d’Espanya no està per aquesta labor i fins ara el que ens trobam, efectivament, són dos models diferents a l’hora d’entendre aquesta necessitat de resoldre els problemes de l’habitatge.

Nosaltres tenim clar quin són els principis, quins són els objectius que ens marcam i evidentment seguirem treballant sempre, evidentment, dins els marcs legislatius i constitucionals que hi ha perquè...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

...per damunt de tot el que hem de fer és...

EL SR. PRESIDENT:

...se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

... ser capaços d’aconseguir l’aplicació de la llei. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

I.10) Pregunta RGE núm. 10111/17, presentada per l’Hble. Diputada Sra. María Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa al cessament del gerent de la Fundació per a l’Esport Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la desena pregunta RGE núm. 10111/17, relativa al cessament del gerent de la Fundació per a l’Esport Balear, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, Sra. Tur, fa cinc mesos que vostè ocupa el càrrec de consellera i ho tenia fàcil per no ser pitjor que les dues anteriors, bastava no fer res, no moure un dit, però la seva gestió torna estar marcada per la crisi, la dimissió i els contractes, primer va ser en cultura que va dimitir la coordinadora del Pla de cultura, després va tenir *lío* per vetar la selecció espanyola de bàsquet a Inca, a continuació el director de Promoció va abandonar la gestió a Esports i ara ha destituït el Sr. Noguera, gerent de la fundació per falta de confiança per als contractes menors a un nutricionista, que no és nutricionista, i vostè el cessa i es disculpa dient que li ho havien amagat.

El Sr. Noguera diu que és una excusa que ha cercat vostè per llevar-lo i resulta que sembla que pensen el mateix els membres de la fundació que no li ho han votat a favor, ni el director general d’Esports, ni la directora de Turisme, ni el director de Pressuposts o el president de la Federació de Patinatge. Qui té raó, Sra. Tur? Vostè que es queixa del seu equip per irregularitats o tots els altres que no donen suport a les seves decisions per abús de poder?, perquè el primer seria negligència, Sra. Tur, però el segon seria nepotisme, i no sabem què és pitjor.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la Sra. Consellera Fanny Tur.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies, Sr. President. Sra. Riera, nepotisme seria col·locar un familiar, jo no ho he fet encara, no he col·locat cap amic. Li he de dir: no sé si vostès el que pretendrien, eh?, primer, el cessament està aprovat, no sé si vostès el que pretendrien és que nosaltres fèssim el que feien vostès, no actuar, tapar. Simplement va haver-hi una manca de confiança per un contracte que vostè mateixa ha reconegut que no era correcte, simplement vaig entendre que un contracte, que dos contractes menors a una persona que no reunia el perfil adequat..., bé, era motiu de pèrdua de confiança, a partir d’aquí no hi ha res més, vostès li poden buscar els peus que vulguin, si no haguéssim

actuat... crec que vostè el que pretén és que davant aquest fet no haguéssim actuat.

La diferència entre vostès i nosaltres és que nosaltres actuam quan hi ha alguna cosa que consideram que és una mala praxi administrativa actuam amb transparència, contundència i agilitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Tur, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Tur, era molt senzill, n'hi havia prou a no fer res, n'hi havia prou a deixar que els tècnics fessin la seva feina, però no, aquesta setmana ha estat vostè *trending topic* del desastre, la tercera consellera de Cultura i continua la incompetència, fent contractes a dit.

Li diré el que es rumoreja, Sra. Tur, que el desgavell va més enllà de les dimissions i els contractes i la pèrdua de confiança; que vostè no es fia del seu mateix equip; que discrimina la gent en funció d'on venen, si són amics o no són amics, i que vol fer els seus propis contractes. Ens digui si aquesta situació d'amiguisme l'aplica només amb els seus col·laboradors o també amb els beneficiaris de la seva gestió, ens ho expliqui abans que en parlin els seus directors i ho confirmin.

Li dic, ara ja entenem per què a vostè li han llevat les competències de Transparència, el que no entenem és per què encara té les competències de Cultura i d'Esports, a no ser que vostè aconsegueixi instruccions de més dalt i faci el que li diguin, i, en aquest cas, Sra. Tur, li dic una cosa, avui podríem aprofitar per reprovar dues persones: el Sr. Barceló i vostè mateixa.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Miri, Sra. Riera, vostè ara parla, -menteix, cosa habitual-, parla de més contractes a dit, si precisament el que he fet ha estat actuar davant un contracte a dit que no m'agradava i que no l'he fet i no l'he fet jo. Si vostès volen cercar...

(*Remor de veus*)

... a vostès el que els molesta...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

... és que s'hagi actuat amb contundència, amb transparència, amb transparència perquè hem donat explicacions, i d'ofici, no perquè ha botat.

Però miri, quan parla de la conselleria que jo dirigeix, li record que té una seu que es diu Palma Arena, no sé si a vostè li sona aquest nom, aquests dies...

(*Remor de veus*)

..., aquests dies torna a ser d'actualitat, torna a ser de trista actualitat, el que passa és que, encara que no sigui d'actualitat i agafi titulars perquè expresidents s'asseuen al banquet, li he de dir que a nosaltres ens continua costant més de 3 milions d'euros cada any una hipoteca, a part de tots els que hem pagat i a part de tots els que haurem de continuar pagant.

Per tant, lliçons de gestió, d'ètica i de transparència les justes!

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.11) Pregunta RGE núm. 10089/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a requisit de català a l'administració.

Passam a l'onzena pregunta, RGE núm. 10089/17, relativa a requisit de català a l'administració, que formula el diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, no sé si la Sra. Riera ho té clar, però recuperar el requisit de català, efectivament, és un dels compromisos molt clar dels acords pel canvi.

(*Remor de veus*)

I és lògic que sigui així, perquè una conseqüència intrínseca i mediàtica de l'oficialitat d'una llengua a qualsevol país del món és que tothom l'ha de conèixer, cosa que el Partit Popular no tenia clar, i açò val per al castellà i açò val per al català. El català és la llengua pròpia i la llengua oficial a les Illes Balears, per tant tothom té el dret i té el deure de conèixer-la i l'únic instrument que tenim, en aquest context jurídic i sociològic de garantir els drets lingüístics de tothom, en especial dels catalanoparlants en relació amb l'administració, és el requisit.

Qüestionar, per tant, per a nosaltres el requisit és qüestionar que el català sigui una llengua normalitzada, usada, necessària,

com la que volia el Sr. Bauzá, una llengua de folklore, una llengua de caps de setmana, una llengua per posar a les guies turístiques. Per tant, tots els professionals de la sanitat pública han de conèixer el català igual que el castellà, i que hi hagi metges o infermers que no la coneixin, que no sàpiguin català, és totalment discriminatori per als pacients catalanoparlants.

I si és cert que hi ha alguns casos en què no es pot cobrir una plaça amb un professional que sàpiga català, pensam nosaltres doncs que s'ha de ser flexible, que s'han d'establir mecanismes perquè la plaça s'ocupi i el requisit s'implanti, encara que sigui amb allò que ara està tant de moda dir, en diferit, és a dir que es donin ics anys als professionals perquè adquireixin el nivell adequat de català per atendre correctament els pacients.

I així haurem convertit un bon professional en un gran professional, perquè no es tracta només d'atendre malalties, sinó d'atendre malalts, pacients, persones amb les seves malalties. Per tant, som molt clars, flexibles sí, exempcions no, requisit sempre.

I la pregunta que té un poc de prec a la Sra. Presidenta és que no donem armes a aquells que voldrien la nostra llengua més marginada i més arraconada, i tenc clar a qui he de mirar. I la pregunta és molt clara: quina és la posició i quina és l'actuació del Govern en la qüestió del requisit del català, aplicat a l'àmbit de la sanitat pública de la nostra administració?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern, Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Martí, per aquesta pregunta que, efectivament, crec que és d'actualitat i que permetrà donar una explicació clara per part del Govern de les Illes Balears.

Primer de tot, dir que comparteixc l'explicació que vostè feia, tothom sap perfectament els compromisos d'aquest govern, els compromisos que varen fer néixer aquest govern amb els acords de governabilitat, i una de les qüestions bàsiques era retornar els drets a la ciutadania que varen ser malmesos a la passada legislatura. Entre molts drets que varen ser malmesos un dels quals van ser els drets lingüístics dels ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma, on es va viure com mai una persecució de la llengua pròpia d'aquestes illes, per dèries ideològiques, acceptades per tot el Grup Parlamentari Popular que hi havia en aquells moments i que encara comparteixen moltes persones escons durant aquesta legislatura; en aquell moment es va eliminar el català com a requisit de la Funció Pública, com vostè recorda perfectament i, precisament, va ser el Partit Socialista qui va dur al Tribunal Constitucional aquella eliminació del requisit del català a la Funció Pública.

En aquesta legislatura, després dels acords pel canvi, després de la modificació de la Llei de Funció Pública, hem tornat el requisit del català a la Funció Pública i aquest és el compromís que tenim com a Govern i que tenen els grups parlamentaris que donen suport al Govern. Per tant, crec que anam en la línia correcta de garantir els drets lingüístics de la ciutadania. Vostè sap perfectament, Sr. Martí, que a la llei que modificarem, la 4/2016, hi ha una part específica que requereix haver de fer un decret de salut, dins la Funció Pública, perquè hi ha possibilitat, precisament, quan hi ha categories professionals deficitàries poder permetre algunes exempcions a cada una de les oposicions que es puguin plantejar.

En aquest moment s'està acabant el decret de Salut, entre la Direcció General de Política Lingüística i la Conselleria de Salut, precisament per garantir el requisit, per garantir el dret lingüístic de l'usuari i per garantir, evidentment, una sanitat d'excel·lència, que això crec que és molt important. Per poder-ho fer possible necessitam bons professionals, bones instal·lacions, bona tecnologia i que els usuaris puguin tenir garantits els seus drets i que siguin el centre del sistema sanitari.

I per això crec que és important garantir que puguin ser atesos en qualsevol de les dues llengües oficials en aquesta comunitat autònoma, i també garantir una cosa que és important: l'estabilitat dels professionals sanitaris. I crec que val la pena recordar que, una vegada més, és un govern d'esquerres que tirarà endavant les oposicions a l'administració pública, treurem 7.500 places, i dins el món de la salut pública 4.500, per garantir, precisament, aquesta assistència sanitària d'excel·lència que es mereixen els ciutadans d'aquestes Illes. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, no, per reafirmar que la nostra voluntat, que és la de ser flexibles, la de ser acollidors, però no renunciar mai a allò que és intrínsec a l'oficialitat de la nostra llengua, del català, i és que tothom la conegui i tots els usuaris puguin ser atesos en català. Aquest és el nostre objectiu i demanam al Govern, insistim al Govern que faci tot el possible perquè sigui una realitat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí.

I.12) Pregunta RGE núm. 10090/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a accions contra el turisme a les Illes.

Dotzena pregunta, RGE núm. 10090/17, relativa a accions contra el turisme a les Illes, que formula el diputat Sr. Jaume

Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta, aquest estiu hi ha hagut una sèrie d'atacs en contra del turisme que han tengut una important repercussió dins la premsa anglesa i també alemanya, tant a *The Guardian*, com a *The Telegraaf*, com a (...) o a *Der Spiegel*, han tret aquelles accions que hi va haver per part d'un grup de persones que varen entrar i molestar a un restaurant al moll vell o també les aferrades d'adhesius als cotxes a distints indrets.

Potser que hagin estat fets aïllats totalment, però el que és evident és que això, a la llarga, pot tenir un mal molt gros per al sector turístic, sector de qualque manera que és de l'únic que en aquesta terra en menjam el 90%, i que el mes passat va tenir una baixada de 1.197 persones que s'han apuntat a l'atur, especialment del sector serveis, el mes passat, el mes d'agost.

Aquestes accions per a nosaltres han estat un atac social, un atac a la pau social, un atac a la tranquil·litat, un atac de gent que es veu que no és que estigui enfadada amb el turisme de masses, perquè ha anat a atacar a llocs, com un restaurant tranquil de turistes, que deixen 40 i 50 euros cada dia; es veu que és una malaltia distinta.

Davant aquesta situació, creu la presidenta que es poden permetre atacs contra el turisme que duen a terme certs col·lectius i que s'han dut a terme aquest estiu a les Illes Balears? Ens agradaria saber què en pensa.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, per la seva pregunta, perquè ens permet situar el debat sobre una de les qüestions que és fonamental, perquè és la font de riquesa de la nostra comunitat autònoma, que és el tema del turisme. Jo vull deixar clar des de l'inici d'aquesta resposta que dins aquest govern no ens trobarà criminalitzant el turisme, sí que ens trobarà, en canvi, defensant un turisme menys impactant sobre el medi ambient, un turisme de qualitat, capaç de redistribuir més i millor la riquesa que es genera, que és moltíssima; un turisme que sigui respectuós amb el nostre patrimoni, amb la nostra cultura; un turisme innovador, que generi una millor ocupació i sous més alts.

He de recordar, Sr. Font, que el mes d'agost sempre puja l'atur de forma interanual i que aquesta comunitat autònoma és la que menys llocs d'ocupació ha destruït el mes d'agost, és una bona xifra d'aquest any 2017.

En definitiva, Sr. Font, es tracta d'avançar cap a un turisme just, que sigui respectuós i que sigui el motor que ens dugui a una economia més equilibrada, moderna i diversificada.

I per aconseguir tot això què fa aquest govern des del principi? L'aplicació d'un impost turístic, d'un impost turístic que s'aplica de forma correcta i que ens ajudarà a eliminar la petjada ecològica que genera aquest turisme intensiu; uns plans de lluita contra la precarietat laboral, precisament per lluitar contra la situació que pateixen molts treballadors i treballadores en aquesta comunitat autònoma; política per potenciar productes d'hivern i eliminar o intentar llevar la promoció sobre el sol i platja, que és excessiva; una llei de regulació del de vacances, que posa ordre a un sector que capitalitza la riquesa, però que també crea problemes per a l'accés a l'habitatge dels residents, i una inspecció decidida a posar ordre davant els que incompleixen la norma.

En definitiva, avançam cap a un turisme més respectuós i cap a un model econòmic que pugui diversificar l'economia en aquestes Illes.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, gràcies, president. Gràcies, presidenta, per les seves paraules, però fa quinze dies que, almenys a Mallorca, no ho puc per a Menorca i Eivissa, perquè no hi he anat aquests darrers quinze dies, no hi ha una sensació de carregament, fa quinze dies que podem anar per tot tranquil·lament. Hem tengut un mes i mig que és vera que hi ha hagut molta gent, però ho dic perquè és important que aquest mes de setembre, el mes d'octubre, el mes de novembre, el mes de desembre, el mes de gener, el mes de febrer la gent pugui tenir feina. Molt bé.

Davant aquestes acusacions, el seu vicepresident, el Sr. Barceló, va dir que no compartia la manera de protestar però sí la preocupació d'aquests col·lectius per la massificació. Molt bé.

Comparteix el seu govern aquestes paraules, presidenta? Comparteix també les intencions d'aquests grups que han dit que s'han d'expropiar hotels, centres comercials i parcs temàtics? Ho han dit! I els ho hem deixat dir, eh, i vivim d'això.

Tenen prevista cap actuació, a part d'una petita reprimenda verbal...?

(*Remor de veus*)

Tots els que no viviu del turisme i teniu paga fixa el que heu de fer és respectar els que vivim del turisme i ens els hem de guanyar cada mes, així de clar! Que en aquesta terra som majoria absoluta aclaparadora!

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, ...

EL SR. FONT I BARCELÓ:

I ja està bé que Podemos ju, ju, ju...

EL SR. PRESIDENT:

... se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Remor de veus)

Té la paraula la Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. En aquesta cambra parlamentària crec que tothom té sou fix.

Però bé, a partir d'aquí, Sr. Font, aquest govern, i jo li ho explicava, fa feina per a la diversificació econòmica i per a un turisme més sostenible, i fem feina precisament en aquesta línia que vostè treballava i que vostè explicava, d'intentar potenciar les temporades d'hivern i aconseguir temporades turístiques més llargues, que permeten més capacitat de contractació de treballadors, que tinguin contractes més estables i que puguin també tenir sous més dignes, aquesta és una de les lluites que fa aquest govern.

I evidentment per a nosaltres és fonamental, som conscients que el motor econòmic és el turisme, que ho continuarà essent, però que hem de diversificar l'economia perquè no podem posar tots els ous en el mateix paner, i en aquesta línia també hi treballam, però que aquest turisme, la riquesa que genera, que és molta, s'ha de redistribuir molt millor, Sr. Font, i en aquesta línia treballarem intensament el Govern, perquè el 1.100.000 habitants puguin ser...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... beneficiaris de la riquesa...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Algunes aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 10097/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa al xec formació.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tretzena pregunta, RGE núm. 10097/17, relativa al xec formació, que formula el diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, bon dia a tothom. Sra. Presidenta del Govern, com vostè sap, el xec formació és una mesura que va implantar el Govern de l'Estat, fa just dos mesos, i que formava part de l'acord d'investidura entre el Partit Popular i Ciutadans. I dic que vostè ho ha de saber, perquè aquesta mateixa mesura formava part també de l'acord d'investidura que varen firmar, un any abans o uns mesos abans, vostès i nosaltres en el Congrés dels Diputats.

Per tant, Sra. Presidenta, m'agradaria que em contestàs la pregunta: quan pensa implantar el seu govern el xec formació?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Té la paraula la Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sr. Pericay, entenc que vostè defensis una mesura que va pactar amb el Sr. Rajoy per tal de fer-lo president del Govern d'Espanya, lament, en tot cas, que no fossin capaçs de pactar res d'interès per a aquesta comunitat autònoma, entre d'altres, el règim especial per a les Illes Balears, el finançament just que necessita aquesta comunitat autònoma i tantes d'inversions que ens deuen i que vostès són incapaços de demanar al Congrés dels Diputats que retorni el Govern d'Espanya a aquesta terra.

Quant al xec formació, Sr. Pericay, li diré que per a nosaltres genera més dubtes i més incerteses que no solucions, i que jo entenc que vostès volen treure pit perquè ho varen pactar amb el Partit Popular a nivell estatal, però que era una mesura que s'havia de pactar amb els agents socials i econòmics, com vostè sap; s'havia de pactar amb les comunitats autònomes que tenim competències en polítiques actives d'ocupació, i vostè hauria de saber que el Govern d'Espanya, a qui vostè dóna suport, el Partit Popular, una vegada més, ha fet de la imposició la seva forma d'actuar i per tant ha intentat imposar un xec formació, que ha estat rebutjat pels agents socials i que ha estat rebutjat per 10 de les 17 comunitats autònomes de tota Espanya, entre les quals les Illes Balears, perquè no compartim aquesta estratègia que vol implantar el Govern d'Espanya entorn de la formació de les persones que la necessiten.

Per tant, aquest xec formació en aquesta comunitat autònoma de moment no s'aplicarà, perquè no ha estat pactat amb nosaltres.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula el Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sí, gràcies, president. Miri, el xec formació no és una alternativa a les polítiques actives d'ocupació, no es planteja

com a una gran solució de res, és una fórmula més per afavorir la inserció i la reinserció dels treballadors aturats, el que té de particular és que posa en mans del treballador, del treballador aturat, la possibilitat de triar entre diverses opcions; és a dir, el fa corresponsable de la seva formació.

No entenc, francament, la seva prevenció, presidenta, i tampoc evidentment la del seu partit, li dic més que res perquè, miri, les entitats que col·laborin amb el xec formació, i tot això forma part del reial decret, són entitats que seran degudament acreditades, la implantació ha de ser progressiva. Aquesta oferta formativa, que elaboraran vostès, des de la comunitat, el Govern de Balears en aquest cas, aquesta oferta formativa haurà estat acordada amb els organitzacions empresarials i sindicals, tot això ho diu el decret. Per tant, no sé a què ve aquesta reserva, com no sigui simplement que, com que ho ha fet un govern que no és el seu, la reserva allà la tenim.

Jo no sé francament de què tenen por, no sé per què el seu conseller, i la resta de consellers autonòmics socialistes, han acusat el Govern de voler privatitzar la formació dels aturats a través de la implantació d'aquest xec. Creu de veres això realment, que això és privatitzar la formació dels aturats, quan es tracta, insistisc, d'una mesura més?

No deu ser, més aviat, que vostès desconfien de tot el que no gestionen directament, que els fa una por tremenda posar en mans dels ciutadans determinades, en aquest cas de ciutadans, a més, que tenen prou interès en això, determinades possibilitats, com és en aquest cas el xec formació?

No deu ser que voldrien que realment les entitats privades, dedicades a la formació, es quedassin sense subvenció de cap casta, i així ja ni parlaríem d'això?

És el camí que duen aquí a Balears, presidenta, l'administració s'ha quedat la millor part del pastís i ha deixat al privat les sobres, i d'aquí poc, francament, ni les sobres crec que tindrà.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay, se li ha acabat el temps.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Té la paraula la Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Sí, gràcies, Sr. President. Sí, Sr. Pericay, creiem que és una mesura privatitzadora, sí, i nosaltres anam per una altra línia molt diferent, des de l'acord, el diàleg i des del posar en valor les instal·lacions i els serveis públics d'aquesta comunitat autònoma que varen ser desmantellats a l'època del Partit Popular.

Nosaltres tenim una estratègia de formació pactada entre la Conselleria de Treball i la Conselleria d'Educació, pactada amb els agents socials i econòmics d'aquesta comunitat autònoma; una estratègia que posa molt d'esment, per exemple, en la formació dual, que és una prioritat del nostre govern i és una prioritat també del món empresarial i del món sindical en aquesta comunitat autònoma. Tenim els programes que per a nosaltres són objectiu prioritari: els programes de vulnerables, els programes de visibles, els programes per a les persones joves. Tenim tota una sèrie de programes que per a nosaltres, repetesc, són absolutament necessaris i prioritaris dins aquesta estratègia de formació que duim des del Govern de les Illes Balears.

Però el que és fonamental, Sr. Pericay, jo entenc que vostè té una visió molt centralitzadora i molt centralista d'Espanya, però és important que entengui que qui té competències són les comunitats autònomes i el Govern d'Espanya no pot imposar, per molt que ho pacti amb Ciutadans a l'àmbit espanyol, una qüestió que nosaltres no compartim des de les Illes Balears i que no comparteixen altres nou comunitats autònomes, i no comparteixen les organitzacions sindicals d'àmbit estatal. Per tant les coses s'han de dialogar, s'han de pactar i s'han de fer conjuntament en bé de l'interès general i no en bé d'un interès d'un partit polític concret.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta.

I.14) Pregunta RGE núm. 10116/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a regulació del dret subjectiu a un habitatge digne.

Passam a la catorzena pregunta, RGE núm. 10116/17, relativa a regulació del dret subjectiu a un habitatge digne, que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Bon dia, presidenta. Com sabem, la principal funció de l'habitatge és oferir refugi i habitació a les persones protegint-les de les inclemències climàtiques i d'altres amenaces; és a dir, la llar és per als diferents ciutadans, ciutadanes i famílies un espai en el qual trobar seguretat i calma. Per tant la manca d'aquest espai, la falta de llar, quedar-se sense sostre que l'aculli, és per a qui sofreix això el primer estadi d'una deriva d'exclusió social que s'agreuja en veure's privades aquestes persones d'aquest ordre personal de seguretat i calma. És a més a més un dret reconegut a la Declaració de Drets Humans, a la Constitució Espanyola i també al nostre Estatut d'Autonomia.

És per això tan important socialment aquest dret a l'habitatge, i si ara com ara ningú no dubta -encara que tots

som conscients de les mancances existents del dret a l'educació o del dret a la sanitat pública que tenim en el nostre estat, malgrat els agosarats intents del neoliberalisme de privatitzar aquests drets essencials-, estam vivint una situació complicada aquí a les nostres illes amb unes pujades, segons les dades de l'INE, d'un 6,7% dels preus de l'habitatge, i això saben que dificulta l'accés a aquest dret que nosaltres consideram fonamental. Tenim aquí a les portes ara la tramitació de la Llei d'habitatge, i és per això que voldríem saber si en aquesta impossibilitat d'accés a un sostre a les persones que puguin reclamar davant l'administració el Govern té una posició ja fixada, perquè a nosaltres ens agradaria també que fos de consens amb Podem, i per això li volem demanar quina opinió té el Govern de les Illes Balears sobre la regulació del dret subjectiu a l'accés a un habitatge digne.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Camargo, per tornar a parlar avui d'habitatge, que és un dels problemes que sens dubte jo compartesc amb vostè que afecten d'una forma notòria molts de ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma i sobretot de diferents... que viuen a diferents municipis de les Illes Balears que són els que tenen més problemàtiques.

Crec que una de les qüestions que aquest govern, gràcies als acords pel canvi, gràcies també, evidentment, al suport parlamentari del seu grup polític, ha pogut tirar endavant és una política d'habitatge absolutament diferent d'allà on veníem, i no m'agrada sempre insistir en això però és que és important. Veníem d'un desert, no, veníem de sota zero; veníem d'un conseller, el Sr. Company, que està en silenci en aquesta legislatura, però que en la passada actuava des del poder contra la ciutadania més feble, i es va dedicar a vendre patrimoni públic, es va dedicar a no fer cap projecte de promoció pública d'habitatge, en un moment en què hi havia una crisi duríssima i molts de ciutadans quedaven a fora, i per tant aquesta és una realitat que ara patim i que hem d'intentar resoldre i que nosaltres hem començat a fer feina des del principi de legislatura, com vostè sap perfectament, amb el canvi en el plantejament de l'IBAVI, on ara tots els habitatges que tenim són només de lloguer i no per vendre, que és el que havíem heretat; a més adaptant el lloguer a la possibilitat de renda que té cada família, hi ha famílies que per la seva situació estan pagant 15 euros de lloguer, i aquesta és una realitat que gràcies a un govern d'esquerra s'ha pogut fer possible.

Estam fent feina en la promoció de nous habitatges a diferents zones de les Illes Balears; precisament a l'illa d'Eivissa, a la ciutat d'Eivissa, tenim compromeses promocions que farem noves de 127 habitatges per donar sortida a una problemàtica existent; tenim acords... intentam plantejar acords amb la SAREB per poder posar a disposició més parç

d'habitatge públic. I la Llei d'habitatge, a la qual vostè feia referència i que és absolutament fonamental, serà la primera llei d'habitatge d'aquestes illes, una llei que ja ha estat enviada al Parlament; per tant la posició del Govern és clara i amb un informe positiu del Consell Consultiu de les Illes Balears, que també ens dona molta força a l'hora d'haver-nos d'enfrontar amb un govern d'Espanya que lluita sempre contra poder garantir aquest dret a l'habitatge de les persones més febles.

Alhora també estam tramitant la Llei urbanística, que obligarà els ajuntaments a poder garantir aquest sòl a les Illes Balears per poder fer habitatge; la Llei de vacances, que ha permès poder posar més habitatge en el sector del lloguer d'habitatge; i amb la Llei d'habitatge, que crec que també és fonamental, ens garantirà que els grans tenidors passin a tenir l'obligació de donar habitatge que sobra en aquest moment per a ells a habitatge públic, que és necessari per a moltes famílies d'aquestes illes, i per tant també poder tenir més habitatge públic a les Illes Balears.

Aquesta és la línia de treball que nosaltres feim precisament per garantir el dret constitucional de l'habitatge a les persones.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, presidenta, per la seva detallada resposta respecte de tot el que s'ha fet i es vol fer a diferència del que va fer la passada legislatura el Partit Popular, però jo li demanava per una qüestió relacionada amb el dret subjectiu, que és una consecució precisament de la renda social garantida; això vol dir que les properes legislatures aquest dret no es podrà tornar enrere, i li demanava precisament si en la tramitació d'aquesta llei d'habitatge aquest govern està compromès amb el fet que l'habitatge sigui considerat dret subjectiu, com s'ha plantejat a altres comunitats autònomes, com és el cas d'Andalusia, el País Basc i de Catalunya.

Nosaltres pensam des de Podem que un govern progressista hauria de posar-se al costa d'aquesta reclamació i, per tant, reconèixer que precisament moltes vegades -i això és empíric- les lleis solen anar per darrere de les demandes de la societat, i en una societat com aquesta, en la qual el dret a l'habitatge s'ha vist tan colpejat, seria realment de celebrar que aquest govern, amb el nostre suport, tingués aquesta valentia de dir que el dret a l'habitatge serà un dret subjectiu...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Camargo, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 10113/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a taxa a la indústria turística.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la quinzena pregunta, RGE núm. 10113/17, relativa a taxa a la indústria turística, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, “el turisme mata la ciutat”, “*tourist go home*”, “aquest cotxe sobra”, “la massificació turística ens explota”, són alguns dels lemes que han protagonitzat els radicals d'Arran aquest estiu. I quina resposta han merescut aquests atacs per part de la presidenta del Govern a la indústria que genera un 30% de l'ocupació de les Balears? Quina defensa ha fet la presidenta del sector que suposa un 11% del PIB nacional i el 13% de l'ocupació del nostre país? La indústria més important d'aquesta comunitat no ha merescut cap defensa clara i contundent, ni tan sols cap escrit al seu Facebook com el d'ahir, en què defensava la democràcia de Catalunya.

Quines són les seves prioritats, Sra. Presidenta? Hi ha silencis que parlen, i parlen molt. Com valora, idò, aquests atacs que s'han produït durant aquest estiu?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. President. Hi ha silencis que parlen molt; el del Sr. Company, per exemple?

(Algunes rialles)

Perdoni, no m'he pogut retenir.

(Alguns aplaudiments)

Si li he de ser sincera em pensava que canviaria la pregunta, perquè em demana sobre uns fets que varen ocórrer fa un mes

i mig i hi ha molts de temes que preocupen moltíssim els ciutadans d'aquestes illes però que veig que per al Partit Popular no són prou importants. Sí que li diré una qüestió que afegirem...

(Remor de veus)

...al que ja he explicat al Sr. Font, que supòs que vostè ha escoltat amb atenció.

Fa un mes i mig que es varen produir aquests fets. Qui els va amplificar d'una forma extraordinària va ser el president del Govern d'Espanya, el Sr. Rajoy, i la seva visita a Palma, que en lloc de venir aquí a arreglar els problemes que tenim i a pagar el que ens deu, a les Illes Balears, va venir a amplificar un problema. No és la millor manera per parlar sobre el turisme de la nostra comunitat autònoma.

(Alguns aplaudiments)

Dit això, no trobarà en el nostre govern ningú que criminalitzi la principal activitat econòmica d'aquest petit país nostres que és el turisme, al revés, ens trobarà fent feina colze a colze amb ells per intentar aconseguir un turisme més equilibrat, un turisme que pugui redistribuir millor la riquesa, un turisme que generi més ocupació i que sigui més de qualitat, però que sapiguem també, Sra. Prohens, que aquest govern almanco està decidit, amb la millora del nostre model econòmic, diversificar economia i per tant no posar tots els ous al mateix paner, com he explicat abans al Sr. Font.

Aquesta és la línia en què estam treballant des de fa dos anys i en la qual seguirem treballant, i crec sincerament que és la línia correcta perquè les xifres ens acompanyen i, per tant, la realitat del que viu la gent és que viu millor que fa dos anys gràcies al fet que hi ha un govern capaç de redistribuir riquesa a través dels pressuposts públics i ho hem d'aconseguir també a través del sector empresarial.

M'agradaria que en això, senyors del Partit Popular, ens acompanyassin.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, un mes i mig, però és que vostè no ha dit res fins que li ho hem demanat en aquest parlament, vostè ha estat, com sempre que hi ha un problema, tancada dins el Consolat.

Cal posar límits, farem un tro, no volem més turistes a l'estiu, no volem més turistes a l'hivern, podrien ser pintades d'Arran o, segons vostè, afirmacions del Sr. Rajoy, però no, són afirmacions que han fet membres del seu govern o els grups que li donen suport, no ens estranya, idò, que hagi callat.

De veritat que no veu cap relació entre aquestes afirmacions, entre estar setmanes sense netejar les pintades al centre de Palma i els atacs dels radicals d'Arran? De veritat creu que dos anys demonitzant el turisme de sol i platja, el de creuers, l'esportiu, el de luxe, el de ciutat no és el millor caldo de cultiu per a aquests quatre radicals?, o és el que cerquen?, perquè han suspès qualsevol norma que apostàs per la qualitat i la modernització i no controlen les estades il·legals ni a dia d'avui després d'aprovar la llei Frankenstein i, ho mirin com ho mirin, no saben gestionar l'èxit turístic, si no, perquè hi ha hagut més conflictivitat social que mai i més notícies que mai sobre saturació si les estades legals han baixat? Aquestes són les xifres, baixen les estades turístiques a les Illes Balears, baixen les estades legals i quina responsabilitat té vostè sobre les il·legals?

Se'n riu quan el PP li proposa parlar de turisme i copntinua anant de la mà d'uns irresponsables que parlen amb la cara alta de decreixement econòmic.

Si segueix així tal vegada la vegem a la manifestació de dia 23 contra la saturació turística, els seus socis tan lleials ja han dit que es manifestaran contra la gestió turística del seu govern, o tal vegada és això que cerca vostè, a veure si així d'una vegada pot treure el Sr. Vicepresident de conseller.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta... té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Prohens, a mi no em trobarà alimentant polèmiques que puguin ferir la principal activitat econòmica d'aquest país, no m'hi trobarà. Per tant, no m'hi cerqui perquè no m'hi trobarà.

A nosaltres ens trobarà fent feina per millorar el model econòmic d'aquestes illes perquè la gent pugui viure millor, aquí ens trobarà a tots i no ens ha vist demonitzar per res ni al sector econòmic referent al turisme ni a cap altre, sinó que hem treballat colze a colze per aconseguir, efectivament, un turisme més sostenible, per aconseguir temporades més llargues durant l'hivern, per aconseguir diversificar economia, per aconseguir que els treballadors puguin tenir millors condicions de treball, per aconseguir sous més elevats i de millor qualitat.

Miri, Sra. Prohens, aquest any viurem una situació important: el conveni d'hostaleria i la negociació. Vostè on estarà?, estarà donant suport a aquest govern que donarà suport als treballadors en exigir majors sous als empresaris?, sí o no? Aquesta és la pregunta que han de respondre vostès, a quins interessos responen...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...perquè vostès,...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

... Sra. Prohens, em demanen un pacte pel turisme, però no sabem cap on han d'anar, al mes...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta, se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

... de juliol em vaig reunir amb el Sr. Company, no me...

(Se sent el timbre del tall del micròfon)

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta.

II. Interpel·lació RGE núm. 9574/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria de neteja de torrents.

Doncs a continuació passam al segon punt de l'ordre del dia d'avui que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm... guardin silenci, per favor!, guardin silenci... que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 9574/17, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria de neteja de torrents.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, molt bon dia, un incís primer, a vegades més val estar en silenci que dir segons quines bajanades.

Bé, aquesta interpel·lació ve motivada per un assumpte que ja hem tractat a aquesta cambra, però que continua provocant una torrentera de notícies en premsa. Són diversos els ciutadans i els batlles que s'han mostrat preocupats, arriben les pluges, suposem que vostè ja se n'ha adonat, i encara, quasi un any després dels lamentables episodis d'inundacions, hi ha queixes, denúncies a l'opinió pública que els torrents no tenen ni el manteniment ni la neteja que precisen, que tanta brutícia i espessor acumulada dubtant temps genera colls de bòtil, taps i que això força desbordaments i anegaments.

Ja sabem que és molt mal de fer controlar les pluges torrencials, però podem ajudar perquè l'aigua, que tanta falta

ens fa, no es descontrola, no es desborda i no es converteixi en un perjudici.

En comptes de pagar factures de reparacions, indemnitzacions a perjudicats, per què no es posen a fer accions preventives?, no seria més intel·ligent i més rendible?, però no, sembla que gairebé tots els torrents del territori balear presenten greus inconvenients perquè el seu recorregut o s'ha alterat o està taponat o està brut.

És molt greu perquè el pressupost de la comunitat autònoma reserva més de 2 milions d'euros per netejar els torrents o almenys al paper posa això. No entenc per què se la juga d'aquesta manera.

Té idea, Sr. Conseller, de la pena que passen els pagesos per dur endavant les seves collites i trobar una mica de rendiment a una activitat dura de per si? Pot pensar per un moment les desgràcies materials fins i tot personals que pot provocar una vinguda d'aigua? Creu que els mals que pot fer l'aigua descontrolada no estan alterant les condicions del medi en què vivim?

Sr. Conseller, vostè ha dit -i cito literalment- que la seva acció es basarà en accions immediates, en accions per a avui, però de cap manera no podem deixar de mirar cap al futur, planificació, pensar en el dia de demà com en la gestió, sobretot, de la nostra pagesia.

En la seva compareixença ens va dir ple de goig que el seu pressupost creixia i nosaltres feliços vàrem pensar: amb aquest pressupost que tant ha augmentat aquesta conselleria aquest any es lluirà. Idò no, no s'ha lluit, a l'inrevés.

No sembla que siguin àgils, no sembla que siguin diligents ni eficaços, no sé si això de ser conselleria de Medi Ambient és... o si fa feina això d'anar a mig gas o si han consumit les seves energies en ser... si no ho eren, renovables, però és que l'eficàcia no apareix en cap banda.

Són ja moltes les peticions que li fan perquè faci d'una vegada per totes la neteja dels torrents i res de res. Cada vegada que se li demana sobre aquesta qüestió tan sols té excuses i es limita a mirar el passat fent recriminacions, i avui no es molesti a tornar a fer recriminacions i a tornar-nos parlar del passat perquè aquesta lliçó ja ens la sabem, aquesta cançó ja la coneixem tots.

Vostè porta més de tres anys..., ja porta tres anys gestionant i a més a més amb doblers en caixa -en caixa- i resulta que seguim res de res.

Per tant, em dirà que ha netejat alguns torrents i jo li diré que gràcies a nosaltres. Vostè es va trobar una sèrie de projectes aprovats, amb una reserva pressupostària, amb partides ja preparades amb un plurianual per als anys 2015 i 2016, i totes aquestes fotografies que s'ha fet ara, tots aquests torrents que diu que ha fet nets, tots aquests han estat gràcies al que li vàrem deixar nosaltres preparat, tot això és del que vostè presumeix fins ara, però seva -seva-, acció seva no n'ha fet ni una i un polític pot...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, guardin un poquet de silenci.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

...i un polític no pot viure sempre de les fotografies del que li han fet els anteriors, perquè vostè l'any 2017, que era quan vostè havia de fer el concurs nou per treure la neteja de torrents, no té res, res de fet.

Cap de les iniciatives finalitzades no ha sortit d'aquesta legislatura encara que n'ha fet propaganda i ha presumit d'haver fet molts de quilòmetres de torrents, però no tan sols de propaganda pot viure el polític.

El que fa falta d'una vegada per totes és que els faci net realment, que no s'arrisqui a tenir llascos com l'any passat, que no posi en risc les propietats ni els béns ni les vides humanes mentre els doblers esperen a la caixa una mica d'acció.

Vostè diu que està tan atent a les necessitats de la nostra pagesia..., bé, idò sigui un poc més sensible amb tot això i demostrï-ho d'una altra manera perquè fins ara ha demostrat tot el contrari i ha estat dels darrers a pagar tots aquests doblers als pagesos, els darrers de tot Espanya.

Per què provoca aquesta situació, Sr. Conseller?, per què tenim tothom amb el cor a la mà mirant el cel amb preocupació per si envia més pluja de la que podem absorbir per les deficitàries infraestructures que tenim i no milloren?, dies de risc màxim, no s'arrisqui tant, que primer deixen que li caigui... perquè vostè el que fa és que primer deixa que li caigui al damunt el problema per després voler semblar el salvador, a més a més ja sabem per endavant que quan molt mal donades vagin, tot i la seva inactivitat, girarà pàgina i reclamarà ajuda al Govern central i, hala!, a queixar-se per si arriba o no arriba o arriba tard.

Sr. Conseller, la seva gestió és caòtica i la ciutadania així ho percep. Una enquesta publicada en un mitjà de comunicació s'anticipava a pronosticar fa uns mesos que el Govern no seria capaç de gestionar el tema dels torrents, i no ho dic jo, ho diu el 93,4% de les persones enquestades. Sr. Conseller, no sap gestionar, i jo li diria que en lloc d'anar-se'n de festa, en lloc d'anar-se'n de festa, vostè si no sap gestionar no se'n vagi de festa a Barcelona, vostè el que ha de fer és un bon dilluns, que és un dilluns de fer feina, en lloc d'estar fent festa a Barcelona sigui aquí per solucionar els problemes de les nostres illes.

Tal vegada vostè no fa tot el que vol sinó el que li deixen; tal vegada vostè és un peó de la Sra. Armengol, però en qualsevol dels casos vostè té la màxima responsabilitat del tema de què parlem ara. Sr. Conseller, vull saber. Vostè no és una persona nouvinguda, ja du tres anys fent feina en aquesta àrea; té equip tècnic, té doblers, cada vegada ensopega en la mateixa pedra. Vull saber: netejarà el torrents, sí o no?; quant pensa invertir?; quina quantitat preveu destinar-hi?, a quins cursos d'aigua pensar destinar-los?, i que me'ls desglossi segons les illes.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sugrañes. Té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Molt bon dia a tothom. Anar a defensar la democràcia no és anar de festa. Serem d'esquerres, som republicà, i evidentment som demòcrata, i intent fer feina amb aquests principis bàsics.

(*Remor de veus*)

Ja sé que a alguns els pot molestar.

Si els pareix començarem amb uns aclariments bàsics. Crec que a vegades el meu passat com a tècnic, com a científic, em permet intentar donar dades, posar un poc d'objectivitat. Any rere any aquest govern ha ampliat el pressupost, l'ha multiplicat per 2 el 2016 i l'ha multiplicat per 2 el 2017; any rere any hem fet més quilòmetres nets que el Partit Popular, i any rere any hem emprat criteris tècnics per decidir on es fan les actuacions, criteris tècnics per decidir on es fan les actuacions. I posem més xifres: del 2015 al 2017, la meua responsabilitat, s'han fet nets 123 quilòmetres de torrents; vol que li doni la dada del que es va fer el 2013-14, els darrers anys del Sr. Company? 2013, 2,6 quilòmetres; enhorabona, Sr. Company, un rècord d'ineficàcia, 2,6 quilòmetres. I el 2014, 30. Per tant, senyors, en dos anys, els darrers dos anys del Sr. Company, uns 30 quilòmetres; els meus primers dos anys, 123 quilòmetres. Ja sé que les dades no els agraden i les comparacions són odioses.

Però analitzem les dades, facem una mirada. El Sr. Company només va fer feina en torrents el 2012, hereu d'un conveni firmat pel pacte de progrés, hereu dels recursos que havíem defensat davant Madrid, que ell va ser incapaç de renovar. El 2013, 2,3 quilòmetres, un rècord d'ineficàcia. El 2014, 34. Evidentment el 2015, 35 quilòmetres amb els pressuposts que vostès deixaren. El 2016 es comença a veure el canvi de tendència: quasi 60 quilòmetres, vàrem doblar el que vostès feien, això és la diferència entre vostès i nosaltres. Dades, pressupost, el doblàrem el 2016. El 17, doblàrem el pressupost. Aquest govern està compromès amb els fets en la neteja de torrents.

Però parlem de la situació a dia d'avui, i escoltin bé, senyors del Partit Popular, perquè la veritat són les dades, no el que vostès volen crear. El 2017 s'ha fet feina en neteja de torrents, el 2017 s'han fet nets 30 quilòmetres de torrents, més que en els darrers dos anys del Sr. Company; s'han fet 43 actuacions a 14 municipis, i la darrera neteja ha acabat aquest mes d'agost al municipi de Fornalutx. Per tant enguany, en mig any, hem fet més net que vostès en els seus darrers dos anys. No juguïn amb les dades, no facin demagògia i no generin alarmisme. El silenci, com deia vostè..., val més callar per no dir bajanades. Per tant no diguin que no feim feina en torrents, diguin la veritat: enguany, en mig any, més que vostès en dos.

I a més quin és l'escenari a partir d'avui? Sí, Sra. Sugrañes, tenim un nou contracte en marxa, a partir d'octubre esperam posar-lo ja en funcionament. 2,4 milions amb un plurianual, 2,4 milions en neteja de torrents, que permetran fer cada any un 10% de la xarxa hídrica de les Illes Balears, un 10% de mesures a les zones amb major risc, un 10%, generant una roda perquè així en 10 anys sempre s'hagi actuat en els llocs més conflictius. Planificació, sí, planificació.

I permetin-me que evidentment hem fet en cinc lots: tres a Mallorca, a Menorca i a Eivissa i Formentera, i continuarem fent feina amb criteris tècnics, amb tres criteris principals: el primer, seguretat de les persones, és el que més ens importa, i per tant davant de tot va això, en els encreuaments, a les zones a prop de nuclis urbans, no devora les cases dels amics; allà on hi ha més risc és allà on hem d'actuar, i desgraciadament el 2016 i el 2017 vàrem veure episodis on hem d'actuar. El segon criteri, evidentment recuperar el que deïa, la feina sistemàtica; no ens val que el 2012 el Sr. Company tragués pit i fes net un grapat de quilòmetres i després abandonàs la política de torrents, no es fa feina així, no val fer neteja un dia i abandonar-ho la resta; a casa diuen "arrencada de cavall i arribada de somera", això és el que va fer el Sr. Company, i evidentment nosaltres ens esforçarem per recuperar aquesta roda, per fer una planificació. Si amb els incendis no discutim la planificació, per què ho feim amb els torrents? I el tercer criteri: a petició dels ajuntaments; és el criteri més bàsic, els ajuntaments, l'administració més propera al territori, ens indiquen quines zones són les de més risc, i per tant, en base a la planificació que hem de fer, perquè si no tendriem 200 milions de peticions, anam actuant.

Però evidentment vénen les pluges i vénen les inundacions, som un clima mediterrani, a la tardor és on es produeixen les pluges, i evidentment són benvingudes perquè fan falta, perquè tornam a estar en situació de prealerta per sequera; després de l'estiu, en què hem tengut una pressió humana elevada, evidentment els indicadors -cosa que vostès no calculaven i no feien un seguiment- estan així com estan i hem de fer mesures. I evidentment les inundacions es poden produir; tenim zones, conques que són inundables; per això hem aprovat el Pla d'inundació, per gestionar aquest risc d'inundacions. I evidentment també es produiran incidents a infraestructures mal fetes, a infraestructures víctimes d'aquest urbanisme a la carta de què vostès han estat els abanderats; tenim llocs que evidentment s'inundaran: autopistes d'Eivissa, metros submarins; serà igual el que facem, perquè evidentment són infraestructures mal fetes i evidentment l'aigua reclamarà el seu pas, el seu camí.

I com deïa, quasi quasi quan he posat aquesta cita -jo som una persona que a vegades empra cites- m'he espantat: "*Ha llovido más de lo normal*", Company, 2011; explicació del perquè els torrents s'havien desbordat. Sí, els torrents tenen una capacitat i segons quan es podran desbordar. Per tant els deman que no intentin treure rèdit polític d'un tema com els torrents generant un alarmisme, amb un oportunisme davant un front que desgraciadament per a les seves intencions polítiques i per al bé dels ciutadans no ha estat tan fort com deïen les previsions. Sense dades, perquè evidentment si haguessin mirat les dades no haguessin tengut la vergonya de dir el que han dit sobre els torrents. I evidentment només el 2013 2,3

quilòmetres. No facin més demagògia. El 2015-2017 120 quilòmetres de torrents nets, el doble de pressupost el 2016, el doble de pressupost el 2017, i evidentment el 2017, el primer mig any, ja hem actuat més que vostès en els seus darrers dos anys.

Per tant, lliçons, les justes. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, vostè necessita anar al psicòleg perquè està obsessionat amb el Sr. Company.

Bé, jo el que li he de dir és que no té excusa, no té excusa perquè, a veure, vostè porta tres estius, tres estius; vostè ha estat director general amb l'anterior pacte de progrés, vostè no té sentit que agafi i que un concurs, una tramitació administrativa, agafi i que faci un concurs per treure, per fer nets els torrents, que se suposa que en el setembre comencen totes les pluges, que digui que ara començarà l'octubre, ara començarà l'octubre. Fa la tira de mesos que va de tramitacions. Vostè és que no sap res de res, vostè ni de director ni de conseller, vostè el que ha de fer és anar-se'n a casa seva.

A veure, vostè l'únic que té aquí és poca feina i poc encert, ha fet poc o molt poc; gens en depuradores, inversions silencioses, tarda en la posada en marxa del servei (...), res en neteja de torrents... Miri, aquí vostè el plurianual està ben clar i a més va ser... hi ha coses que no és demagògia, vostè està dient mentides, està tot ben aclaridet al BOIB i està ben clar quins són els torrents, el que vostè parla són els torrents que li vàrem deixar nosaltres, tots els projectes que li vàrem deixar nosaltres, tots els doblers que li vàrem deixar nosaltres al plurianual...

(Alguns aplaudiments)

Ja n'hi ha prou de dir mentides i demagògies, perquè al final tot se sap i així queda aclarit perquè al BOIB està ben aclaridet, bé...

A més a més..., és que no solament vostè aquí està obsessionat amb el Sr. Company i amb tot el que es digui PP, és que vostè no sé com s'ho ha fet perquè tot, tot, tot li va en contra, associació de pagesos, caçadors, ecologistes, els batlles no estan gens contents amb la marxa de la seva conselleria, li estan preparant també una manifestació, bé, és que vostè és un líder, un líder absolut!

A veure, miri, a Menorca a la darrera mesa de batlles dia 31 d'agost, el batlle de Ferreries, de MÉS per Menorca, que jo ara

ja no sé si ballen la conga o si es calciguen els calls, ell mateix a iniciativa seva va demanar a la mesa de batlles que ja, ja, demanéssim a la Conselleria de Medi Ambient que d'una vegada per totes netegés els torrents, no han fet res de res. Imagini's!, els mateixos seus!

I jo li pregunto, a veure, vostè pensa fer net el torrent de Son Capella?, el d'Es Pla, el de Sineu, el d'Esporles, Sa Riera, Llubí, Sa Pobla, Portinatx?, quan?, i li he de dir una altra cosa: miri, vostè passarà a la història com el conseller Torrente per la seva *nefasta gestió*, per la seva incompetència, per la incapacitat per gestionar, per la seva afició a firmar contractes amb amics, inclòs el Sr. Garau, per la poca traça a l'hora de pagar les ajudes als pagesos, per la *proliferació de estudios e informes* que no van enlloc, sinó a gastar despesa pública, i per errors legislatius tan continentals com protegir Kenya a la Llei d'Es Trenc i, a més a més, Sr. Conseller, és que vostè els utilitza... a més vostè té ja ases i no sé què m'ha dit, ases, vostè utilitza els ases per netejar els torrents i a sobre se li escapen i després hem de perseguir-los, és que li passa cada cosa a vostè que no té nom, bé...

En si vostè és el propi de... de les pel·lícules de Santiago Segura, idò vostè s'ha ben merescut el nom, el malnom del conseller Torrente.

Sr. Conseller, miri, vostè parlava d'uns doblers...

(Remor de veus)

...d'uns doblers d'uns 4 milions. Miri, quan vàrem arribar en l'anterior legislatura aquests 4 milions el secretari d'estat el Sr. Puxeu, o alguna cosa així, aquests 4 milions no hi eren, no hi eren, o sigui que tot el que ha dit aquí, quan hi ha pujat, han estat mentides, tot això ha estat degut a la seva inoperància, al seu... no saber fer les coses i és molt trist que a hores d'ara tinguem que un concurs per treure..., el seu primer concurs que havia de fer de neteja de torrents hagi estat incapaç de gestionar-lo i treure'l i ara haguem d'estar tots mirant a veure que no tinguem problemes amb el tema de les pluges... no cal que rigui, que és un drama.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sugrañes. Té la paraula per contrarèplica el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sí, és un drama, li agafaré la darrera paraula, és un drama haver d'escotar les seves paraules, això sí que és un drama, un drama que vostès segueixin fent aquesta demagògia i posin en aquest nivell al Parlament de les Illes Balears.

Sra. Batllessa, jo entenc que vostè estigui enfadada amb el conseller que li va retirar els fons per al seu municipi, no ho pagui amb mi, és el seu líder actualment. A Esporles varen

posar someres, sap per què varem posar someres a Esporles i varem fer el torrent net nosaltres?, perquè el Sr. Company els va ignorar durant tot el seu temps, després d'haver patit unes inundacions, per cert, ben importants i que varem haver d'actuar.

I evidentment, sap per què, si m'ho permeten, vostès necessiten un psicòleg?, perquè el Partit Popular desgraciadament ara només sap parlar d'agricultura i medi ambient, el Sr. Company no s'atreveix a debatre d'altres coses i posa el focus damunt la nostra conselleria. Si volen debatre, si vol ser candidat evidentment puc intentar parlar d'altres coses, però evidentment, parlem de més temes, què li demanava el Sr. Company i el seu equip que facin?, intentar recuperar el conveni de torrents, és a dir, el Sr. Company ho va intentar amb un esborrany amb la ministra Tejerina, la seva gran amiga, i no ho va aconseguir, nosaltres hi seguim insistint, volem aquest conveni de torrents. El PP és aquí o no és aquí? Vol que facem un conveni de torrents?, sí o no?

Les ajudes que el PP va prometre a l'Estat, als ajuntaments, els arribaran les ajudes als torrents per les inundacions de l'any passat?, sí o no?, ara mateix no n'hi ha arribat cap; als nostres agricultors sí que els estan començant a arribar les ajudes que aquest govern ha posat. Aquesta és la diferència, aquesta govern paga, el de Madrid no paga i sols promet. Aquesta és la gran diferència.

Evidentment, conseller Torrente, diu vostè, ja sé que Torrente amb el seu espanyolisme és un mite per a vostès...

(Algunes rialles)

...Santiago Segura és un gran mite, però em sap greu, els meus referents són uns altres.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Si em demanen la dimissió com ha fet vostè, si em demanen la dimissió com ha fet vostè... el Sr. Company, l'únic que va fer ho va fer amb doblers que nosaltres havíem deixat separats...

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, guardin silenci...

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

...per tant, 2,3 quilòmetres al 2013, quina vergonya és això?, i tenen coratge de muntar una campanya mediàtica durant tot l'estiu i generar tot aquest alarmisme, posar nerviosa la gent!

(Remor de veus)

Això és penós.

Miri, Sr. Company, vostè hauria d'haver dimitit cada any com a conseller per la seva gestió nefasta de torrents, per no complir els objectius, per gastar-se el conveni de cop sense tenir-ho ben fet, a més a més per tenir la poca vergonya d'anar

a Sa Pobla a fer-se la foto, aquella foto de Sa Pobla, si arriben a trobar un pagès...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...sense tenir por, Sra. Prohens... perquè el Sr. Company no es va atrevir, perquè durant els quatre anys no va fer ni un metre de neteja a Sa Pobla i per això no hi va anar. El Sr. Font és el darrer conseller que va fer actuacions allà i aquest conseller que ha fet 5 quilòmetres de neteja a Sa Pobla i vostès varen tenir la barra d'anar-se'n a fer una foto allà. Això és poca vergonya.

Evidentment..., i també hauria d'haver dimitit, per què?, perquè els aquífers han passat del 48% en bon estat, que els hi deixàrem nosaltres, a un 23%. Aquí ho tenim, en torrents no varen fer res, varen viure de les rendes del conveni.

(Remor de veus)

A més a més... el Pla de Sant Jordi, infraccions urbanístiques que el Partit Popular també ha fomentat. Per tant, ho esmenarem.

I estic començant a estar cansat que intentin crear postveritats, en els torrents han intentat generar tot un alarmisme dient falsedats i evidentment que saben que desgraciadament es pot inundar i el mateix estan intentant fer amb el sector agrari, 60 milions d'euros ja compromesos del PDR, 16 milions pagats, 19 abans de final d'any i la PAC s'ha fet amb normalitat.

Per tant, deixin de dir que no pagam els pagesos, deixin de fer discursos falsos. Quan venguin aquí debatin i, Sr. Company, si té ganes de parlar o debatre amb mi en voler ens trobam i debatem de torrents.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 7333/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb les clàusules socials, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1894/17.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia...

(Remor de veus)

...Sra. Prohens, per favor, un poc de silenci, passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i la votació de la Moció RGE núm. 7333/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a polítiques del Govern en relació amb les clàusules socials, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1894/17.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Ésta es una moción que se deriva de una interpelación que tuvo lugar ya el curso legislativo pasado, pero que por un acuerdo de Junta de Portavoces se ha retrasado y la debatimos hoy.

Es una moción que, como digo, sale de la interpelación relativa a cláusulas sociales que hizo el Grupo Parlamentario Popular al conseller y consta de tres puntos, decirles que el punto núm. 1 se retira i quedarían los puntos 2 y el 3, ahora explicaré el motivo de la retirada del punto 1.

El Govern aprobó hace ya unos meses unas cláusulas sociales y nuestra interpelación fue en relación a que nos pudiesen explicar cómo se estaban poniendo en marcha, que nos pudiesen explicar qué planteamientos también iba a hacer el Govern para dar mayor difusión a estas cláusulas sociales y nos encontramos que específicamente había dos temas que, a pesar de considerar positiva evidentemente la implantación de cláusulas sociales, habían quedado por decirlo de alguna manera bastante flojos, uno era la formación hacia los funcionarios respecto a cómo se deben aplicar estas cláusulas sociales y después también el que se pueda hacer un seguimiento real de cuál es la aplicación de estas cláusulas en los diferentes contratos, pero también el que se pueda dar un apoyo a los funcionarios respecto a la aplicación de cláusulas sociales.

Así que el punto número 2 el que pedía era que se instase al Govern a realizar una formación específica relativa a la aplicación de las cláusulas sociales en todos los órganos de contratación de la Administración de la comunidad autónoma y también en su sector instrumental.

Es muy importante que quienes tienen que redactar los pliegos sean evidentemente los que conozcan perfectamente cómo pueden aplicar estas cláusulas.

Y también un punto número 3, que instaba al Govern de las Illes Balears a crear un órgano o comisión específica de coordinación para la aplicación de estas cláusulas sociales, que no solamente tuviese una función de control, sino también de apoyo, para fomentar la correcta aplicación de ésta, nosotros pedíamos un órgano o, si lo consideraba el Govern, una comisión de diferentes expertos de la Conselleria de Trabajo, en este caso, o de diferentes consellerías, al que pudiesen recurrir los diferentes órganos de contratación o los diferentes responsables de la elaboración del pliego, para pedir, pues, ayuda o consejo, o pedir apoyo a la hora de elaborar estos pliegos, porque sí que es cierto que está muy bien aprobar cláusulas y aprobar papeles, por decirlo de alguna manera, pero la dificultad está en aplicarlo sin hacerlo realidad; cuando uno tiene que elaborar unos pliegos sobre materias específicas sí que necesita, sobre todo en temas desconocidos como este, pues evidentemente que se pueda dar un apoyo, y pedíamos la creación de este órgano o comisión específica de coordinación.

El punto número 1 instaba a los grupos parlamentarios del Congreso de los Diputados a trabajar por conseguir un amplio consenso respecto a la tramitación de la nueva ley de contratación pública que se estaba en aquel momento

negociando en la Comisión de Hacienda del congreso, y también a tener en cuenta las peticiones que hacía el tercer sector social.

Claro, esta moción se debía debatir en junio, se ha pospuesto hasta hoy, y la realidad es que a finales de julio, el Congreso, en este caso, aprueba ya la Ley de contratación pública, el 27 de julio; una ley que, dentro de la Comisión de Hacienda del Congreso, se ha consensuado y se han aceptado, de las 1.080 enmiendas, se han aceptado o transaccionado 975, da una idea del alcance que ha tenido este consenso. Falta la tramitación en el Senado, pero nosotros evidentemente creemos que lo que debíamos hacer, que era lo que pedíamos en el punto 1, era pedirles a nuestros representantes en el Congreso de los Diputados que, a la hora de trabajar en esta comisión, intentasen alcanzar un amplio consenso y escuchase las peticiones del sector.

Esto es una realidad, como ya digo se aprobó en el Pleno del Congreso y la comisión por 20 votos a favor, ninguno en contra y 17 abstenciones, como digo se han aprobado más del 90% o transaccionado de las enmiendas que se han presentado. Además, esta ley ya recoge la transposición de las directivas europeas 23 y 24 en materia de contratación pública, directivas europeas que hacen que la ley recoja multitud de menciones tanto a cláusulas sociales como medioambientales.

También se ha tenido en cuenta la petición del tercer sector, la petición de entidades como el CERMI.

Se recoge la especificidad de servicios y programas sociales.

También se mejora la reserva tanto en centros especiales de empleo como empresas de inserción y se ha llegado al acuerdo de dejar al margen de esta ley la concertación social, para que no se tenga que regir por los criterios de la contratación pública, que era lo que pedía el tercer sector.

Es decir, se ha conseguido un amplio consenso y desde aquí la verdad es que creo que los grupos parlamentarios han trabajado por la labor, creo que han tenido en este caso pues una voluntad de poder llegar a acuerdos y, en este sentido, pues por la parte que nos toca, reconocer la labor de nuestro diputado, José Vicente Marí, que es quién ha liderado esta comisión y, como portavoz del PP, pues yo creo que gran parte de la responsabilidad de este consenso ha sido de él, y yo creo que debemos sentirnos orgullosos que un diputado de Baleares pues, como siempre pedimos, haya hecho algo tan importante para las diferentes entidades y para el ámbito de los servicios sociales que siempre reclamamos.

Así que, en ese sentido, retiraría el punto 1 y quedarían vivos tanto el punto 2 y el punto 3, y ahora, cuando los diferentes grupos que han presentado enmiendas pues nos las expliquen, también nosotros diremos cuál es nuestra postura al respecto.

Muchas gracias.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Fernández.

Intervenció del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera, per defensar les esmenes RGE núm. [10187/17](#), [10188/17](#) i [10189/17](#).

LA SRA. TUR I RIBAS:

Bon dia a tothom, senyores diputades, senyors diputats. Bé, estic molt contenta de veure que el clima va relaxant-se un poc i que anam tornant tots al seny i a les bones maneres, perquè avui hem assistit a un inici de debat que ha passat gairebé per tot una saga de pel·lícules, i mirin que jo no som molt donada a fer cites, però és que hem passat des d'*Alicia en el país de les meravelles*, amb la iniciativa que ens presenta la Sra. Sandra Fernández, a *La niña del exorcista*, amb la intervenció que ha fet la Sra. Prohens, molt agressiva, per cert, i hem passat també, hem acabat amb *El silencio de los corderos*, del Sr. Company, que tampoc no hi és en aquest moment. Però, bé, en tot cas deixam el cine per a un altre dia.

Jo em vull centrar en la iniciativa que presenta el Grup Popular, i és clar, la iniciativa que avui presenta el Partit Popular té una cosa molt curiosa i per això li vull dir, Sra. Fernández, que, sense desconfiar del seu compromís personal amb les causes socials, perquè hi confii, perquè sé que el té realment, em sembla prou ingenu que el Partit Popular porti una moció d'aquestes característiques aquí i ara, a més, pretengui autoesmenar-se, cosa que, els lletrats ens ho confirmaran, però crec que vostè no pot fer, és a dir, crec que no pot retirar un punt si no hi ha un acord de..., de...

(*Remor de veus*)

..., bé, doncs ara ens ho aclariran; en tot cas, és clar, vostè ens du una moció prou ingènua en el sentit que parla de clàusules socials a la contractació pública i el curiós és que el càncer de la contractació pública de les Illes Balears és la corrupció, especialment la corrupció sistèmica del Partit Popular, i vostè vol parlar aquí de contractació pública i de clàusules socials en contractació pública quan crec que el problema més important que tenim en aquest moment tota la societat, i especialment els representants polítics, i encara molt especialment i amb més responsabilitat el seu mateix partit, és treballar per aniquilar i eradicar la corrupció sistèmica que hi ha fruit dels contractes públics, especialment fruit dels contractes públics. Però aquest debat vostè no el vol portar aquí, no, no es quedi amb aquesta cara d'innocent, Sra. Fernández, que no ha nascuda avui, no, no, m'estic referint a vostè, que és la que ha presentat la moció, eh, amb tanta ingenuïtat aparent, però és que aquí no hi ha tanta innocència.

I per altra banda, no sé si també estarà disposada a parlar de com afecta l'actual llei laboral totes aquestes clàusules socials que vostè vol que el Govern de les Illes Balears inclogui, de manera compromesa, que, de fet, ja fa, com vostè mateixa ha anat reconeixent, amb els contractes que emanen d'aquesta administració.

Per tant, vol que parlem de contractes públics i parlem de tot el que suposen els contractes públics en aquest estat, perquè són una autèntica xacra i una vergonya democràtica, o vol parlar només de les clàusules socials?

(*Remor de veus*)

No, no, perdoni, és que estic parlant jo, Sra. Fernández, estic parlant jo, estic parlant jo.

En tot cas, vostè ha dit que vol retirar el punt 1, i el que ens diu és que, és clar, el Govern central ja ha fet la seva feina; que hi haurà una llei fantàstica, bé, vostè vol retirar el punt 1 perquè dóna per fet que la llei que sortirà, suposadament en breu, recollirà tota la transposició de les normes europees; que serà una llei fantàstica, idíl·lica, i que servirà per donar cabuda i marge d'actuació al Govern balear per fer tota la feina que vostè pretén que faci.

Miri, jo, la veritat, com que aquesta llei no està aprovada a dia d'avui i en el Senat, a la pàgina web del Senat, encara hi ha termini, període obert d'esmenes, amb un total de més de 800 esmenes, quan jo vegi que aquesta llei s'ha aprovat després li podré dir si realment hi ha hagut tant de consens com vostè diu que hi ha, perquè, ja li dic, la dóna per aprovada i no hi està.

En tot cas, nosaltres fem tres esmenes en el sentit d'encarregar feina a l'Estat, però també d'encarregar feina al Govern, i hem integrat alguna de les propostes que vostè fa, però incorporam altres elements que pensam que són importants, per això ràpidament aniré a les esmenes que presentam Gent per Formentera i Socialistes de Formentera.

D'una banda, en el punt 1, demanam que el Govern de l'Estat transposi la totalitat de les prescripcions de la Directiva 2014/24 de la Unió Europea, sobre contractació pública a la nova Llei de contractes del sector públic, que actualment es troba en tramitació, i a tenir en compte les peticions que fa respecte d'això el tercer sector social. Aquí integrariem la referència que vostè fa a "tenir en compte el tercer sector social".

Després tenim una esmena, la 10188, seria una esmena d'addició, en aquest cas, que fa referència, de ple contingut polític, que "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a legislar per a un nou model de contractació pública sostenible, transparent, centrada en clàusules ambientals i socials, i que faciliti major concurrència per part de les petites i mitjanes empreses." Vostè, entenc que si està alineada amb això i realment hi creu, l'acceptarà, perquè la llei de què vostè parla no està aprovada a dia d'avui, per tant crec que és d'absoluta actualitat i és imperiós integrar aquesta esmena si vostè realment vol actuar en coherència amb les seves paraules.

I finalment, i ja acab, l'esmena, que seria de modificació del punt 3, la 10189, que para que "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a valorar la creació d'un òrgan o comissió específica de coordinació per a l'aplicació de clàusules socials que depengui de la Conselleria de Presidència -si realment volem que sigui transversal i no depengui només de la Conselleria d'Hisenda- i que es coordini amb la Junta Consultiva de Contractació Administrativa",

perquè supòs, Sra. Fernández, que vostè s'ha preparat la feina i sap que ja existeix un òrgan a Balears, i crec que vostès eren els grans adalils de no crear duplicitats i òrgans que ja existeixen. Per tant, tirin d'un òrgan que ja existeix, que és la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, que té, dins de moltes altres d'aquestes funcions que vostè pretén, i per tant que el Govern valori si és oportuna la creació d'un nou òrgan o no i, en tot cas, ho faci amb coordinació amb aquest òrgan.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Tur. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar les esmenes RGE núm. [10216/17](#) i [10217/17](#). Té la paraula el Sr. Jaume Garau.

EL SR. GARAU I SALAS:

Gràcies, Sr. President, molt bon dia a tothom. Està clar que el Partit Socialista, des de fa ja molts d'anys, ve aplicant, a través de molts d'organismes públics autonòmics, insulars i de diverses comunitats autònomes les clàusules socials, per tant està clar que nosaltres tenim un compromís en aquest sentit i, per tant, la majoria del contingut de les propostes que fa aquesta moció del Partit Popular doncs ens semblen bé.

Únicament voldríem fer una reflexió respecte d'una cosa que ens sembla una mica incoherent i que ens sembla contradictòria, per tant nosaltres els fem una esmena en aquest sentit.

Pel que hem comentat abans, sembla ser que vostè ara vol retirar el punt 1, perquè això ja s'ha tramitat en el Congrés dels Diputats, però tal vegada, com que no s'ha acabat de tramitar en el Senat, i una llei no està completament consolidada si no s'aprova en el Senat, tal vegada canviant "Congrés dels Diputats" per "Senat" o per "Corts Generals" el primer punt es podria també seguir introduint, perquè entenem que la llei no està acabada. Evidentment, vostè diu que la llei ha estat molt consensuada en el Congrés dels Diputats, en això nosaltres no ens hi ficam, però com que no està acabada, doncs, ja que tenim aquesta proposta damunt la taula, aprofitem-la i, en aquest sentit, si es manté el punt 1 nosaltres introduïm dues esmenes.

Una, al primer punt, seria afegir que tot aquest consens que es treballa, en aquest cas en el Senat, hauria d'anar cap a una aplicació de les clàusules socials en els contractes de l'administració de l'Estat, especialment en empreses públiques, cosa que en aquest moment no es fa, i tenim molts conflictes oberts respecte d'això, per exemple els temes que hi ha hagut en els aeroports d'Espanya aquest estiu.

I després una altra la qual ens sembla una mica de justícia respecte d'una reivindicació que venim fent el Partit Socialista des de fa molt de temps, i continuam insistint-hi, que és que la reforma laboral, tan radical, que vostès varen fer està creant tota una sèrie de problemes a empreses i a col·lectius determinats que després els hem de recollir a través, perquè

tenguin una feina més digna i perquè dignifiquin la seva feina, els hem de fer clàusules socials. Per tant, existeix un vincle important entre la necessitat de clàusules socials i la necessitat de derogar alguns aspectes de la reforma laboral.

Per això també li proposàvem un punt 1 bis, que diu que els grups, en aquest cas serien del Senat, els grups polítics del Senat faran feina per tal de derogar de forma immediata aquells aspectes de la reforma laboral que el Partit Popular estableix com a model d'ocupació precària i baixa de salaris, etc.

Per tant, sintetitzant, el punt 1, si el manté, que es pot mantenir, creiem, amb la idea que siguin les Corts Generals o el Senat, i canviar per "Congrés dels Diputats", nosaltres li fem aquestes dues esmenes.

I respecte dels altres dos punts, amb el punt 2 estam d'acord, jo crec que es fa una formació específica, com tots saben, a la interpel·lació que hi va haver el conseller va comentar amb detall tota la quantitat de contractes que ja es fan amb clàusules socials, per tant, si hi ha moltes conselleries que fan contractes, si hi ha més de 70 contractes amb clàusules socials, si ja hi ha contractes de reserva, etc., és perquè hi ha hagut una formació, perquè, si no, no es poden fer, ja sabem tots com funciona la maquinària de l'administració pública. Però bé, en aquest sentit no ve malament continuar fent formació i per tant estaríem d'acord amb el punt 2.

En el punt 3, ens sembla prou sensata la proposta que fa Gent per Formentera, en el sentit que, primer, si s'ha de crear una coordinació específica per a les clàusules socials es faci des d'una conselleria transversal -en aquest sentit, sigui la de Presidència-, i després que la comissió que es faci no es faci fora de l'àmbit d'actuació de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, que també ens sembla una cosa prou sensata.

Per tant, supòs que queden esclariades les nostres posicions i moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Garau. Passam al torn de fixar posicions. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Bon dia, diputats i diputades, treballadors i treballadores de la cambra, públic en general.

Quan el Govern va anunciar, l'abril del 2016, la inclusió de les clàusules socials, van ser moltes les expectatives que es van crear respecte d'això, de fet es van traslladar al Ple en diferents ocasions dubtes en relació amb aquest tema, entre d'altres quins beneficis anava a suposar la utilització de les clàusules socials enfront d'aquestes contractacions abusives.

Doncs bé, tenint en compte que la contractació pública representa aproximadament el 18,5% del PIB d'Espanya, un alt

percentatge, es fa necessària una regulació jurídica en aquesta matèria, sobretot per adaptar-se tant a la situació de crisi econòmica i sobretot als conflictes que ocasiona l'actual llei de contractació pública, com l'incompliment de contractes laborals per part de les empreses adjudicatàries, conflictes que hem patit tots els ciutadans que passàvem, per exemple, pels diferents aeroports de les Illes, un exemple molt clar de l'ineficiència de l'actual llei i de l'absència de clàusules socials.

La Directiva 2014/24, de la Unió Europea, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer del 2014, sobre contractació pública, estableix que la contractació pública té un paper clau en l'Estratègia Europea 2020, establerta en la comunicació de la Comissió de 3 de març del 2010, titulada *Europa 2020*, una estratègia per a un creixement intel·ligent, sostenible i integrador, una estratègia per guanyar més ocupació i construir una economia més verda, més social, més innovadora i més inclusiva, garantint, al mateix temps, un ús més eficient dels fons públics.

En la línia d'aquestes mesures, el 27 d'abril, el Govern de les Illes Balears va acordar posar clàusules socials a qualsevol contractació pública que realitzi, per tal que les empreses licitadores que vulguin optar per oferir serveis a l'administració ho facin amb unes condicions de qualitat d'ocupació per als seus treballadors i treballadores. Així mateix, aquestes clàusules també recullen l'obligatorietat de reservar almenys un 3% de la contractació del Govern per a empreses d'inserció, centres especials d'ocupació i programes d'ocupació protegida.

Un bon exemple de com a través de la contractació pública es pot fer política social, però aquesta, la Directiva 2014/24 de la Unió Europea, de la qual he parlat, necessitava una transposició, una adaptació a la legislació espanyola, amb referència a la Llei de contractes del sector públic. El 18 d'abril del 2016 es va acomplir la data límit per incorporar el nou dret de la Unió Europea. Aquest mes de juliol, amb més d'un any de retard, el projecte de llei que transposa l'ordenament de la directiva europea ha estat aprovat a la Comissió d'Hisenda, amb plena capacitat legislativa, per 20 vots a favor; cap en contra i 17 abstencions, del PSOE i d'Units Podem.

La norma passarà a ser tramitada al Senat aquest mes de setembre. L'enorme rellevància que en el dia a dia d'un estat té la legislació de contractes públics per les elevadíssimes sumes de diners públics que es destinen i de la mateixa manera pels objectius i accions als quals es poden arribar no han motivat el Govern central per la seva ràpida gestió, tramitació, com ja acostumem a patir la seva parsimònia i poca empatia amb la ciutadania, ha alentit un procés que podia o pot donar, ja que encara no ha acabat la seva tramitació, una oportunitat per acabar amb vells vicis i aconseguir d'una banda per tot... d'una vegada per totes establir un marc normatiu que aboqui per una implantació efectiva dels principis de transparència, publicitat, igualtat i lliure concurrència a l'àmbit de la contractació pública, principis valorats pel Govern central, com ja sabem.

Com ja he dit, nosaltres ens varem abstenir, entenem que alguna cosa s'havia avançat, però no s'havia aconseguit exactament el que desitjàvem, és veritat que s'han transaccionat i acceptat moltes esmenes, es varen presentar al voltant de

1.800 esmenes i se'n varen aprovar, incloent les transaccions, unes 900 esmenes.

És cert que, després d'incorporar-hi les esmenes i propostes dels diferents grups parlamentaris que varen aportar, aquesta llei ja no és la que va remetre el Govern al desembre, però hi va haver moltes esmenes que per a nosaltres eren determinants i s'han quedat enrere, centrant-me en els èxits, una fita i un element transversal és haver aconseguit traslladar la necessitat que tots els criteris socials i mediambientals siguin un punt de referència de la contractació pública, criteris que proporcionen una millor relació qualitat-preu en la prestació contractual.

També era una qüestió fonamental donar cabuda a les reclamacions i necessitats del tercer sector. Ara ens trobem amb una llei que protegeix millor el tercer sector i ha aconseguit reservar aquells contractes a entitats que tenen com a objectiu donar cabuda a persones en risc d'exclusió social o persones amb discapacitat, per primera vegada s'ha aconseguit que es recullin més (...) en defensa i protecció dels treballadors, treballadors d'aquelles empreses adjudicatàries de serveis on s'estableix l'obligació de l'empresa contractista per complir durant tot el període d'execució del contracte les normes i les condicions fixades al conveni col·lectiu d'aplicació.

D'aquesta manera aconseguim que quedi reflectida la protecció als treballadors en la Llei de contractes del sector públic.

També hi ha una fita destacable en els contractes de concessió de serveis i serveis públics als quals sigui rellevant la mà d'obra, evitant que el preu segueixi essent l'únic criteri d'adjudicació dels contractes i finalment, s'ha aconseguit que per a determinats contractes sigui obligatori almenys el 51% de qualitat per valorar les ofertes, és a dir, que en les ofertes ha de primar la qualitat sobre el preu.

Em sembla que aquest és un avanç fonamental, una mica del que patia la contractació pública del nostre país i que és causant de molts de problemes, modificats posteriors, contractes mal executats, precarietat laboral entre els treballadors dels contractes, corrupció, etc.

És un gran avanç que s'aconsegueix en aquest projecte, ara es tindran en compte especialment els costos laborals derivats del convenis col·lectius d'aplicació a l'hora d'estimar el valor del contracte per fixar el pressupost base de licitació i com a fet nou s'establirà als plecs la imposició de penalitzacions als contractistes amb la possibilitat de rescindir el contracte per a aquells supòsits d'incompliment, retard reiterat del pagament o aplicació de les condicions laborals inferiors a les derivades dels convenis col·lectius.

És una bonanova, una molt bonanova; malgrat aquests èxits hi ha qüestions que són prioritàries i que han fet que no puguem votar a favor d'aquesta llei. La llei fa desaparèixer el contracte de gestió de serveis públics i a més tampoc no podem estar d'acord amb la penalització que es fa a la remunicipalització dels serveis.

Des de Podem apostam pels serveis públics, pels serveis de qualitat, per l'autonomia municipal, perquè no es faci

ingerència en aquesta autonomia municipal com sí ha fet el Grup Parlamentari Popular a través del Govern, ja que amb la llei Montoro ha intervingut en aquesta autonomia municipal.

Votarem a favor d'aquesta moció, votarem a favor d'aquesta moció perquè ara podem estar tranquils que aquestes clàusules sòl tenen el suport d'una llei que... llei de contractació... públic ens donarà una major seguretat que es compliran i per suposat que estarem també pendants que es faci complir.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Maicas. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sr. President. Diputats, bé, els diputats i diputades que m'han precedit, crec que han expressat molt bé la majoria de motius, que són necessaris i urgents, no?, per aplicar ja mateix les clàusules socials als contractes públics. Per aquest motiu jo voldria fer incís, voldria realçar un dels punts que des de MÉS per Mallorca consideram també que val la pena i per tant... destacar.

En primer lloc, que la tramitació d'aquesta llei al Congrés, com han dit tant el Partit Popular com ara també la Sra. Sílvia Tur, com la Sra. Maicas, és una oportunitat. Crec que és una oportunitat realment perquè el Partit Popular demostrí que creu realment en l'aplicació de les clàusules socials als contractes i no només és una operació de maquillatge i de populisme.

Jo no sabia exactament quines eren les esmenes que s'havien aprovat o no al Congrés, la Sra. Maicas ha incidit amb més detall del que ho ha fet vostè, la representant del Partit Popular. M'han creat dubtes que realment aquesta llei al final sigui la llei que tots desitjàriem, sí que és un avanç, però realment m'ha creat dubtes i per tant, encara que estiguem d'acord, estem d'acord en aquesta moció, nosaltres hi votarem a favor, però també estam d'acord que les esmenes presentades tant per Gent per Formentera del Grup Mixt com pel Partit Socialista creim que també enriqueixen el text i nosaltres sí que demanàriem al Partit Popular que accepti la seva incorporació.

Ens sembla important que realment, encara que supòs que és així pel que han dit, que quedi clar que aquest parlament demana la transposició d'aquesta directiva en contractació pública realment a la llei, crec que és important.

I respecte a això he de dir que nosaltres en la petició o en la proposta que ha fet... Sandra, ara no hem surt el nom, perdó, Fernández, ara... em sap greu, he tengut un lapsus, nosaltres sí que... crec que el fet de retirar un punt, és una esmena *in voce* que fan vostès mateixos, nosaltres hi estam en contra, ho volem deixar aquí palès, crec que és important el reclam que feim al Congrés dels Diputats i per tant, a MÉS per Mallorca, si és que

s'ha de tenir en compte, estam en contra que es retiri aquest punt primer.

També ens sembla important que... la proposta que ha fet el Partit Socialista, la derogació de la reforma laboral, seria una mostra de compromís contra la precarietat laboral; també en el foment de la concurrència de les pimes amb millors condicions de competència (...). Crec que tots aquests elements fan que sigui important o interessant que el Partit Popular accepti aquestes esmenes presentades per altres grups. Això com a primer punt a destacar.

En segon lloc voldria dir que la llei de contractes actual és realment la barrera, la barrera per a l'aplicació de les clàusules socials i que està en mans del Partit Popular la possibilitat d'eliminar aquesta barrera i facilitar la seva aplicació, hem de ser conscients d'això.

Nosaltres volem posar, per exemple, MÉS per Mallorca, l'exemple de l'Ajuntament de Palma que ha aprovat una instrucció on... per una contractació pública amb responsabilitat social, mediambiental i lingüística, també aquest govern, el Govern al 2016 també ha aprovat unes directrius per a l'inclusió de clàusules socials en la contractació de la comunitat autònoma. Idò bé, el que haurien de fer vostès realment, entenem, és demanar al Govern estatal, al seu govern del Partit Popular, que... exigir, jo crec que haurien de demanar exigir realment, si és que és de veritat que es comprometen i no només és un discurs fals i volen realment fer-ho realitat, que no posin aquests... no posin traves a la seva implantació, com és el recurs contenciós administratiu contenciós administratiu que va posar el Ministeri d'Hisenda davant el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears contra aquestes instruccions de l'Ajuntament de Palma per aplicació de les clàusules socials.

Jo crec que això seria l'important, que vostès aquí diguessin clar que estan en contra d'aquest tipus de recurs. Aquí mostrarien que no tenen dues cares, que la ciutadania està cansada que aquí ens facin una cara i a Madrid en facin una altra. D'això és del que estam cansats del Partit Popular, un discurs aquí i un altre discurs allà; això jo crec que cada vegada queda més clar que vostès estan acostumats a fer això, ens vénen a aquesta cambra a contar-nos un conte per qüestionar el Govern d'aquestes illes, però en realitat defensen les passes que fa el Govern estatal del PP en contra d'aquestes mateixes propostes que vostès duen aquí. Per tant crec que siguin honestos i deixin clar quin és el seu paper en aquest cas.

En tercer lloc crec que hem de destacar -ja s'ha dit aquí- que el compromís d'aquest govern actual a la implantació de les clàusules socials en els contractes és ferm i que des del 2016 aquest compromís fins i tot s'ha fet per escrit, o sigui, s'ha creat aquesta comissió de seguiment. Com han dit els altres companys seria interessant que aquesta comissió que vostè amb proposta de coordinació es faci a través d'aquests òrgans que ja tenim en aquesta comunitat autònoma, com és la Junta Consultiva de Contractació, etc., i per tant creim que aquest compromís en la recuperació de drets socials, que un dels elements, un dels elements són les clàusules socials en els contractes públics, ja s'ha fet aquesta passa i no hi ha marxa enrere, perquè aquest govern no vol fer cap passa enrere en

aquest sentit. Si hi ha passes enrere les donarà el govern del PP a nivell estatal posant traves a la nova llei.

Com ja s'ha dit, per tant, la vertadera peça fonamental és aquesta nova llei, o aquesta modificació de llei que es fa al Congrés, i MÉS per Mallorca realment espera que aquest consens que vostè diu que és tan gran sigui el màxim possible i que sigui un compromís real amb seriositat i compromís cap a aquesta inclusió de les clàusules socials en contractes públics, que creim que és en bé de la societat, en bé d'eliminar precarietat i en bé de defensar tots els drets socials de la gent que viu en aquest país nostre que és Balears. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, efectivament dia 29 d'abril de l'any passat el Consell de Govern va publicar un acord pel qual s'establiren les directrius per a la inclusió de clàusules de caràcter social en la contractació pública. Des d'El Pi estam d'acord amb les línies generals d'aquesta disposició, i de fet és inqüestionable el nostre suport a totes les iniciatives relacionades amb el tercer sector, la integració social i els sectors amb més dificultats per accedir al món laboral, i la contractació pública és una eina fonamental per fer feina en aquest sentit, perquè comptar amb empreses que aposten per la inserció i la cohesió social és beneficiós per a tots. No només ajuda les persones amb més dificultats d'accedir al món laboral, sinó que també millora el teixit econòmic global perquè la seva contractació fa que augmentin les rendes, siguin menys necessàries les subvencions i els ajuts, i així es dinamitzi l'economia en general.

Ho considera així també la Unió Europea, que a la Directiva 2014/24/UE del Parlament Europeu, del 26 de febrer de 2014, explica com la contractació pública desenvolupa un paper clau en l'estratègia europea 2020 com un dels instruments que han d'utilitzar-se per aconseguir un creixement intel·ligent, sostenible i integrador, garantint així mateix un ús eficient dels fons públics.

Nosaltres, el Parlament, també estam fent feina en les reunions que tenim a la ponència pel tercer sector, per la futura llei, perquè es contempli la concertació dins aquest sector i millori també la contractació cap a un sector que treballa per una societat inclusiva, tolerable i necessitada de suport, una tasca pública que hauria de tenir el suport de tota l'administració perquè els fan la feina.

Així que fins aquí estam d'acord amb aquesta política de clàusules socials que ha impulsat el Govern. Però, ara bé, aquí també hem de dir que falta molta feina per fer, tant en la diversificació del model econòmic i laboral de Balears, com en la professionalització dels aturats -record que 6 de cada 10 aturats de Balears no tenen estudis mínims-, com també en la

inserció del món laboral per a majors de 45 anys; el cas que li comentava en el torn de preguntes el meu company Josep Melià sobre el tancament de la fàbrica George's n'és desgraciadament un exemple.

Una altra cosa que ens crida l'atenció, o ens va cridar l'atenció del dia de la interpel·lació amb la Sra. Fernández, és que el conseller Negueruela parlava de la urgència de modificar la llei estatal de contractació d'administració pública per tal que les comunitats autònomes tinguin més marge de maniobra a l'hora d'aplicar les clàusules socials. Avui la Sra. Fernández ha dit que està consensuada, que sembla ser que prest s'aprovarà. Jo crec que aquest desig que tenia el conseller crec que el compartim tots, però precisament perquè sabem que la realitat i la capacitat de maniobra que té la conselleria en aquest camp, com que sabem que és minsa, li hem de demanar una mica de precaució abans de fer segons quin tipus d'afirmacions com que Balears és la primera comunitat que només contracta empreses que ofereixen una ocupació de qualitat amb els seus treballadors. Això va sortir a Europa Press dia 27 d'abril de 2016. Aquests titulars, que sabem que el Govern sap donar, s'ha d'anar amb cura perquè duim una legislatura on hi ha hagut més d'un cas en què els treballadors d'empreses contractades per la CAIB, ja sigui a conselleries o en centres de salut, han tengut problemes seriosos o bé de qualitat laboral o bé de pagament. Per això, i perquè ara acaba l'estiu i sabem que les dades d'atur creixeran massivament, també hem de fer encara molta feina en aquest sentit, en la diversificació i en la inserció laboral. Per això consideram que no hi ha d'haver tanta eufòria en segons quins tipus de manifestacions des de la conselleria.

Pel que fa als tres punts de la moció que ha duit el Grup Parlamentari Popular, en el primer punt hi estàvem d'acord però, com he dit, vostè l'ha retirat perquè ja s'ha arribat a un consens. Pel que fa al segon punt, també el veim positiu; el conseller parlava a la interpel·lació de les guies que s'havien repartit, però creim que als funcionaris se'ls ha d'oferir una formació més completa i específica perquè això no sigui un campí qui pugui; com també ja es va comentar a la interpel·lació, i ho hem dit a les jornades que hem fet en aquest parlament, sabem que hi ha funcionaris que apliquen la normativa de diferent manera i això afecta les entitats del tercer sector.

I pel que fa al punt 3, no acabam de veure necessària la creació d'un nou òrgan o comissió de coordinació, perquè ja existeix un òrgan de participació i debat; ens demanam si no seria possible que el que ja està creat pogués fer aquesta feina, ja sigui amb els seus membres originals o amb la incorporació d'altres persones que hi puguin col·laborar. Diem això perquè sabem d'altres vegades i tenim reserves davant la creació compulsiva d'òrgans i comissions, perquè sol passar que dupliquen tasques o fins i tot són òrgans que ni es convoquen.

Per tant, el punt 2 el votàrem a favor i, al tercer, si es manté talment, ens hi absteníem, a no ser que acceptassin el punt 3 que s'ha fet dins les esmenes, on diu que es valori per part del Govern la creació o no d'aquest òrgan.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Jo crec que al tema que estem debatent o que avui ens proposa la Sra. Fernández hi ha dos temes que ja han anat sortint, que són els que ens donen la visió àmplia del tema que vostè ens planteja.

Vostè ens planteja un tema molt concret, però si perdem de vista el context en què això es planteja correm el risc d'estar intentant resoldre els detalls sense tenir en compte els condicionants més amplis. Un és -ja es va dir el dia de la interpel·lació i avui també ha sortit- el tema de la transposició de la directiva, que el tema clau és la transposició de la directiva. Si la directiva estigués transposada -ja ha passat de molt temps el termini per transposar-la- gran part d'aquests problemes no els tindríem. Per tant aquí jo crec que en aquest sentit l'esmena de Gent per Formentera és molt adequada, perquè més que demanar consens als grups parlamentaris o fins i tot més que legislar el nou model, com diu la segona esmena de Gent per Formentera, aquí el que hem d'urgir és que es transposi la directiva, perquè si es transposés la directiva gran part de la problemàtica que intentam aquí descodificar, doncs ja estaria resolta, aquest és el primer tema.

I el segon tema és un altre doncs que em sembla que és molt important i que d'alguna manera explica una de les esmenes que ha presentat el Grup Socialista, i és que el debat que tenim, sobretot quan parlem de contractació social, és que tenim un panorama en el qual la competitivitat del contractistes moltes vegades ha vingut donada per la possibilitat d'oferir uns salaris molt de competir per la via d'abaixar els salaris, i aquesta és, hauria de ser la nostra principal preocupació social, perquè aquesta, a part d'elements com el percentatge de contractes reservats, etc., el que més ens ha de preocupar a la contractació pública és que les empreses contractistes no competeixin a costa dels salaris dels treballadors. I això passa en aquesta comunitat autònoma, jo ara recordo, per exemple, jo queestic a la Comissió de control d'IB3, doncs de vegades ha sortit el tema, i sabem què passa en aquest cas, amb moltes productores, i també sabem que en aquest cas la direcció d'IB3 doncs hi ha posat remei i sabem que també ho fan altres conselleries, amb les dificultats que té el fet que no s'hagi transposat la directiva.

Jo amb això el que li vull dir és que està molt bé que es preocupin de les clàusules socials, però si té cap altre problema, jo ja m'imagino que vostè no acceptarà l'esmena del Grup Socialista, si no ataquem l'altre problema, que és el de la precarització de les condicions de treball, ja podem anar posant clàusules socials que sempre ens trobarem que les empreses, els candidats a ser contractistes a l'administració, basen la seva competitivitat en la precarització de les condicions de treball i, per tant, estarem posant remeis casolans a un problema que necessita cirurgia d'alta qualitat.

Dit això, i d'alguna manera assentant les bases de la nostra posició sobre el problema que vostè ens planteja, ja anam punt per punt de la seva moció.

Respecte del punt 1, crec que realment vostè ha dit que retira el punt, jo, perdoni, vostè ha dit que ho ha demanat, jo també tenc els meus dubtes, perquè si en comissió no podem esmenar-nos m'estranya que vostè es pugui esmenar si no és amb la unanimitat de tots els grups. Però en qualsevol cas, vostè retira el punt, i jo crec que vostè tendria l'oportunitat d'acceptar la primera esmena que ha presentat Gent per Formentera, que és el de demanar la transposició de la directiva, això realment, és el que, si vostè accepta aquesta esmena, jo crec que tots la votàriem, és el que realment demostraria l'interès d'aquesta cambra a què es resolgui el problema de la posada al dia de la contractació pública, que, a més a més, ja estam fora de termini, i, per tant, em semblaria una bona solució.

Si no l'accepta, i en cas que vostè no pugui retirar el punt, crec que almenys l'objectiu, l'afegit que li ha fet el PSOE, el Grup Socialista, al primer punt, milloraria, doncs per dir que l'objectiu d'aquesta nova legislació ha de ser el de garantir aquestes clàusules socials.

Com li he dit, l'altra esmena del PSOE, la que fa referència a les condicions o a derogar la reforma laboral, evidentment hi estam d'acord, però em sembla que la captarà, ja em corregirà si de cas.

Respecte del punt 2, em sembla bé, em sembla bé, perquè, malgrat totes les limitacions que hem dit, bé, escolti, si el Govern ha aprovat unes directrius per a la contractació social, el lògic és que amb l'estret marge d'actuació que tenguim miri d'aplicar-les i, per tant, a mi em sembla que sempre és bona la formació dels treballadors públics en tots aquells àmbits que el Govern, doncs, en aquest cas a més a més, fa una bandera d'una política social i, per tant, em sembla totalment coherent i no crec que ningú no hi pugui tenir res en contra.

I respecte del tercer punt, estic totalment d'acord amb les reserves a la creació de nous òrgans i per això em sembla bé també, hi podríem votar a favor si vostè acceptés l'esmena de Gent per Formentera, no? Perquè jo crec que s'han donat prou arguments que la creació d'un nou òrgan podria suposar una duplictat i, per tant, en aquest sentit l'esmena de Gent per Formentera va en la línia que s'estudiï si realment val la pena crear aquest òrgan o si amb els òrgans existents n'hi hauria prou. Per tant, si vostè acceptés aquesta esmena hi votàriem a favor i, si no, hi votàriem en contra.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Señores diputados, señoras diputadas, recordando la intervención anterior sobre inclusión de cláusulas sociales en los contratos que efectúa la administración pública, no deja de sorprenderme la cordialidad

entre el PP y el PSOE, aunque me alegra, desde luego, ver reforzada esta positividad en abordar un tema tan necesario como este, ¿no?, sin afanes partidistas, veo que no es solo para que no se haga una comisión de investigación de Sa Nostra, sino que también hay otras cosas en las que están de acuerdo, y que también repercuten en el beneficio, en este caso, de los ciudadanos.

Pero debo decir también que puedo dejar de extrañarme que estos partidos estén de acuerdo con algo, y más aún, aparte de lo que nos haga la Comisión de Sa Nostra, y más aún en un tema que enlaza con la línea política nacional de ambos. Pero, claro, tanta cordialidad me genera sospechas, y sobre todo descubrir esta vertiente social del Partido Popular que desde el Gobierno estatal no ha hecho más que hundir las condiciones laborales del conjunto de los trabajadores. Sospecho que quizás estemos ante un debate hueco, una vez más, con unas disposiciones vacías con las que nos llenaremos la boca de grandes palabras, para más tarde hacer poco o nada para la aplicación de nuestras resoluciones en la materia, como ya ha sucedido en tantos otros casos.

Siempre desde mi lógica como ciudadana, he entendido la contratación pública como el instrumento para lograr objetivos sociales en nuestro mercado de trabajo, para incluir objetivos que muchas veces son ignorados porque se priorizan los resultados económicos, como sucede, por ejemplo, con los objetivos medioambientales, la protección de colectivos desfavorecidos, en definitiva todas las causas sociales que nuestros empresarios consideran incompatibles con la rentabilidad de sus inversiones.

El problema al que creo que nos enfrentamos, como expuso en el debate anterior el Sr. Negueruela, y en esta cuestión no puedo estar más de acuerdo con él, es la primacía del factor precio en las contrataciones públicas. Quiero recordar a mis..., a los diputados del Partido Popular, que ellos pueden solucionar esto rápidamente hablando con sus colegas del Congreso de los Diputados, de hecho los compañeros del PSIB también pueden hacerlo, y no solo hablar, sino actuar, pues tienen la mayoría parlamentaria para cambiar la ley a nivel nacional.

Pero volvamos al tema del precio, no debemos licitar con las empresas que ofrecen un mejor precio, sino con aquellas que ofrecen un mayor beneficio social. Este verano, en la huelga en el aeropuerto de Barcelona, nos mostró como el criterio utilizado en la contratación ha mandado casi a la basura toda una política turística, vale recordarles que a veces lo barato sale caro.

Tampoco puedo dejar de mencionar lo escandaloso de este asunto, pues gracias a los apañes que algunas administraciones hacen con empresas, bajo el paraguas de la reforma laboral, que podríamos denominar piratas, estas empresas se permiten actuaciones, repito, amparándose en la reforma laboral, promoviendo las reducciones salariales, despidos compulsivos, producidos muchas veces una semana después de conseguir la adjudicación. En este ambiente laboral, que llamo de perversidad empresarial, sería conveniente blindar los derechos de las personas más débiles de nuestro sistema, no permitir un escenario de devaluación de precios en el que, fácilmente,

podríamos acabar promoviendo que la motivación no sea el proyecto social, sino la explotación económica de las personas y, en particular, de las discapacitadas.

Es necesario estructurar las cuotas no solo por porcentaje sino también por grados, promover la inserción no como premio para el empresario, sino como acción social. Debemos visualizar a estos colectivos como receptores de ayuda, pues al fin y al cabo su labor, el lugar de trabajo, es adaptada, no delegada.

Otro tema que me gustaría comentar es que en el debate anterior se hizo hincapié en el margen de las comunidades autónomas a la hora de aplicar estas cláusulas sociales y la necesidad, como señaló el Sr. Negueruela, de trabajar los dos partidos mayoritarios, el PP y el PSOE, para intentar convencer al legislador estatal de una necesaria reforma legislativa en la materia.

Por otra parte, permítanme hacer un inciso sobre que deberían también hacer piña ante el Congreso para exigir una mejor financiación para esta comunidad, no podemos dejar de lado el hecho de que gran parte de nuestros problemas sociales vienen por una deficiente financiación estatal. Este reparto asimétrico de recursos recorta nuestra capacidad tributaria, deja al Govern de la comunidad con poco margen económico para socorrer a los más débiles y, por extensión, a todas las asociaciones, ONG y entidades sin ánimo de lucro para hacer frente a las cuestiones sociales por ausencia de la acción institucional.

En definitiva, no puedo estar más a favor de la inclusión de cláusulas sociales en la contratación pública, pero también pienso que debemos exigir a las empresas la aplicación de unos criterios sociales, medioambientales y éticos en su contratación con la administración, no solo utilizar como primer parámetro unos precios de derribo, ya que este simple factor anula todo lo que podamos debatir aquí hoy.

Y me gustaría que, una vez más, que esto, si se aprueba, pues que se llevase a la realidad, que no simplemente fuera papel mojado, porque si echamos cuentas de las proposiciones que aprobamos en esta cámara y lo que realmente les llega a los ciudadanos, pues el balance es muy pobre.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Seijas. Passam al torn d'intervenció del grup parlamentari proposant per fixar posicions i assenyalar si accepta o no les esmenes. Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente, lo primero que le pediría es algo de margen respecto al tiempo de mi intervención, ya que en la primera pues apenas he consumido la mitad del tiempo y son muchas las cuestiones que se han planteado aquí.

Sra. Tur, sinceramente, creo que está completamente desubicada, al menos hoy en esta sesión plenaria, y tampoco me extraña, porque, teniendo en cuenta que la semana pasada usted aplaudía el atropello que se produjo en el Parlament de Catalunya en contra de los diputados de la oposición, que me venga a cuestionar a mí ahora que quiera retirar un punto de una moción que yo he presentado...

(Alguns aplaudiments)

..., me parece, como poco, muy, muy poquito coherente.

Segundo, decirle que yo he hecho la consulta a la letrada, de si podía retirar este punto, porque el Partido Popular está al lado de la legalidad, ya sé que ustedes, algunos de ustedes no, pero el Partido Popular está al lado de la legalidad.

(Remor de veus)

Y diciendo esto, a la portavoz de MÉS contestarle que el recurso que presentó el Gobierno central en relación a las cláusulas sociales del Ayuntamiento de Palma, que nosotros apoyamos, las hizo respecto a las cláusulas lingüísticas que el Ayuntamiento de Palma quería imponer, sin tener competencia, y no solamente en contra de la Ley de contratación del Gobierno estatal, sino también de las directivas europeas que ustedes ahora tanto defienden. Así que por supuesto que estamos a favor de este recurso y de la legalidad que pretendía el Govern evidentemente defender.

Segundo, porque creo que también, y algunos de ustedes también lo han dicho, creo que también se han desubicado un poco, aunque me alegro que esta moción sirva para debatir otros temas que son de su interés, pero les recuerdo que esta moción sale, como todas las mociones, de la interpelación que tuvimos en relación con las cláusulas sociales, que, por cierto, una moción que se ve bastantes meses después, porque se le pidió al Partido Popular el favor de retirarla porque al Gobierno le habían entrado las prisas por intentar meter muchísimas materias en este pleno, y el Partido Popular hizo el favor de retirarlo, con lo cual algunos puntos han quedado desfasados.

Pero dicho esto, lo vuelvo a repetir, esta moción sale de la interpelación que el Grupo Popular, en este caso esta diputada...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, guardin silenci!

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

... le hizo al conseller en relación con las cláusulas sociales, ¿o es que también me van a querer imponer de lo qué tengo que preguntar y cuál tiene que ser mi labor de oposición al Govern? Pues en ese momento a mí me interesaba preguntarle por las cláusulas sociales y el conseller me explicó, evidentemente, lo que estaba haciendo el Govern, las cláusulas sociales. De ese debate lo que salió fue precisamente que en la Comisión de Hacienda del Congreso se estaba tramitando y se estaba intentando llegar a acuerdos respecto a la nueva Ley de

contratos, y es precisamente por lo que el punto 1 habla específicamente de instar a los diputados del Congreso de los Diputados a alcanzar este consenso.

Decirles, además, que se ha consensuado, y se lo vuelvo a repetir, en la Comisión de Hacienda del Congreso se han aceptado 975 enmiendas de las 1.080 presentadas. Las directivas a las que ustedes hacen referencia están transpuestas en el texto que ha salido de la Comisión de Hacienda del Congreso, ya es una realidad; con lo cual muchas de las enmiendas que ustedes han presentado ya son una realidad en la ley o en el texto que ha salido de la Comisión de Hacienda del Congreso, que es el que irá al Senado.

Así que creo que algunos de ustedes lo que deberían haber hecho también, si tanto quieren reclamar al estado, es, precisamente, preocuparse de lo que se estaba aprobando y de lo que se estaba consensuando y, evidentemente, lo digo, y lo vuelvo a repetir, y creo que la portavoz de Podemos lo ha dicho, no ha habido ningún voto en contra del texto que ha salido de la Comisión de Hacienda, así que tan malo no debe ser este texto, cuando ha transpuesto las directivas europeas, cuando se ha escuchado al tercer sector, cuando se han aceptado numerosas enmiendas, y cuando creo que muchos de los objetivos que estamos aquí debatiendo, por primera vez desde hace bastante tiempo creo que se ha conseguido ese consenso dentro del Congreso de los Diputados. Y en lugar de estar satisfechos, no, volvemos a poner pegas, pegas y pegas, y es que ustedes nunca están de acuerdo con nada, cuando no se hace porque no se hace, y cuando se hace porque les salen todas las sospechas. Pues yo, sinceramente, estoy orgullosa del trabajo que ha realizado esa comisión.

Así que si quieren, podemos consensuar, tal y como ha dicho el portavoz del Partido Socialista, yo, al punto número 1, si les parece, y si la letrada también da el visto bueno, yo les propondría una redacción alternativa, aunque, sinceramente, me quitan bastante las ganas de consensuar, pero bueno, les propondría una redacción alternativa, que sería que "El Parlament de les Illes Balears sollicita a los grupos del Senado que mantengan los acuerdos y el consenso alcanzado en el Congreso en relación con la nueva Ley de contratos de la Administración Pública."

El punto número 2 quedaría igual.

El punto número 3, muchos de ustedes sí que han comentado la tendencia de la duplicidad que hay en la administración a crear nuevos órganos, nuevas comisiones, yo he sido la primera y siempre lo soy que estoy totalmente en contra de crear estas duplicidades, pero, sinceramente, que en este caso sí que es completamente necesario crear un órgano, una comisión, lo que considere el Govern que se encarga específicamente de controlar las cláusulas sociales. Y sí que estoy dispuesta, si quieren, a añadir a este punto número 3, tal y como está redactado, que se coordine con la Junta Consultiva de Contratación Administrativa.

Respecto a las otras enmiendas, decirles que la que hace referencia al resto del punto número 1, no las aceptaría, ya que les propongo esa redacción alternativa.

La que hace referencia, en este caso, presentada por la Sra. Silvia Tur, que dice que “*El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a legislar per a un nou model de contractació pública sostenible, transparent, centrada en clàusules ambientals i socials, i que faciliti major concurrència per part de les petites i mitjanes empreses*”, decirle que, por una parte, esto ya está recogido en el texto, pero que yo prefiero que legisle el Parlamento en lugar de que legisle, en este caso, el Gobierno, así que no se la aceptaríamos.

La que hace referencia a la reforma laboral que ha presentado el Grupo Socialista, decirle que tampoco la vamos a aceptar. Evidentemente, nosotros estamos en contra de los abusos que se puedan realizar en materia laboral, pero decirles que la reforma del Partido Popular impulsada y que la reforma del Partido Popular respecto a la legislación laboral que se ha impulsado no solamente se está copiando en otros países, sino que ha permitido que en lo que va de año se creen más de 460.000 nuevos empleos; que el paro haya disminuido en más de 300.000 personas y tiene su nivel más bajo en los últimos ocho años; que la contratación indefinida haya crecido un 10% respecto al año anterior; que llevemos ya 43 meses consecutivos de incremento de este tipo de contratos; que España haya recuperado 7 de cada 10 empleos destruidos por la crisis. Creemos que esta reforma laboral aún sigue siendo necesaria y lo que les pedimos es que ustedes dejen de hacer tanta demagogia.

Si quieren evidentemente debatir sobre determinadas cuestiones presentenlas, pero, desde luego, dejen de cuestionar que la oposición haga su labor y pregunte y haga las mociones que considere necesarias.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Estand d'acord la resta de portaveus amb la nova redacció que ha proposat la Sra. Fernández?

Voleu fer un recés? Fem un recés de tres minuts.

(*Pausa*)

Vagin acabant, per favor.

Sra. Fernández, té la paraula per dir-nos com ha acabat.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Sí, primero, me gustaría aclarar si van a aceptar que se pueda hacer alguna enmienda *in voce* porque si directamente ya no se acepta por los grupos, pues no paso a decir cuál sería la propuesta.

EL SR. PRESIDENT:

Acceptau una esmena *in voce* la resta de grups parlamentaris?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sr. President, el nostre grup s'oposa a l'adopció d'esmenes *in voce*.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, Sra. Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Pues retiráramos el punto número 1 y dejaríamos tal cual el punto 2 y el punto 3. Y, sinceramente, también, lamentar pues la falta de interés por llegar a acuerdos cuando en este sentido creo que, y especialmente, yo, como diputada, siempre he hecho el máximo esfuerzo por llegar a acuerdos con todos los grupos parlamentarios que están en esta cámara. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Entenc que el punt 2 i el punt 3 amb la redacció que hi ha a la proposició no de llei, no és vera?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Perdoni, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Castells, té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Però, en virtut de l'article 174.4, jo m'oposo que retiri el punt 1, perquè diu que “La persona proponent podrà igualment modificar els termes de la proposició si cap grup no s'hi oposa”. Com que el meu grup s'hi oposa, crec que no es pot retirar aquest punt.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells, la proposició no de llei la proposa la Sra. Sandra Fernández i pot retirar els punts que ella vol.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Jo he llegit l'article 174.4, que diu que “La persona proponent podrà igualment modificar els termes de la proposició si cap grup no s'hi oposa”, entenc que si un grup s'hi oposa no pot (...)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells, “modificar”, no “retirar”, ho diu clarament, “modificar”, no “retirar”.

Doncs passam a la votació.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Sr. President, demanariem votació separada dels dos punts.

EL SR. PRESIDENT:

No es torna votar.

D'acord. Doncs passam a la...

Sí, Sra. Joana Aina Campomar, té la paraula.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Votam exactament els termes de la moció talment com està redactada inicialment?

EL SR. PRESIDENT:

Exacte, votàriem el punt 2 i el punt 3 tal com estan redactats a la proposició no de llei. D'acord?

Passam a la votació del punt 2. Votam.

26 vots a favor; 19 en contra i 1 abstenció.

Passam a la votació del punt 3. Votam.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Perdoni, president, és que el nostre grup no ha votat a la primera votació perquè no ens queda clar què és el que votam.

(Remor de veus)

Demanàriem un aclariment.

EL SR. PRESIDENT:

Ja s'ha iniciat la votació, Sr. Abril.

(Remor de veus)

Votació del punt 2: 26 vots a favor; 15 en contra i 3 abstencions.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

President, president?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Camargo, té la paraula.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

En el nostre grup parlamentari tampoc no ha quedat clar què votàvem. Llavors, demanaria, per favor, que es tornàs repetir aquesta votació... Del primer punt.

EL SR. PRESIDENT:

Ho hem repetit dues vegades, ho hem repetit dues vegades, votàvem el punt 2 i el punt 3 tal com estan redactats a la proposició no de llei.

(Remor de veus)

IV. Escrit RGE núm. 10049/17, de sol·licitud de compareixença, amb debat i votació, de la Sra. Consellera d'Hisenda i Administracions Públiques, en relació amb la presentació del límit màxim de despesa no financera per a l'exercici del 2018.

Passam al quart punt de l'ordre del dia d'avui que correspon a la compareixença, amb el debat i votació, de la Sra. Consellera d'Hisenda i Administracions Públiques...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... en relació amb la presentació del límit màxim de despesa no financera per a l'exercici del 2018, sol·licitada mitjançant l'escrit RGE núm. 10049/17.

Intervenció de la consellera d'Hisenda i Administracions Públiques,...

(Se sent una veu de fons que diu: "President?", i remor de veus)

..., té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Sr. President, un segon, no havíem fet votació separada a instàncies d'El Pi? És una pregunta.

(Remor de veus)

S'ha demanat votació separada del punt 2 i del punt 3, abans.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

S'ha votat el punt 2, ara queda el punt 3.

(Remor de veus)

No queda el punt 3 per votar?

EL SR. PRESIDENT:

I si no ho teniu clar, mirau el *Diari de Sessions*, que allà queda reflectit.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sra. Cladera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, bon dia a tothom. Iniciam aquest debat per aprovar el sostre de despesa no financera per a l'any 2018 per a la comunitat autònoma de les Illes Balears, és un primer pas, una aprovació indispensable per seguir endavant amb els que seran els millors pressuposts

de la comunitat autònoma, els tercers pressuposts de la legislatura, amb un sostre de despesa no financera que, per primera vegada, supera els 4.000 milions d'euros. Una quantitat històrica que convé tenir en compte perquè resulta clau per continuar desenvolupant les polítiques de canvi, per consolidar l'agenda social que marca l'acció d'aquest govern i per poder seguir acomplint tots els nostres compromisos amb la gent.

És una primera passa exigida per la Llei 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària, per la qual totes les administracions públiques tenim l'obligació de fixar una xifra que marqui el límit de despesa no financera.

Arribam a l'equador de la legislatura i de nou apostam per un augment de recursos que posam a disposició de la ciutadania, per potenciar les polítiques públiques i reforçar uns serveis de qualitat, per traslladar el creixement econòmic cap a les polítiques socials que arriben al conjunt de la ciutadania, per continuar amb l'impuls de polítiques transformadores del model productiu que persegueixen la diversificació econòmica, per avançar en una major redistribució de la riquesa, i, en definitiva, per lluitar, com ho fem des del primer dia, per aconseguir una societat més justa i igualitària.

Les dades de creixement econòmic ens satisfan, però sabem que no són suficients, per sí mateixes no aconseguiran solucionar els problemes que tenim, encara hi ha gent que no ha sortit de la crisi i aquest creixement econòmic ha d'arribar a tothom, és de justícia.

El sostre de despesa de l'any 2018 que el Govern proposa a les senyores i senyors diputats de la cambra, per a la seva ratificació, és de 4.086,54 milions d'euros, un augment del 6,4%, la qual cosa es tradueix a disposar de gairebé 250 milions més, 246 en concret, que el sostre dels pressuposts d'enguany, de l'any 2017. Una aposta ferma, però també prudent, amb un augment més que moderat que ara fa un any, a l'inici de la tramitació dels darrers pressuposts; una moderació obligada, tot sigui dit per la legalitat imposada des de Madrid.

L'esforç es manté amb el temps, cal tirar la vista enrera, i vull destacar que aquest 2018 és el tercer augment progressiu del pressupost. En aquest període hem propiciat el creixement del sostre de despesa a Balears en més d'un 20% i això són 747 milions d'euros més. Els pressuposts de l'any 2018 esdevenen una eina fonamental, una palanca per conduir el creixement econòmic cap a l'economia de les persones i pel canvi de model que desenvolupam, i partim d'un sostre de despesa que reflecteix principalment els efectes de la millora de l'economia.

L'augment de la despesa no financera és del 6,4%, però la pujada dels ingressos arriba fins a un 12%, i aquest increment dels ingressos, de 451 milions, respon, sobretot i quantitativament, a la partida provinent del sistema de finançament, que això són més de 250 milions d'euros; a la recaptació dels impostos cedits, amb 124 milions d'euros més que a l'any passat, fins arribar a un total de 866 milions.

També augmenta la recaptació de tributs propis, parlam de 50 milions més, després d'incorporar l'augment previst de la tarifa de l'impost de turisme sostenible. I també augmenten en

30 milions més, un 10%, les aportacions alienes, és a dir, sense tenir en compte tot el que deriva del sistema de finançament, tot allò que són fons provinents de la Unió Europea i de l'Estat, com puguin ser el compliment de les seves obligacions amb el Conveni de Carreteres. Els ingressos, per tant, els preus públics i altres baixen un 6,6%, poc més de 6 milions d'euros.

Tot això són més recursos aplicats als pressuposts i dedicats a les polítiques que ens demanen els ciutadans. El maig del 2015 vàrem representar una esperança per a milers de persones a Balears i aquest govern vol tornar aquesta confiança i reforçar les polítiques públiques, la sanitat, l'educació, les prestacions socials, la dependència, i només hi ha un camí per fer-ho, posar-hi més recursos. I aquest és el resultat, 747 milions més en tres anys.

I tot això ho fem des de la bona gestió que, modestament, crec que demostram, naturalment amb el vent de cua d'un cicle econòmic favorable que permet avançar en aquest camí de pressuposts expansius. Augmenten els ingressos per recaptació d'imposts i també del sistema de finançament autonòmic, tot i que aquest fet no pot servir per validar un mecanisme encara obsolet i que castiga repetidament Balears i els seus ciutadans i que volem canviar. Per això, cal pensar que aquest límit i els pressuposts podrien ser encara millors per a tots si no fos per les limitacions imposades per les polítiques del Govern central, que, no ens cansarem de dir-ho, ens condicionen de forma excessiva a l'hora d'elaborar els pressuposts.

Hi ha molts de fronts oberts, com el nou finançament, el nou règim especial de les Illes Balears i ningú no ha perdut de vista que encara treballam amb unes circumstàncies adverses en aquest sentit. Som a un moment decisiu de la legislatura i hem de continuar amb l'aposta per un pressupost públic, fort i valent, per retornar els drets socials i la fi de les retallades, com ho vàrem fer des del primer dia, i no només per contribuir a mantenir el creixement econòmic, sinó per transformar-ho en un creixement just i sostenible.

Les dades macroeconòmiques són bones, les Balears mantenim un creixement sostingut per sobre d'un 4% i exhibim un fort dinamisme del mercat de treball. Acumulam 18 mesos amb creixement de l'ocupació, per sobre del 5%, amb un nivell d'ocupació superior a un 10% del que ja hi havia abans de la crisi; la taxa d'atur registrada assoleix el 6,5% el mes de juliol.

Però no ens podem conformar, així mateix un dels altres grans reptes és el que hem plantejat als empresaris i al sector privat, un creixement que es tradueixi en un treball digne i increment de salaris per a tots els treballadors.

Fem tot el que està a les nostres mans, però convé recordar que no n'hi ha prou amb la bona gestió per anar pujant esglaons cap als nostres objectius. Com deia, acomplim els nostres compromisos amb la ciutadania i també totes les nostres obligacions en matèria financera, malgrat que el Govern del Sr. Rajoy ens té les mans fermades, i això, en definitiva, perjudica el conjunt dels ciutadans de Balears. No es tracta de tirar pilotes fora ni de queixar-se per queixar-se, ni molt menys, hi ha arguments i dades que avalen la nostra gestió i les nostres polítiques; acomplim el nostre full de ruta amb les mesures

establertes als acords pel canvi en polítiques socials, recuperació de drets i zero retallades.

Necessitam més recursos per avançar cap a la diversificació econòmica amb una aposta per aquelles activitats generadores de valor afegit, lligades a la innovació, l'eficiència energètica, la sostenibilitat ambiental, etc.

I al mateix temps, acomplim totes les nostres obligacions en matèria financera. Així, posaré uns exemples, acomplim amb els terminis de pagament a proveïdors, portam sis mesos consecutius amb un període mitjà inferior als trenta dies i, en concret, els mesos de juliol i agost, per primera vegada hem situat aquest indicador per sota dels vint dies, les empreses i proveïdors, els ho record, com tantes vegades ja s'ha dit en aquesta cambra, també són persones.

Acomplim també amb les condicions de la senda d'estabilitat imposades pel Govern central, el límit de dèficit, l'objectiu de deute i també la regla de la despesa, que ja he dit que condicionen els nostres pressuposts autonòmics.

I el 2017, per segon any consecutiu, complirem el límit de dèficit, ho varem fer l'any passat, amb un 0,46% del PIB, quan teníem un marge del 0,7, i ho farem enguany, amb escreix, d'acord amb les nostres previsions i com ha avalat un organisme independent i de referència, com és l'AIREF, els recordo que serà la primera vegada que, per dos anys consecutius, Balears s'ajusta a l'objectiu sense tocar les línies vermelles de l'estat del benestar.

I també assolim l'objectiu d'estabilitzar el deute públic, que es troba envoltant dels 8.600 milions d'euros, una xifra molt elevada, però que hem abaixat del 30,8% del PIB en què es trobava el juny del 2015, del 30,5 el passat mes de març. També en aquest punt convé tenir memòria, hi haurà qui consideri que això és fàcil quan la conjuntura és favorable, a causa del creixement econòmic, però no cal oblidar que a Balears fa uns anys, en plena època de bonança, abans de la crisi del 2008, el deute es disparava en forma d'inflació a les empreses públiques sense aturall.

Això que els acab de relatar són dades reals, empíriques, que es corresponen amb la gestió d'aquest govern, són bones i són objectives, però no n'hi ha prou amb la bona gestió per poder assolir els objectius que s'ha marcat aquest govern, no podem deixar endarrera el que és més important, no podem oblidar les persones. I per seguir endavant necessitam tenir les mans lliures, i em refereixo ara la regla de la despesa, una cotilla per als nostres pressuposts i que cal flexibilitzar.

També els parlo del FLA, que inicialment va resultar útil per alleujar els problemes de liquiditat, impagament de les comunitats autònomes, però que ha derivat en un cercle pervers i recentralitzador del qual progressivament volem sortir.

També els parlo del llast insuportable que suposa el deute que hauria de ser objecte d'un procés de reestructuració a càrrec de l'Estat, una fórmula de compensació pel nostre infrafinançament que és la base sobre la qual ha de créixer el nostre deute públic. Així, per exemple, la conselleria ha un estudi, una anàlisi que xifra en 5.000 milions d'euros la

quantitat resultant de l'infrafinançament des de l'any 2002, que ha derivat en un increment de deute elevat.

Els parlo també de la necessitat urgent d'una millora del sistema de finançament per a tots els problemes que arrossegam i que hem patit diferents governs d'un color i d'un altre.

I evidentment, també els parlo d'un REB, d'un règim especial per a Balears, mai no s'ha arribat a desplegar de forma efectiva un règim especial com el que els ciutadans, empreses i institucions de les Illes Balears necessitam per compensar els costos diferencials de la insularitat.

Anem a pams, però, per elaborar aquests pressuposts torn a parlar per què topam amb la regla de la despesa, una mesura sobre la qual es pot debatre, no tant en el fons, sinó com s'utilitza pel Govern d'Espanya, i que ens bloqueja part dels ingressos que serem capaços de generar a l'any 2018. L'augment dels ingressos no es reverteix, no es podrà revertir completament al pressupost, i això és a causa de l'ús de la regla de la despesa; convé destacar, que ho sàpiguen tots vostès, que el Govern d'Espanya fixa aquest límit any rera any i que per a l'any 2018 l'ha establert en un 2,4% del PIB de cada comunitat, i això obliga a fer aquest ajust de manera uniforme a totes les comunitats, independentment de quin sigui el seu nivell de despesa o el seu nivell de partida. El que és imprescindible és que aquesta regla de despesa sigui més flexible, una eina d'estabilitat a mitjà termini en lloc dels objectius anuals que distorsionen els nostres pressuposts, ja que aquest topall actua com a un límit per a la redistribució de la despesa i, per tant, també, de la riquesa, i que, a més, ens ve imposat, per la qual cosa també vulnera la nostra capacitat d'autogovern.

No solament ho diem nosaltres, també ho diu l'AIREF, que diu, concretament, que la regla de despesa hauria de ser una regla més flexible i a mitjà termini, no tan estricta i que s'aplicàs any a any, com fa o aplica el Govern d'Espanya. Aquesta flexibilització de la regla de la despesa ens permetria ser més eficients i gestionar millor els mateixos recursos que generam.

Així doncs, dels 450 milions que augmentaran els ingressos, o la previsió que tenim que augmentin els ingressos per a l'any 2018, només 250 es poden aplicar a polítiques efectives, la resta, els 200 restants, condicionats per la regla de la despesa, es faran servir per començar a desvincular-nos del FLA. Això significa que necessitarem més fons extern per finançar les amortitzacions de deute prevists per a l'any vinent. D'aquesta manera iniciam el camí de la reducció efectiva del deute, un cop aconseguit el primer repte que ja era estabilitzar el deute, com hem demostrat en aquests dos darrers anys, després de també controlar o estabilitzar el dèficit.

Necessitam tenir les mans lliures per poder gestionar millor els nostres recursos, per fer més coses, per fer un major desplegament de serveis bàsics, que arrossegam les conseqüències d'un infrafinançament històric i també que arrossegam la major època de retallades de la nostra història, com va ser la passada legislatura, en serveis tan essencials com sanitat i educació.

Recuperant més autonomia financera, això també està en joc en la negociació del sistema de finançament, amb més autogovern a Balears, d'una banda, però amb major exigència de corresponsabilitat fiscal i amb la governança de l'Estat. Venim d'uns sistemes de finançament injusts que han castigat Balears, ara més que mai hem de lluitar tots junts, tots units i de bon de veres, no és suficient el titular fàcil de què farem un front comú. I el mateix passa amb el REB, és un moment clau de la història recent de Balears, i no em refereix només, òbviament, al suport o al rebuig de les xifres d'un sol pressupost, ens jugam el futur de les properes generacions o dels propers vint anys, som a les beceroles de la negociació del finançament autonòmic i del REB, dos fets cabdals que incidiran en la vida d'aquesta i de la pròxima generació dels ciutadans de les Illes.

I caldria tenir en compte aquest fet, vital per a la nostra pervivència com a poble, per a la nostra identitat i per al nostre objectiu col·lectiu. Ha arribat l'hora de la veritat i cal definir-se, estan en joc moltes coses i no es tracta de l'èxit o del fracàs d'aquest govern, sinó del conjunt de la societat balear, de la ciutadania i de totes les entitats i organitzacions que empenyen perquè els polítics siguem capaços de tenir una sola veu per reivindicar el que ens correspon, volem rebre el que ens toca.

Per això, planteig a tots els grups si estam units davant aquests dos reptes, sobretot aquells que tenen responsabilitat a Madrid, perquè convé una màxima implicació de tothom en el moment de l'inici d'una negociació que no serà fàcil amb el Govern central, que sabem que no serà fàcil. Aquest dijous reprendrem l'agenda de negociació amb el Govern Rajoy per compte del règim especial. Demà passat mantendré una nova reunió amb el ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, per continuar la línia de negociació oberta i la feina iniciada a la trobada del passat mes de juliol, el compromís del ministre és acordar un nou règim especial abans de final d'any. I davant aquesta nova cita, vull aprofitar aquest debat previ a la tramitació dels pressuposts per ratificar la unitat que assisteix aquesta cambra i perquè tots els grups refermin el seu suport, sense fissures, sobre la conveniència d'un nou REB i sobre la reforma del sistema de finançament.

Cal tenir una visió de país i deixar de banda la tàctica partidista, hem de mantenir-nos units i no rompre el consens que hem aconseguit durant tants de mesos i amb tantes entitats implicades en aquest procés. El REB és el mecanisme que d'una vegada per totes ha de servir per rebre les compensacions per la insularitat que històricament hem reivindicat.

I hem marcat línies vermelles per tenir el REB que volem, per tenir el REB que ens toca, i això és un fons d'insularitat i un sistema fiscal amb una IVA diferenciat, que és just i possible, que també ja es produeix a altres regions d'Europa. Els fons d'insularitat ha de garantir l'equilibri territorial i compensar els sobrecosts dels béns i dels serveis, ha d'implicar inversió pública de l'Estat i el volem fer servir, i això és el més important, com a palanca inversora que ha de permetre actuar sobre el nostre model econòmic de les nostres illes.

També demanam un IVA reduït i d'altres mesures fiscals, i no s'entén que abans de començar hi hagi qui critica des de

Balears les reclamacions que hem construït entre tots, sense excepcions, no renunciarem a res del que demanam.

Al mateix temps, estam immersos en el procés de revisió de l'actual sistema de finançament autonòmic, arriba amb anys de retard i aquí tampoc no ens podem permetre que la unitat que hem mantingut durant molt de temps es pugui rompre ara que arribam a aquest moment decisiu. El model de finançament és transcendental, governi qui governi, i seria una errada imperdonable fer partidisme en aquesta matèria. Les darreres dades de les balances fiscals demostren, una vegada més, la necessitat d'aconseguir una millora, la metodologia del càlcul del ministeri no ens afavoreix, però, així i tot, es confirma, una vegada més, el dèficit fiscal que pateixen les Balears. De nou som la segona comunitat, després de Madrid, amb un major dèficit fiscal; en termes absoluts, se situa a l'any 2014 en 1.516 milions d'euros, un dèficit per habitant de 1.373 euros, el dèficit més alt des de l'any 2011.

D'altra banda, hem de recordar que aquest procés de reforma del sistema de finançament no ha començat bé, i ja ho hem dit en els darrers mesos, perquè la comissió d'experts ha esdevingut en una oportunitat perduda per abordar el problema i plantejar solucions que suposin un avanç real i no una involució com la que es dedueix de l'informe d'experts, ara en mans del ministeri. I en aquest punt no vull deixar de destacar la gran feina del professor Guillem López Casanovas en el si de la Comissió d'experts per a la reforma del sistema de finançament, ell ha liderat el posicionament d'aquest govern en aquest fòrum i ha abanderat la demanda de més capacitat de decisió sobre els ingressos que genera la nostra comunitat, un cicle favorable i consolidat, però que no es reflecteix fidelment a la nostra situació financera.

I en aquest context de limitacions estam preparant i negociant els nous pressuposts, deman confiança i responsabilitat als grups. L'agenda d'aquest govern contra la desigualtat social no es pot aturar, el compromís de continuar desenvolupant polítiques per transformar el nostre model econòmic per a noves inversions en actuacions i infraestructures de caràcter social, educatiu, sanitari o mediambiental, i necessitam unitat per afrontar els reptes que se'ns presenten. Fem els millors pressuposts possibles, però sabem que amb més autonomia encara serien millors per a la ciutadania, és un moment crucial per fer del creixement econòmic un creixement social i just, que no deixi ningú enrera en una crisi econòmica que encara deixa moltes seqüeles.

Per tot això, el primer pas, obligatòriament, és aprovar el sostre de despesa que, per primera vegada, supera els 4.000 milions d'euros i que és la pedra sobre la qual s'aixequen els pressuposts que ara hem de seguir negociant. És el que la gent espera de nosaltres, acords polítics perquè prosperin les inversions i les mesures que beneficien la ciutadana a la qual servim.

Per això, els reiter que esper la seva confiança, suport i responsabilitat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Passam a les intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Començam idò el debat de la proposta de límit màxim de despesa no financera que ens presenta el Govern per a l'any 2018, un debat que certament, i ho deia la consellera, és un preludi del que serà el debat de pressuposts, és un pas previ, obligat per la Llei d'estabilitat pressupostària, i també per la nostra Llei de finances.

I jo crec que avui tots ens hauríem de congratular per un fet molt concret, prou significatiu i que jo crec que avui hem de remarcar, i és que, gràcies a l'esforç dels ciutadans de Balears, i gràcies també a les reformes estructurals fetes a l'anterior legislatura, avui gaudim d'un creixement econòmic molt per sobre de la mitjana espanyola i molt per sobre de la mitjana europea, avui, el dinamisme de l'activitat empresarial mostra una força molt intensa i ho fa, precisament, gràcies, ja dic, a aquestes reformes estructurals que es van fer a l'anterior legislatura. I açò és, precisament, la causa que a l'any que ve el límit de despesa es pugui situar en els 4.086,5 milions d'euros, una xifra certament històrica.

I per açò dins l'any 2018 tindrem una xifra rècord d'ingressos, d'ingressos no financers, 4.027,79 milions d'euros, passarem de 3.576,3 milions d'euros del 2017 a 4.027,79 milions d'euros el 2018, un increment de 451 milions d'euros. Estam en recaptacions d'imposts de xifres històriques, de rècords històrics.

I en tot açò hi ha, doncs, una qüestió curiosa, que la consellera ens deia abans, i és que, tot i que la voluntat del Govern i dels partits que li donen suport seria destinar aquests 451 milions d'euros addicionals d'ingressos que tenim a despesa, tenim la gran sort, tenim la providència que existeix la regla de despesa, i només podran incrementar la despesa en 246 milions d'euros, que ja són molts, que ja són molts. De fet, ho deia la consellera, és un 6,4% més que a l'any anterior, que se suma a l'increment de 360 milions d'euros de l'anterior, en fi, jo crec que són prou.

I a més, açò ens durà que els 200 milions restants es puguin destinar a reduir el dèficit i també l'endeutament, de la qual cosa ens alegrem i compartim totalment.

I comprenc aquells que no en tenen prou mai, aquells que tenen les mans foradades, aquells que gastarien tot el que tenen i més, doncs lògicament critiquin la regla de despesa i critiquin el ministre Montoro. Però avui jo crec que s'ha de reconèixer que les mesures de contenció i d'estabilitat pressupostària que ha aplicat el Govern central han estat providencials per reconduir una situació de despesa desbocada i dèficits colossals a bona part de les comunitats autònomes. I per açò, ja dic, m'agradaria avui posar-ho de relleu.

En qualsevol cas, el límit de despesa serà de 4.086,5 milions d'euros, xifra, ja dic, rècord, i suposa un increment d'un 6,4% respecte de l'anterior, un increment, com deia que se suma als 360 milions d'euros del 2017 i que suposa, des del nostre punt de vista, caure en unes polítiques expansives clarament exagerades i que poden resultar fins i tot perilloses de cara al futur. Per què? Perquè es consoliden estructures de despesa que en moments de crisi no es podran finançar.

En qualsevol cas, avui, Sra. Cladera, es recullen els fruits dels esforços de les polítiques econòmiques i de les reformes estructurals dutes a terme a l'anterior legislatura, el Partit Popular va rebre un cotxe romput i ple de rovell i, amb molts de sacrificis, aquell govern, del 2011 al 2015, el va aconseguir posar en marxa i el va fer caminar. Vostè s'ha trobat aquest mateix cotxe ja en marxa i que agafava velocitat, no ha hagut de fer res, de fet no ha pres cap mesura econòmica en aquests dos anys, i el poc que han fet ha estat, precisament, en sentit contrari, per aturar el cotxe.

Tot, Sra. Cladera, li ha vingut de cara, viu certament de la inèrcia, i escolti, Sra. Cladera, n'estam contents, estam contents que ara vagi tot bé, l'esforç d'aquells anys han valgut la pena i ara, Sra. Cladera, li ha tocat gestionar l'abundància, li toca gestionar el temps de bonança. I m'ho permetrà, tenc seriosos dubtes que estigui capacitada per gestionar aquest temps de bonança.

(Remor de veus)

Tenim molt clar que ja no van saber gestionar els moments de crisi, el segon pacte de progrés va ser catastròfic per a aquesta comunitat autònoma, i ara demostren que tampoc no saben gestionar el temps de bonança. És més, a l'any 2018 vostès gestionaran més de 1.050 milions d'euros més del que va gestionar el Partit Popular a l'any 2015, enguany vostè haurà gestionat 1.000 milions d'euros més del que gestionava el Partit Popular a l'any 2013, cap altre govern ha gaudit de tants doblers com vostès. I precisament per açò em preocupa que el Govern avui no prengui cap mesura per mantenir aquest creixement actual, per fer-lo sostenible i per fer-lo viable en el llarg del temps i poder, així, mantenir el mateix nivell d'ingressos dels anys anteriors, i poder, per tant, mantenir un nivell de despesa òptim per mantenir els serveis bàsics essencials. El problema és aquest, és que vostès no fan res perquè aquest creixement econòmic sigui sostenible al llarg dels anys.

És més, en lloc d'aprofitar aquests anys de xifres rècord en recaptació d'imposts, podrien aprofitar-ho per reduir la pressió fiscal, per retornar als ciutadans l'esforç fet durant els anys de crisi, especialment a les classes mitjanes i a les classes baixes; el que han fet és tot el contrari, han pujat tots els impostos *habidos y por haber*, han carregat sobre les espatlles dels ciutadans els capritxos d'aquest govern.

Cal recordar que un darrer estudi, publicat a *Libre Mercado*, deixa que Balears era la comunitat autònoma amb la pressió fiscal més alta de tot l'Estat.

(Remor de veus)

Però és igual, no en tenen prou mai, i ara el Govern vol duplicar el tipus de l'impost a les estades turístiques, i ho fan, amb paraules del mateix Govern, perquè tenguí un efecte dissuasiu. És que vostès no volen turisme, volen reduir el turisme, però és que ho diuen vostès i ho diuen molt clar, la qual cosa certament és una autèntica barbaritat i açò pot tenir ja conseqüències molt negatives. De fet, aquest estiu hi ha hagut hotels que han hagut d'abaixar preus en plena temporada turística; hi ha hagut baixada...

(Remor de veus)

... del nombre d'estades turístiques -ha sortit per la premsa, si vostès no llegeixen la premsa a l'estiu, si vostès fan vacances el mesos d'estiu no és un problema meu-, la realitat...

(Remor de veus)

... és aquesta.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor! Sr. Camps, esperi un momentet.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Des del nostre punt de vista, per tant...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

..., s'hauria d'utilitzar la política fiscal en favor de la competitivitat de les nostres empreses que són les que creen riquesa i llocs de feina.

I per posar només uns exemples, s'hauria de plantejar reduir el centímetre sanitari, a fi de poder tenir uns carburants a un preu més competitiu per a les nostres empreses; o reduir i, fins i tot, eliminar l'ecotaxa, per a no perjudicar la nostra indústria turística a un moment que s'obren noves destinacions turístiques més barates, amb infraestructures més noves i a poca distància dels mercats emissors. Açò és una realitat que tenim i vostès posen entrebancs a aquella principal indústria que és el turisme per a Balears.

Una altra qüestió també preocupant és que tampoc no s'aprofiten aquests anys de vaques grasses per reduir de forma considerable l'endeutament, enguany, 2018, tal vegada es comenci a reduir aquest endeutament, tal vegada, jo ho vull veure. De fet, segons les dades del Banc d'Espanya, de principi de legislatura fins al primer trimestre del 2017, són les dates que tenen publicades, l'endeutament ha pujat 600 milions d'euros, malgrat tenir els pressuposts més alts de tota la història de Balears, a pesar de tot açò s'ha incrementat l'endeutament. I aquest, l'endeutament, és el principal desequilibri que tenim i no només no han fet res per reduir-lo, sinó que, ja dic, l'han incrementat en 600 milions d'euros.

I quina solució màgica té el Govern? El Govern ho fia tot a la rocambolesca proposta de la condonació del deute. En fi, aquesta és la realitat.

I si no davallam i no reduïm deute, què fem amb aquests 1.000 milions d'euros que té el Govern per gastar? En què es nota, en què noten els ciutadans aquests 1.000 milions d'euros? Idò bé, li diré, tenim més barracons que mai, enguany començarà el curs escolar amb 16 barracons més que el curs passat, i no passa res, i els de Podemos callen. Dia 14 de desembre de l'any passat el diari *El Mundo* deia: "*Podemos y la Conselleria de Educación han llegado a un acuerdo tras una negociación fácil para reducir hasta un 70% los barracones en Baleares*". Molt bé, no només no han davallat un 70% els barracons, sinó que els han incrementat un 14,5%, tot molt lògic.

Però, a més, aquest estiu hem denunciat l'estat de manteniment en què es troben els torrents, tampoc no hi ha doblers per als torrents es veu; tenim desabastiment de vacunes; problemes amb les depuradores; desabastiment d'aigua. En què es noten aquests 1.000 milions d'euros, en què notam els ciutadans -vostè parla de persones, però les persones no noten que tenim més doblers que mai?

I ara faria la broma fàcil, és a dir, en què gasten els doblers? Doncs, segurament, en els contractes amb el Sr. Jaume Garau, o en pagar conferències al Sr. Zapatero a 1.000 euros el minut, aquestes són les despeses que a vostès els preocupen, però els ciutadans açò no ho noten.

Una última qüestió que també m'agradaria destacar és la supèrbia d'aquest govern, de fet la supèrbia és el pitjor dels pecats capitals, i aquest govern, a més d'ineficaç, a més de negligent, a més que es troba mancat d'iniciativa, a més a més és superb i, si no, no s'explica que, després de fer el ridícul l'any passat, incloent una partida...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, vagi acabant, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Vaig acabant, deixi'm uns minuts o uns segons.

EL SR. PRESIDENT.

Segons.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Un quart d'hora més. Incloent els 120 milions d'euros del protocol d'intencions del Conveni de Carreteres, avui tornen insistir en el mateix error i tornen incloure aquesta partida dintre les transferències de capital; encara riem quan recordam la consellera Cladera dient que els doblers del Conveni de Carreteres arribaven. On són aquests milions d'euros que havien d'arribar, on han arribat, Sra. Cladera? Idò, seguim insistint en el mateix, el protocol d'intencions deixa molt clar que no té una translació directa als pressuposts i que, en tot cas, s'ha de concretar en convenis per desenvolupar nous projectes

i noves inversions en infraestructura viària. I estaria bé que la consellera Cladera avui, en el seu torn de rèplica, ens pugui explicar quins convenis es troben en marxa per desenvolupar el protocol d'intencions del desembre del 2015, que puguin justificar la inclusió d'aquests 120 milions d'euros a la...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, per favor, se li ha acabat el temps, ja tindrà l'oportunitat en el torn de rèplica.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Molt bé, Sr. President, moltes gràcies, idò.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Diputats, diputades, treballadors i treballadores de la Cambra, resta de públic avui assistent, bé, vull anunciar que nosaltres votarem a favor d'aquest sostre de despesa, direm sí a l'embolcall d'uns pressupostos que pensam que han de consolidar l'acció social d'aquest govern, seguint recuperant drets, corregint els errors que es puguin haver comès i reafirmant les polítiques més valentes dels acords pel canvi en aquesta recuperació de drets arrasats pel Partit Popular la passada legislatura, perquè les polítiques que ells feien per a la contenció del deute estaven generant un deute de les forces progressistes cap a la societat, un deute moral, un compromís ineludible de tornar a la normalitat allò que mai no hauriem d'haver perdut. Hem de tornar a les majories socials tot el que el Partit Popular els va plomar.

Creim que aquest sostre de despesa va en la bona direcció, no pot pujar tant com ens hagués agradat i ja ho ha comentat la consellera d'Hisenda a causa d'una injusta regla de despesa i no puja tot el que ens hagués agradat, no només a Podem, sinó a tothom que tenguí certa empatia amb la ciutadania. Crec que aquesta regla de despesa és part d'una operació del Partit Popular per governar allà on no governa, per posar obstacles a governs progressistes a les comunitats autònomes on volem posar en pràctica polítiques socials i polítiques progressistes.

Però és que ja sabem que quan no els agrada una política determinada el que fan és treure el Tribunal Constitucional a dir que s'estan envaint competències, quan no els agrada que gastem més quan ingresem més es treuen aquesta injusta regla de despesa de la màniga per no deixar les comunitats autònomes gastar allò que haurien de poder gastar i quan no els agrada que les administracions més properes, els ajuntaments, puguin utilitzar els doblers que tenen al banc, això també ho fan als ajuntaments amb la llei Montoro i això afecta ajuntaments també governats per vostès. Aquí hi ha l'Ajuntament de Manacor que té 30 milions al banc i que no els pot utilitzar.

Això és del tot injust i forma part d'aquesta operació del Sr. Montoro per posar límits i obstacles.

I els ajuntaments i les comunitats autònomes estan ofegades per vostès i malgrat això les majories del canvi estan retornant drets, però és que vostès segueixen sent un obstacle. Són un obstacle per a la decència política per la seva corrupció; són un obstacle per l'efectivitat econòmica amb un deute de l'Estat que no deixa de créixer malgrat les polítiques de contenció de deute que haurien de servir per això, perquè pel que serveixen... és just el contrari; són un obstacle també per al desenvolupament de la recuperació de drets en la seva infame derogació de la sanitat universal que ara el TSJ s'entesta a reafirmar i són part d'aquestes reformes estructurals a les quals feia menció el Sr. Camps, no és d'estranyar que sigui membre del mateix partit que un regidor que fa pocs dies va dir que "*en hacienda sólo te encontrabas españoles y en urgencias extranjeros*", probablement el problema aquí, a les Illes Balears, aquesta frase podria ser certa si fes referència a Sant Antoni de Portmany a les sis de la matinada un diumenge, el que passa és que aquests estrangers per a vosaltres són ben diferents i sí que... sí que es mereixen un respecte, no la gent que ara perdrà la targeta sanitària per culpa seva.

(Alguns aplaudiments)

També són un obstacle definitivament perquè no arriben les inversions estatutàries per un sistema de finançament que fa que aportem més de 347 milions d'euros dels que rebem, de fet, estam dins les quatre comunitats autònomes que aportem més que rebem i sembla que aquesta situació no canviarà perquè aquesta foto que volia fer el Sr. Rajoy i el Sr. Montoro fent una comissió d'experts, no crec que doni resultat perquè han demostrat just el contrari, que defensen... que no defensen els interessos de la nostra comunitat autònoma per molt que aquest dijous hi ha hagut una reunió amb la consellera Cladera i el Sr. Montoro. Supòs que es volen fer la foto després d'aquest despropòsit de no admetre a tràmit al Congrés dels Diputats la tarifa plana al seu moment.

Doncs bé, malgrat tot això, estam contents que el sostre de despesa pugui pujar un 6,4%. Creiem que hauria de poder pujar un 12% que és el que pugen els ingressos, però sabem les limitacions que tenim gràcies a les seves totalment ineficients polítiques econòmiques.

I deia el Sr. Camps que cap altre govern no ha gaudit de tants de doblers, no és el Govern qui gaudeix de tants de doblers, és la ciutadania que ha de poder veure els seus drets garantits. El que passa és que la concepció que tenen de la política i com s'han gastat vostès els doblers de la ciutadania, segurament tenen una concepció de gaudir dels doblers d'aquesta, quan és la ciutadania la que es beneficia d'aquests doblers.

I crec que qualsevol persona amb sentit comú s'hauria d'alegrar que els pressupostos pugin, que el sostre de despesa pugui i que els ingressos siguin millors i s'hauria d'alegrar que es poguessin els impostos només al 3% de la població més rica per subvencionar per dur a terme polítiques socials, però sembla que al Partit Popular el que li agrada és no gastar absolutament res i no garantir cap dret a la ciutadania.

Per una altra banda, parlant del que nosaltres volem als pressupostos, ja varem parlar que volíem que l'impost de turisme sostenible es pogués doblar també a temporada baixa, esper que arribem a un acord en aquest sentit.

Pensem que els turistes han de contribuir a la nostra hisenda i que s'han de compensar els efectes col·laterals d'aquesta indústria, ja que no podem triplicar o quadruplicar a l'estiu en temporada alta la població i no rebre res a canvi, o sí, rebre només a canvi l'esforç infinit de les cambres de pis, el dolor als turmells dels cambrers o el sobre esforç a urgències de les metgesses i els infermers perquè, com deia abans, està ple d'estrangers, però del nord.

En tot cas, també volem que es doni sortida a molts dels problemes que hi ha a les nostres illes en aquest pressupost. Ja hem dit que volem un esforç molt gran en polítiques d'habitatge, si els pressupostos pugen un 6,4% aquest sostre de despesa, molts dels doblers que es destinen a aquest pressupost hauran d'anar cap a polítiques d'habitatge, necessitem ampliar el parc d'habitatge públic.

Necessitem també posar en marxa una qüestió que estam dient des del començament de la legislatura que és un pla de transició energètica ben dotat, que va començar al pressupost de l'any passat, però que ara ja el director general d'Energia ha anunciat una concreció d'aquest pla i per això es necessita posar en marxa diferents conselleries, per crear llocs de feina de qualitat, per augmentar l'eficiència d'edificis i per generar més energies renovables a la nostra comunitat autònoma.

Pensem que és una bona notícia que les persones, per una altra banda, majors de 45 anys que estiguin tot sols puguin accedir a la renda social garantida. També compartim amb la consellera de Serveis Socials i Cooperació que és una prioritat construir noves infraestructures de residències, però necessitem també millorar les condicions laborals de les residències concertades i hem de trobar la manera de, no només respectar les ràtios per normativa, sinó d'intentar que les condicions laborals siguin més dignes i pròpies d'un govern de progrés. Crec que tenim... que hem de tenir aquesta aspiració.

En matèria de turisme no estam d'acord amb les polítiques que s'estan desenvolupant o més ben dit amb les polítiques que no s'estan desenvolupant per tal de posar fre a un col·lapse que estam patint no només aquest estiu, sinó que ja duim uns quants anys patint aquesta situació, i crec que per això hi ha convocada una manifestació el dia 23 de setembre; esper que es pugui sentir el que diu el carrer de les polítiques errònies en matèria de turisme. I en aquest sentit crec que és important ja d'una vegada per totes començar a invertir en el canvi de model productiu, que no s'ha fet fins ara. Crec que hem de posar tots els mitjans perquè això passi, per apostar per aquest canvi, perquè tenim veritablement por que esclati la bombolla turística i l'economia balear s'enfonsi; crec que si no començam a invertir en recursos i a desenvolupar mesures per a aquest canvi segurament seguirem igual.

En polítiques mediambientals és necessari dotar les 27 places necessàries d'AMA, com denunciava UGT fa poc, i hem d'augmentar els recursos per al dispositiu de control de fondeigs a la posidònia.

En general, a la Conselleria de Treball, estam d'acord amb les seves polítiques. Necessitem un pla d'indústria potent aquest any, que vagi en la línia de recuperar tot el que s'ha perdut.

I per acabar he de dir que estam totalment d'acord amb la consellera que necessitem més autonomia fiscal; volem donar-li tot el suport amb el Sr. Montoro en la negociació del nou REB, no tenim grans esperances però esperam que fent força puguem aconseguir un nou REB digne de les nostres illes. I he de dir també que no només necessitem un fons d'insularitat, segurament al nou sistema de finançament hauríem d'incorporar un fons...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Saura, per favor, vagi acabant.

EL SR. SAURA I LEÓN:

...per compensar les comunitats autònomes que reben més turisme, perquè a més turisme, més consum de recursos i més doblers per a la ciutadania d'aquestes illes.

Res més. Aprovarem aquest sostre de despesa però esper que a les negociacions arribem a acords importants sobre els pressupostos. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, en primer lloc vull donar les gràcies a la consellera per la seva exposició sobre el límit màxim de despesa no financera per a l'any 2018 que ha presentat avui per al seu debat i aprovació; com ja s'ha dit, un debat que enceta la tramitació del que seran els pressupostos de 2018. Enguany sí complim el calendari de tramitació, l'any passat no es va poder complir per la manca d'informació del Govern d'Espanya. És una proposta que és cert que preveu un augment de despesa considerable, al voltant d'un 6,5%, percentatge que creim que permetrà continuar amb la millora dels serveis públics, continuar amb la millora de l'educació, continuar amb la millora de l'atenció social, de la sanitat, del medi ambient..., uns recursos, en definitiva, que contribuïran a millorar la qualitat de vida de la ciutadania.

És cert que vénen limitats per la regla de despesa, una regla de despesa totalment incoherent, que s'aplica indiscriminadament, i que la finalitat bàsica d'aquesta regla de despesa no era altra que els doblers dels ajuntaments contribuïssin a matisar, a maquillar, les xifres de dèficit de l'Estat. Hi havia uns moments en què l'Estat tenia al voltant d'un 4,5 i un 5% de dèficit; idò aquelles 7 dècimes que els ajuntaments havien de tenir d'equilibri pressupostari es convertien en 7 dècimes de superàvit que maquillaven aquell

resultat i en definitiva tenia els doblers al banc en lloc de pal·liar els problemes de la ciutadania.

Nosaltres no estam d'acord amb la revisió de la regla de despesa; evidentment no ens queda més remei perquè no tenim un objectiu de dèficit que ens marca l'Estat, perquè si tenim deute o hem tengut deute aquests anys és perquè tenim un objectiu de dèficit de 7 dècimes, de 5 dècimes, de 4 dècimes, i el que hem fet és complir aquest objectiu de dèficit. Per tant si complim l'objectiu de dèficit no entenem la imposició de regles addicionals que impedeixen que els doblers que es recaptin es destinin a allò que s'han de destinar, que és a millorar la qualitat de vida de la gent.

És el tercer sostre de despesa que duim aquesta legislatura, i les previsions catastrofistes del Partit Popular i en particular del Sr. Camps, que li ha tocat sempre defensar la posició del seu grup, ja ens queden un poc lluny, però està bé recordar que primer ens acusaven de no fer unes previsions realistes i que per tant acumularíem els objectius de dèficit, i els vàrem complir. Després, que no compliríem el període de pagaments a proveïdors i que les empreses tancarien i es generaria atur; veig que ja no es parla del període de pagament a proveïdors perquè el període de pagament a proveïdors es compleix. I crec que val la pena recordar-les, perquè amb la vehemència amb què es defensaven aqueixes postures crec que val la pena recordar com estaven d'equivocades.

La següent línia de defensa del Partit Popular era que ha pesar de tot generàvem més deute, un poc recercat, tenint en compte que el deute que s'ha generat és el que ens marcava el límit de... que marcaven els objectius de dèficit que marca el Govern d'Espanya, decidits de forma totalment injusta, sense acord amb les comunitats, i amb un Govern de l'Estat molt més endeutat i que es reserva més part de dèficit. Els objectius de 2018 són el 0,4 per a les comunitats, el 0,7 per a l'Estat i l'1,1 per a la Seguretat Social, que amb aquesta situació de bonança generarà molt més dèficit que les comunitats autònomes.

Avui el Govern, la Conselleria d'Hisenda, ens presenta un sostre de despesa on tenim 236 milions d'euros que no podem assignar per les regles aquestes imposades. En el pitjor dels casos, si els restam les 4 dècimes de dèficit i els 120 milions d'euros que ja ha fet bé el Sr. Camps de recordar-nos que no ens fiem dels ministres espanyols -està bé recordar-ho-, ens quedarà que empatarem. Vull dir que enguany o l'any que ve, el 2018, 236 milions més d'ingressos, 4 dècimes de dèficit i els 120 milions que posarem en dubte, fent cas del Sr. Camps els posarem en dubte, ens quedarà que empatarem. També hem de comptar que tendrem 40 milions d'euros de fons de contingència; per tant deixarem de generar deute i ja s'hauran acabat totes les línies de defensa de les seves crítiques al sostre de despesa d'aquesta comunitat. Bé, no, en queda una, que és que ara que hi ha doblers hem d'abaixar els impostos, i gastar més poc, se suposa, perquè si abaixam els impostos serà per gastar més poc.

I jo vull fer una sèrie d'observacions. La primera: l'índex dels treballadors del sector públic de les Illes Balears és dels més baixos de l'Estat; això té conseqüències, té conseqüències amb un pitjor servei a la sanitat, a l'educació, a la resta de sectors; encara estam en una situació molt lluny de ser

adequada i correcta i per tant consideram que cal seguir invertint en tots aquests serveis. Segona: la política impositiva d'aquest govern -i ho hem dit més de cent vegades- forma part dels nostres programes, forma part dels nostres acords, i tampoc no han produït les calamitats que s'havien anunciat que produirien.

Però també vull fer una altra observació: s'hauran mirat les partides, els diferents capítols que pugen, l'augment considerable d'impost ve sobretot, en bona part, per l'IVA i l'IRPF, a part del bon comportament dels impostos cedits, però sobretot l'IVA és on hi ha una pujada important, i la part que apareix en els fulls que tenim sobre el sostre de despesa, que és la part que anirà al pressupost, aquests doblers són impostos recaptats que sabem on van, però hi ha una part d'aquests impostos, una part important, que no veim on va, perquè el que nosaltres gestionam d'IVA i IRPF és una fracció del que es recapta. Si aquí ens apugen de l'ordre de 200, 300 milions d'IVA, quants se'n recaptin que venim aquí?, on aniran? Aniran a millorar les infraestructures de l'Administració de l'Estat que té aquí?, vendran a complir els compromisos pendents com el conveni de carreteres, que el tenim pressupostat, o el conveni ferroviari?

De moment el que sabem per les balances fiscals, els sistemes de comptes públics territorialitzats, les darreres dades publicades la setmana passada, que van en la línia d'anys anteriors, hi ha 1.500 milions d'euros que es recaptin a Balears i que no reverteixen a les Illes Balears, i això, aquests 1.500 milions, surten després que ens computen com a despesa generada aquí la part que ens toca del Museu del Prado, la part que ens toca de les inversions en AVE i tots els serveis aquests que ens queden un poc lluny però que ens repercuteixen igualment. Després d'haver computat tot el que s'ingressa a Balears per part de totes les administracions, tot el que inverteixen totes les administracions a Balears i tots els serveis evidentment comuns, com la defensa, etc., i totes aquestes parts que deia que ens queden un poc lluny com l'AVE o el Museu del Prado, idò 1.500 milions d'euros de diferència.

I ara jo em deman -m'ho deman perquè el sistema és tan poc transparent que no ho puc calcular, perquè si ho pogués calcular ho calcularia- em deman a veure si aquesta previsió de recaptació d'IVA i d'IRPF que tenim puja de l'ordre dels centenars de milions d'euros, la part que coneixem, quina és la part de pujada d'aquests centenars de milions d'euros d'ingressos que ingressarà el Govern d'Espanya dels nostres impostos que no repercutiran aquí. Ho sabrem d'aquí a uns anys si segueixen publicant les balances fiscals, però tot indica que aquest dèficit que aquests anys passats haurà estat al voltant dels 1.500 pujarà dels 2.000 milions d'euros de doblers que es recaptin aquí i no s'ingressen aquí.

Per tant ja li ho vaig dir en altres ocasions, estam d'acord que aquí es recaptin molts d'imposts, el problema és que no queden aquí, es paguen molts d'imposts que van i que no tornen. Per tant en podem parlar, d'abaixar impostos, però que baixin els impostos que no repercuteixen aquí, que no baixin els impostos que repercuteixen aquí i que van a millorar els nostres serveis; aquests nosaltres no som partidaris d'abaixar-los perquè hem de mantenir i augmentar la qualitat dels nostres

serveis. Ara, els impostos que no queden aquí, aquests sí que consideram que els podem abaixar.

En definitiva, MÉS per Mallorca donarem suport a aquesta proposta del sostre de despesa perquè va en el camí correcte, en el camí que ens hem marcat dins els acords de governabilitat, un sostre de despesa que a pesar de les limitacions imposades pel Govern d'Espanya ens permetrà seguir millorant els serveis públics i tenir-los més dignes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Consellera d'Hisenda, gràcies per les seves explicacions. Abans d'entrar en matèria li volia demanar, vostè que té més temps que tots els altres per intervenir, a veure si ens podria donar una informació: què devíem quan va entrar vostè de consellera?, què deurem a finals de 2017 i què deurem a finals de 2018? Què devíem, què devem a final d'enguany, què...? I després, si pot explicar com funciona quan tenim més recaptació d'IVA, com va ser l'any passat i segurament serà enguany, com funciona dins el model de finançament, en què ens perjudica o ens beneficia.

Dit això, que crec que serà bo que ens ho expliqui, diu el diccionari que responsable és el persona que ha de fer-se càrrec de les conseqüències d'una acció, d'un fet, que ha de donar-ne explicacions. La setmana que ve assistirem a la presència de MÉS i de Podemos a la manifestació convocada per grups ecologistes contra la suposada massificació turística. Això deu dir que ni MÉS ni Podemos no deuen creure gaire en les polítiques turístiques que ha desenvolupat el mateix govern del qual formen part internament o externament. Ja ho diu el diccionari; si un govern gestiona unes competències, en aquest cas turístiques, se suposa que és responsable del resultat de les polítiques, però sembla que no, que MÉS no és responsable de res i Podemos, tampoc. Si tan malament van les coses per mor del turisme, potser que alguna cosa hi tenguí a veure la Conselleria de Turisme, per acció o per inacció, Sr. Barceló. Clar, si els mateixos membres del Govern sembla que estan contents amb ells mateixos, que no estan contents -perdó- amb ells mateixos, difícilment nosaltres podrem donar suport a una proposta que avui ens presenten i que és cabdal per als pressuposts d'aquesta comunitat autònoma per a l'any que ve.

Aquí s'han aprovat ja dos sostres de despesa. Aquests dos sostres de despesa després tenen una distribució en partides de despesa. Hi ha hagut, amb aquests dos sostres de despesa, una inversió molt potent aquests darrers dos anys, i ara no estam contents amb el que hem decidit gastar en aquests darrers dos anys. Avui és el tercer any, i jo crec -Sra. Presidenta, m'ho ha de permetre- que serà el darrer, jo crec que vostè l'any que ve

haurà de prorrogar els pressuposts, perquè els seus lleials socis de Podemos en faran qualcuna, segur; crec que serà el darrer límit de despesa financera que aprovam.

Tal com explica la consellera l'increment de despesa previst per a l'any que ve i els que s'han aprovat anys anteriors, podríem dir que les coses a Balears van bé o molt bé. Si ho miram en retrospectiva i agafam els pressuposts de 2015, 16, 17 i 18 ens adonarem que manejam 924 milions d'euros més que es manejaven en el pressupost de l'any 2014, més de 150.000 milions de pessetes. Dit això, aquesta legislatura l'increment és d'un 20%. És evident que si s'ha incrementat el límit de despesa és perquè també han augmentat els ingressos d'aqueixa comunitat; una part d'augment d'aquests ingressos lògicament ve per via de finançament, com molt bé explica vostè al PowerPoint que ens va entregar, i una part important, quasi 200 milions d'euros, és via increment bé d'impostos especials, d'IVA o del tram autonòmic d'IRPF, com molt bé vostè explicava, amb la qual cosa, impostos, impostos. És a dir, incrementam els ingressos però incrementam la recaptació via impostos. Més ingressos a Balears gràcies a l'esforç de les treballadores i dels treballadors, i de les petites i mitjanes empreses d'aquesta comunitat, i que s'haurien de traduir en una millora dels serveis i les condicions de vida de tots els ciutadans d'aquesta comunitat després d'anys molt difícils per a moltíssima gent.

Però aquests majors ingressos suposen a la vegada una major sagnia de les Illes Balears per part de l'Estat, senyors del PP. L'any que ve aquestes illes hauran d'aportar a l'Estat en concepte de solidaritat, a part dels altres 1.400 milions d'euros mal comptats i agafant la fórmula que més beneficia l'Estat del que aportam, 927 milions d'euros, gairebé 1.000 milions d'euros, que són una cinquena part del total del pressupost d'aqueixa comunitat autònoma, ni més ni manco uns 835 euros per persona. Això és una autèntica bicoca per a l'Estat. Però aquests 1.000 milions d'euros que aportam per solidaritat a la resta de l'Estat no són doblers que sobrin a la comunitat, perquè són exactament els doblers -més o manco- que haurem de demanar com a préstec per fer front al deute d'aquesta comunitat.

Per això falla Espanya, Espanya falla per això. És tan senzill, a vegades, trobar quin és el problema, i és tan senzill com aquest. Si Espanya sentís que tot Espanya és Espanya el que faria és que tot Espanya pogués cobrir les mínimes necessitats per poder tirar endavant. Aquí sap que lleva 975 milions d'euros de solidaritat, a part dels 1.300, i sap que aqueixa comunitat..., perquè ho sap, que feim un préstec de quasi 900 milions d'euros, sap que després nosaltres ens hem d'endeutar, i després ens critiquen que estiguem massa endeutats. Per això falla Espanya, no falla per una altra cosa, per no tractar els espanyols per igual com diu la Constitució.

És una xifra rècord la que aportam l'any que ve. Des del 2007, que és quan vàrem començar l'actual sistema de finançament, haurem aportat a l'Estat, per aquest concepte només, 7.490 milions d'euros, 7.490 milions d'euros en solidaritat. Pots ser solidari, però no pots ser pur ni beneït de llevar l'aigua i el pa als teus perquè es puguin guanyar el futur, perquè la gent jove tenguí un camí que no sigui només fer de cambrer o de cuiner, i que pugui ser un altre espai on sigui

menys contaminant, més net, que pugui ser de les noves tecnologies que el futur anirà, i que potser Barcelona i Madrid i Bilbao hi podran anar, i a Navarra, i aquí no. Això és el que hauria de fer Espanya si vol que aquesta Espanya estigui cohesionada.

La meua pregunta és: podem continuar així molt més? Podem continuar amb aquesta sangria de deu anys?

No em parli del nou sistema de finançament perquè duim ja tres anys de retard i, francament, nosaltres no som massa optimistes. Té problemes més urgents l'Estat ara mateix en altres comunitats autònomes, he dit moltes vegades que el procés català ens perjudica moltíssim -moltíssim-, però moltíssim perquè el focus és en un altre espai.

Hem d'anar, com els hem dit moltes vegades, maldament hàgim sentit el Sr. De Guindos i el Sr. Montoro, i vostè ho tornarà sentir passat demà, dient-nos que "*estamos mal financiados en Baleares*", no hem de discutir més, els ho hem dit moltes vegades de part d'El Pi d'anar als jutjats a reclamar a l'Estat el que ens pertany, com va fer Andalusia i que siguin els tribunals els que decideixin, i dic que hem d'anar als tribunals amb molta tranquil·litat, no fan falta enfrontaments, ni crits ni paraules dolentes, que els tribunals decideixin, hem perdut més de dos anys en aquest sentit, i mentrestant podem continuar negociant un REB i un nou sistema de finançament que sigui més just amb els ciutadans de les Illes Balears.

Però, tant de bo m'equivoqués, però tinc més esperances a aconseguir alguna cosa als tribunals que les negociacions amb el Govern a Madrid, ara amb el PP o amb el PSOE, si tenen sort a les pròximes generals.

Dit això, aquesta capacitat de despesa que avui els presentam, què faria El Pi? És veritat que teníem nosaltres una necessitat, quan dic nosaltres dic tots aquells partits que vàrem votar a favor que s'havien de recuperar tota una sèrie de drets, com va ser la carrera professional, com varen ser totes aquestes places que s'han posat més a sanitat, totes aquestes places que s'han posat més a Educació, les que s'han pogut posar més en tema de serveis socials, en això hem pogut gastar uns 300, 400, 450 milions d'euros, ens en queden 450 més que abans no teníem.

És a dir, el primer de tot, recuperar aquests drets, que hi hem estat d'acord i hi hem votat a favor, però és que en manejam 450 més que no teníem. A partir d'aquí el que feim amb aquests 450 milions és que podria acabar amb aquesta discussió de si el sistema econòmic que tenim no ens agrada, que amb el turisme no anam bé, ... Aquests 450 milions, si els posam en altres paners, però de bon de veres, no 1 milió més a investigació -no 1 milió més a investigació-, 1 milió d'euros és el que necessita un investigador per muntar un equip, si no tal vegada 20 milions d'euros a investigació, 40 milions d'euros a indústria, 50 milions d'euros a noves tecnologies, tal vegada canviariem d'aquí deu o quinze anys el model econòmic d'aquesta terra.

On jo la requereixo que en posi 100 de milions d'euros d'aquests 400, encara me'n queden 120, és a la qualitat de les aigües de bany de les Illes Balears, faci tots els emissaris nous,

això són coladors, la presidenta li ho pot dir, està en una zona on el colador d'Alcúdia és gros. Això ens ho jugam, una... una reclamació, una denúncia per aquest sentit pot acabar amb nosaltres, pot acabar amb nosaltres. Hi ha 450 milions d'euros amb els quals podem fer coses. Nosaltres sempre ens hem abstingut, davant aquesta situació en què fem que fins i tot els socis no estan contents després quan passen els anys en el que han invertit els doblers i van a manifestacions, entendrà que no ens queda més remei que votar-li-ho en contra.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, bé, el Partit Popular segueix amb aquesta actitud genètica, psicològica i vital tan destructiva, no?, que quan tu estàs bé, jo estic malament, si tu estàs malament, jo estic bé, que forma part d'una ètica pública molt poc desitjable i més fins i tot diria que molt poc cristiana, però bé, ens mourem dins aquesta dinàmica que ja no és nova i és massa habitual.

Diria també quin coratge el Partit Popular de venir aquí i criticar una presumpta pujada d'impostos, primer que no és cert, i segon, quan el Partit Popular ja es va encarregar de fer-ho perjudicant unes determinades classes molt concretes, qui va pujar l'IVA?, qui va proposar pujar l'impost o crear l'impost sobre envasos de begudes?, qui és que va proposar l'impost sobre les grans superfícies?, qui ho va fer sobre els cotxes de lloguer? No, no mirin cap a una altra banda, el Partit Popular, aquest mateix Partit Popular que ara ens demana que no es puguin impostos i que cap impost no és possible. Bé, els impostos han d'estar ben seleccionats, ha d'estar ben mesurats i ben direccionats i aleshores es pot fer política, que és del que es tracta.

Jo crec que el Partit Popular allò que hauria de fer és alegrar-se per una vegada i venir content i relaxat i tranquil i dir, "bé, va millor, a la fi va millor", i en tot cas començar a pensar aquest sostre amb què l'omplim, amb quin contingut de polítiques socials l'omplim. Aquest hauria de ser l'objectiu, però no venir aquí i retreure amb aquesta... relacionar aquest sostre de despesa amb els barracons que avui patim, on els barracons són la conseqüència d'una nul·la -d'una nul·la- política de planificació de les polítiques de Bauzá que s'encarregava molt més preocupat, molt més, de perseguir la llibertat d'expressió i no del fet que els alumnes puguin desenvolupar la seva tasca i la seva activitat com toca.

El sostre de despesa que s'aprovarà avui actuarà idò com a contenidor, com a caixa, a partir d'avui sabrem com de gran o com de petita és la caixa de la comunitat autònoma i sabrem a partir d'aquí com i en què la volem omplir. Parlam idò de la despesa no financera que és, en certa manera, el mateix que parlar dels ingressos no financers, els ingressos ens marcaran el que podem gastar sense haver de recórrer al préstec, tot i que

contradictòriament avui el préstec i el deure en lloc de sumar a la despesa no financera resten.

Part dels ingressos els hem de destinar a pagar un deute, una part molt important del qual és el resultat de les hipoteques que ens ofeguen com a país, hipoteques que tenen a veure amb el no-compliment, però que també tenen a veure amb el que ja s'ha esmentat avui aquí amb el finançament autonòmic i també jo diria que amb la mala gestió o amb la gestió corrupta, no?, amb els Palma Arena, amb les autopistes d'Eivissa, etc., també tenen a veure amb açò perquè són part d'aquesta hipoteca que avui encara hem de pagar.

Del que toca parlar, però, avui és dels ingressos no financers que ens permetran definir, com deia, el sostre de despesa no financera. Ens toca parlar, i no només tramitar, crec que és important veure la diferència del que es deia fa uns anys que era un tràmit a un debat que avui podem fer aquí, obert, al Parlament per definir polítiques i per tant, crec que l'important avui més que parlar de la despesa és parlar dels ingressos, d'allò que ens permet configurar aquesta caixa. Entenc, per tant, que avui és un debat, com deia, a grans trets si és vol, però d'ingressos per definir clarament la capacitat que tindrem de decidir, de gestionar el nostre futur.

D'aquests ingressos, que es corresponen als capítols entre l'1 i el 7 del pressupost, bàsicament el 90% prové de dues fonts: una, dels tributs, tant si són cedits com si són propis, tant si són directes com si són indirectes, i l'altra, del finançament autonòmic; la resta, el 10%, correspon a les taxes i preus que són un 2% i les altres aportacions que són un 8% que, sense llevar-los importància, no són les que en certa manera defineixen la capacitat de decidir, d'autonomia que tindrà aquest govern per decidir quina política vol fer, sense oblidar però aspectes importants: els 120 milions d'euros, per exemple, dels convenis de carreteres formen part dins aquests altres, però que sense cap dubte formen part d'aquestes hipoteques a les quals em referia de compliment del Govern de l'Estat en relació amb les Illes.

Un del gruix -i ja ho han esmentat altres grups parlamentaris- que ens permet definir aquesta caixa és el finançament. Per aquesta via del finançament autonòmic ens arribaran 2.558 milions d'euros, 250 milions més, un 10,8% més que el 2017, i aquesta és una bona notícia, però no és una bona notícia que uns 927 milions d'euros no es puguin sumar a aquesta quantitat perquè se'n van a això que es diu ..., aquest fons de solidaritat pel qual aquesta comunitat autònoma mai no ha pogut dir la seva i mai no ha pogut aportar al manco una visió diferent de com s'hauria de gestionar de forma més sobirana els recursos d'aquests ciutadans, dels ciutadans de les Illes.

Aquest mal finançament, un finançament que històricament crec que no té cap més qualificador que espoliador fa que les Illes estiguem per sota de la mitjana en la majoria de paràmetres de benestar, de llits hospitalaris, de recursos per alumnes, però és clar, açò no és un tema de debat, açò no interessa, doncs aquest és el tema que avui toca, parlem de sostre, parlem d'entrades i una de les entrades més important és el finançament, i el finançament, efectivament, jo crec que hem de ser realistes, ja ni tan sols pessimistes, és que no serà una

realitat, no hi ha interès per part del Govern de l'Estat a resoldre el finançament d'aquesta comunitat autònoma. És així de clar, i l'únic recurs ara que li queda és parlar de REB, i aquí també ens hi trobaran, efectivament.

I quan tenim més recursos, com també s'ha dit, propis i transferits per destinar a benestar, doncs l'Estat ens ho impedeix. Creixem un 12,6 però només podem gastar el 6%, el podem destinar a despesa, i açò alguns ho troben lògic i ho troben bé; d'altres, en canvi, creim que açò és restar a la sobirania, restar a la capacitat de decisió. Podria estar bé si aquesta comunitat autònoma cregués que és la millor resposta, però no és així; està bé perquè ens ho encomana un senyor des de Madrid.

Aquest sistema de finançament, com deia, que l'Estat no està disposat a modificar, és el sistema que nosaltres crec que ja hem de qualificar com de relació d'un estat central amb les seves colònies; arriba a un nivell d'incapacitat de poder decidir i influir en les decisions bàsiques d'aquesta comunitat que la sensació és que ens tracten com a colònia. Hem entrat dins el cercle viciós de què difícilment podrem sortir si no prenem decisions contundents; estam mal finançats, el mal finançament històric ens ha duit a un deute també històric, a una pèrdua de benestar, però, açò sí, ve l'Estat banc, ens finança i ens enganxa, i ens estableix el límit del deute, el límit de creixement...; en definitiva, les Illes s'han de seguir endeutant per pagar el deute a l'Estat perquè el finançament segueix essent precari, i d'aquesta manera difícilment podrem avançar i millorar en el benestar i per superar la mitjana en tots aquests paràmetres de qualitat i de benestar que hauríem de tenir.

Els 8.596 milions d'euros de deute, gran part, una part important d'aquest deute és amb l'Estat, i l'Estat per ara no ens parla de la possibilitat de com fer front a aquest deute, a aquesta part del deute que tindria fàcil de resoldre, i que a més a més una gran part d'aquest deriva del mal finançament; reconeix el mal finançament però no posa propostes damunt la taula i ens manté dins aquest cercle viciós.

Per tant les reivindicacions són clares. Nou sistema de finançament?, sí, efectivament, mai no hi renunciarem, però sense cap dubte tenim poques expectatives; respondre al deute històric?, també, fonamental, però veurem l'Estat què és capaç de posar damunt la taula; REB?, efectivament, sembla que serà un dels instruments que volem pensar que tindran una resposta, i dins aquest REB crec que també no hauríem de renunciar a segons quins incompliments: el deute a les inversions estatutàries hauria de formar part d'aquest nou REB, perquè era el REB, que justificava les inversions estatutàries que l'Estat ha incomplert; per tant creim que haurien de formar part d'aquest nou compromís.

I el segon gran element dels ingressos són els tributs, però els tributs, els propis, representen pràcticament el 5%, poc més del 5%, i crec que és una bona xifra per descriure quina és la capacitat i l'autonomia d'aquest país; el 5% són els tributs propis, aquells en què el sistema de regulació i de control no depèn d'altres paràmetres i d'altres decisions que no siguin els de l'Estat. Aquest és el nivell d'autonomia que tenim; el volem o el volem canviar? I d'aquests tributs propis sense cap dubte un dels més significatius en aquest nou pressupost és la revisió

de l'impost turístic i poder doblar els ingressos de 60 a 120 milions d'euros, i en aquest sentit estam en sintonia, estam en sintonia fins i tot amb allò que en un moment determinat va ser un desacord, d'apujar aquest impost la temporada turística, d'eliminar excepcions que afecten els creuers, de diferenciar la temporada baixa de la temporada alta, i també estudiar altres ingressos, insistesc, mesurats, ben direccionats i que lògicament tinguin en perspectiva aquest canvi de model, efectivament, econòmic i social pel qual ens vam comprometre a apostar, i nosaltres creim que sí, que caminam cap a aquest canvi de model, però un canvi de model no és un canvi de tres mesures, és un canvi de moltes mesures i d'un procés llarg i compromès.

Nosaltres donarem suport al sostre de despesa. Els ingressos que té aquesta comunitat autònoma haurien de ser molts més, la caixa hauria de ser molt més gran, però creim que per part d'aquest govern és la caixa que podria tenir i que ha construït, ha estat capaç de construir; per part de l'Estat, de l'Estat central, crec que no ha ajudat gens perquè aquesta caixa sigui la justa que necessita la nostra comunitat autònoma. Per tant el Partit Popular, jo crec que els partits que tenen representació a l'Estat, haurien de parlar avui del que faran perquè aquesta caixa, els ingressos que vénen de l'Estat, facin que donin més marge...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí, vagi acabant, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...a la nostra comunitat autònoma, i no centrar-se doncs en aquesta psicologia destructiva de que a tu et va bé, a mi em va malament; no, a tots ens va bé i ara hauríem de parlar de despesa. Açò és el camí que avui començam.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula la Sra. Olga Ballester. No, el Sr. Xavier Pericay.

No hi ha torn a favor aquí, eh?, només és intervenció.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Sr. President, disculpi...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Tur...

LA SRA. TUR I RIBAS:

Em dona la paraula breument, per favor? Jo vaig comunicar al portaveu del meu grup que tenia intenció d'intervenir, en aquest cas per fixar el posicionament respecte del sostre de despesa. Per tant li agrairia que m'expliqui si ho té recollit així

o no i, en cas que no l'hi tenguí, que tenguí en compte la meua intenció d'intervenir.

Gràcies.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

El portaveu del seu grup ho ha comunicat al president.

EL SR. PRESIDENT:

Teniu cinc minuts perhom.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Si mira aquí, Sra. Diputada, veurà que no em donen deu minuts sinó...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Per favor, no entreu en debat, per favor, no és el moment.

(Remor de veus)

No entreu en debat.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Ara, si vol parlar abans que jo, cap problema, eh?

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha torn a favor ni en contra, Sra. Tur, per aclarir-nos. Té la paraula, Sr. Xavier Pericay, disculpi.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, els debats com aquest d'avui, referit al límit màxim de despesa, tenen una característica que els fa singulars: la reiteració, el seu caràcter periòdic; passa com amb els debats de política general o de pressuposts: si la legislatura ja ha fet un cert camí, i aquesta l'ha fet, un pot remetre's als debats d'anys anteriors i veure què hi ha de nou i què hi ha de vell.

Després d'haver escoltat avui les seves paraules li puc dir que veig bàsicament dues similituds en les seves intervencions d'aquests tres anys; per una part hi veig satisfacció, per l'altra, queixa; satisfacció pel que ha fet el seu govern i queixa pel que segons vostè no li han deixat fer. I a part d'això també hi veig una certa caparrudesia, em refereix a aquests 120 milions de carreteres que se sostenen damunt d'un protocol d'intencions vinculat a un conveni de fa una bona partida d'anys i que segueixen figurant els comptes que han servit per elaborar aquest sostre de despesa, i que siguin figurant, m'imagin, en el projecte de llei de pressuposts. Després, en tot cas, hi tornaré.

Comencem, idò, per la satisfacció. Els nombres quadren, diu; més ben dit, han quadrat i vostè assegura que quadraran. Allò primer és ver i allò segon hem de confiar que també ho siguin. Però quadren, evidentment, en un context de creixement econòmic sostingut, cosa que repercuteix en un augment dels ingressos no financers: un 10,8% més procedent del sistema de finançament, un 16,7% més dels tributs cedits i, en especial, aquest 36,1%, encara que sigui sobre una quantitat molt més petita, com ens recordava fa un moment el diputat Martí, d'augment en els tributs propis com a conseqüència sobretot d'haver doblat l'impost turístic.

I on van a parar aquests doblers? A molts de llocs, però a reduir el deute, realment no; el deute només es redueix percentualment, en termes absoluts no s'atura de créixer, com bé sap la consellera. Mentrestant el Govern, com és natural, va a pregar al ministeri que li condoni la part de deute que prové dels fons de liquiditat autonòmica. Serveix per ventura aquest augment dels ingressos per posar en marxa mesures de reducció o de bonificació de l'IRPF que afavoreixin les classes mitges i treballadores? Tampoc, de cap de les maneres, ni enguany ni l'any passat, ni l'any passat l'altre, ni m'atrevesc a dir que l'any que ve si no es compleixen els vaticinis del Sr. Font, que diu que ja no tendrem un debat com aquest d'aquí a un any. Aquest govern recapta de cada vegada més, els seus ingressos no s'aturen de créixer, però els doblers que recapta no els destina a reduir la càrrega fiscal dels ciutadans de les Balears.

I ja que parlem de càrrega fiscal i de sostre de despesa, Sra. Consellera, permeti'm que li digui que nosaltres sí que hem fet els deures i gràcies a això més de 3 milions i mig de famílies de tota Espanya i, per tant, també de Balears, tendran a l'any 2018 una rebaixa a la cotització de l'IRPF, en concret les persones que guanyin manco de 14.000 d'ingressos a l'any estaran exemptes de pagar-lo i les que guanyin entre 14.000 i 300.000 pagaran un impost molt més baix, i li dic això perquè vostès al Congrés de Diputats no han aconseguit res de res en el que duim de 2017.

L'any passat, per exemple, sí que es varen avenir a negociar el sostre de despesa, i varen aconseguir pactant amb el Govern central, a canvi del seu vot favorable, un augment del salari mínim interprofessional. Per tant, en aquest cas de... sobre el 8% si no record malament, però ara, que m'imagín que s'han "podemitzat", no han aconseguit res de res.

Nosaltres en canvi no ens hem aturat ni un moment de fer feina i la continuam fent, ni ara pactant un límit màxim de despesa favorable a les classes treballadores de tot Espanya, per tant, també de les Balears, ni abans incloent per exemple al pressupost una sèrie de mesures favorables als treballadors autònoms, mesures que per cert els grups que conformen la majoria d'aquest parlament es varen negar a reclamar quan Ciutadans les va presentar aquí mateix.

Ara bé, aquests números, que esper que continuïn quadrant, tenen ja uns primers emperons, per exemple, aquests 120 milions pendents del conveni de carreteres que se sostenen, com deïem abans, en un protocol firmat amb el Govern central que té com a darrera estació aquest 2018. Ja sap que sempre hem considerat que aquest deute com tots els deutes s'han de pagar i que, per tant, en això no hem variat en absolut. Ara bé,

una cosa és que s'hagi de pagar i una altra és que es pagui efectivament al 2018 i en tot cas, si els comptes no em fallen, encara en quedarien 120 més perquè crec que en total són 240 el que tenim pendent.

I encara tenim un segon emperò que no sé molt bé com el resoldran que és el que prové d'aquestes negociacions amb els seus socis de MÉS per Menorca relativa a l'impost turístic i també amb els seus socis de Podem. Això no sé com acabarà quedant, però no sé si també pot desquadrar d'alguna manera o no aquests pressuposts. En tot cas, confiem que no li desbaratin els comptes.

Li deia al començament que part de la satisfacció a les seves compareixences en aquesta cambra tenia també una part de queixa, la queixa comprensible per no poder disposar de tots els doblers que voldríem, la queixa més discutible per no poder funcionar al marge del que prescriu el Govern central. No dic jo que no hi hagi aspectes a canviar, però evidentment és el Govern central...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay, per favor, vagi acabant.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

...i la queixa també per haver de tornar el que els distints governs d'aquesta comunitat han anat acumulant com a deute al llarg sobretot dels darrers deu anys fruit en part, en part només, i estic d'acord en això, de la seva mala gestió perquè hi ha una part que té a veure amb el finançament i hi ha una part que té a veure -supòs que és inevitable- amb la gestió dels governs que els han precedit, de tots els governs...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... que els han precedit.

En definitiva, consellera, aquest límit màxim de despesa que avui sotmet a votació en aquest parlament fa preveure uns pressuposts que tendran una major pressió fiscal, on no s'inclou cap rebaixa d'imposts per a les classes mitjanes i treballadores i on determinats ingressos, pel que veiem, continuen ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay, se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Gràcies, Sr. Pericay. Pel Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera, té la paraula la Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, Sr. President. Bon dia de nou, bé, jo em centraré en primer lloc a la proposta que ens ha traslladat la Conselleria

d'Hisenda i Administracions Públiques pel que fa al sostre de despesa de l'any que ve. Vull dir que en general seré sintètica, crec que hem fet una feina rigorosa, això és el més important, una feina ajustada a la capacitat i disponibilitat real d'obtenir ingressos d'aquesta comunitat. Hi ha una intenció i un esforç clar -i això ho reflecteixen els informes que vostès han presentat- de fer una reducció del deute, de contenir el dèficit i sobretot d'intentar optimitzar al màxim els recursos impositius que depenen de la nostra comunitat.

Per tant, aquí no hi ha molt més a dir, no hi ha grans sorpreses. Tenim un creixement important respecte de l'any passat, un creixement que es va acumulant respecte dels darrers exercicis des de l'inici de la legislatura i que evidentment també reflecteix la millora econòmica de la nostra comunitat autònoma, malgrat les veus malastrugues que vaticinen un desastre del turisme perquè segons molta gent d'aquest arc parlamentari en aquestes illes hi ha molts de *hooligans* turismofòbics que es carregaran la indústria turística, però bé, malgrat tots aquests vaticinis estaran bé.

En qualsevol cas, perquè vagi realment molt bé tots coincidim o la majoria coincidim que aquests ingressos o aquesta situació de millora econòmica per força s'ha de poder reflectir en uns pressupostos que permetin fer les polítiques socials que alguns de vostès ja han anunciat aquí, però que també puguin escometre millores fonamentals en infraestructures, en mobilitat i en altres camps que les Balears necessiten i que no tenen a veure estrictament o directament només amb millores de caire social o de prestacions socials.

Dit això, no puc passar per alt una qüestió important que està prevista dins l'aprovació d'aquest sostre de despesa, és l'increment de l'impost turístic, l'increment de recaptació de l'impost turístic. En aquest sentit, he de dir, tenc l'obligació de dir en aquest cas en representació de la majoria de formenters i formentereres, que consideram que és important que l'increment de l'impost turístic en cap cas no afecti la temporada baixa i això vostès ja ho saben, ja els ho hem traslladat, però també aprofit aquest espai per dir-ho públicament. Estam a favor de l'impost turístic, estam a favor de la seva funció, estam a favor de com s'està aplicant, però en tot cas, tot i que donam suport a un increment d'aquest impost, sí que és cert que demanam al Govern, i ja ho hem fet públicament, que l'impost turístic no afecti els preus que actualment s'estan aplicant en temporada baixa, és a dir, de novembre fins al mes d'abril, i esperam que també el Govern tenguí prou sensibilitat per entendre que, de fet aquest és el sentiment majoritari de la gran majoria dels consells, com a mínim sembla ser que de Menorca, Eivissa i Formentera i per tant, els demanàrem que tenguin molt present els canvis que puguin aplicar i com afectarien la temporada baixa en el cas de les illes... d'aquestes illes a què he fet referència.

I dit això, és clar, hem queden dos minuts i aprofitaré per parlar d'una altra cosa que és absolutament imprescindible i va lligada al discurs de sostre de despesa i és el desastre econòmic que està comportant per a la nostra economia l'efecte de l'estat morós -de l'estat morós- del Sr. Rajoy i el seu partit que deixa de pagar, deixa de pagar els seus compromisos amb Balears i no passa absolutament res, i aquí vostès en comptes de fer feina per treballar perquè l'Estat pagui els seus deutes es dediquen a

fer "hooliganisme" polític, dic "hooliganisme" polític perquè és que no pot dir d'una altra manera, vostès han entrat amb un peu molt bel·ligerant a l'inici d'aquest període parlamentari. Esper que vostès reflexionin i canviïn un poc de tendència perquè els veig amb un tarannà molt bel·ligerant, molt bel·ligerant, i crec que no estan en condicions de ser tan bel·ligerants.

Sr. Camps, vostè l'any passat... bé, vostè bàsicament el que ha fet és un *cortar, pegar*, i li ho dic en *castellano*, *cortar, pegar* de la seva intervenció de l'any passat que he tenguut el gust de llegir perquè entenc que vostè és una persona sabuda en matèria econòmica, però és que quan jo l'escoltat he escoltat el mateix que va dir l'any passat i si no, miri la seva intervenció de l'any passat i ens va... sí, Sr. Camps, tenc molt poc temps, tenc molt poc temps, som una diputada, deixi'm acabar, vostès són més...

EL SR. PRESIDENT:

No entrin en debat, per favor.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Miri, Sr. Camps, vostè va definir el seu grup com "cercle virtuos" i jo em demano...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

...no, tanta sort, perquè se n'ha adonat que no ho són, tanta sort, un poc d'humilitat després d'un any, perquè si vostès fossin un cercle virtuos no tendrien l'atreviment de treure encara a la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques i a aquest govern com estan distribuint els recursos, si és que ara podríem estar parlant de molt més pressupost si vostès fessin la seva feina... si, Sr. Camps, cercle virtuos, cercle virtuos. Va definir les Illes Balears com a un infern fiscal...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... un infern fiscal...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, per favor.

LA SRA. TUR I RIBAS:

... però, Sr. Camps...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... no, no, no, vostè sí, per això lleigeixo jo la seva intervenció, per això vaig llegir la seva intervenció perquè vostè...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... no, si no va dir res, només va parlar del cercle virtuos del seu partit, de l'infern fiscal que vivim a Balears, i jo hem deman, i vostè serveix, si l'estat morós no paga, el seu govern no compleix, el govern de Rajoy no compleix els seus compromisos, Sr. Camps, deixi'm acabar...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Tur, per favor, vagi acabant, per favor.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Sr. President, m'està interrompent...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, se li ha acabat el temps.

LA SRA. TUR I RIBAS:

..., m'està interrompent. Si el Govern Rajoy no paga els seus compromisos, el deute que té amb Balears, no paga el finançament, no paga el conveni de carreteres, no paga inversions estatutàries, idò de què presumeix? No tregui pit, Sr. Camps, no tregui pit, no tregui pit!

(Remor de veus)

Copiar-pegar, el tenia a vostè per millor economista, i no en té ni idea, el que ha de fer és posar-se a treballar de veritat, sí senyor!

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Tur. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Andreu Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Voldria començar agraint la feina feta a la conselleria, crec que aquest és un bon sostre de despesa, que permetrà incrementar un 6,4% la despesa no financera la qual cosa permetrà avançar en les polítiques emanades dels acords pel canvi, això crec que és una bona notícia, i anuncio també, per tant, que hi votarem a favor.

El sostre de despesa és una qüestió que hauria de ser tècnica, bàsicament, estiguem d'acord o no estiguem d'acord amb la previsió dels increments dels tributs cedits i dels tributs propis que s'han fet, des d'aquest punt de vista, si hi estam d'acord, nosaltres creiem que s'han de votar que sí. Després hi ha qualque decisió política, per exemple l'impost turístic, és evident, però, en teoria no hauríem de discutir les discussions tècniques i aquí sembla que s'han posat en dubte alguna d'aquestes.

Els 120 milions d'euros és una qüestió tècnica, és una qüestió tècnica, perquè l'any passat ja vàrem dir que si no acomplien no passaria res perquè tenien un altre any, per tant enguany els 120 milions és una mesura prudent, prudent, perquè, com que eren 240 i enguany només n'hi ha 15 de pressupostats en el ministeri, i fins i tot podríem pressupostar 215 milions d'euros, que és realment el que ens deuen.

Miri, m'agradaria que el Partit Popular, després de sentir el Sr. Camps, em digués una previsió en matèria econòmica que han fet aquesta legislatura que s'hagi complert, una, me'n diguin una, i jo callaré, me'n diguin una. I evidentment, com que els vaticinis del Sr. Camps són una font inesgotable d'arguments per a aquest que els parla, en llegiré algun, inesgotable, jo només he anat a cercar una acta d'un dia, és l'acta del dia que vàrem aprovar els pressuposts de l'any 2016, és a dir, el del dia 21 de desembre de l'any 2015, deia el Sr. Camps, el Sr. Camps que avui acaba de pontificar el que s'ha de fer, eh, ens ha dit el que hem de fer i el que no sigui el que ell diu està mal fet, deia: "Quines conclusions fem d'aquests pressuposts: una, uns pressuposts que suposaran més dèficit, que suposaran més deute i, per tant, suposaran un augment del període mitjà de pagament als proveïdors..."

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Sí, sí, sí, bé, un segon, no he acabat. Veim com xifres d'atur cada vegada van empitjorant, tenim -dos punts- pagam més tard els proveïdors i tenim símptomes que el tema de l'atur també empitjora".

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

La quarta, ara seguim: "Els grans perjudicats, per tant, d'aquests pressuposts seran..."

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poquet de serietat.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

... de forma directa primer els proveïdors els quals començaran a tenir dificultats en cobrar de l'administració.

Cinquena previsió: el sector turístic el qual veurà perdre competitivitat amb la implantació de la nova ecotaxa."

Sí, n'ha perduda moltíssima, no havíem tengut tants turistes mai, però hem perdut moltíssima competitivitat.

"Sisena previsió: l'economia, en el seu conjunt, es veurà perjudicada per aquests pressuposts".

Realitat del dia d'avui, el dèficit no havia estat tan baix mai; hem baixat el deute; els proveïdors no havien cobrat tan aviat mai; l'atur no havia tan bé mai, de baix; quina era l'altra?, bé, el sector turístic vostè diu que perd competitivitat, a mi m'agradaria saber què deu ser perdre competitivitat, què deu ser? Evidentment és producte de l'impost turístic el fet que els darrers anys hagin pujat dos dígitos el preu de les habitacions no té res a veure, el fet que vostès prometeren un IVA turístic del 4% i després aplicaren el 10%, aquest 6%, que és molt més que doblar l'ecotaxa d'enguany, per a l'any que ve a l'impost turístic això tampoc no té res a veure, Sr. Camps.

(Alguns aplaudiments)

Això ho va fer amb el seu vot a favor, Sr. Camps, jo només li ho dic, era el seu vot a favor, era el seu vot a favor.

Amb aquest sostre de despesa minvarà el deute, Sr. Camps, minvarà, Sr. Pericay, en termes absoluts minvarà el deute, amb aquest sostre de deute, minvarà el deute, que era el darrer vaticini negatiu que li quedava, jo crec que ja no n'hi queda cap, perquè el penúltim era el pagament de proveïdors -es troba a menys de 20 dies, menys de 20 dies, hem doblat el seu, vostès el tenien a mes de 40-, i ara reducció del deute, amb aquest sostre de despesa es reduirà.

Però hem vist, em vull aturar un segon a fer una anàlisi, hem vist aquests darrers dies l'efecte de la balança fiscal del Sr. Montoro, 1.500 milions d'euros que a l'any 14 varem aportar, que no varem rebre. Avui aprovarem un sostre de despesa que, per efectes de la regla de la despesa del Sr. Montoro, no podem destinar a polítiques 236 milions d'euros. Ara negociem el model de finançament, i ja ens han dit que les notícies no són gaire positives, i vostès encara volen que abaixem el deute i abaixem els impostos. Què els hem fet els ciutadans d'aquestes Illes? Al Sr. Montoro què li hem fet perquè ens tracti d'aquesta manera? M'agradaria que ens ho diguessin.

Avui ens ha dit vostè, Sr. Camps, que ens hauríem de congratular gràcies a l'esforç dels ciutadans, hi podem estar d'acord, no li negaré, i a les mesures estructurals. D'aquest debat de pressupost que li he llegit, li he llegit l'acta, no m'he inventat res, sap quantes vegades varen d'inèrcia i de reformes estructurals que permetrien tenir un bon pressupost per a l'any 2016 i 17 i 18? Sap quantes cites hi ha en aquesta mateixa acta, que la va dir vostè, eh, se'n deu recordar? Cap, cap, eren els pressuposts del dèficit i del deute, no existia la inèrcia. Ara bé, l'argumentari del Partit Popular posterior varen dir: no, no, ara ens hem de pujar al carro, ara ens hem de pensar la medalla del que es fa, d'aquesta bona gestió del Govern.

I ara és la inèrcia, fins i tot ha posat l'exemple del cotxe, i ha dit que pitjàvem el fre; vostès han vist mai qualche cotxe que, frenant, si funcionen els frens, és clar, acceleri? N'han vist cap mai? Perquè és el que li passa a l'economia d'aquesta comunitat; la inèrcia és quan vostè va en cotxe, i ja li he dit un parell de vegades en aquesta tribuna, quan vostè va en cotxe i lleva el peu de l'accelerador la inèrcia és aturar-se, no accelerar, és que estam accelerant, és que creixem el doble del que creixien quan vostès hi eren.

(Remor de veus)

Sr. Camps, a veure, ha dit textualment: "Tant de bo que la regla de despesa impedirà gastar més", ho he agafat així, textualment, *a vuela pluma*, creu vostè, Sr. Camps, que les necessitats socials d'aquesta terra estan totalment cobertes? És una pregunta, sí o no. Creu que hem de menester qualche inversió més? Creu que hem de menester qualche inversió més, sí o no? Ho dic perquè és la gran...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, Sr. Andreu.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Ho dic perquè la gran incoherència del Partit Popular és aquesta matèria pressupostària any rera any. Ens demana que abaixem el deute, que no tinguem tant de dèficit; que abaixem els impostos, ara bé, també ens demana, ha dit textualment, que facem més net torrents, més escoles, a sanitat no sé què, les vacunes... Tot això ho ha dit i això és incompatible una cosa amb l'altra, és incompatible una cosa amb l'altra.

(Remor de veus)

Ha dit textualment, textualment: "Tenc seriosos dubtes que estigui capacitada per gestionar aquesta època de bonança", i ho ha dit després de fer els vaticinis que jo li he dit, li he llegit que va fer. Vostè, per decència, hauria de callar i donar el benefici del dubte a aquest govern i almanco abstenir-se en el sostre de despesa, perquè l'únic que ha demostrat en aquesta tribuna és que vostè no en té ni idea, és a dir, això és l'únic que s'ha demostrat de moment, no vol dir; evidentment, també va dir: no sempre creixerem al 4%. Home, és clar, això ho sap qualsevol que no sempre creixerem al 4%, aquest vaticini no se l'apunti, d'aquí vint anys jo no sé què passarà, però evidentment al 4% tal vegada no hi creixerem.

Del deute, Sr. Camps, deixi'm fer una reflexió, escolti'm, nosaltres tenim un deute que és elevat, 9.000 milions d'euros, però el deute sempre s'ha de fer en relació amb el PIB, sempre, és la dada vàlida, en relació amb el PIB, i en relació amb el PIB s'ha abaixat, s'ha abaixat des que vostès el varen posar al 30%, s'ha abaixat, perquè creixem més en PIB que el que creix el deute. I l'any que ve es reduirà. Per què li dic això? Li posaré un exemple que entendre: si jo degués 5 milions d'euros als bancs o a particulars o el que sigui, jo estaria enterrat, jo estaria arruïnat, m'ho prendrien tot. Si aquests mateixos 5 milions, i que em perdoni el Sr. Escarrer, els degués el Sr. Escarrer, per al Sr. Escarrer serien moneda menuda, diria com aquests, perquè es fa en funció del PIB particular de cada un, són els mateixos 5 milions.

Per tant, mentre cresquem amb el PIB el deute minva, i això és bona notícia, li agradi o no li agradi.

I per cert, de la condonació de deute hauria de callar un poquet més, perquè, com ho ha dit?, també ho he apuntat per aquí, no sé exactament com ho ha dit, "operació rocambolesca"; Sr. Camps, vostè i el seu partit, va anunciar, Rajoy, Montoro i Guindos, que deixava 60.000 milions d'euros a les entitats financeres perquè els havien de tornar, perquè els havien de tornar. L'altre dia el Banc d'Espanya va dir que d'aquests 60.000, 40.000 milions d'euros no es tornarien. Sap que vol dir això? Repeteixi amb mi, Sr. Camps: condonació. Això és condonació, però a empreses privades, a empreses privades, això és la diferència.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Això és la diferència. El seu gran mantra, la seva gran proposta és que hem de pagar als bancs el deute que encara tenim, i el nostre desig és que aquests 236 milions d'euros, que no els podem posar a despesa no financera, destinar-los a polítiques socials, és que parlem de coses diferents, Sr. Camps,

parlam de coses diferents. Ara bé, als que ho passen malament hi vagi vostè a dir-los que això és una gran notícia, la regla de despesa, perquè impedirà fer les polítiques dels acords pel canvi i les socials que vostè impedeix fer, digui'ls-ho a aquesta gent que ho passa malament, perquè n'hi ha, eh, n'hi ha i n'hi ha molts.

Per tant, nosaltres, Sra. Consellera, i per quadrar el temps, li votarem a favor d'aquest sostre de despesa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alcover. Torn de la consellera d'Hisenda i Administracions, té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo començaré amb el símil que ha emprat el Sr. Camps, crec que el que podríem dir és que el que vàrem trobar aquest govern, quan va arribat al principi de legislatura, va ser un cotxe que conduïa en pla kamikaze, terrorista i que atropellava les persones, i que el que ha fet aquest govern és invertir en polítiques per recuperar les persones i que, en tot cas, pugin a un autobús, emprin el transport públic, emprin les escoles, o sigui, en fomentar més en educació amb diferents polítiques, això és el que fem aquest govern. Per tant, crec que també li hauria de dir que, com ja han dit alguns portaveus d'altres grups, els seus discursos d'aquests dos darrers anys precisament va ser, començava amb una situació de caos i pronosticava un caos, que ara ni tan sol no reconeix que ja no hi ha aquest caos, i que el llop no ve, com tantes vegades va anunciar, que el llop vendria, aquestes mentides que vostè va dir, ara ni tan sols no reconeix que no són veritat. Ja no em parla de període mitjà de proveïdors, ja no parla de dèficit, ja no parla d'aquest caos, precisament perquè hem demostrat amb la bona gestió que no es fan i per tant ja no sap cap on ha de dur el discurs, no?, i crec que cada vegada li queden més petits redols on poder discutir del tema.

Però jo, abans de continuar, sí que vull donar, vull agrair el suport a tots els grups, bé, vull agrair el suport que donen tots els grups al sostre, perquè crec que presentem aquí avui, el Govern presenta un bon sostre de despesa; que s'ha romput les banyes perquè la millora econòmica i els ingressos econòmics que es produeixen a l'economia real es traslladin a polítiques públiques i, per tant, emprar el paper d'un pressupost públic, el paper que té d'eina redistributiva dins la societat de cara a la ciutadania. Vull recordar dos elements o dos pilars bàsics per redistribuir la riquesa i que aquest creixement econòmic que viu Balears, afortunadament, s'ha de traslladar a tothom i ha de permetre que tots els ciutadans pugin a l'ascensor social i que tots els ciutadans es beneficiïn d'aquesta millora econòmica; per una banda, evidentment, hi ha tot el que s'ha de fer a l'economia real i la pujada de salaris que ha de fer l'empresari, el sector, l'economia real, per distribuir la millora econòmica

cap a tota la societat, això és un tema fonamental. Però, l'altra, també, i crec que avui lliga molt bé amb el debat d'avui, és emprar el pressupost públic com a element redistributiu de riquesa, de creació d'oportunitats per a tothom i que tota la societat pugui beneficiar-se d'aquest increment econòmic i d'aquesta millora econòmica o de la igualtat d'oportunitats, com deia.

Crec que, precisament, el sostre que defensam avui és, com deia, un bon sostre, i vull lligar això amb la regla de la despesa, que el Sr. Camps criticava o deia precisament el contrari, deia que era tan bona una regla de despesa que limitava el creixement econòmic o el creixement de pressupost; jo primer li he de dir d'on venim, no venim de zero, venim de baix zero, venim d'una legislatura on el Partit Popular es va encarregar de deixar totes les polítiques públiques arrasades i tots els serveis públics arrasats, no s'hauria d'haver permès mai botar determinades línies de l'estat del benestar, que el Partit Popular, amb l'excusa de l'austeritat, les va arrasar. Per tant, la millora d'ingressos que hem tengut aquests anys o la millora de pressuposts que hem tengut aquests anys han anat en aquesta línia, a recuperar precisament tot aquest "malmenament" de polítiques que es va fer a la passada, i evidentment encara no n'hi ha prou, no n'hi ha prou a recuperar només els nivells baixos que ens trobarem, sinó totes les necessitats que tenim en aquesta comunitat autònoma en tot el tema dels serveis públics i, com deia, bé, amb totes les polítiques públiques.

Per això, la regla de la despesa, jo vull fer una crítica a com s'està utilitzant, evidentment, en època de creixement econòmic s'ha d'estabilitzar el deute, i en això estam d'acord i crec que aquesta part no la criticarem, que pretendria d'alguna manera la regla de la despesa si s'aplicàs bé, però no és això que està fent, n'hi ha prou a recordar el que passa als ajuntaments, hi ha ajuntaments paradigmàtics on no tenen deute i tenen més doblers als bancs que al seu pressupost, i no els poden gastar, i això ho fa la regla de la despesa. Si vostè alaba això, vull dir, ha perdut el seny del que és fer feina amb allò públic, perquè precisament hem arribat a una situació kafkiana o absurda. I això passarà amb les comunitats autònomes, no és el cas de Balears, que sí que té un elevat deute, però no té sentit aplicar una regla de despesa quan tenim un nivell de despesa més baix que altres comunitats autònomes, per mor d'un infrafinançament, per moltes raons, a causa de les retallades que va fer el Partit Popular, no té sentit aplicar una regla de despesa tan estricta.

I això que dic també està reforçat per l'AIREF mateix, que tothom supòs que reconeix el prestigi i la solvència de l'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal, que diu com s'han d'aplicar les regles fiscal. L'objectiu de dèficit té sentit que cada any s'apliqui i es mesuri; la regla de la despesa hauria de ser una estabilització a mitjà termini, no aplicar-se cada any, i és aquí on nosaltres demanem aquesta aplicació amb molta més flexibilitat, i l'objectiu de deute hauria de ser a llarg termini. Per tant hi cap la possibilitat, però clarament hi cap, la possibilitat que aquesta regla que marca Europa, aquesta regla fiscal que marca Europa, el Govern d'Espanya la pugui aplicar d'una forma més lenta, més progressiva, més flexible a les comunitats autònomes i, evidentment, als ajuntaments, perquè l'únic que pretén amb això és continuar amb aquesta etapa que va tenir de retallades, d'immenses retallades, vol continuar amb

aquesta etapa malmenant allò públic, perquè no creu en allò públic, no creu en el paper important que són els pressuposts públics a l'hora de redistribuir riquesa i de fer que tota la societat avanci, que no només creixin uns pocs, sinó que creixem o avancem tots.

I amb això, el Partit Popular, quan fa aquesta lloança a la regla de la despesa, subliminalment o directament diu això.

Dit això, m'entretindré un poc amb la política fiscal la qual tots d'alguna forma heu comentat. Bé, jo, en aquest tema no m'agrada fer demagògia, evidentment el Govern no serà demagògic amb tota la política fiscal i crec que algun partit, especialment el Partit Popular, en fa molta quan diu que aquí es paguen els impostos més alts, que han gravat moltíssim aquesta legislatura, és una fal·làcia. Hi ha els informes de panorama de fiscalitat, informes de reconegut prestigi, objectius i que tothom empra i, per tant, són dades objectives, on la comunitat autònoma de les Illes Balears, i això també ho vull dir al Grup d'El Pi, que també empra aquests arguments, no som la comunitat autònoma on els impostos són més elevats de cap manera, vull dir, no som la comunitat -i ho vull dir fort-, no som la comunitat autònoma que té la fiscalitat més elevada, tot i que jo defens que la política fiscal també és un element important per redistribuir riquesa. I per tant, això ho vull lligar amb el que vàrem a l'any 2016, d'augmentar la progressivitat a les capes, a les rendes més altes i que evidentment afecten, ja ho hem dit moltes vegades, un petit percentatge de població, però que, evidentment, és de sentit, de justícia, de justícia social, poder augmentar les rendes més altes, que contribueixin més, ja que també tenen assegurar el seu nivell de vida o un mínim de qualitat de vida, per tant, anem a redistribuir riquesa també amb la política fiscal.

Però torn dir que no som la comunitat, i hi ha estudis que ho diuen i ho demostren, on la fiscalitat és més elevada, això que quedi per dit. Però, evidentment, podem parlar de fiscalitat, però també, ja ho he dit, quan parlem de tributs cedits, que tenim molt poc marge amb els tributs cedits, o de tributs propis, realment parlem d'un 20, 25% del pressupost. El gruix es troba en el sistema de finançament i és el que ens aporta el sistema de finançament, com està dissenyat aquest finançament i com després s'aplica aquest sistema de finançament. Per tant, del que realment hem de debatre, i és on jo he plantejat el discurs inicial, és en aconseguir aquests gruixos o aquests elements importants, que seria el sistema de finançament, tot i que, avui he sentit algun pessimisme, trob que no ha de decaure l'ànim de defensar un bon sistema de finançament, tot i que he sentit un cert pessimisme, crec que no hem de d'abaixar la tensió en aquest tema.

I aquí torn convidar tots els partits polítics de l'arc parlamentari, i especialment també els que governen a Madrid, com per exemple puguin ser Ciutadans o el Partit Popular, que se sumin a fer tensió, a fer suport, a empènyer d'alguna manera que el Govern de Madrid sigui responsable a l'hora de reformar el sistema de finançament; ja està bé d'excuses, ja està bé de mentides d'alguna manera, de què no els moment de reformar el sistema de finançament o de com es planteja la reforma, vull recordar com s'ha estat fent fins ara, aquest any, tot i que hi ha un compromís de Conferència de Presidents de gener de 2017 de reforma del sistema de finançament, som al mes de setembre

de l'any 2017 i encara no hem vist una proposta seriosa per part del Govern d'Espanya de reforma del sistema de finançament. Per tant jo aquí apel·laria a la responsabilitat dels grups, especialment també els que tenen una influència o poden influir a Madrid, perquè això el Govern del Sr. Rajoy i del Sr. Montoro s'ho prengui seriosament i realment acabin amb el maltractament de les comunitats autònomes.

Tornant a..., bé, això seria el tema... En el tema de l'impost turístic només faré una menció: crec que és un altre element de la política fiscal, de la justícia social i l'element de solidaritat que ha de tenir aquest impost, que fa que els turistes contribueixin o siguin solidaris amb els residents, que amb una petita aportació puguin generar recursos perquè els residents, o sigui, a través dels pressupostos públics puguin tenir uns fons, uns recursos per invertir en la millora del model turístic, en la petjada que fa el turisme, en les inversions que fan falta en aquesta comunitat per mantenir el turisme, per fer un turisme més sostenible, etc. Per tant crec que hem de posar en valor..., vull posar en valor aquesta eina, aquest impost, la bona acollida que ha tenguut la seva aplicació, i per tant, ja que tenim tan poca capacitat normativa, aquesta comunitat autònoma l'ha emprada -i vull posar en valor que la pugui emprar- en la creació d'impostos nous com pugui ser l'impost turístic i, com vos deia, com de bé està funcionant aquest impost.

En tema de deute crec que també m'he d'entretenir. Començaré amb les dades que m'ha demanat el Sr. Font. Quan va començar la legislatura, a 30 de juny de 2015, el volum de deute era de 8.281 milions d'euros; això són dades del Banc d'Espanya, no inclou deute comercial, el deute amb els proveïdors no s'inclou; serien 8.281 milions d'euros i això era al voltant d'un 31% del PIB. A 30 de desembre de 2016, a mesura que s'autoritza dèficit això incrementa en termes absoluts el deute, el deute es va xifrar en 8.573 i això era al voltant d'un 30% del PIB. A 31 de desembre del 2017 el volum de deute previst serà -encara queda una sèrie de mesos- el volum de deute previst serà de 8.885 milions d'euros, que també se situarà al voltant del 30% del PIB, un 29,7% del PIB. I la previsió per a l'any 2018 ja serà... si s'esgota la capacitat de dèficit que tenim permesa podríem arribar a la quantitat -però evidentment queda per definir-se això- a la quantitat de 9.000 milions d'euros, però en termes de PIB seria un 28,2% del PIB. La mesura en termes de PIB, per tant, sí que vull dir que hi ha hagut una estabilització del deute a mesura que també s'estabilitza el dèficit, per tant s'està contenint el deute en termes de PIB; en termes relatius de PIB és el que s'està fent. I evidentment el que hem explicat abans, l'aplicació de la regla de la despesa, fa que una part dels ingressos d'enguany o de l'any 2018 es destinaran a acudir en menys quantitat als mecanismes de liquiditat de l'Estat i per tant també contindrem el deute i no esgotarem ni tan sols l'objectiu de deute marcat pel Govern d'Espanya en l'agenda d'estabilitat.

Jo en aquest tema sí que vull posar en valor que, vist d'on venim, aquest deute no és una part important, ve provocada per un infrafinançament històric, sobretot des que tenim les competències d'educació i salut, sanitat, que són les que consumeixen més recursos, tenim un informe de la Conselleria d'Hisenda que diu que 5.000 milions d'aquests gairebé 8.600, entre 8.600 i 9.000 milions de deute que tenim o que podem acabar tenint, 5.000 milions podrien explicar-se per

infrafinançament associat als models de finançament que hem tengut. Per tant aquí, aquesta lacra, diguem, que té la nostra economia, les nostres finances, ve provocada pel sistema de finançament, i per tant no puc entendre com algun partit polític no es pot sumar o no pot d'alguna forma donar suport perquè aquest deute elevat, derivat de molts de models de finançament -jo no diré de qui, perquè crec que hi podem sumar tots els models que hi ha hagut-, que no se sumi ara que es tornarà a plantejar, o és igual si no és ara, si no és amb la reforma del sistema de finançament, però amb la reforma del sistema de finançament és una oportunitat, però si no en qualsevol moment- no puc entendre que no se sumin a demanar aquesta condonació, compensació, reestructuració..., diguin-li el nom que vulguin, a la nostra comunitat, perquè això li resta molta capacitat financera, i que un partit que està governant aquí, que està governant a Madrid, que té sentit, o pretén demostrar, que té sentit d'estat i sentit de país no pugui sumar-se a aquest tema, i el mateix diria també a Ciutadans, que no puguin entendre o sumar-se que Balears aquest deute elevat que té és injust, ve a causa d'un infrafinançament i que per tant l'Estat hagi de fer alguna mesura. Però, clar, si aquí mateix ja no estam d'acord, si aquí mateix hi ha veus que no hi estan d'acord, això resta forces a l'hora de negociar el sistema de finançament, la condonació de deute..., el mateix que demanam amb el REB. És important la unió de forces de tots en aquest sentit i crec que això ho feim pel bé dels ciutadans i pel bé d'aquesta comunitat autònoma governi qui governi. Per tant el més normal seria que ens sumàssim a aquest tema.

Una altra pregunta que m'havia fet Jaume Font sobre el tema de com funciona el sistema de finançament, en tema de l'IVA tenim un 50% cedit; d'aquest 50%, un 25% arriba dins un fons de garantia, dins un dels fons que estan establerts en el sistema, i la resta es redistribueix segons població ajustada, que això no és segons recaptació d'aquí sinó segons índex de població ajustada a Balears. Per tant aquí es recapta molt més del que s'acaba rebent pel sistema de finançament. Això és el que hi ha; tots hem parlat avui... algun grup també ho ha comentat, però és així, no hi ha una relació entre el que es recapta aquí i el que s'acaba rebent. El que es recapta aquí tampoc no se sap cert la informació, perquè evidentment dins tota aquesta amalgama, com està fet tot el sistema Estat-comunitats autònomes, també sempre manca transparència i informació. Per això la proposta que nosaltres defensam i que estam treballant dins el comitè d'experts, que ha estat l'únic marge que hem tengut o l'única possibilitat de començar a parlar del sistema de finançament de les Illes Balears, apostam per una major autonomia fiscal, on hi hagi major capacitat recaptadora a Balears, on quedi major cistella de recursos a Balears, i major capacitat normativa també sobre aquests impostos, i que no passi allò que dèiem, que els impostos es recaptin aquí, es transfereixen a Madrid, i després Madrid, amb un model dissenyat, aprovat amb una llei però que després no acaba de ser transparent com funciona, acaba arribant aquí molt menys del que es recapta aquí. A més a més, després de contribuir amb fons per solidaritat, també hi hauríem de sumar que ja no rebem el que recaptam; o sigui, hem de sumar la solidaritat més tot el que no es rep amb els grans tributs que són IVA i IRPF, però aquesta quantia és difícil fins i tot de quantificar perquè no tenim tota la informació aquí.

Per tant crec que s'està perdent una altra oportunitat a Espanya una altra vegada perquè amb el sistema de finançament puguem avançar amb més autonomia les comunitats autònomes, més capacitat d'autogovern, però sobretot quan demanam més autonomia també demanam més corresponsabilitat, responsabilitzar-nos més de tot el que hem de manejar a nivell financer. Nosaltres ja no volem queixar-nos de si no tenim prou dèficit, de si s'arregla la despesa, de si no tenim finançament...; volem, amb els recursos que tenim a Balears, sense renunciar a ser solidaris però amb els recursos que tenim a Balears, també responsabilitzar-nos del deute que pertoca, del dèficit que pertoca, del pagament als proveïdors que pertoca, però el que no podem fer, mentre no es corregeixin determinades anomalies com és l'elevat deute que tenim, haver d'assumir aquesta càrrega que suposa el deute, sense que això via sistema de finançament es corregeixi d'una vegada per totes. Ho hem de corregir de cara a futur i hem d'arreglar també el deute històric o el deute passat que ha generat aquest infrafinançament en forma de deute.

Quant als ingressos que s'han pressupostat, el conveni de carreteres, els 120 milions de carreteres, algun grup ja ho ha explicat, però recordaré que el compromís del Sr. Montoro eren 240 milions en tres anys; en dos anys només ha pressupostat 15 milions d'euros, i per tant queda la resta, primer per pressupostar i després per fer conveni. Jo tampoc no puc entendre el discurs que pugui fer el Partit Popular quant a no sumar-se a una reivindicació d'un deute històric; també és un altre deute històric que té l'Estat amb la comunitat autònoma. No puc entendre com, en comptes de criticar el Sr. Montoro o anar a demanar directament al Sr. Montoro que compleixi aquesta obligació, critica el govern d'aquí, que són uns ingressos que li pertocuen. I no és al Govern a qui perjudica, perjudica els ciutadans de les Illes Balears, que no poden disposar d'aquests recursos que els pertocuen, recursos que s'invertirien per millorar infraestructures tan necessàries que són en aquesta comunitat autònoma. Per tant jo apel·laria una vegada més a la responsabilitat dels grups, i especialment del Partit Popular, i també de Ciutadans, que estau també amb un peu a Madrid, perquè reclameu el que pertoca a Balears, i renunciar a aquest conveni de carreteres el Govern no hi està disposat ni una passa. Per això estan pressupostats com cal, i evidentment a la reunió que ja varem tenir el mes de juliol amb el ministre Montoro i la que tendrem dijous d'aquesta setmana, aquest conveni de carreteres es reclamarà que es compleixi així com va afirmar el Sr. Montoro al desembre de 2015. Per tant, demanaria més responsabilitat en aquests temes que són importants per a la nostra comunitat autònoma i que són importants per als ciutadans.

Per tant, torn anar al principi del debat en què deia que allò important per aquesta comunitat, evidentment avui aprovam un sostre, un sostre que creix, que el Govern s'ha romput les banyes perquè creixi el més possible donades les dificultats que tenim per poder traslladar aquest creixement econòmic a tota la societat en forma de creixement just i en forma de desenvolupament social per a tots els ciutadans, però seguim molt limitats pel gruix dels ingressos que és el sistema de finançament i que per tant, caldria en aquests moments augmentar la tensió de tots per aconseguir o millorar que es dugués a terme aquesta reforma tot i els problemes que hi pugui haver. Darrere la reforma del sistema de finançament es poden

arreglar problemes territorials que té en aquest moment Espanya i crec que s'hauria de ser més valent en aquest tema i també, evidentment, és el moment de no baixar la tensió ni l'accelerador en el que és la negociació del règim especial de Balears. I també pregaria a algun grup que és pessimista que no és moment de ser pessimista, pessimistes ja ho hem estat, o ja hem estat poc contundents, poc reivindicatius en altres èpoques, però ara no toca això, ara toca que anem tots plegats a reclamar a Madrid un millor sistema de finançament, però també un règim especial per a Balears perquè ara sí s'ha obert una oportunitat, hi ha una possibilitat de negociació que el Govern d'Espanya ha obert, i entenc que l'hem d'aprofitar i com més empenyem tots més coses aconseguirem. I això és un tema de responsabilitat de tots els partits i de tota la societat, evidentment el Govern farà els seus deures i farà la seva feina, però els grups que som aquí no hem de ser pessimistes i també, si tenim una representació a Madrid hem d'ajudar en aquesta tasca.

Per tant, crec que ho he dit tot, demanaria als grups que... bé, agraesc a tots els grups que donen suport a aquest sostre, és un sostre valent i prudent a la vegada, un sostre que permetrà millorar les polítiques de canvi, polítiques socials, fins i tot a obtenir més recursos per a aquest canvi de model i de diversificació econòmica que tots desitjam per a aquestes illes; i als grups que no voten a favor, que es replantegin el vot perquè crec que estan fent demagògia a l'hora de fer els plantejaments que fan perquè és el millor que poden tenir els nostres ciutadans per a l'any que bé, per tenir bones polítiques, per aprofitar aquest creixement econòmic i fer un bons pressupostos públics.

Per tant, això és tot. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Passam al torn de rèplica dels grups parlamentaris, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, primer de tot m'agradaria... voldria demanar disculpes a la consellera perquè certament en aquest debat hi ha hagut un moment en què es debatia més la meva intervenció que la seva proposta i la veritat, li deman perdó, tal vegada perquè realment el que interessa és explicar la seva proposta i rallar de la seva proposta i no de la meva intervenció.

I miri, li he de dir una sèrie de qüestions. El temps de bonança que ara vivim amb el creixement d'un 4%, l'any que ve segurament seguirem amb un 4%, però açò no durarà sempre. Les famílies, les economies domèstiques aprofiten precisament el temps de bonança, quan tenen més ingressos per fer un poc de coixí, a fi de poder resistir els moments de crisi que arribaran i que a Balears tornaran a arribar.

Aquí el problema és que vostès estan consolidant una estructura de despesa que quan venguin moments mal donats,

quan els ingressos davallin no podrem pagar, no podrem pagar, però açò a vostès tant els és, viuen el present i demà ja veurem què passa, bé, en fi...

(Se sent una veu de fons que diu: "carpe diem")

Carpe diem, efectivament.

La regla de despesa. Jo he dit abans que la regla de despesa ha contribuït i molt a l'estabilitat pressupostària i ha estat providencial precisament en un moment on governs d'esquerres majoritàriament embogits per gastar i gastar i gastar, idò mira, han tingut un element, un mecanisme per frenar aquestes ànsies de despesa, però és clar, criticar la regla de despesa i a la vegada dir que bons que som perquè per primera vegada reduïrem el deute no és massa coherent, perquè precisament reduiran el deute, mínimament, precisament gràcies a la regla de despesa que ara vostès critiquen.

Per tant, vostès són incoherents totalment. És a dir, la regla de despesa és molt dolenta, però som molt bons perquè reduïrem l'endeutament. Certament, aquí o una cosa o l'altra, o estem en contra d'una cosa o l'altra, perquè si reduïxen l'endeutament és perquè estan obligats per la regla de despesa perquè si no, gastarien, perquè si no, l'endeutament és igual, ja ho pagarà un altre o que vostès el condonin, tanmateix... i aquesta no és la qüestió.

Deia també que era important als moments de creixement econòmic, als moments d'importants increments de la recaptació via impostos, era el moment de baixar la pressió fiscal, i no sé si vostè, Sra. Consellera, ha llegit el darrer informe que li deia de *Libre Mercado*, però el darrer informe de *Libre Mercado* diu que Balears té la pressió fiscal més elevada d'Espanya, ho diu aquest informe, escolti, segurament vostè llegeix altres informes que diuen el contrari, però en aquest cas diu açò. I jo li deia que baixar impostos moltes vegades no vol dir recaptar menys, s'ha comprovat moltíssimes vegades que baixant els impostos fins i tot pots recaptar més i també s'ha comprovat que pujant impostos es pot recaptar menys i la prova la tenim al mateix impost de successions i donacions del Govern, que pujant el tipus impositiu estam recaptant menys.

Hem sentit també rallar de canvi de model productiu, quantes vegades hem sentit el canviar de model productiu, de diversificació?, quantes vegades ho hem sentit?, i que han fet?, res, no han fet res, no estan fent res; de fet, avui ho dèiem, es tanquen empreses, indústries, de calçat es tanquen, el sector agrari més malament que mai, o sigui, no hi ha res, no estan fent res per la diversificació i pel canvi de model productiu, però vostès en parlen, ho diuen i sembla que tot sol es produeix.

Alguns també han criticat el model de finançament, es queixen que el fons de solidaritat, que ens prenen els doblers i tenen la raó -i tenen la raó-, però és que el model de finançament que tenim és el que varen aprovar Rodríguez Zapatero i el Sr. Antich, que ens vénen a dir a nosaltres? El Sr. Jaume Font deia "el PP", no, no, el PP no, el PSOE. El PSOE i els altres, els altres aplaudien, eh?, quan s'aprovava aquest nou model de finançament i deien... no, no, és que ens situa a

la mitjana del finançament espanyol, som a la mitjana, per què ho critica si estam a la mitjana?, perquè és fals, perquè és fals, tenim un mal sistema de finançament, el seu, el que vostès varen aprovar i el Partit Popular hi va votar en contra.

Per tant, m'espanta que al Sr. Rodríguez Zapatero, aquell que ens ha ficat dins aquest embolic d'un sistema de finançament que és totalment nociu per a Balears, a més a més li paguem una conferència a 1.000 euros el minut. Escolti, és que açò ja és burro, paga i fes-la, com deim a Menorca.

En qualsevol cas, quant al model... al sistema de finançament els propòs una cosa i els puc assegurar una cosa: el dia que les comunitats autònomes governades pel Partit Socialista es posin d'acord en una proposta de model, de nou model de sistema de finançament, aquell dia no passin pena que hi haurà nou model de finançament.

El problema és que la Sra. Cladera...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

...no parla amb la Sra. Susana Díaz, ha parlat amb la Sra. Susana Díaz del model de finançament?, i amb el Sr. Page?, perquè són aquests, vostè ha de parlar amb aquests per poder-se posar d'acord i presentar una proposta comuna, però evidentment amb aquests tenim moltes diferències, no?, amb aquests no hi ha manera de posar-se d'acord i tot és culpa de Rajoy després, idò no, idò no, posin-se d'acord vostès primer...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, se li ha acabat el temps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

...i després parlin d'un model de finançament..

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

En qualsevol cas...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Gràcies, Sr. President. Diputats, diputades, bé, contestant un poc al Sr. Camps, crec que tenim concepcions diferents del que significa gastar doblers, crec que nosaltres tenim una concepció en què gastar significa invertir, invertir en els drets de la ciutadania; ja sabem les retallades que va fer el Partit Popular la passada legislatura i tots aquestes reformes estructurals que ens varen dur a la situació en què estam ara, amb 13 milions de persones en risc d'exclusió social a tot el país, amb una comunitat autònoma en què els nivells de desigualtat no han deixat d'augmentar, i el que passa és que està bé, com deia el Sr. Alcover, condonar un deute als bancs quan els has prestat doblers, però no està gens bé invertir en polítiques socials i per retornar drets que mai no s'haurien d'haver perdut.

També m'agradaria fer la pregunta, sé que no me la podrà contestar però, clar, en quin sentit van propiciar vostès un canvi de model productiu? Crec que no varen fer absolutament res per aquest canvi de model productiu, i sabem que a vegades aquest concepte ha estat una mena d'utopia i que es repeteix molt però que es fa poc. Nosaltres farem tots els esforços perquè en els pressuposts d'incloguin partides per potenciar aquest canvi.

Referent a les paraules del Sr. Pericay, crec que hi ha un error en la seva frase "els doblers que recapta no es destinen a reduir la càrrega fiscal"; és la càrrega fiscal que fa que es puguin recaptar recursos, que es puguin recaptar doblers, i que després es puguin fer polítiques amb aquests recursos. També ha dit que tots els deutes s'han de pagar, fent de Lannister; els Lannister sempre retornen el seu deute. Això no passa, com deia abans, amb els bancs, o quan es rescaten carreteres a Madrid per 5.000 milions d'euros, carreteres, per cert, dels amics del Partit Popular. I és que crec que Ciutadans té una noció molt semblant de l'economia del Partit Popular, és del Club 35, de l'IBEX 35 i de l'article 135 de la Constitució.

Referent als pressuposts, i tornant un poc a la nostra idea i la nostra percepció d'aquests, abans no he parlat d'educació, i crec que hem de fer un canvi. Hi ha un problema: si vàrem arribar a un acord de disminuir els barracons un 70% i aquest curs han augmentat en 16 barracons, crec que n'hem de parlar i crec que hem de canviar aquesta situació. I després també volia parlar d'IB3, que creiem que s'hi han d'invertir més doblers per millorar les condicions laborals del personal per una qüestió de dignitat i per una qüestió també de qualitat de la nostra radiotelevisió pública.

I, Sra. Cladera, jo el que intent és tenir un pessimisme de la intel·ligència i un optimisme de la voluntat: tota la voluntat de trobar un acord amb el REB i canviar el sistema de finançament, però la intel·ligència i la memòria ens diu que és molt difícil amb aquest partit governant a Madrid. Per això, clar que donarem suport a tenir més autonomia fiscal; clar que donarem suport, si aconseguim les qüestions que necessitam, al nou REB, però l'experiència ens fa tenir poca esperança. No dubti que li donarem suport si s'aconsegueix qualque cosa.

Res més. Com he dit abans, donarem suport a aquest sostre de despesa i esperam que les negociacions vagin per bon camí aquests propers temps. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Saura. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, president. A mi el que em sorprèn és que es vulgui fer veure que voler tenir un 0,4% de dèficit és una barbaritat, hauriem d'estar generant superàvit; tenim un 0,4% de dèficit, és el que marca l'Estat per a totes les comunitats autònomes. Europa marca un objectiu d'un 2,2 a l'Estat, l'Estat ho reparteix, el 0,7 per a l'Administració de l'Estat, l'1,1 per a la Seguretat Social i el 0,4 per a les comunitats autònomes. Això és el que ens marca en aquest cas el Consell de Política Financera, és el que nosaltres voldríem poder arribar, al 0,4% de dèficit, i no és cap barbaritat perquè si no qui està barrinant seria el ministre Montoro, que fa comptes tenir un 0,7 a l'Estat. Per tant... nosaltres per això criticam la regla de despesa i per això consideram que s'haurien de poder invertir aquests 236 milions d'euros i poder tenir el 0,4, que és el que ens marca el Consell de Política Fiscal i Financera.

Els doblers, els ingressos que ha augmentat aqueixa comunitat es veuen, es veuen en el pressupost de la comunitat, es veuen en més metges i metgesses, es veuen en més professors i professores, es veuen en manco llistes d'espera...

(Remor de veus)

...a més amb professionals que estan més formats, amb carrera professional també, amb més drets els treballadors, més inversions en medi ambient, més inversions en transport públic. Ara, els ingressos de més que també ha tengut l'Estat, perquè de tot el que es recapta aquí nosaltres només en veim una part, l'altra part se'n va a l'Estat, dels ingressos que ha recaptat l'Estat no veim res, no veim res; no veim res. Costes, que té un patrimoni la Demarcació de Costes que tot cau, ingressa una milionada amb les autoritzacions de costes i no inverteix res; en seguretat no veim res, vull dir que la Guàrdia Civil i la Policia Nacional just cobreixen les vacances a l'estiu, que hi ha d'haver un dispositiu en teoria per cobrir la temporada turística i just cobreixen les vacances. Just inverteixen aquells que treuen benefici, que són AENA i Ports, que treuen més doblers dels que inverteixen; just inverteixen aquests.

I donar la culpa, evidentment, a tots els sistemes de finançament que hi ha hagut, però és que el que tenim és de 2009, és que és de fa vuit, és que s'hauria de canviar, i no l'hem canviat. Per tant... aquí el sostre de despesa per a nosaltres arriba fins a on pot arribar, i aquí l'únic element que hi ha és si s'està d'acord o no amb les previsions pels tributs propis que hi ha, que per a mi seria l'únic element de debat, perquè la resta és que a més ens ve totalment prefixat.

En definitiva, nosaltres, com ja he dit, donarem suport i consideram que amb els condicionants que tenim és fins on podem arribar. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies. Senyores i senyors diputats, el més trist de tot això és que tenim vuit diputades i vuit diputats a Madrid fa més d'un any i no coneixem cap iniciativa de cap d'ells per la defensa que siguin més justs els doblers que arriben aquí. No ens serveixen de res aquests vuit homes i dones que tenim allà per aconseguir doblegar una situació de fa molts d'anys. Jo diria que s'acosta l'hivern, i un hivern molt llarg, si realment no aconseguim, Sra. Consellera, capgirar, maldament en lloc de ser el 30% o el 31% del PIB el deute de la comunitat, i el 29,7 que ha dit, el 28,2 per a l'any que ve, s'acosta l'hivern perquè això és molt mal de tornar. Més li diré: aquest cotxe, que hem jugat aquí amb un cotxe, vostès, uns i altres, aquest cotxe no és nostre, no és nostre!, no és nostre. Nosaltres formam part de la carrosseria, del motor d'aquest cotxe. Aquest cotxe no és ni d'uns ni dels altres, és de la gent que és fora d'aquí, i si nosaltres ens posàssim al capdavant d'una empresa no aguantaríem un pressupost, perquè els accionistes dirien: "I tu què estàs fent?", coses que maldament fossin molt bones jo no puc tornar, ens traurien a fora. Ja és que això són doblers públics, que allò públic és el més sagrat, però no és així.

A la història ve això dels grecs, ve dels grecs, i abans ve de les diferents dinasties que hi havia a Egipte. Això és exactament igual, i després d'un període d'esplendor va venir, no ho oblidem mai, l'edat mitjana, i estam duent aquí a un món que pot ser molt més obscur del que ens pensam per al futur dels nostres infants, i no feim res, i veurem en el pressupost, si realment farem res per posar, d'aquests 400 milions que he dit jo que poden sobrar per redistribuir d'una manera distinta una vegada que hem cobert tot allò a què El Pi també ha votat a favor -benestar social, més professors, més metges, els drets dels treballadors- no fem res per realment anar cap a un país més sostenible. Ens fa por posar molins de vent, ens fa por posar plaques solars i després no volem gastar carbó. Som un món de contradiccions, som mediocres -som mediocres-, m'hi pos el primer de tots.

Dit això, consellera, el que li vull dir és que aquí ens trobarem que hi haurà gent que l'any que ve en aquest temps, que donarà suport a aquest tema i per mor d'això nosaltres li varem donar un suport durant dos anys i ens absteníem, i jo li vaig demanar aquesta setmana passada que podríem intentar tornar estar dins aquest tema i on anàvem nosaltres?, vostè mateix ho ha posat, vostè ho ha dit clarament, els impostos, recaptam 192 milions d'euros i mig més que l'any passat, i nosaltres, El Pi, li proposava dues coses: una, com molt bé ha dit el Sr. Camps, els ingressos per donacions no augmenten perquè a Eivissa i a Mallorca si un cas es fa donació en vida sense perdre l'usdefruit i es paga l'1%,... a Menorca pagau..., no pagau, no pagau...

(Remor de veus)

...no pagau, tranquils, tranquils, en canvi d'allà on es pensava recaptar era d'aquell que en vida ho vol donar sense perdre la legítima i aquí lògicament no augmenta perquè la gent ha de pagar el 7, el papà o la mamà ha de pagar el 22 d'IRPF i també has de pagar la plusvàlua, quanta gent humil -a quanta gent humil-, no rics, humils, que tal vegada un fill seu té un problema durant un procés de la seva vida li passaria perquè en pogués sortir?, per muntar un negoci?, per pagar un deute al qual s'ha ficat, que n'hi deu haver molts de vosaltres que teniu germans o alguns dels que estan aquí que s'ha ficat en un embull i l'ha hagut de pagar i li hagués anat bé tenir algun test d'alguna olla de son pare i sa mare i no l'ha emprat perquè ha de pagar el 7 més el 22 d'IRPF del qui ho dona més la plusvàlua de l'ajuntament; i jo li proposava a aquest sector, que el 22% d'IRPF l'haurà de seguir pagant, almenys del 7 passi'l a l'1, baixi aquest impost i tal vegada algú que només pagaria l'1 més el 22 d'IRPF de son pare i sa mare encara li sortiria a compte amb un 6 o un 7% menys a haver de pagar.

I després jo li deia: consellera, això de l'ecotaxa, no volem que vengui turisme familiar?, nosaltres volem turisme familiar, no en volem d'aquest de gatera, no és veritat?, no en volem d'aquest de *tres días, dos noches*, el volem si pot ser d'una setmana. Pujant l'ecotaxa no veim que anam en contra del turisme que volem?, és a dir, no, és que no en tenen ni idea, eh?, és que no ho coneixeu això, no feis feina amb turistes...

(Remor de veus)

Que no, dic!

(Rialles)

Que no!, les famílies que tenen nins menors de 15 anys que vénen deixaran de venir, deixaran de venir i sobretot jo li deia a la consellera, en tot cas posi això, juliol i agost -juliol i agost-, que és tothom diu que no hi cabem, juliol i agost, però els altres mesos..., aquests dies l'oferta complementària ha baixat el 50% de la feina del mes passat i ha baixat el 60% de la feina del mes de juliol, però l'ideal seria que es pogués mantenir el cent per cent de llocs de treball que ha tengut tant al maig com al juny com al juliol com a l'agost. Això és conèixer el tema i d'això no en saben. No em vulguin donar lliçons. Jo no vull ser un mestre, però sí un obrer... d'aquesta part, si un obrer d'aquesta part, d'aquesta part de sofriment de poder mantenir una empresa oberta tot l'any i en allò de l'ecotaxa estam jugant amb nitroglicerina que ens pot explotar dins les mans. No volem el turisme de famílies?, o el que volen és el de gatera malgrat després diguin que no el volen?

Només hi ha una cosa en aquesta vida: que les accions es demostren caminant. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

No intervindrè, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, nosaltres no governam a Madrid, ja ens agradaria, no governam, tenim un acord d'investidura, però no governam. Ho dic perquè en moltes decisions que es prenen la capacitat d'influència evidentment està limitada a allò que nosaltres tenim pactat, eh?, i per tant també... vull dir que això és una cosa que és bo tenir-la present.

Una altra cosa que és bo tenir present: nosaltres no som a la Conferència de Presidents, no tenim cap president a cap comunitat autònoma, vostè sí. Per tant, el que surti d'aquesta conferència... i saben perfectament que estam d'acord en la revisió del sistema de finançament i que sempre ho hem demanat i que per tant, des d'aquest punt de vista ens tendran devora, ara bé, en la Conferència de Presidents no hi som, hi ha uns altres partits, en concret el seu a part del Partit Popular i d'altres partits que també estan representats als Congrés.

El mateix pel conveni de carreteres, ja li ho hem dit, sempre estarem a favor d'aquest conveni de carreteres, això no és una cosa que estigui en les nostres mans. Jo li asseguro que si efectivament des de... hi hagués algun tipus de consulta del Govern respecte de nosaltres en una qüestió d'aquestes evidentment que sí, que no diríem que no, però és que és absurd que diguem o no diguem que no, només que això evidentment té... evidentment una plasmació als pressuposts.

M'agradaria molt que a aquest informe que diu que té la conselleria hi poguéssim tenir accés la resta de grups d'aquest parlament, com a mínim jo, aquest informe que diu que té de la Conselleria d'Hisenda de... no record si m'ha dit de la Conselleria d'Hisenda, però provinent del ministeri... sí, aquest que calcula en uns 5.000 milions el diferencial, idè si me'l pot passar li ho agrairé perquè no l'he pogut consultar i m'interessa prou, com pot imaginar-se, el tema.

Respecte del sistema de finançament, bé, ja li ho he dit també, per tant, no hi insistiré.

Sr. Alcover, crec que la consellera el desmenteix, a vostè, com a mínim ens ha donat uns números que em donen la raó a mi, en l'acumulació del deute, diu que enguany -si ho he apuntat bé- 8.885 i l'any que ve estarem damunt d'uns 9.000, no? Això és el que teòricament ha dit fa un moment, és veritat que en termes percentuals estarem per davall, estam a 30 i estarem a 29 en principi, però teòricament això és el que... *es lo que hay*.

I el darrer, li volia comentar, Sr. Saura, és que li torno a dir el mateix: deixi d'imaginar que nosaltres governam, nosaltres no governam, nosaltres som el grup parlamentari que ha demanat justament la creació d'una comissió d'investigació sobre les caixes d'estalvi, què li sembla?, aquesta comissió per cert que s'està posant en marxa amb unes dificultats enormes per l'obstaculització que fan el Partit Popular i el Partit

Socialista de la seva marxa, això també li ho puc dir, ja s'ho pot imaginar també, és a dir..., però la comissió està creada per iniciativa nostra. Per tant, com pot entendre, nosaltres estam a favor que aquests doblers que hem perdut amb tota la història de... en fi, dels deutes bancaris quedin impunes?, és clar, una altra cosa és que efectivament el Banc d'Espanya digui el que diu.

En tot cas, el que sí que hem de saber és què ha passat, on són els responsables i que tot això quedi aclarit; de moment és bastant difícil pel que em comenta la gent que hi fa feina al Congrés; i el mateix les radials a Madrid, si nosaltres hem estat els primers que hem dit que això és un escàndol. No té res a veure amb nosaltres, té a veure amb uns contractes que es varen firmar al seu moment, fa molt de temps, i que preveuen justament el que ara ha passat i que és evidentment un escàndol.

En tot cas, insistesc en això, nosaltres som a Madrid, tenim un acord d'investidura firmat amb el Partit Popular i ens ajustam a aquest acord i tota la resta és el govern, i el govern no som nosaltres.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Andreu Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Miri, Sr. Camps, sap que li ho dic amb carinyo, per tant, no s'ho prengui malament, però el malnom que li vaig posar de Forrest Gump li ve com anell al dit, eh?, perquè vostè agafa un camí i ja li poden donar arguments, etc., que no es mou ni un mil·límetre de l'argumentari del Partit Popular, ni un però!, és un digne escolanet del Sr. Montoro.

Sra. Consellera, quan el Partit Popular es refugia a l'argument que s'han d'abaixar impostos vol dir que anam bé, vol dir que no tenen més arguments perquè els arguments que utilitzaven a principi de legislatura els hem anat desmuntant tots: més dèficit, més deute, major període de pagament als proveïdors, més atur, etc. Els fets els ho han acabat desmuntant.

Mirin, les exigències del Sr. Montoro són duríssimes, això crec que tothom hi està d'acord, són exigències del Sr. Montoro; la senda per arribar a l'equilibri són duríssimes. Vostès ho saben perfectament perquè no les varen complir mai; el dèficit d'un any, varen complir; el govern del Sr. Bauzá i de Company no el va complir mai, només un any. Per tant ho saben, vostès, que són duríssimes. Aquest govern les ha complert sempre, totes.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Les ha complert totes i sempre. Per tant quin argument i quin motiu tenen vostès per ara dir "senyors del Govern, vagin un poc més enllà"? "A nosaltres el Sr. Montoro ens demana el 0,4 i aquesta regla de despesa, però volem que vagin més enllà,

volem que tinguin...". L'amortització de deute, i vostè ho sap, suposa superàvit, suposa superàvit! És a dir, "nosaltres és vera que hi ha permès un 0,4, però volem que hi hagi superàvit"; diguin-ho.

Sap quantes esmenes han fet vostès als pressuposts, els dos que hem negociat i hem fet, perquè es destinin doblers a amortitzar deute? Sap quantes n'han fetes? Sap quantes esmenes han fet per reduir despesa que se'n vagi a amortitzar deute?, ho sap, Sr. Camps? Les ha fetes vostè, les ha defensades normalment vostè. Sap quantes n'han fetes?, zero, zero!, no n'han feta ni una mai. És més, el primer any a plenari varen estar a punt de votar-ne una que deia que 40 milions anassin d'amortització a educació, varen estar a punt, es va retirar, però varen estar a punt!, i és el mateix que diu any rere any que no, s'ha d'amortitzar deute, s'ha d'amortitzar deute, argumentari del Partit Popular pur i dur, és un escolanet del Sr. Montoro, un fidel escolanet del Sr. Montoro, a més, en això no hi ha res a dir.

A més vostès, el Partit Popular, votaran a favor un pressupost de l'Estat que preveurà segur un 0,7 de dèficit, i allà no li diran "no, és que hem de reduir", perquè aquí, Sr. Pericay, li dic que aquí la Sra. Consellera ha dit que si es compleixen les previsions de dèficit incrementam; el problema és que no es compleixen, en aquest sostre de despesa, les previsions de dèficit, per tant reduïrem. No ens hem contradit, no ens hem contradit; el que passa és que s'ha deixat la primera part de la frase de la consellera, si es compleix el límit de dèficit, però si no es compleix reduïm en termes absoluts el deute. En tot cas, evidentment, a final d'any ho veurem, però no és una contradicció, Sr. Pericay.

Sr. Camps, nosaltres no som incoherents, no som incoherents, no!, nosaltres no hem dit que volem reduir deute, no ho hem dit; nosaltres volem complir el 0,4, i volem poder gastar aquest 0,4, no volem incomplir, com feien vostès, i, per cert, vostè hi votava a favor perquè era diputat l'anterior legislatura. Nosaltres no volem incomplir, com feien vostès, nosaltres volem complir, amb el 0,4. Nosaltres volem que, aquestes grans temporades turístiques que tenen molts de beneficis i qualche inconvenient, les puguem traduir en polítiques de repartiment social per a aquesta comunitat. Ho hem dit, nosaltres no tenim per què, si són molt dures les restriccions del Sr. Montoro, i ho són, i ho són, per què hem d'anar més enllà i amortitzar més del que ens demana el Sr. Montoro? Nosaltres, al contrari que vostès, complim amb el límit de deute, complim amb el límit de dèficit, es compleix; per tant, per què hi hem d'anar?

I en tot cas l'inst perquè en el pressupost, a les esmenes al pressupost, faci esmenes a aquest sostre de despesa que ara aprovam o ara aprovarem i digui quines partides s'han de llevar per anar a amortitzar deute. Això seria una coherència en el seu discurs, cosa que evidentment no té ni ha tengut mai en aquesta legislatura; a les anteriors, perquè jo no hi era, no ho puc dir. No n'ha tenguda mai, i vostè en aquests pressuposts que ara vénen no en presentarà ni una, d'aquestes esmenes, ni una!, Sr. Camps, ni una! Per tant, una incoherència com una catedral.

Sr. Font, n'hi puc dir un parell, de propostes que han fet els diputats socialistes perquè vinguin més recursos en aquestes

illes. Ara no és el moment perquè em queden 10 segons, però li diré una cosa que no han fet mai els diputats socialistes, que és el que avui han fet els diputats de Ciutadans i del Partit Popular, i és impedir que es reprengui el vet a la Llei de prospeccions per part de Ciutadans i PP a la Junta de Portaveus; avui han votat a favor...

(Alguns aplaudiments)

...han tornat votar en contra de la Llei de prospeccions una altra vegada, una altra vegada, a la Junta de Portaveus...

(Remor de veus)

Això els diputats socialistes no ho han fet mai. I perdoni que li ho digui, Sr. Font, també li ho dic amb tot l'afecte, amb tot l'afecte, però donar lliçons d'obrer vostè, que els darrers trenta anys, vint-i-sis, ha cobrat de l'erari públic, jo també som funcionari i també ho fet, però jo no don cap lliçó, jo no don cap lliçó. Vostè ha fet les dues feines, li ho reconec; li reconec que en sap molt més que jo perquè jo no he fet, jo directament no ho he fet...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alcover, per favor, vagi acabant.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Però, Sr. Font...!, però, Sr. Font...!

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

No li dic això, jo no li he dit això, i li reconec..., jo no he dit això, i li ho reconec, però home...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font...

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

...perd una mica de credibilitat quan fa aquest discurs.

Moltes gràcies i evidentment votarem a favor.

(Alguns aplaudiments i se sent una veu de fons intel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, per favor... Sr. Alcover, Sr. Font, per favor!

(Remor de veus)

Silenci, per favor. Passam al torn de contrarèplica de la consellera d'Hisenda i Administracions Públiques. Té la... No vol fer contrarèplica?

Doncs un cop finalitzat el debat sotmetrem a votació el límit màxim de despesa no financera per a l'exercici de 2018, que quedaria fixat en 4.086,54 milions d'euros. Per tant... Estau atents a la votació?

(Rialles)

Votam.

31 vots a favor; 25 en contra i 1 abstenció.

(Alguns aplaudiments)

Doncs aquesta ratificació serà publicada al *Butlletí Oficial del Parlament de les Illes Balears* i comunicada al Govern.

Ara fem un petit recés per dinar. Pregaria que a les 16.00 hores fòssim aquí, per favor. Una hora.

V.1) Proposició no de llei RGE núm. 7109/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a reprovació del vicepresident i conseller d'Innovació, Recerca i Turisme.

EL SR. PRESIDENT:

... del dia, que correspon al debat de les proposicions no de llei, i debatem, en primer lloc, la Proposició no de llei RGE núm. 7109/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a reprovació del vicepresident i conseller d'Innovació, Recerca i Turisme.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar-la. Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Buenas tardes, señoras y señores diputados. Desde que estalló el escándalo de la trama de MÉS contratos, adjudicados en un plazo reducido de tiempo a diversas empresas del exjefe de campaña de MÉS per Mallorca a través de las diferentes administraciones públicas -Govern, empresas públicas, ayuntamientos, consejos insulares- en las que MÉS per Mallorca tiene y tenía responsabilidades políticas, por parte del Grupo Popular se ha ejercido la función de control al Gobierno y se ha solicitado la documentación, se han solicitado comparecencias de los responsables políticos, igual que lo ha hecho por ejemplo Podem; se han hecho interpelaciones, y debido a la gravedad del asunto y del caso consideramos que es necesario un pronunciamiento de esta cámara. Por ello presentamos esta proposición no de ley.

Los antecedentes son perfectamente conocidos por todos ustedes y de las explicaciones del Govern, al menos desde nuestro punto de vista, lo que se derivan son incoherencias más que resolución de las dudas que nos daban.

El caso MÉS contratos ha provocado la mayor crisis de este gobierno en este mandato, saliendo a la luz una serie de... una trama organizada cuyo objetivo era la contratación masiva a través de diversas consellerías, organismos públicos y administraciones controladas por MÉS del jefe de campaña, y

en menos de un año se adjudicaron 154.000 euros en adjudicaciones sólo en el Govern balear. Este escándalo ha provocado el cese de la consellera de Cultura, Transparencia y Deportes, la remodelación del Govern en su estructura, la salida formal de MÉS per Menorca del Govern, y una investigación de oficio de la Fiscalía, con entrada de la policía en las dependencias del Govern. Por tanto creo que el tema reviste la suficiente gravedad para que esta cámara se pronuncie.

La actuación del Govern se ha caracterizado por la falta de transparencia, la ocultación de información y la negación de la evidencia de los hechos. El Govern ha ido a remolque de los acontecimientos, primero negando los hechos, después negando información, la última bastante reciente, cuando se solicitó el informe de la Intervención General en que no se adjuntaron los anexos, y por último impidiendo la investigación, por ejemplo se ha negado formalmente pedir informe a la Sindicatura de Cuentas que estudie todos los contratos de todas las administraciones, y se ha ocultado parte de la información, como he dicho.

Hasta la fecha ha sido imposible aclarar quién y cómo se ordenó..., a quién y cómo ordenó el Sr. Barceló, tal como ha afirmado él, que no se contratara a las empresas del Sr. Garau, y cuál ha sido el motivo por el cual no ha cesado a los responsables de tal incumplimiento. No ha sido posible saber si era el Sr. Garau quien iba solicitando trabajo para sus empresas a los dirigentes de MÉS, o si eran estos que llamaban, como parece acreditado documentalmente, al Sr. Garau para que les hiciese trabajos. La versión oficial que vendieron en su momento en la prensa es que el Sr. Garau había abusado de la confianza, y vendieron que iba vendiendo su empresa y los servicios a las consellerías. Por eso se le abrió un supuesto expediente para expulsarlo del partido PSM, cuyo resultado nadie ha sabido, en esa transparencia que caracteriza este asunto, y no sabemos cuál es el resultado del citado expediente.

Y por eso el Parlamento debe tener un pronunciamiento formal sobre estos gravísimos hechos, y solicitamos, si es cierto lo manifestado por el Sr. Vicepresidente Sr. Barceló, que no tenemos ninguna duda de que dio órdenes expresas de que no se contratara a las empresas del Sr. Garau, que el Govern elabore un informe que aclare los motivos por qué no se cumplió dicha orden. No deja de sorprender que si se dio esa orden es evidente que en Vicepresidencia se incumplió, y no se ha cesado absolutamente a nadie de dicha consellería.

La segunda petición es que habiendo quedado claro que ha habido un evidente conflicto de intereses, incluso reconocido públicamente por el Sr. Garau..., el Sr. Garau, después de las elecciones de 2015, manifestó que había perdido un cliente respecto al Govern, por tanto reconocía su incompatibilidad para contratar con el Govern, y a sabiendas de esa incompatibilidad y a sabiendas ambas partes de esa incompatibilidad, se hayan contratado de forma masiva las empresas del Sr. Garau, lo que supone una evidente vulneración del código ético que el propio govern ha reconocido expresamente y también lo ha reconocido la Comisión de ética pública. Por tanto la segunda petición, bastante razonable en nuestra proposición no de ley, es constatar que se ha vulnerado el código ético, lo que también

el Sr. Barceló está afectado y por tanto que ha vulnerado el Sr. Barceló el código ético, al ser además la persona más cercana y el máximo responsable en el Govern de MÉS per Mallorca.

Por último, y habiendo quedado también documentalmente probado, tal como afirma el informe de Intervención General, que ha habido una división ficticia, un fraude de ley y un fraccionamiento, y por tanto como mínimo una vulneración de la normativa administrativa, habiéndose vulnerado también el código ético por el evidente conflicto de intereses de quien es el máximo responsable político de MÉS per Mallorca en el Govern, debe como mínimo asumir la responsabilidad política, cosa que no ha hecho hasta ahora, y desde el Parlament aprobarse su reprobación. A través de los grupos parlamentarios entendemos que debe reprobarse políticamente al máximo responsable en el Govern de esta formación política, que por acción u omisión ha provocado este bochornoso espectáculo; el máximo responsable de MÉS per Mallorca en el Govern es el Sr. Barceló, el Sr. Vicepresidente de este govern.

Hasta ahora el Govern ha hecho que quien asumiese las responsabilidades de esta supuesta trama de contratos del jefe de campaña de MÉS per Mallorca sea curiosamente MÉS per Menorca. La Sra. Armengol, a remolque de los acontecimientos, ha hecho pagar el pato a quien obró de forma más sincera, a quien no fue capaz ni de disimular el escándalo, a quien a simple vista se le descubrió la contratación fraudulenta, pero, en definitiva, a quien se limitó a seguir las directrices de alguien. Pero se ha sido incapaz por parte de la Presidencia del Govern de reclamar responsabilidades al máximo responsable que representa a MÉS per Mallorca en el Govern, íntimo amigo del contratado y a quien dice que dio instrucciones de no contratar, y todos sus subordinados parece que entendieron precisamente lo contrario.

Ser el gobierno de la gente no quiere decir que hay que contratar a su gente; ser el gobierno de la gente es trabajar por el bien de todos, y trabajar por el bien de todos en este momento entendemos que supone una reprobación política de quien por acción o por omisión ha hecho lo contrario de lo que dice. Y si es verdad que el Parlament tiene que ser el centro de la vida política el Parlament debe pronunciarse sobre este hecho, y siendo evidente la vulneración de la normativa administrativa y la vulneración del código ético, y siendo el máximo responsable político el Sr. Barceló, y además fiándonos también de lo que dijeron determinados grupos políticos, por ejemplo Podem, en su momento -hay que recordar que en el mes de abril de este año Podem reclamaba la dimisión del Sr. Barceló como condición para mantener el pacto, y MÉS per Menorca manifestaba que había sido injustamente..., se le había hecho injustamente responsable de lo que no era responsable. Por tanto entendemos que estas formaciones políticas, si son coherentes con lo que han dicho, nos votarán a favor de estas tres propuestas, moderadas, razonables, lógicas, y con hechos probados, incluso reconocidos por el Sr. Barceló.

Por tanto, Sr. Barceló, creo que como mínimo esta cámara debe manifestar su reprobación, que quede patente la mala gestión, y que está muy bien que su mala gestión la paguen

otros, pero yo creo que quien tiene que responder de esa mala gestión es usted.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Lafuente. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca per defensar l'esmena [RGE núm. 10185/17](#). Té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, veig que el Partit Popular i Podem li va el joc vol reprovar el vicepresident per qüestions ètiques, em sorprèn que en aquestes alçades ara mostri aquest interès el Partit Popular per l'ètica.

Va apostar el Partit Popular als anys més durs en què la política, l'acció política era qüestionada per alguna mena de codi ètic que regís l'activitat dels càrrecs públics, algun comitè, algun...? No. El Partit Popular tenia el seu propi codi ètic privat i ni tan sols el va complir. No el va complir ni el seu propi president el Sr. Bauzá que, a consciència, no va declarar ni al Parlament ni al Govern les seves propietats ni els seus ingressos ni les seves activitats amb un objectiu clar que és eludir, ocultar la seva incompatibilitat. Tampoc no és ètic mentir, però les mentides a l'11M encara esperen una disculpa.

Tampoc no crec que sigui massa ètic que l'exconseller Rafel Bosch, una vegada el treuen del Govern, el recol·loquin com a assessor expert, sense cap experiència ni formació, en economia, i és que el Partit Popular té molt poca legitimitat per parlar d'ètica i fer-ho en una proposició de llei, jo diria que molt poc ètica.

El Partit Popular en una proposició de llei més pròpia d'un *Hola*, d'un *Semana*, d'un *Sálvame*, de perruqueria diria jo, utilitza la incorrecció a posta com a via d'escapament per contar-nos aquí una història, associa contractes menors amb contractes encarregats a dit, i jo els deman: és que els contractes menors es tramiten o els ha tramitat algú de forma incorrecta?, els han tramitat i es tramiten de la mateixa forma com els varen tramitar vostès, vostès feien contractes a dit?, diguin-me quina diferència hi havia.

Amb aquesta afirmació a més el que s'intenta és intencionadament, de forma molt poc ètica intentar criminalitzar una figura absolutament necessària per a l'administració com és el contracte menor i que ja vaig dir en una altra ocasió que és fins i tot reclamada amb millores i més agilitat per les federacions de municipis, però aquí el Partit Popular considera que els contractes menors per se són objecte d'una criminalització.

I continua la novel·la d'aquesta PNL, ha dit, el que fou responsable de la campanya electoral, jo li diria: què volen dir?, estan dient que totes les empreses que varen fer feina per a vostès i per a nosaltres, que quan siguin al Govern no podran

fer feina per a l'administració autonòmica?, perquè si estan dient açò jo li he de demanar per les empreses que vostès, la Sra. Riera, el Sr. Gómez, el Sr. Company varen contractar com a govern i havien fet feina per al Partit Popular i per la seva campanya electoral. Li he de recordar les empreses de comunicació que ho varen fer?, que varen fer feina pel Partit Popular i després pel Govern?, què és si no el cas de l'Agència Balear de Notícies?, què és si no açò?

La diferència és que en un cas les feines es feien i en l'altre cas les feines no es feien i per això la Fiscalia... el més probable és que aquest silenci acabi com ha d'acabar i en canvi a vostès el silenci va acabar com havia d'acabar, amb una sentència clara a favor dels tribunals que condemnaven el Partit Popular i l'Agència Balear de Notícies per un ús o mal ús d'aquests contractes.

I després, ja en un atac d'histèria en aquesta proposició no de llei, es parla bé, de convulsionar els ciments del mateix govern, bé, la veritat, aquest deliri permanent. Bé, res, no és d'estranyar aquest deliri quan un sap que aquesta PNL està feta de retalls de revista perquè, Sr. Lafuente, la veritat és que agafar el blog del Sr. Antoni Camps, copiar una intervenció i convertir-la en exposició de motius d'una proposició no de llei, doncs, la veritat és que són un poc rar i vostè sap que és així.

Hem llegit avui el blog del Sr. Antoni Camp per justificar una proposició no de llei feta amb el to habitual que coneixem, i la resta del text és mou dins aquests paràmetres: "sembla ser que", "presumpta xarxa", "podria derivar", "possible finançament", "suposadament"... però, senyors diputats, un poc més de rigor, un poc més de feina, podria ser també que un dia el Sr. Company parlés, però això no sé si ho veurem, però fer una proposició no de llei en termes hipotètics, podria, hauria... no té ni el més mínim sentit.

I arribam a l'èxtasi de la litúrgia de la "politiqueria" perquè aquesta proposició no de llei no es pot emmarcar més que aquí. Diu: "el darrer informe elaborat per la Intervenció General de la comunitat autònoma en relació amb aquests contractes han posat de manifest algunes irregularitats i en un d'ells -en un d'ells, com un gran descobriment- fins i tot s'ha verificat el seu fraccionament".

Jo no sé per què diuen "en aquest informe", jo els reptaria -i així ho feim amb les nostres propostes- que tots els informes de la Intervenció, i si volen també de la Sindicatura siguin públics, i què ens trobarem?, bé, ens trobarem per exemple la memòria de la Junta Consultiva de Contractació i veurem com l'informe de l'Advocacia, a l'informe 1/2013 de dia 28 de maig, fa un informe sobre fraccionament de l'objecte de contractes dedicat al Sr. Company. El Sr. Company feia...

(*Remor de veus*)

...feia fraccionament de contractes, i els feia intencionadament? Estic convençut que no, estic convençut que no, però una cosa és reconèixer la dificultat de l'administració per complir amb les formes i amb la legalitat, que per açò necessitem tots els mecanismes perquè sigui així, i una altra és voler utilitzar una falsedat per imputar coses que no són certes.

Però és que podríem continuar, volen la Sindicatura?, no fa falta, miri, jo els dic l'informe de l'exercici 2012...

(Continua la remor de veus)

Puc continuar?, puc continuar?, exercici de 2012, existeixen 13 contractes menors de la Conselleria d'Educació, de la Conselleria de Cultura i Universitat, de Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i Treball, de Salut i Família respectivament, als quals s'ha produït fraccionament de l'objecte, em sembla que governaven vostès.

Informe de control financer, any 2014, farcit de fraccionaments, i no ho tornaré a dir, Ajuntament d'Alaior, BOIB publicat el 18 de març de 2017...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...fraccionament a l'Ajuntament d'Alaior, siguem rigorosos...

EL SR. PRESIDENT:

Un poquet de silenci, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

El fraccionament s'ha d'evitar de totes les maneres i nosaltres el que volem és posar mecanismes per facilitar que l'acció de govern eviti el que no s'ha de permetre i no s'ha de contemplar, però utilitzar açò per generar aquí una retòrica sobre l'ètica crec que no és acceptable de cap de les maneres.

Que proposem nosaltres en la proposició no de llei?, doncs tornar a la realitat, primera proposta de substitució, posar de manifest que el fraccionament, mentre no s'utilitzi per un acte corrupte, que és en aquest cas un error que s'ha d'esmenar i s'ha d'evitar de totes les maneres, no és justificable, hem de posar els mecanismes per fer-ho possible.

Dues, demanar a l'Advocacia, a la Intervenció de la comunitat autònoma que faci els informes de fraccionament de tots els anys i finalment que siguin públics i com a mínim posarem les coses al mateix nivell, i així el Sr. Company podrà parlar i un dia explicar-nos què feia i si ho feia amb una intenció corrupta o ho feia amb una intenció de complir amb el màxim rigor la legalitat. Vull pensar que ho feia així, però... vostès ens donen en aquest sentit molt poc marge per poder-ho explicar i per poder-ho fer possible.

No val criminalitzar perquè sí les situacions. Els contractes menors són un instrument necessari, el fraccionament s'ha d'evitar de totes, totes i cal que el Parlament posi instruments per fer tot açò possible.

Però d'ètica crec que el Partit Popular no n'ha de venir a parlar, no li toca venir a parlar d'ètica, insistirem... bé, jo... aquí tenc el seu codi ètic i perdoni, li podria fer un repàs de tot el que varen incomplir i açò és ètica i mentir, mentir també és ètica i tampoc no forma part de la bona ètica política, crec, no donar la cara i explicar les situacions que són i com són.

Doncs, Sr. Company, faci-ho -faci-ho-, expliqui la realitat... no, no, expliqui la realitat, perquè és molt fàcil amagar-se darrere.... Sr. Company, si vol, donin-li la paraula, però jo així, ... aquesta... no parli...

(Remor de veus)

Li don el torn de paraula, si vol, parli, li don el torn de paraula, parli...

(Remor de veus)

...bé, parli...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Nel Martí, per favor, continuí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Bé, el que vull posar de manifest és el que crec que no s'ha pogut explicar o el Partit Popular no ha pogut explicar bé, les coses es podrien fer millor, el Govern ha explicat quina era la situació i què hagués pogut fer millor, però d'aquí al fet que el Partit Popular pugui demanar i posar exigències d'ètica a una actuació com és aquesta, doncs crec que no.

És curiós que la proposició no de llei ja no parla de qüestions jurídiques, parla d'ètica, deu ser perquè la part jurídica, no sé si és d'un altre tros, és ver?, idò no deu ser de l'article d'Antoni Camps, d'acord, l'article d'Antoni Camps no parla de res jurídic perquè allò jurídic tot es mou amb els termes de podria ser i podria, suposadament, amb aquests termes que efectivament la fan molt, molt poc creïble.

En definitiva, no donarem suport a aquesta proposició no de llei, si és que tenien l'esperança que n'hi donéssim. Demanaríem que el Partit Popular es mirés a si mateix, vegi en tot açò que ha dit avui el portaveu del Partit Popular, el Partit Popular s'hi vegi també a ell mateix, perquè allò que vostès voldrien imputar a aquest govern...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí, per favor, vagi acabant.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... és una realitat al seu partit, i qui està condemnat i qui té dubtes de transparència en la legalitat de les finances i de...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... -sí-, i de la part electoral (...) no hi ha el més mínim dubte.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Passam al torn d'intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears per defensar les esmenes RGE núm. [10219](#), [10220](#) i [10221/17](#), té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sr. President, bona tarda a tothom. Senyores i senyors de la bancada del Partit Popular, quina barra tenen vostès, quina, quina manca de vergonya!

(Remor de veus, petita cridòria i alguns aplaudiments)

On hem anat a parar? Hem viscut ara un dels moments més vergonyosos dels que hem viscut fins ara en aquest parlament, el Partit Popular, que està ple de casos, fins a 60 casos ja jutjats, de corrupció, ara ve aquí a parlar d'una reprovació per un cas de contractes pels quals nosaltres també vam demanar la dimissió del vicepresident del Govern,...

(Remor de veus)

... i vostès venen avui aquí a donar lliçons de regeneració democràtica.

Mirin...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

... ho han fet amb una manca de vergonya i amb una hipocresia tan absolutament transparent que jo crec que aquesta sessió passarà als anals de la història del que no s'ha de fer en una cambra que es digui democràtica i que estigui per l'ètica i la transparència. Enhorabona per aquest espectacle de cinisme polític.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Dir una cosa, fer la contrària; el paper ho aguanta tot, els fets no, els fets i les condemnes parlen per si mateixes i els tribunals també ho faran de tot el que encara no han jutjat de les vergonyes i els robatoris del Partit Popular.

(Remor de veus)

El vostre partit hauria de rentar-se per dins abans de venir aquí a donar lliçons i demanar neteja, perquè precisament no ha estat l'ètica un senyal d'identitat del partit més corrupte d'Europa. No val això del *consejos vendo que para mí no tengo*, i abans de venir aquí a demanar qualche cosa relacionada amb ètica i transparència i bon governament haurien vostès de tornar els doblers que han robat a la ciutadania de les Illes Balears, el Sr. Company hauria d'abandonar el seu silenci, prendre la paraula i dir per què com a president del Partit Popular no vol donar explicacions respecte del cas Areal, del finançament il·legal del seu Partit

Popular, que ha estat jutjat i pel qual vostè i el seu partit deuen a la ciutadania més de 150.000 euros.

Llavors, haurien de donar explicacions abans de demanar, perquè no deixarem que reprovïn sense ser reprovats, no deixarem que demanin responsabilitats sense ser vostès abans responsables, perquè la hipocresia i el cinisme polític no tenen dret a escampar-se en aquesta cambra. Deixin, per tant, de donar lliçons.

Fa poques setmanes encara, el Sr. Gijón, que continua col·leccionant imputacions, no van ser capaços de treure'l, se'n va anar ell mateix. Per favor, avui assistim amb molta perplexitat a aquestes lliçons que volen donar, però lliçons no en pot donar qui vol, sinó qui pot, i vostès no poden.

A ningú no se li escapa que des del nostre grup parlamentari sempre hem denunciat la falta d'ètica, dins ca nostra ho hem fet de manera molt efectiva, ràpida, sense dubtar, i en el cas del vicepresident del Govern, en relació amb l'assumpte dels contractes, repetim, vam demanar la seva dimissió i també vam demanar el seu cessament a la presidenta, perquè ni la manca d'ètica ni la manca d'estètica, quan es tracta de la gestió dels diners públics, ens pot deixar indiferents, i no ens ha deixat indiferents des del principi. I tornam repetir que si vostès estan disposats a reprovar-se vostès mateixos, com a força que ha estat incapaç d'acomplir amb els mínims estàndards ètics, ens afegirem i donarem suport als tres punts de la seva proposició no de llei, però han de fer primer aquesta autocrítica, han de recapacitar, han de fer neteja abans de venir aquí a donar lliçons d'ètica.

Llavors, si accepten les esmenes que hem presentat des del nostre grup parlamentari, són esmenes relacionades amb la responsabilitat del Partit Popular respecte del cas de la policia local; el fet que el Sr. Company doni la cara per no haver ordenat el pagament dels doblers, emprats il·legalment, segons l'informe de la Sindicatura de Comptes; la tercera d'aquestes és perquè col·labori amb la comissió d'investigació del presumpte finançament il·legal del seu partit i oferir una compareixença voluntària, aquestes tres esmenes, si vostès les accepten, nosaltres estam disposats a votar a favor.

I per què? Perquè la veritat és la veritat, ho digui Agamèmnon o el seu porquer, i hem dit també moltes vegades que el Govern mai no hauria d'haver donat aquesta excusa al molt corrupte Partit Popular en un cas com el cas Garau, i per això vam demanar en el seu moment la dimissió del Sr. Barceló, perquè pensàvem que el Govern dels acords pel canvi hauria d'estar per sobre d'aquestes qüestions.

Nosaltres, quan hem tengut la més mínima sospita, hem actuat amb celeritat, no com vostès, que quan tenen la justícia enrera encara paguen indemnitzacions en diferit, però des del nostre grup parlamentari, també, i des d'altres àmbits de la societat, encara ens demanam per què el Sr. Barceló ha continuat en el seu càrrec. Des de la nostra força parlamentària mai no hauríem perdut aquesta oportunitat de donar exemple, aquesta oportunitat per dir que *no nos hemos de parecer a ellos ni en los andares*.

I pensam que no és tampoc moment d'interpretar aquesta posició nostra com a un perdó, es faci el que es faci o pel que s'hagi fet, només li recordam al Partit Popular que no té dret perquè no s'ha guanyat el dret de poder parlar en aquesta cambra de transparència, d'ètica i de regeneració.

Però no volem tampoc deixar de dir que el Sr. Barceló té també la nostra reprovació moral per la seva actuació en el cas dels contractes de Jaume Garau. I té també, i ho hem repetit diverses vegades, la nostra desconfiança en la seva gestió en matèria de turisme, i també certs membres del seu equip la tenen, ja ho hem expressat en altres ocasions i ho podem explicar fil per randa.

També ens hauria agradat veure com arrancava la gestió d'un sector encara que no acaba de funcionar, com és el sector de l'R+D+I, perquè es decideix que el finançament que necessitaria és més important derivar-lo a una innecessària, en aquesta situació de saturació, promoció turística, aquesta promoció del *Weathering winter*, que obté espectaculars resultats, especialment fora de l'hivern.

Llavors, Sr. Barceló, no pensi que la nostra confiança està intacta, el contrari, no cal que sigui un cas de corrupció el que s'ha produït com aquests que n'atresora tantíssims el Partit Popular, la nostra desconfiança va créixer, precisament, perquè nosaltres seguim pensant allò que la brúixola de què s'acosta el canvi ha de ser la regeneració...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, per favor.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

... democràtica l'ètica política, i que avui no li donem el luxe al Partit Popular de parlar de regeneració no vol dir que vostè no acabi també rebent la reprovació de la nostra força parlamentària.

De fet crec que la major reprovació social que ningú pugui tenir és que el moviment ecologista de la nostra terra hagi batejat el col·lapse turístic que vivim com a "efecte Barceló".

Sr. Vicepresident del Govern, vostè tenia raons per fer una passa al costat en el seu moment, vam demanar la seva dimissió per raons d'ètica que consideram que són de pes, aquesta petició no va ser escoltada; vam demanar també el cessament a la presidenta, tampoc no ens van escoltar. El cas Garau ha estat un moment perillós per a l'estabilitat dels acords pel canvi i per aquest govern, i per això pensam que ni es pot oblidar ni es pot soterrar.

En tot cas, tornam repetir, abans de demanar al Partit Popular que si està disposat a acceptar les nostres esmenes en bloc, votariem a favor també de les seves, però tornam repetir que el Partit Popular no pot reprovar sense reprovar-se i que el Partit Popular no pot demanar responsabilitat sense abans ser molt més responsable del que ha demostrat ser fins ara.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Prohens?

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, Sr. President, deman la paraula en nom de l'article 76.3 del Reglament, per haver faltat al decòrum i a la dignitat d'aquest grup parlamentari.

EL SR. PRESIDENT:

Té tres minuts.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Moltes gràcies, Sr. President. El Partit Popular...

EL SR. PRESIDENT:

Disculpi un momentet, Sra. Prohens, li posaré el temps.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Camargo, el Partit Popular és un partit que, evidentment, que ha tengut casos de corrupció, que nosaltres acatam les sentències judicials, però també vivim a un estat de dret, malgrat això a vostè li costi entendre-ho, i tenim dret a recórrer aquelles coses que ens semblen injustes, però no tenguí cap dubte que nosaltres acomplim sempre les sentències judicials.

I jo, Sra. Camargo, malgrat vostè estigui ara en plena campanya electoral, jo lliçons d'ètica de vostè no n'accept ni una, i molt manco els nostres votants i els nostres afiliats que per qualche cosa som la força majoritària d'aquest Parlament.

Andrés Bódalo, condemnat per agressió física. José Ramón Galindo, condemnat per tràfic de drogues. José Etxebarrieta, condemnat per pertinença a ETA. Salvador Salvatierra, condemnat per corrupció de menors i prostitució. Elvira Rodríguez, condemnada per ocupació d'un habitatge social de manera fraudulenta. Nerea Belmonte, condemnat per adjudicar contractes a afins. Covadonga Peremarch, condemnada per falsificació de comptes.

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Juan Carlos Monedero, per defraudar a Hisenda 425.000 euros que va cobrar per assessorar governs de dictadors com Veneçuela. Rita Maestre, condemnada per profanar una capella de la Complutense, ja aquí. El Sr. Aliji Molina, condemnat per ocupar la Conselleria d'Educació. O més a prop seu, el Sr. Alberto Jarabo, conegut defraudador d'Hisenda, que s'oblida de declarar el lloguer turístic que fa al seu pis.

(Remor de veus)

Sra. Camargo, lliçons d'ètica cap ni una, nosaltres hem demanat perdó pels casos de corrupció, ens agradaria que això no hagués passat i que això no tornàs passar...

(Remor de veus)

... i acomplim sempre les sentències, però aquest grup parlamentari, majoritari de la cambra, que encara els doblam en número a vostès, mereix un mínim respecte que el que vostè no sap ni pot mantenir. Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Passam al torn de fixar posicions. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. David Abril.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Sr. President, en virtut del 76.3, també m'agradaria poder intervenir, perquè està faltant al decòrum de Podem.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Camargo, en funció de quin article vol les al·lusions?

(Remor de veus)

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

De l'article 76.3.

EL SR. PRESIDENT:

Té tres minuts.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Sra. Prohens i senyores del Partit Popular, jo no sé com tenen, una altra vegada ho repetiré, la barra de comparar aquests casos de corrupció amb els seixanta que han tengut, perdona, han tengut sentències en ferma i de les quals aquests que vostè ha dit em pot explicar quines sentències en ferma hi ha hagut d'aquests casos de corrupció?

Vostès s'omplen la boca, vostès s'omplen la boca sense passar pels jutjats, però no tenen la força de la raó ni la força de la justícia al seu costat.

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Vostès ho saben, i no ho diem nosaltres, no ho diu Podem, són el partit més corrupte d'Europa,...

(Remor de veus)

..., perquè tenen casos de corrupció, més de seixanta, atresoren més de seixanta casos de corrupció...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

... que han estat jutjats i pels quals vostès haurien de demanar disculpes en lloc de venir aquí a demanar lliçons d'ètica.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Doncs passam al torn de fixar posicions. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

És molt fi això d'apel·lar al decòrum quan duus tot el dia faltant al respecte de la resta de parlamentaris, cridant, donant mostres manifestes de mala educació i fent de *hooligan*, està molt bé...

(Alguns aplaudiments)

..., està molt bé els reglaments, encara que siguin per emparar comportaments poc exemplars com aquest.

El nostre grup no entrarà a debatre una proposició no de llei carregada de mentides i de difamacions, com carregada de mentides, difamacions i demagògia ha estat la intervenció del diputat que l'ha defensada, i a qui jo tenia en millor consideració. Una proposició on tot és suposat i presumpte, però sobretot tergiversat. No ho farem, sobretot perquè davant els presumptes fets denunciats el nostre partit ja va assumir responsabilitats; va reconèixer l'error, anant fins i tot més enllà del dictamen de la comissió d'ètica a la qual apel·la, i hi va haver dimissions de primer nivell, cosa que en el Partit Popular encara no saben ni què significa.

No ho farem tampoc perquè sentir-los parlar de lluita anticorrupció i de donar lliçons d'ètica, sense que abans no es rentin la boca amb sabó, no és de rebut. I això els ho posaré fàcil, aquí els deix un regalet perquè ho facin, unes pastillettes de sabó del bo, del de tota la vida, provin-ho, provin-ho.

Volen reprovar el company, vicepresident, Biel Barceló, que ja va donar més explicacions en aquest parlament i en els mitjans que mai no ha donat cap membre del Partit Popular ni aquí ni en lloc, i mirin que n'hem vistes fer de grosses, i en veurem, supòs, encara. Volen reprovar el meu company, però són incapaces de mirar entre els seus escons, per cert, el grup majoritari, se'ns recordava fa un moment, amb un diputat menys des d'aquest estiu, sense que el Partit Popular ni tan sols no s'hagi pronunciat sobre el tema, ni hagi demanat el càrrec al Sr. Gijón, ni hagi demanat cap disculpa, ni hagi manifestat el

més mínim estupor ni vergonya, malgrat que parlem d'un dels casos de corrupció i de màfia més sonats de tota Espanya, amb episodis dignes de novel·la negra.

Volen reprovar el meu company i apel·len al dictamen d'una comissió ètica pública, que, per cert, es va crear a instància del nostre grup, curiosament a vostès això de l'ètica mai no ha estat una prioritat fins ara, i que va fer unes recomanacions que vostès no han respectat mai en la gestió, però que aquest govern ha acatat i ha anat més enllà, com hem anat molt més enllà nosaltres, com a partit, amb l'assumpció de responsabilitats.

Apel·len a la comissió d'ètica quan el seu comitè de drets i garanties, el seu comitè ètic, amb cometes infinites quan dic això d'ètic, del comitè ètic del Partit Popular, el presideix ni més ni manco que la Sra. Mabel Cabrer, mà dreta o esquerra, *tanto monta*, de Jaume Matas, autora material d'algun dels majors forats negres en els pressuposts de la comunitat autònoma, com les autopistes d'Eivissa, executora d'obres faraòniques, com el metro inundable...

(Remor de veus)

... -parl de forats econòmics-, i d'altres perles, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cabrer, per favor.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

..., a qui avui matí, a qui avui matí hem demanat des del nostre grup al Govern si pensa exigir responsabilitat patrimonial...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cabrer, per favor! La crid a l'ordre.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

..., després de la sentència del Tribunal Suprem...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

..., sentència del Tribunal Suprem sobre l'adjudicació de la gestió del port d'Andratx, Andratx, tan a prop i tan enfora de la carretera de Valldemossa.

Volen reprovar el meu company la mateixa setmana en què Jaume Matas torna comparèixer en els jutjats, quin do de l'oportunitat!, per haver contractat a dit un arquitecte per fer el Palma Arena, una obra que ha costat més de 80 milions, ho recordava avui la consellera, Sra. Fany Tur, 3 milions d'euros cada any, com es recordava avui aquí, adjudicada a dit a un arquitecte que sembla que no sabia fer velòdroms. Se'n podrien fer moltes d'escoles, eh, amb aquests doblers, Sra. Riera?, a què sí?, moltes d'escoles.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Jaume Matas, Jaume Matas, el saquejador més gran d'arques públiques que hi ha hagut mai, a qui fa just un any, just any aquests dies, el Grup Popular li estenia l'estora vermella quan acudia a aquest parlament a dir mentides, en el marc de la Comissió d'investigació de les autopistes d'Eivissa.

Volen reprovar el meu company la mateixa setmana que la UCO de la Guàrdia Civil coincideix amb *el arrepentido* Rodrigo De Santos, que la caixa B a València, a Madrid o a Palma era la norma habitual de gestió del Partit Popular, o de saqueig, que supòs que per a vostès és mal de diferenciar aquests conceptes, gestió i saqueig.

Volen reprovar el meu company, quan el seu company calla tots els dies en aquest parlament, quan va fer d'intermediari en l'adjudicació a dit de l'Escorxador de Palma a l'empresari amfitrió de sopars de porcella de partit, i de degustacions VIP a Cabrera. Jo reprovaria el seu silenci sobre això, i també reprovaria les seves paraules d'entusiasme i alegria quan tribunals polítics decideixen llevar el dret d'assistència sanitària a milers de persones a la nostra terra.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Si els queda, si els queda encara que sigui un 3% de dignitat demanin disculpes per tot el que els acab de dir, i més, es rentin la boca amb sabó a l'hora de parlar d'ètica i de lluita contra la corrupció, tornin la pasta que el Partit Popular ha robat i a partir d'aquí reprovem qui vulguin, que els aplaudirem. I mentre això no passi, mentre això no passi, facin com el seu líder: callin!

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor, silenci!

Sí, Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Li deman la paraula en aplicació de l'article 76.1 del Reglament.

EL SR. PRESIDENT:

Pot repetir l'article, Sra. Cabrer?

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

76.1.

EL SR. PRESIDENT:

76.1. Sra. Cabrer, té tres minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Moltes gràcies, senyores i...

EL SR. PRESIDENT:

Un momentet, per favor. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Abril, vostè és un mentider i vull que quedi constància de les seves mentides en aquesta cambra, perquè vostè avui ha entrat una pregunta parlamentària demanant responsabilitats personals de la meua persona, pel Club de Vela del Port d'Andratx, i realment és d'un cinisme increïble.

El Club de Vela del Port d'Andratx, el concurs el va convocar na Margalida Rosselló, el Govern de Xisco Antich. I quan hi havia la proposta d'adjudicació damunt la taula, ella es va negar a firmar l'adjudicació. I va deixar aquest tema, que feia molta pudor, per al govern que venia, de Jaume Matas.

I jo vaig tenir les competències de ports, i quan vaig arribar, perquè volíem donar una solució global a tots els clubs de les Illes Balears, que no havia fet res la Sra. Rosselló...

(Remor de veus)

No, no, no, és el que ha dit-, que..., no, no, no, quan vaig arribar...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor!

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... em varen posar una querella per prevaricació, qui era l'adjudicatari em va posar una querella per prevaricació per omissió, i es va inadmetre. I jo, que som sòcia del local del club de vela, em vaig abstenir en aquest expedient, ho vàrem fer en roda de premsa en el Consell de Govern, i l'expedient va passar al Sr. Jaume Font, com a conseller de Medi Ambient, i anaven a posar-li una querella, a ell, per no resoldre, i amb una llei d'acompanyament es va deixar una llei -jo no era diputada, era consellera-, ...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor!

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... va ser, va ser la llei del Parlament que va deixar sense efecte el concurs convocat.

I després..., amb la qual cosa jo no participava ni vaig participar de tot l'expedient del port d'Andratx, ni en via administrativa ni en via parlamentària, i la responsabilitat és d'aquest parlament.

I després es varen fer tots els processos, en aplicació de la Llei de ports, de tots els ports, i es va fer en el port d'Andratx.

(Remor de veus)

I el Sr. Riutort, ...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

..., l'adjudicatari -sí, sí, sí-,...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor! Guardin silenci.

(Remor de veus)

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sr. President, descompti'm perquè ho vull explicar bé, perquè quedi clar i perquè retiri aquesta pregunta escrita, que realment és una mentida.

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

(Remor de veus)

Guardin silenci, senyores diputades i senyors diputats, silenci! Guardin silenci.

Continui, Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

I l'adjudicatari, el Sr. Riutort, va posar un contenciosoadministratiu i vàrem anar a un plantejament de qüestió d'inconstitucionalitat. I la Sala contenciosa del TSJ d'aquí no va estimar el recurs i va donar la raó al Govern. I després es va recórrer davant el Tribunal Suprem i el Tribunal Suprem sí que va plantejar una qüestió d'inconstitucionalitat i aquesta qüestió va dir que aquest article de la Llei d'acompanyament, aprovada per aquest parlament, era inconstitucional.

I per això hi ha aquesta problemàtica, però jo no he tengut cap participació ni en via administrativa, ni en via d'aquest parlament, per la qual cosa demani perdó, demani disculpes, retiri la pregunta parlamentària, li he donat la contesta, revisi bé abans de contestar segons quines ximpleries.

I l'únic que li vull dir: en aquest parlament han dut les carreteres d'Eivissa no sé quantes vegades a Fiscalia, sempre s'ha arxivat; han creat una comissió d'investigació...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... perquè no tenen vergonya. I li dic que s'arxivarà i que vostè m'haurà de demanar perdó i que és l'única comissió a la meua vida, com a ciutadà normal, on he vingut a dir sí o no, perquè el Sr. (...) *decia* sí o no, i el Sr. Thomàs *me decia* sí o no, i no podia donar una explicació, això sí que és Veneçuela!

Moltes gràcies.

(*Remor de veus i alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor, silenci. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Senyores i senyors diputats, el *Lagarto* el donaré aquí al president...

(*Algunes rialles*)

... i ell, amb la seva autoritat, ja el repartirà com trobi.

Bé, sincerament és un poc patètic aquest debat, sincerament és un poc patètic. La vella política, que, en teoria, estava superada, la vella política, una de les seves actituds habituals en relació amb possibles irregularitats és el que vivim aquí, maximitzar les possibles irregularitats del rival polític i minimitzar les pròpies i aquest és el debat que vivim aquí, per tant això té poc de debat de control del Govern, això és espectacle, focs artificials. I l'actitud d'El Pi és no participar en aquesta espècie de jocs florals inútils als quals ens ha condemnat la iniciativa i el debat, perquè ens semblen que són fang, és una gran piscina de fang on sembla que tothom gaudeix de tirar-s'hi, nosaltres no volem gaudir de tirar-nos-hi, no volem. I no ens agrada el ventilador, el ventilador era la vella política, però és que aquí tothom ha posat el ventilador, tothom ha pujat aquí amb un gran ventilador i dona-li cebes al ventilador! Bé, ens sembla que això aporta molt poc al debat i al futur de la societat de les Illes Balears.

La postura d'El Pi sempre ha estat, evidentment, reclamar transparència, reclamar el màxim d'informació i fer veure que en aquesta qüestió hi havia una sèrie d'incoherència, que no d'il·legalitats, ni tan sols diríem d'irregularitats, una sèrie d'incoherència, i ho vàrem dir al conseller a la seva compareixença, que no ens va contestar aquesta afirmació de la incoherència. Perquè, és clar, jo li vaig explicar al Sr. Barceló que un pot dir: no, no, tot és legal -que és el que diuen-, per tant, hem actuat correctament. Potser no era molt estètic? D'acord. Això era una postura que podia tenir el Sr. Barceló, però, és clar, el Sr. Barceló no va tenir aquesta postura, el Sr. Barceló va dir que s'havia equivocat, que havia comès un error polític. I aquí hi ha la incoherència per a nosaltres, perquè, si ha comès un error polític, hi ha d'haver una responsabilitat política. Ell podia haver dit: no he comès cap error polític; però com que no ha comès cap il·legalitat, hagués pogut fer aquest discurs, però és que ha fet un discurs incoherent. I nosaltres

això és el que trobam que no està ben fet i li vàrem dir en comissió.

Ara, nosaltres no tenim vocació de fiscals, i això és un cas que es troba a Fiscalia, que aquí ja veig que n'hi ha que saben com acabarà això de la Fiscalia, nosaltres no ho sabem ni ho volem saber, això és una feina d'un poder independent, per tant que ells valorin si s'han d'obrir unes actuacions judicials o no s'han d'obrir, etc., nosaltres no entrarem en aquesta qüestió.

I la veritat és que també volem marcar la incoherència de molts de grups en relació amb els contractes, amb la contractació, perquè, és clar, si ho fan els rivals és un contracte a dit, és un contracte mal fet, és un contracte per a amiguets, però si ho fan els nostres és un contracte imprescindible, és un contracte d'agilitat. I jo crec que aquest discurs, la veritat és que no va enlloc.

Els contractes menors són imprescindibles per al bon funcionament de l'administració pública, governi qui governi.

I és clar, quan el Govern, com a reacció a l'alarma social generada per aquest tema, diu: no, no, el que farem és eliminar els contractes negociats sense publicitat. Doncs, què està fent?

(*Se sent una veu de fons inintel·ligible*)

Ve d'Europa, però vostès es guarden un poc de dir-ho i el que cerquen és el titular que eliminen els contractes a dit, és que aquest és el missatge polític que volen donar. No, no facin així, Sr. Barceló, és que aquest és el problema, que han de donar la cara i han de dir: els contractes menors estan bé i han d'existir i són contractes a dit, sí, són contractes a dit, és clar que sí, és que per comprar un boli BIC només faltaria que haguéssim de fer un procediment. Saben allò de què val més la corda que el bou, no? És clar, si per contractar cada bolígraf BIC hem de fer un procediment, bé, cinc funcionaris evidentment, serà un BIC a preu d'or, això no té cap lògica. Però vostès, quan diuen que eliminaran els contractes negociats sense publicitat llancen el missatge que els contractes sense concursos estan mal fets i són reprovables, èticament, si ho volen dir així.

I evidentment no fan la pedagogia que han de fer uns responsables polítics. Mirin, per a nosaltres això és una incoherència i, sincerament, els ho hem de dir.

El Sr. Nel Martí ha dit el que per a nosaltres és més important, que són els mecanismes: com garantim que el funcionament de l'administració pública sigui el màxim correcte possible, sabem que la perfecció no existeix, però com ho garantim? Bé, jo els vull recordar també, en aquest breu repàs a la coherència, que vostès varen presentar aquí una llei d'oficina antifrau, que havia de ser una de les grans solucions, un dels grans mecanismes...

(*Remor de veus*)

... ah, bé, no?, era urgent i bé, períodes extraordinaris i tot això que vostès fan, i què se n'ha fet de l'oficina antifrau? Ha quedat en el butlletí oficial, molt guapa, la podem emmarcar amb el butlletí oficial i punt, aquest mecanisme això és tot.

Però aquestes són les coherències, perquè si realment el que ens interessin són els mecanismes, aquest pot ser un mecanisme, no vol que sigui l'únic mecanisme però era el seu gran mecanisme, era una de les seves grans apostes en el seu pacte, aquest que tenen. Bé, duen un any i no han estat capaços de posar-la en marxa, després de publicar la llei, això demostra que, diguem, no han tengut tant d'interès en aquesta regeneració que només de boca són molt bons per dir-la, però que en els fets no la practiquen tant.

Per tant, nosaltres hem fet una iniciativa aquí que es troba pendent de debat i sempre hem dit que un dels grans problemes que té l'administració pública en aquesta qüestió de l'estètica, de l'honorabilitat, de fer les coses bé, era que els expedients de contractació havien d'estar totalment en mans de funcionaris, i que, per tant, els secretaris tècnics de les conselleries fossin funcionaris, que són l'òrgan competent en aquesta qüestió. Aquesta és una proposta que venim llançant des de fa dos anys i mig, evidentment vostès ni l'han recollida i supòs que la votaran en contra, en el seu moment, amb qualsevol argument d'excuses, com són especialistes de fer a qualsevol proposta que els faci l'oposició en positiu.

Però bé, nosaltres insistirem, nosaltres insistirem en què hi ha d'haver molta més coherència i que l'important, per a un parlament com nosaltres i per mirar el futur, que és el que nosaltres hem de fer, perquè anar a veure l'11M, la veritat és que això, diguem, ja ens ha superat absolutament, nosaltres volem els mecanismes de futur per garantir el bon funcionament de l'administració. I aquí hi havia alguns mecanismes, l'oficina antifrau, els secretaris generals tècnics que ja veurem si es posaran en marxa aquesta legislatura o només es posaran en marxa un mes abans de les eleccions per poder explicar al final que s'ha acomplert, entre cometes, això d'acomplir.

I acab amb la coherència, perquè, és clar, nosaltres sempre hem tengut una postura moderada en relació amb tota aquesta qüestió dels contractes i, per tant, ja hem dit a la premsa, i ho dic aquí, que nosaltres ens abstenem perquè no ens agrada aquesta política del ventilador i del tu més. Però, és clar, aquí els que han vengut a salvar el món i els que varen demanar la dimissió, i ho han dit, el que han de fer, en coherència, és votar la reprovació.

Perquè, és clar, el Sr. Lafuente no ens ho ha dit a nosaltres, perquè nosaltres no hem expressat aquesta opinió, si l'haguéssim expressada hi votaríem a favor, perquè nosaltres voldríem ser coherents, però aquí és igual, supòs que ja ho han dit, hi votaran en contra i tendrem una incoherència més en aquest cúmul d'incoherències que fan que això sigui prou ridícul, el debat d'avui, i que realment al final no serveixi per a res i no posem, el que hauríem de fer, mecanismes per controlar eficientment i correctament l'administració pública. Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. La falta de ética de este gobierno del *pacte*, con los cargos políticos de MÉS, dando contratos por valor de más de 150.000 euros en un solo año a las empresas del jefe de campaña del partido, el Sr. Garau, amigo personal del Sr. Barceló, es un escándalo, y es un escándalo que constituye un nuevo varapalo para la regeneración y para la recuperación de la confianza de los ciudadanos en la clase política, unos hechos muy graves de lo que el Sr. Barceló es máximo responsable directo y por los que debería asumir sus responsabilidades políticas y dimitir, un acto voluntario, la dimisión, por coherencia.

Una dimisión que, desde Ciudadanos, ya pedimos desde el primer momento y pedimos la dimisión por varios motivos, por haber vulnerado el propio código ético del Gobierno, como así dictaminó la comisión de ética pública, que dice en su informe que de los nueve principios y valores que recoge el anexo III del código se han incumplido los siguientes: la ejemplaridad, la honorabilidad, la imparcialidad, la objetividad y la transparencia.

Una dimisión, Sr. Barceló, por haber puesto en jaque de nuevo a la política y a las instituciones; una dimisión por higiene institucional y para que usted y este gobierno demuestre su coherencia en la lucha contra la corrupción, a favor de la ética y el buen gobierno; una dimisión para preservar la estabilidad política del gobierno, una estabilidad que se merecen los ciudadanos, que hoy esta estabilidad está en arenas movedizas, sabiendo que el 31 de marzo se incoaron de oficio unas diligencias de investigación penal sobre estos contratos, que suman algo más de 150.000 euros, y que, en breve, saldrán los informes.

Una dimisión, Sr. Barceló, porque estos contratos no solo se han adjudicado a un amiguete, sino que el informe elaborado por la Intervención General de la comunidad autónoma ha puesto de manifiesto irregularidades como el fraccionamiento de contratos, falsa concurrencia u omisión de publicación.

Una dimisión, Sr. Barceló, porque usted, como gobierno, ha exigido a otros cargos su dimisión por estos mismos hechos, aplíquese pues, en coherencia, su propia medicina para sanear este gobierno.

Y por último, desde Ciudadanos le pedimos su dimisión porque en comparecencia usted mismo afirmó que todo esto ha sido un error político, asuma, pues, sus errores. Pero está visto que usted se niega a asumir sus responsabilidades políticas de manera voluntaria y se ha atornillado bien a la silla, cosa que, tristemente, en la política española es bastante habitual.

Por todo ello, desde Ciudadanos apoyaremos la reprobación en pleno del vicepresidente del Gobierno y constatamos que su actuación contradice el código ético, aprobado el 13 de mayo de 2016 en Consejo de Gobierno, como así lo afirmó la propia comisión pública de ética.

Y concluyendo, me gustaría hacer una reflexión sobre lo ocurrido. Miren, tristemente, el amiguismo y el clientelismo se han ido haciendo normal en la política española y, fíjense hasta

qué punto se ha hecho normal, que, a pesar de la que está cayendo, de la indignación generalizada de los ciudadanos hacia su clase política, del rosario de casos en los tribunales por mal gobierno y corrupción y que son portada a diario en los medios de comunicación, aún con todo esto, este gobierno con el Sr. Barceló como vicepresidente nada más aterrizar en el sillón del gobierno se ha atrevido con todo descaro a utilizar las instituciones como cortijo privado para regar a su amiguete con dinero público, sinceramente se ha de tener la piel de elefante.

Sr. Barceló, usted en su comparecencia intentó dar normalidad a su actuación y a la actuación de sus cargos y esto es realmente lo preocupante cuando hay políticos que ya no saben discernir entre lo que es y no es honesto.

Pues bien, desde Ciudadanos nos negamos a que se vea normal que un vicepresidente del Gobierno y conseller de Turismo entregue contratos públicos a su jefe de campaña y amigo íntimo. No hay justificación para este tipo de comportamiento que rompe con cualquier código ético y de buen gobierno.

Llevamos demasiados años viendo como la corrupción y la falta de ética ha acampado a sus anchas viendo como a través de la contratación pública y con el dinero de los ciudadanos los cargos políticos han ido pagando favores, comprando votos, financiando al partido y desde Ciudadanos decimos: “basta”, sin pasteleo, señores de Podemos. Desde Ciudadanos decimos: “basta”.

Miren, en política la única radicalidad que necesitamos es la de ser radicalmente honestos.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos, antes de comenzar mi intervención quería confesarles que desde que estoy aquí como diputada, hubo sesiones en que es bastante duro escuchar la cantidad de mentiras y de falacias manteniendo el tipo y haciendo que todo es normal y siguiendo el debate con un lenguaje cordial y con la mínima educación, pero desde luego escuchar hoy todo lo del “y tú más” y justificar actitudes que son injustificables porque el otro lo haya hecho, porque el otro lo ha hecho en otro momento, es de vergüenza. Si son actitudes incorrectas, pues lo son, vengan de donde vengan, vengan con el pasado de atrás, con el pasado de adelante, con lo que sea y esto, sinceramente cuesta, cuesta mucho, cuesta mucho entenderlo en esta cámara.

Bueno, inicio mi intervención señalando que aunque ideológicamente no pueda estar más separada de los diputados del Partido Popular su proposición no de ley en este caso me parece un ejercicio indispensable de higiene democrática.

(Remor de veus)

Y si no me falla la memoria esta legislatura debía ser la que marcara la diferencia en temas de transparencia -digo debía ser y no ha sido-, ya que era indispensable vista la legislatura anterior.

Este impulso para dotar a nuestro parlamento de un cierto crédito en el marco de la transparencia, igualdad, participación ciudadana y lucha contra la corrupción ha perdido fuelle, no sólo por lo que nos atañe hoy, sino por iniciativas que se han ido olvidando respecto a este tema como el de la constitución de la tan necesaria oficina anticorrupción, que ha pasado a dormir el sueño de los justos.

Por eso, por esa pérdida de iniciativa y para recuperar la confianza de la ciudadanía, es por lo que insto al Govern y especialmente a los diputados de MÉS, sean de la isla que sean, a que apoyen los tres puntos señalados en la proposición por limpieza democrática.

Quería también señalar no sólo la importancia ética de solucionar estas cuestiones de una manera rápida y expeditiva, sino también su importancia para resarcir a víctimas propiciatorias, me refiero a que para intentar solucionar a nivel de imagen la continuidad del Sr. Barceló no se tuvo reparos en sacrificar a un cargo menor en la más pura tradición de buscar el tonto útil o el cabeza de turco, problema que provocó la salida de MÉS por Menorca del Govern, dejando al pacto más tambaleante si cabe y con un tema que, personalmente, me parece clave, una Menorca infrarepresentada en el Govern.

Mi pregunta es: ¿tenía el Sr. Garau y su complejo industrial asesor tanta importancia?, ¿valía la pena?, ¿era necesario este aplazamiento de pagos por servicios prestados contra los presupuestos de la comunidad?

Lo digo porque las consecuencias derivadas de sus acciones se pueden resumir en una mayoría de gobierno todavía más disminuida y un pacto de gobernabilidad tambaleante, dejando la puerta abierta a la acción depredadora de sus colegas de Podem; Podem que, por lo que vemos hoy, utiliza la debilidad de nuestro vicepresidente para lavar sus problemas internos y mantener su imagen de pureza ideológica, cosa a la que ya nos tienen acostumbrados, pero a mí ya... ya no me cuela, aunque ya todos sabemos de su afición a hacer declaraciones a los periódicos que luego no se ven reflejadas en el debate ni en sus exigencias de mejor gestión al Gobierno, ¿para qué exigirle nada a éste si con acciones inútiles ya mantienen entretenida a la prensa? Es el sino de la dualidad que sufrimos entre los discursos y las acciones.

Para muestra hay diversos temas: un discurso ecologista que se traduce en una campaña turística masiva, un discurso de decrecimiento que se traduce en una autopista y su urbanización anexa, un discurso de transparencia se traduce en lo que estamos viviendo aquí y ahora: la nada más absoluta.

Por eso pienso que no debo ser transigente en estos tres puntos. Los argumentos del “y tú más”, las connotaciones ideológicas del partido que los presenta dan igual en este caso, debemos afrontar una actitud digna y moral para este tema. No podemos jugar a postergar por connotaciones ideológicas con

la típica y tónica excusa de que como la presenta quien la presenta debe ser necesariamente malo.

Frente al hastío que genera este tema, con la incomodidad que está generando su defensa desde la altivez y el uso de los cargos y de las instituciones como parapeto como burdo mercado de reparto de los futuros presupuestos o incluso los futuros puestos del Govern tan ansiados por el Sr. Jarabo, opto por la transparencia. No pienso que sano depender del juego de chantaje que vemos que se está desarrollando entre los miembros del Pacto y cómo esto afecta a la acción de gobierno.

Por eso, insto a que realmente esto se convierta en un ejercicio de transparencia y cerremos definitivamente este tema.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Seijas. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Bel Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. El Partit Popular avui reclama amb aquesta proposició no de llei reprovar el vicepresident per contravenir el codi ètic que aquest govern va aprovar al maig de 2016. El Partit Popular reclama, per als altres, el que ell mai no ha tengut: ni codi de govern ni ètica.

En realitat hi ha motius objectius més que suficients, motius provats, no presumptes, perquè el reprovat sigui el Partit Popular i no el vicepresident. En el cas del PP en moltes d'ocasions no hem de posar ja la paraula presumpte ja que parlem de delinqüència acreditada per sentències judicials, algunes amb condemnes de presó. No és una invenció, és allò que han dit els tribunals.

A l'exposició de motius la proposició parla, entre tot un seguit de falsedats, d'escàndol quan en aquesta comunitat i a la resta d'Espanya, per ser precisa, qui ha ofès els sentiments morals, la consciència amb alguna acció immoral plasmable, que és el significat d'escàndol, és el Partit Popular, és l'autor d'aquesta iniciativa.

Ara bé, arran d'aquesta proposició queda pal·lesa de forma nítida la diferent forma d'actuar i d'exercir la responsabilitat política entre el vicepresident i dirigents del PP. Davant uns fets que han provocat suspicàcies, l'actuació del vicepresident ha estat, primera, a petició pròpia, comparèixer a la Comissió d'Assumptes Institucionals per retre compte de tots els aspectes de la contractació de les empreses del Sr. Garau i respondre a les preguntes dels diputats, a totes les preguntes.

Segon, s'ha lliurat tota la documentació, l'expedient administratiu, el contracte i la feina feta als grups de la cambra i també n'hi ha que està disponible a la web. S'ha respost de forma clara i directa, com ha de ser sempre, a totes les preguntes orals en Ple. S'ha reiterat la total disposició a col·laborar amb la justícia per resoldre tots els dubtes que hi pugui haver sobre aquests contractes. S'ha reunit i s'ha

pronunciat la Comissió d'Ètica, comissió que en temps del govern del PP no existia, si hagués existit hauria estat reunida vint-i-quatre hores tots els dies i no hauria acabat la feina. En aquest cas la comissió ha fet una sèrie de recomanacions en el sentit de fer canvis al procediment de les contractacions per tal d'assegurar més transparència i publicitat en compliment també de directives europees.

La Intervenció ha examinat i fet un control financer de revisió del compliment de la legalitat, per tots conegut. Com veim, es va actuar de forma ràpida i contundent assumint responsabilitats polítiques i posant mecanismes tècnics per assegurar més transparència i objectivitat en la contractació, actuacions que no tenen precedent en cap dels governs anteriors del Partit Popular, i molta falta que feia. Em resistiré a fer la llista dels casos, tots sabem de què parlem i, Sra. Ballester, tot això que vostè ha dit aquí, tot això que ha exigut ho pot exigir als socis de Govern que tenen a Madrid, els pot dir exactament el mateix als seus socis de Madrid del PP perquè la situació és la mateixa.

(Alguns aplaudiments)

Aquest govern ha abordat el problema, i el vicepresident ha donat la cara al Parlament, als mitjans i on ha fet falta. S'ha donat resposta a totes les preguntes i ha quedat ben clara la necessitat real de fer aquestes contractacions, la solvència de les empreses, la realització del treball contractat de manera satisfactòria, la subjecció a la llei, excepte en alguns defectes esmenables, i és important recordar que en tots els casos sempre hi ha hagut contracte i feina feta i no copiada. L'assumpció de responsabilitat política, s'ha admès l'error polític aquí, en aquesta cambra, en seu parlamentària.

Què podem dir de la forma actuar dels dirigents del PP que fan aquesta moció de reprovació, aquesta proposició no de llei? Ni l'expresident Matas ni cap conseller ha comparegut a petició pròpia per aclarir dubtes, i mirau que hi havia ocasions per fer-ho. Si han comparegut ha estat arrossegats i per no dir res o per donar espectacles amb el cap embenat, com tots recordam. I això que malauradament hi ha infinitat d'accions, no presumptes, no presumptes, acreditades per sentències judicials amb condemnes de presó que continuen sense explicar. És el món al revés.

El PP demana transparència i sense anar més enfora, Sr. Lafuente, comprovi quants de diputats han penjat les declaracions de renda, que és el mínim, el mínim, que haurien de fer, un compromís que varen subscriure tots els partits l'anterior legislatura i que continua vigent. El PP està instal·lat en l'oportunisme polític, però a ningú no enganya, basta mirar l'agenda dels jutjats a tot Espanya, basta mirar dins les presons, basta veure que l'expresident Matas torna una vegada més als jutjats, en aquest cas pel contracte de l'arquitecte del Palma Arena sense cap tipus d'expedient per la mòdica quantitat de 9 milions quasi 500.000 euros, i no va bastar amb un, en va haver de fer dos, tots dos malament. I basta veure qui ha de tornar més de 153.000 euros de la campanya electoral quan ho digui la justícia la de 2007 per pagar en B. Basta veure que el president del Govern d'Espanya, el Sr. Rajoy, ha hagut d'anar al jutjat a declarar i a retre comptes pel finançament

presumptament, presumptament, irregular del seu partit, el que mai no havia passat.

No pretenguin amb aquesta proposició no llei plena de falsedats, mitges veritats i mentides grosses embrutar els altres, facin net dins casa seva que prou feina els durà.

Aquesta proposició no de llei té la cara A i la cara B, s'ha de llegir per la cara B. La cara A és el que diu la proposició, és el literal, és el que atribueix al vicepresident tot una sèrie de falsedats. La cara B descriu un *modus operandi*, una trama, una intencionalitat de desfaltar doblers públics de forma organitzada, que és la forma com sembla ser ha actuat el PP o dirigents del PP que són a la presó. És inacceptable que el PP pretengui encolomar la seva forma d'actuar, demostrada judicialment, als altres, perquè no és així. És inacceptable perquè la forma d'actuar d'aquest vicepresident i del Govern està a les antípodes de com ho han fet els dirigents del PP, i no són les paraules, són els fets que ho demostren.

El sentit d'aquesta proposició no de llei és desacreditar, situar dins la nebulosa fangosa al vicepresident i al Govern perquè la reprovació no té cap efecte pràctic ni jurídic, ja ho saben. Si realment el Partit Popular vol avançar cap a l'eliminació de privilegis i no eludir la compareixença davant la justícia emparant-se en l'actual aforament de diputats i membres del Govern, aquesta mateixa setmana el Partit Popular, si realment vol canviar i acabar amb el seu obscur passat, té una ocasió d'or, demà a la Comissió d'Assumptes Institucionals MÉS per Menorca presenta una proposició no de llei que demana iniciar els tràmits per modificar l'Estatut d'Autonomia i eliminar l'aforament dels diputats i membres del Govern. El nostre grup hi votarà a favor, què farà el PP?

Aquí no puc deixar de fer referència a la brillant frase, no té altre qualificatiu, amb la qual va acabar la seva intervenció el portaveu del PP a la compareixença del Sr. Vicepresident, va dir: "*abrazarse al tan denostado aforamiento puede ser un soplo de aire fresco*", frase que em provoca una pregunta i una certesa, la pregunta: qui està *abrazado* ara mateix al *tan denostado aforamiento*, Sr. Lafuente?, qui? La certesa: ni l'huracà Irma té potència per esvaïr la corrupció provada del Partit Popular. El PP podrà demostrar amb fets i no parlar només de boca si realment ho vol eliminar, per ara el que veiem...

(*Alguns aplaudiments*)

..., per ara el que veiem és que continua en la hipocresia política i exigeix als altres el que mai no ha fet, i tampoc no veiem que pensi fer.

El nostre grup, evidentment, votarà en contra d'aquesta calumniosa proposició no de llei. Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT.

Gràcies, Sra. Oliver. Passam a la intervenció del grup parlamentari proposant per fixar posició i assenyalar si accepta o no les esmenes. Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Vamos a ver, yo creo que si hay una tesis con la que coinciden los grupos que dan apoyo al Gobierno y que se niegan a dar apoyo a esta PNL es una tesis bastante absurda. La tesis se basa en que el Partido Popular, partido elegido en las urnas, partido con veinte diputados en esta cámara, pues...

(*Remor de veus*)

... diecinueve, diecinueve diputados en esta cámara no puede...

(*Remor de veus*)

... no puede, no puede exigir al Gobierno responsabilidades en su gestión, una tesis en absoluto democrática. Ustedes dicen, no, no, ustedes no tienen ningún derecho a subir aquí y hablar absolutamente de nada. Esta tesis no tiene nada de democrática, absolutamente nada de democrática...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

... y en lugar de subir aquí...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

... y discutir o hablar sobre la propuesta que trae el Grupo Popular sobre un caso concreto, que ustedes dicen que no ha pasado nada, pero ha cesado una consellera, la han cesado, ha cesado una consellera, ha habido una reestructuración del Gobierno, han cesado un montón de altos cargos, un grupo político que daba apoyo al Gobierno ha salido, y ustedes no, aquí no ha pasado nada, no nos traigan ustedes nada porque no ha pasado nada, todo está clarísimo. Ponen el ventilador para no hablar del tema, intentar no dejar hablar a la oposición y poner el ventilador, en esto coinciden ustedes. Dos argumentos que no tienen absolutamente ni fundamento ni nada de democrático, pero bueno, allá ustedes. Yo creo que nosotros no hemos venido a eso.

Vamos a ver, los de MÉS per Menorca se basan en que, bueno, que nosotros ponemos en cuestión los contratos menores, etc. Miren, los campeones de los contratos menores es el actual gobierno y nosotros no ponemos los contratos menores en cuestión, lo que ponemos en cuestión son los contratos menores hechos al director de campaña, ésta es la condición, pero los campeones de los contratos menores es el actual gobierno. Entre el 2012 y el 2013, 1.234 contratos; entre el 2015 y el 2016, 1.577; 2016-2017, 2.616, 2.616; desde que estalló este asunto, un 12% más de contratos menores. Por tanto, nosotros no los ponemos en cuestión los contratos menores, lo que ponemos en cuestión es la contratación en contratos menores al director de campaña.

Imagínense ustedes que un gobierno del Partido Popular, su director general da un contrato a una empresa por 510.000 euros cuando estaba en el Gobierno y cuando sale esa empresa le hace gerente y después cuando vuelve a gobernar ese gobierno llaman a esa empresa y a su socio y no cogen al socio, el Sr. Garau, sino que cogen al director general de Fondos Europeos y lo hacen director general de Fondos Europeos, que es el antiguo socio del Sr. Garau que sigue estando en la conselleria del Sr. Vicepresidente y que supongo que debía ser al que había dado la orden de que no contratasen a nadie de esa empresa y le desobedecieron.

Por tanto, imagínense que lo llega a hacer un gobierno del Partido Popular, ¿qué sería eso, puertas giratorias, corrupción...? Estarían ustedes montando el escándalo, estarían ustedes montando el escándalo y eso es lo que han hecho ustedes.

Por tanto, mire, el Partido Popular tiene toda la legitimación para salir aquí, pedir responsabilidades y pedir que las cosas se aclaren, y hacer una propuesta en que dice tres cosas bien claras, que si ustedes no están de acuerdo pues no están de acuerdo, voten en contra y ya está, pero son bastante normales y bastante lógicas: una, que el código ético les ha dicho que habían actuado mal, y había actuado mal también el vicepresidente; otra, que hagan un informe a ver por qué se incumplieron las órdenes que el Sr. Vicepresidente dijo -o al menos lo ha dicho- que se incumplieron; y, otra, que se repruebe políticamente al Sr. Vicepresidente por lo que ha pasado. Y eso es lo que pedimos. Ya se que a ustedes eso les cuesta un montón y no lo quieren hacer, pero creo que es perfectamente razonable y perfectamente lógico.

Sobre las cuestiones que han dicho los otros grupos políticos, miren, en lo de Podemos es que ustedes dijeron una cosa y dicen precisamente todo lo contrario; ustedes pidieron la dimisión, y ahora no quieren pedir la dimisión, y ustedes mezclan otras cuestiones del Partido Popular para tener la excusa perfecta para no votar esta resolución, así de claro. Ustedes buscan cualquier excusa para no votar esta resolución porque algo habrán pactado y algo intentarán sacar de esto, pero evidentemente ustedes son los incoherentes, ustedes son los que dijeron una cosa y hacen precisamente lo contrario.

De MÉS per Menorca nos extraña. A ustedes les hicieron pagar el pato y ahora que tenían la ocasión de pedir que el máximo responsable como mínimo tuviese alguna responsabilidad, como mínimo tuviese la responsabilidad política, lo que hacen es defender a quien les hizo pagar el pato y cometiese la supuesta injusticia que ustedes defienden. Por cierto, en temas de contratos hemos visto esta mañana en el control al Gobierno como la consellera de Cultura también dice que había algunas irregularidades en temas de contratos ahora, al parecer, o al menos éticamente; o sea, que parece que la cosa no se ha parado aquí sino que sigue habiendo alguna cuestión sobre estos temas.

A los señores de El Pi, lamentamos que si ustedes consideran incoherente...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente, per favor, (...).

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Sí, voy acabando, Sr. Presidente. Lamentamos que si ustedes consideraban incoherente la actitud del Govern pues no se sumen a este voto y podamos sacar una reprobación, al menos para solicitar responsabilidades de un tema tan grave que, a pesar que el Gobierno dice que no ha pasado nada, supuso el cese de una consellera.

No vamos ahora a hacer la lista de corrupción del PSOE, porque yo creo que es bastante conocida, yo creo que no vamos a entrar en el "tu más", creo que está bastante claro, y lo que pedimos es eso, que tengan hoy una oportunidad, una oportunidad yo creo importante, una oportunidad histórica, que sean valientes para que en nombre del interés general, en nombre de la regeneración, en nombre de la verdad, se repruebe a quien políticamente ha actuado mal.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Perdó, Sr. President... Demanaria la paraula en relació amb l'article 76.1.

EL SR. PRESIDENT:

No li don la paraula, Sr. Nel Martí.

(Remor de veus)

Sr. Lafuente, entenc que no accepta les esmenes, no és ver?

Doncs passam a la votació de la proposició no de llei. Votam.

22 vots a favor; 24 en contra i 11 abstencions.

V.2) Proposició no de llei RGE núm. 3224/17, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política estatal de beques.

Seguidament debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 3224/17, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política estatal de beques.

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar-la. Té la paraula el Sr. Enric Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, ara venim aquí, després d'aquest ple intens, a parlar de beques. Crec que parlar de beques és un tema interessant perquè l'objectiu de les beques és garantir una cosa que nosaltres anem imponent, que és l'equitat...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Esperi un moment, Sr. Casanova. Per favor, silenci.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

...i les beques intenten garantir la cohesió social i, per què no?, també la cohesió territorial de tots els membres de la comunitat educativa i també de la nostra societat.

A les Illes Balears la política de beques és una política que té un caràcter clau perquè pot assegurar la continuïtat dels estudis a molta gent i pot permetre completar una oferta educativa que potser és inexistent o relativament curta al nostre territori. Per això cal ara establir una política contundent de compensació que faciliti i permeti a tots els estudiants de les Illes Balears poder arribar a uns estudis que si fossin en territori peninsular potser els resultaria més fàcil. Sobretot els estudis universitaris són molt importants per poder arribar a obtenir una formació eficient, a obtenir una formació eficaç i a facilitar el desenvolupament del coneixement.

Fins ara el Govern de la comunitat autònoma està duent a terme una política educativa de reversió dels retalls que durant la legislatura anterior s'havien fet; està duent a terme tota una sèrie de mesures per poder retornar la qualitat i assegurar una educació millor per a tothom. S'ha parlat de més professors, de noves infraestructures, etc., però, clar, nosaltres també pensam que això no basta, no basta sols que des del Govern de la comunitat autònoma es faci un esforç per poder revertir tots aquells retalls que es van fer durant la legislatura passada, sinó que es necessita també ajuda de fora per poder obtenir un sistema educatiu de qualitat, igualitari, equitatiu, etc., perquè també s'ha de dir que, juntament amb els retalls que es van donar durant la legislatura passada, el Govern de l'Estat ha seguit aquesta tendència de retalls perquè ha fet una retallada important en la inversió universitària; el Govern de l'Estat va remodelar les taxes universitàries que van suposar un augment de les taxes universitàries molt important, alhora que feia una reducció de la política de beques i un enduriment de requisits. Això va fer que moltes vegades s'eliminassin criteris de caràcter objectiu i es reduïssin dràsticament programes importants i necessaris i dotacions de beques de programes de caràcter internacional, com és l'Erasmus, el Lingua, etc., que en definitiva el que s'ha aconseguit per part del Govern de l'Estat és expulsar del sistema educatiu, sobretot de la universitat, prop de 100.000 estudiants que no han pogut aconseguir beques, que han vist reduïdes substancialment les seves quanties, és a dir, s'ha reduït la quantia mitjana de la beca, s'ha reduït al voltant d'un 15%, i sobretot les quanties de mobilitat, que són les que més afecten i les que més ens afecten, s'han reduït al voltant d'un 40%.

Com ho ha fet, això, el Govern de l'Estat? Doncs ho ha fet de manera unilateral, com sol fer les coses el govern de Rajoy, posant-ho i sense cap informació, i sense consensuar amb la comunitat educativa. També hem de dir que una de les coses que ha fet ha estat lligar la quantia de les beques, una part de la quantia de les beques a la disponibilitat pressupostària. Això

què ha fet?, que molta gent no sapigués si malgrat reunir els requisits obtenia beca o no i quina és la quantitat, perquè tot depenia de la disponibilitat pressupostària. Com ho ha fet? Ho he dit abans, ho ha fet sense consens, sense informació, i la prova més evident és un organisme que està creat i que està completament sense operativitat, que és l'Observatori de beques i ajudes. L'Observatori de beques i ajudes no està funcionant, per tant no està donant la informació necessària, i per tant crec que és allí, a l'Observatori, on s'han de treure els criteris i no a altres bandes.

Per tot això ara nosaltres, des del Grup Parlamentari Socialista, el que demanem és que per part del Govern de l'Estat es faci una aposta decidida per la política de beques, que es faci una aposta decidida; ara és el moment oportú, s'estan discutint els nous pressupostos, per tant crec que instam el Partit Popular i el govern del Sr. Rajoy a fer una aposta decidida de caràcter econòmic important, on es posi de manifest, on s'especifiqui una partida pressupostària important molt més elevada que l'actual per a beques i ajudes als estudis per reforçar aquest caràcter. També pensam que es necessita apostar per una política clara i contundent amb l'impuls de l'Observatori, aquest observatori que fa molts d'anys que està creat i que està sense cap funció, pràcticament està sense constituir, crec que en els darrers cinc anys no s'ha reunit cap vegada. Per tant és el lloc on s'ha de donar informació clara. L'Observatori està per això, si està creat és un element important d'anàlisi.

Crec que també hem d'apostar per una política objectiva, hem d'apostar per... és el moment de modificar els criteris de les beques i posar uns criteris que siguin objectius i que tinguin un caràcter inclusiu, no com els que hi ha ara, que són subjectius en funció de la disponibilitat pressupostària, i amb caràcter exclouent.

Finalment també creim que és el moment d'apostar per una política eficaç i eficient que permeti a tots els beneficiaris saber quant cobraran, com cobraran i quan cobraran, cosa que fins ara no passa.

Finalment també pensam que és el moment d'apostar per una política social important que passi per reduir aquests llindars de renda que tenen les beques, segons les recomanacions del Consell Escolar Estatal, perquè així tothom tingui un més i millor accés a beques i augmenti la quantitat de beneficiaris. Crec que és el moment, ara que ja es van fer les retallades, sembla ser, en funció d'una crisi, de la crisi, que no podíem arribar..., val; ara segons el govern de Rajoy ja n'estam sortint, ara segons el govern del PP ja estam en una conjuntura econòmica bona; doncs és el moment de poder revertir aquesta situació, igual que aquí, a la comunitat autònoma, s'està revertint la situació envers l'educació, és el moment que el Partit Popular i el Govern de l'Estat donin una passa endavant per poder revertir la situació de precarietat de les beques i que els estudiants puguin retornar a la universitat en condicions d'igualtat i reduir aquestes diferències socials i de classes que s'han generat al posar unes taxes universitàries molt elevades i unes ajudes als estudis molt baixes.

Per tant crec que és el moment d'impulsar aquesta proposició no de llei, en la qual demanam, en primer lloc, que

crec que l'important, reactivar i convocar ja d'una vegada l'Observatori, aquest observatori de beques que està creat des del 2010 i que no està funcionant, i pensam que és una eina clau per poder analitzar la situació de l'educació i de les beques arreu de l'Estat. També demanam que les beques es considerin un dret de caràcter subjectiu i que per tant no quedi ningú que compleixi els requisits sense beca, tothom que tenguí els requisits i que compleixi pugui obtenir la beca. També crec que és el moment de demanar que es retornin les condicions de requisits del Reial Decret 1721/2007, pel qual tothom, si aprova, pugui optar, no hagi de tenir una mitjana més elevada, és a dir, la gent que li costa més estudiar ha de fer un sobreesforç per poder-ho arribar a tenir. I, finalment, demanam criteris clars i ponderables que permetin saber quina quantia... I, ja per acabar, pensam que s'han de revisar els llindars de renda per poder ampliar les concessions de beques al major nombre de beneficiaris.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Casanova. Per fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Bona tarda. Gràcies, Sr. Vicepresident. Bona tarda a tots. Des del Partit Popular consideram que el Ministeri d'Educació està fent molt bona feina en general en matèria d'educació i sobretot en concret, en particular, en matèria de beques. És ver que existeix un observatori de beques, un observatori que va ser creat l'any 2010 per vetllar pel sistema de beques, per elaborar estadístiques, per assessorar, per analitzar els sistemes més àgils de gestió que hi poguéss haver a les ajudes, però també és ver que és competència del ministeri convocar-lo quan es necessiti, que està al seu servei, que un reglament específic estableix com s'ha de convocar l'Observatori, la seva periodicitat, i que es poden fer més reunions extraordinàries a petició de qualsevol dels deu membres o un nombre mínim dels deu membres per poder tractar els temes que es considerin o que siguin necessaris; no correspon, conformement al seu reglament, a petició de parlaments autonòmics convocar o no aquest observatori.

Però en tot cas sí li hem de dir, Sr. Casanova, que allò important és que es faci la feina executiva per part del ministeri, amb observatori o sense observatori, perquè en relació amb la política estatal de beques vull recordar que precisament va ser l'any 2012 que es va establir la política actual existent per rompre amb un sistema deficitari que s'havia establert pel Sr. Zapatero, és a dir, el mateix que va crear l'Observatori de beques no li va servir de gaire, no li va servir de res, millor dit, perquè, al contrari, va crear un sistema deficitari, amb un deute que mai no s'assumia. De fet aquest any 2012, quan el govern popular va haver de gestionar l'àrea de beques, les partides de beques, es va trobar un deute del sistema de més de 1.000 milions d'euros que va estar a punt de col·lapsar tot el sistema de beques, i això és el que es va trobar. Amb l'Observatori que havia creat el Sr. Zapatero el que havia

fet per una altra banda és establir un sistema de beques totalment col·lapsat, deficitari i que suposava a més un malbaratament de doblers que no es compensaven. I per què?, perquè es prometien o s'establien uns compromisos de partides però després se'n gastaven uns altres, és a dir, no es gastava d'allò de què es disposava sinó d'allò que després es considerava que anava bé o que la gestió volia gastar.

I precisament es va canviar aquest sistema per desbloquejar aquest forat acumulat que tenia cada any, i ara el que hi ha és un sistema racional basat en l'equilibri pressupostari, que no permet que es pressuposti una quantitat i que després se'n gasti una altra superior, sinó que el que es gasta és el que es té, ni més ni menys.

Les qüestions plantejades pel Grup Socialista en aquesta proposició crec que són qüestions que s'haurien de plantejar també dins el marc de la Subcomissió estatal d'Educació, de la qual formen part igual que el Partit Popular, a diferència d'altres grups que no han volgut saber res d'aquesta subcomissió. Nosaltres sí volem arribar a consensos i a acords en el marc d'aquesta subcomissió perquè són acords que afecten a matèria educativa a nivell nacional, i el sistema d'establiment de beques és una d'aquestes qüestions. Per tant si s'ha de modificar o negociar pensam que s'hauria de fer dins l'àmbit que correspon i pels representants polítics que tenen competència allà.

Dit això també vull recordar que al Partit Popular apostam per millorar el pressupost destinat a beques. Sí vull dir que els pressuposts estatals establiren l'any 2017 1.500 milions d'euros per a beques, que suposen 232 milions més que el 2011, precisament, el darrer any de gestió socialista. Per tant hi ha un 60,3% de la política educativa estatal que es destina a beques i ajudes educatives. Qualque cosa, per tant, hem fer per incrementar ajudes a totes les comunitats.

I si dediquen un poc de temps a estudiar els informes que té penjats el ministeri a la seva pàgina web, que jo he estat mirant un poc aquests dies, podran veure també que els beneficiaris també s'han incrementat aquesta darrera legislatura i són quasi el doble: hi ha 863.000 beneficiaris el 2015, que és el darrer estudi que hi ha penjat, en lloc de 500.000 que hi havia a l'època del Sr. Zapatero. I jo els demano: què va fer el govern socialista a l'Estat la darrera vegada que varen governar, a part de crear l'Observatori?, perquè el sistema educatiu va quedar estancat en un fracàs escolar sense precedents, del qual encara ens costa sortir, per damunt la mitjana europea; es va disparar l'abandonament escolar el 30%; es va disparar l'atur juvenil el 20%...; tot això el 2011, juntament amb el forat del sistema de beques que abans els he comentat, tot i que varen incrementar, és ver, el pressupost en qüestió.

Que encara queda molt per fer? És ver, en això també estic d'acord. Hem de fer més per aconseguir més igualtat, més cohesió social i educativa, però s'han d'incrementar evidentment, si és possible, les ajudes, i avançar també en la seva gestió, però dins les possibilitats reals i no gastant el que no es té, com es va fer amb sistemes ineficaços i descontrolats que va establir el Partit Socialista amb el Sr. Zapatero.

Per altra banda, i en relació amb Balears, l'Estat trameta ajudes per a beques, hem vist aquest dies, no sé si vostè ho ha

comentat, no l'he sentit comentar-ho, però si no jo ho diré, no hi cap inconvenient en dir-ho, que la mitjana d'euros per a beques a Balears no és de les millors de l'Estat, això també és ver, que ha sortit, però resulta també que el percentatge que s'estableix és en relació amb el nombre d'habitants i no amb el nombre de les persones que estudien, i tenint en compte que hem dit que tenim una comunitat autònoma on hi ha l'abandonament escolar molt elevat, també és ver que aquesta proporció per ventura no són unes dades objectives en relació amb la gent que vol estudiar i, per ventura, també s'hauria de fer qualche cosa per incentivar que la gent estudiàs més, hi hagués menys abandó escolar, hi hagués més ganes de continuar estudis postobligatoris i també incrementar, evidentment, la proporció de beques que ens correspon. En aquesta matèria també per ventura hauríem de fer feina tots.

També, per altra banda, podríem dir a la Conselleria d'Educació del Govern que hauria de fer qualche feina en aquest sentit per reduir aquest abandonament escolar i per incentivar aquestes ganes de continuar aquests estudis, per exemple, si veiem les dades publicades per l'Estat en ajudes a beques, són 14,1 milions d'euros i del Govern balear només se n'aporten 400.000, per tant la quantia que aporta el Govern balear, amb un pressupost de 4.000 milions d'euros que tindrà enguany, per ventura podria ser molt millor, a part de demanar que es millorin les beques estatals, que es modifiquin els criteris i que el repartiment sigui més àgil, també es podria fer qualche cosa des del Govern balear, i jo parl del Govern balear perquè el Sr. Casanova també ha parlat que vostès semblava que ara ho estaven agitant tot i eliminant retalls, en fi, doncs qualche cosa podrien fer en matèria de política de beques a la qual només destinen un 0,01 del pressupost que tendran, en principi, l'any que ve.

També li vull recordar les queixes del rector de la Universitat, divendres, a la inauguració del curs universitari, ho vàrem poder sentir tots, quan va dir que Balears destina una inversió per alumne universitari de 5.200 euros, molt inferior a la mitjana estatal de 6.400 euros, 5.200 euros front a 6.400 euros. Per tant, també podria destinar, el Sr. Conseller March, un poquet més a la Universitat i a les beques; està bé demanar, però també facin la seva feina.

No tenim els 1.000 milions d'euros que haurien de posar a Educació, segons els acords de governabilitat, ni tenim el 5% del PIB que haurien de posar, segons el programa electoral del Partit Socialista.

I per concretar temes de beques, perquè, com que han parlat que ells recuperaven, sembla que ho recuperaven tot, aquí a Educació, d'èpoques anteriors, els vull assenyalar un poc, dins les polítiques del Partit Popular es va fer una aposta ferma per a beques de mobilitat, per a beques de residència, per a beques per a estudis d'Euroregió; li puc recordar l'apropament a la Universitat, amb la posada en marxa de dobles titulacions; les beques predoctorals, les beques postdoctorals; els estudis de grau des de Menorca en turisme, tan reclamats, que, per exemple, convendria que el Sr. Barceló també, tal vegada, participàs d'aquest interès. Què han fet vostès per la Universitat? Viure de rendes.

Parlen que recuperen retalls, doncs ho facin, per favor, esperem que també, amb aquesta demanda sobre millora de beques aquesta recuperació de situacions anteriors no es basi en la gestió de l'any 2010, on li vull recordar que les beques de transports a estudiants universitaris d'Eivissa i Formentera varen quedar denegades per falta de doblers; ajudes a estudiants que havien de marxar a estudiar a la península, per a estudis, tampoc no varen tenir doblers. Per tant, el darrer any, si parlam de política de beques, varen donar 191 i varen denegar 110, i de 450 euros que hi havia de beca, retallaren a 340. Vull dir, està molt bé anomenar la paraula "retall", però no es pot dir la paraula "retall" de manera vana i de manera buida, s'ha de dir amb les dades, per tant jo els dic les dades de la gestió de l'any 2010 que varen fer vostès i del que va fer el Sr. Zapatero a Madrid.

Què està molt bé reclamar, que em sembla molt bé, nosaltres hi som perquè es millorin les beques, però també hi som perquè des d'aquí es faci feina, per donar lliçons i per donar exemple amb la millora de les beques des de les ajudes Balears.

En tot cas, els he de dir que nosaltres, per responsabilitat política no votarem en contra, encara que no consideram que sigui la manera de millorar les beques posar en marxa l'Observatori, la manera de millorar les beques és incrementar els recursos i millorar la gestió des de la Conselleria d'Educació i les reclamacions que han de fer vostès a Madrid i, per tant, el que farem serà abstenir-nos en aquesta proposició no de llei. La consideram inoportuna, pensam que hi ha molta feina per fer aquí per anar donant lliçons al ministeri, però no farem política d'un tema important com incentivar els estudiants i millorar les ajudes a Balears.

Gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera.

(Alguns aplaudiments)

Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, silenci, per favor, té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President, bona tarda a tothom. Avui portem ja moltíssimes hores aquí ficats i debatent diverses iniciatives i la veritat és que comencem un nou període de sessions en aquesta cambra i, abans de res, m'agradaria desitjar un bon començament de curs, ja que demà comencen les classes a la nostra comunitat.

Avui les classes en el Col·legi de Ses Marjades de Sóller s'havien avançat, però no podran començar i ho hauran de fer a un altre centre que no és el seu col·legi. Quin és el motiu? La falta d'inversió en infraestructures farà que les classes no s'hi puguin impartir i hagin d'anar-se a un altre col·legi, i sembla ser que seran fora del seu centre durant tot el curs. Per tant,

avui el nostre suport, des de Podem, a aquest centre educatiu i a les famílies.

M'alegra molt, com a portaveu de Podem i docent, que aquest període comenci amb el debat i la votació d'aquesta iniciativa sobre beques a nivell estatal. Veurem què votaran les forces presents en aquest parlament, però ja la Sra. Riera ha manifestat que s'abstindrà, i pensem que, bé, hi ha moltíssima feina des de Madrid i han de fer un esforç molt important perquè les famílies... que els seus fills puguin seguir estudiant, molts vegades en situacions que no poden pagar els estudis.

El passat mes de juny el Congrés dels Diputats va aprovar una proposició no de llei en la qual es demanava la modificació del sistema de beques que va implantar el Sr. Wert i, en aquest cas, tant el Partit Socialista, com Unidos Podemos, hi varen votar a favor.

Seguim amb qüestions fonamentals, sobre aquesta iniciativa m'agradaria fer referència al que diu la nostra Constitució Espanyola, a l'article 24.4 es recull que l'ensenyament bàsic és obligatori i gratuït, o hauria de ser; per tant, els poders públics tenen l'obligació de fer acomplir aquest mandat i és obvi que ara com ara moltes famílies han de fer un gran esforç per poder pagar els llibres, el material escolar i les matrícules, i sobretot el que comporta l'educació en graus o a l'etapa educativa de la universitat, com ha comentat el Sr. Casanova, anteriorment. I ja ni què dir quan es tracta d'alumnat que ha de fer o cursar estudis de formació professional o estudis superiors, per a moltes famílies, especialment de Formentera, Menorca i Eivissa, es converteix en una missió impossible.

Avui vull posar damunt la taula l'esforç que fan els consells de cadascuna de les illes, així com molts ajuntaments per ajudar els que més ho necessiten o complementar el cost d'estudiar especialment fora de l'illa de residència.

Per tant, ara com ara, la qual cosa es recull en aquesta proposició no de llei, és un pas més per part dels poders públics perquè es faci justícia i les beques siguin un instrument per reduir les diferències socials que existeixen a les nostres illes.

Una altra qüestió que no puc passar per damunt o per alt seria les retallades en les beques que durant aquests últims anys el Partit Popular va fer. Fa deu dies podíem llegir a la premsa la següent notícia, Sra. Riera: "Els diners que reben els universitaris, com beques generals de l'Estat, han baixat a tretze de les disset comunitats autònomes", i feia un altre apunt d'aquesta notícia: "I la mitjana d'ajuda per alumne ha baixat una mica més de 300 euros de mitjana a Espanya des del 2011". Això és gràcies al Partit Popular.

Però què ha fet el Partit Popular durant aquests mesos en el tema de què parlem avui? No escoltar la comunitat educativa ni la resta de partits, Sra. Riera: "El Govern aprova el Decret de beques, malgrat el rebuig polític i estudiantil", finals de juliol, 21 de juliol. El Consell de Ministres va aprovar, a finals d'aquest mes, el Decret de beques que es redacta anualment i que recull el llinar econòmic per accedir a les ajudes i a les quanties, uns llinars, de renda i quantitats, congelats des del 2012. Podem actualitzar aquestes dades, Sra. Riera? Vostè farà arribar als seus companys i companyes aquesta proposta des de

Balears, perquè actualitzin, després de cinc anys, els llinars i les quanties? Doncs, això és una proposta des de Podem que li llancem ara mateix.

(Remor de veus)

Per altra banda, què ha fet el ministre d'Educació, Sr. Íñigo Méndez de Vigo? Doncs, el mateix que els consells de ministres, no escoltar la comunitat educativa i fer florir els estudiants en el Consell d'Estudiants Universitaris de l'Estat, el conegut CEUNE. I quin motiu? Doncs que va enviar el secretari d'Estat d'Universitats i no va donar respostes a les preguntes que li varen llançar els diferents representants de les comunitats i, a més a més, es varen tancar durant dos dies per intentar arribar a un acord o que les seves fossin. Comentar que aquest consell no es convoca des de fa dos anys, malgrat que hauria de ser convocat tres vegades per curs, això és la política del Partit Popular en matèria educativa.

Més reaccions en aquest sentit, sobre la comunitat educativa, el sindicat d'estudiants parla d'un engany en el nou sistema de beques, ja el Sr. Casanova ha fet referència sobre com es reparteix, les implicacions, i no entraré a donar més... o no faré més comentaris respecte d'això.

Una qüestió que també la Sra. Riera, i en el Senat, hi ha fet referència, és, si parlem en clau autonòmica, quins són els recursos que arriben a les nostres illes? I en aquest sentit, hauríem de fer una lectura prou negativa, perquè la Sra. Riera ha dit que no estàvem tan malament. Bé, dir que som els últims, després del País Basc, en el sentit de rebre ajudes per a l'estudi per habitant, concretament 12 euros per habitant. Em sembla que, a partir d'ara, com sempre, Balears som a la cua de moltíssimes qüestions i aquesta n'és una mostra més.

També em faig ressò de les paraules per part del representant de FAPA, lleigeixo textualment: "se segueix indignant davant del fet que Balears continua essent la comunitat que menys diners rep per a beques, però ja no li sorprèn, un any més lamenta constatar que la comunitat continua en el furgó de cua, malgrat que les aules es troben cada vegada més plenes". Què ens diria el Sr. Companya, que ara mateix no hi és, ni la Sra. Riera, sobre aquestes paraules de la representant de FAPA? Ho deixo fer.

Sobre una de les qüestions que també s'ha posat damunt la taula, i que des de Podem ens preocupa moltíssim, és que Balears és la comunitat autònoma amb menys estudiants universitaris, així com també de formació superior. Hem de pensar que, a part del fracàs escolar i de les situacions socials de desigualtat que tenim a la nostra illa, el handicap, la dificultat, la desigualtat econòmica, fa que per a moltes famílies i persones, petites i grosses, sigui impossible estudiar, especialment formació professional, grau, postgrau, fins i tot fer una tesi doctoral, per a molts és missió impossible.

Per això tampoc no voldria passar per damunt d'una qüestió molt important sobre els preus de la matrícula a Balears, a Espanya o a Europa, moltes vegades parlem sobre què malament estem aquí, però mai, o sempre mirem cap a altres països, no?, i jo voldria llegir només unes qüestions, no?, o titulars, per deixar-ho fer, perquè no tinc més temps: "Les

matrícules a les universitats públiques espanyoles són de les més cares d'Europa", això per una banda; "Tretze països on es pot estudiar gratuïtament un grau, com per exemple, Escòcia, Alemanya, Xipre, Malta, Grècia, Dinamarca, Noruega, Finlàndia, Suècia, Polònia, Eslovènia, Eslovàquia i República Txeca", mirem tots cap a Finlàndia, Noruega, moltes vegades determinats partits miren la seva política, fem el mateix aquí, a Espanya, quant a política educativa, preus, taxes universitàries, beques, ajudes, professorat? Em sembla que tenim molt de camí per recórrer respecte d'això.

Sobre qüestions com ha comentat el Sr. Casanova en la petició, recordar que he intentat cercar informació sobre l'Observatori de Beques i no n'he trobada, per tant, en aquest sentit dir que seria molt interessant a l'hora de fer aquestes consultes. Hem de tirar d'anàlisis com, per exemple, o documents que han elaborat Comissions Obreres sobre els preus de matrícules universitàries, beques, ajudes i beneficis fiscals a Europa, que recomano a tots els diputats i diputades.

També comentar que una de les qüestions que s'han comentat, i jo pens que també altres portaveus ho faran, és que moltes vegades els nostres estudiants, especialment els que cursen estudis superiors es veuen que no saben quan ni com cobraran, perquè aquest nou sistema de beques...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera, vagi acabant, per favor.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Sí, Sr. President. Aquest sistema de beques fa dos pagaments, hi ha una part fixa i un (...) com sobretot quan venen productes, això a l'empresa, no? Aquí la Sra. Riera ha intentat justificar una qüestió, només ensenyaré una mostra de la fórmula que en el seu moment el Sr. Wert va imposar sobre el càlcul de la variable a l'hora de tenir, en comptar les diferents variables que a cada alumne, segons la disponibilitat i altres variables, doncs bé, aquí molta... em sembla que cap de les persones que som aquí podríem fer aquest càlcul, no?

I en aquest sentit, nosaltres...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sr. Aguilera. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Bel Busquets.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Gràcies, Sr. President. Faré una intervenció breu, però no vol dir per això feble. Donarem suport a aquesta proposició no de llei sobre política estatal de beques del Grup Parlamentari Socialista, perquè l'educació és un factor cabdal per a una societat que avança. Hem dit moltes vegades, tot i que no ens

cansam, que l'educació no és una despesa, sinó que és una inversió per garantir un major benestar. Una societat formada és una societat més crítica i, per tant, més lliure.

Així, l'accés a la universitat no pot ser limitat per cap altre element que les capacitats provades de la persona que hi vol accedir. Per això, cal garantir la possibilitat universal d'accés a la formació universitària per al benefici de la mateixa societat en la qual revertirà la inversió realitzada en la formació de les persones, amb capacitats i motivació per accedir a l'educació superior.

A partir de la crisi econòmica que vàrem viure i que sembla que poc a poc ens en sortim, els governs del Partit Popular, d'aquí i d'allà, varen aprofitar per fer les conegudes retallades en els serveis públics bàsics, com van ser l'educació, els serveis socials o la sanitat. Massa hem parlat dels mil mestres menys, dels mil professionals de sanitat, del Decret 16/2012, que priva de l'accés universal a la sanitat, les retallades en dependència. El Govern de l'Estat i el Govern de les Illes, del Sr. Bauzá, de la maneta, amb pressa i sense pausa, sempre disposat per a les retallades socials, a la vegada que no tenien dubtes a rescatar bancs. La dreta, el PP, rescata bancs, els partits progressistes rescatam persones; amb l'excusa de la crisi-estafa, el Govern de l'Estat en mans del PP aprofita per dificultar l'accés a les beques per accedir a l'educació superior.

Ho explica bé la proposició no de llei, per això posa un doble sedàs: les beques han de respondre a una nota superior a un 5, que és allò que consideram aprovat, un 5,5 en cas de batxillerat, i un 6,5 en cas universitari. La qüestió és posar dificultats per accedir a un instrument que garanteixi la igualtat.

Com a segon filtre hi ha la manera de distribuir els recursos, dividint aquesta quantia de la beca en una part fixa i en una altra de variable que dependrà del pressupost. Això què vol dir? Que les famílies no podran fer una previsió de recursos disponibles i, per tant, dificultarà això treballar l'economia familiar.

I tot això, què ha provocat? L'efecte que es preveia: en cinc anys la quantia mitjana de les beques ha baixat en un 15% i en més d'un 40 les beques que compensen aquell alumnat que té menys recursos econòmics que necessiten residència per als seus estudis universitaris, també ho explica molt bé la proposició no de llei... això, aquestes dificultats a l'hora d'accedir a les beques més la pujada de taxes, ha provocat que més de 100.000 alumnes hagin estat expulsats del sistema educatiu.

Alerta, però, perquè dificultar aquest accés a l'educació superior també dificulta el desenvolupament de l'economia perquè cal no oblidar que la Universitat, tant per l'acció formativa que desenvolupa com per la recerca com a capacitat de generació de coneixement que la societat li encomana, potencia el model d'economia productiva basat en el coneixement.

I també rerafons... hi ha un altre matis que allà... on no ens hem de deixar enganyar: tot respon també a una estratègia superior: retallar en educació és retallar l'esperit crític i per tant la llibertat.

Per tot això, perquè creim en l'educació, en l'equitat social, en una societat justa, solidària, crítica i lliure donarem suport a aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Si tenguéssim 1.500 milions més que són els que ens priva l'Estat espanyol vos assegurem que tendríem escoles de meravella...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Bel Busquets...

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

..., beques de meravella, professorat de meravella...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Busquets...

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

No sé com no us fa vergonya, així com teniu ho...

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

No entrem en debat, per favor.... Sra. Riera, per favor.

Gràcies, Sra. Busquets.

(Alguns aplaudiments)

Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula la Sra. Maria Antònia Riera... Sureda, perdó.

(Remor de veus)

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, si hi ha una cosa certa pel que fa a aquest debat i a aquesta proposició no de llei és que l'actual sistema de beques de l'Estat no s'aguanta per cap banda. Si una persona agafa les dades sobre el funcionament de les beques, els resultats educatius i les expectatives socioeconòmiques dels estudiants ben aviat se n'adona que alguna cosa no funciona.

El sistema de beques té o hauria de tenir com a objectiu donar l'oportunitat a tots els alumnes de poder estudiar en igualtat d'oportunitats, millorar els resultats i garantir que les expectatives socials i econòmiques dels nostres joves es poden complir. No obstant això, les xifres no diuen això, més aviat assenyalen que actualment passa tot el contrari.

Espanya se situa entre els deu països més cars de la Unió Europea per estudiar i entre els països amb pitjor sistema de beques, segons un estudi de l'any 2013 fet per l'observatori del sistema universitari, però per si això no fos suficient també tenim els preus de matrícula i de taxes més elevats d'Europa.

Segons un altre estudi, en aquest cas les beques a examen, realitzat per la Fundació Bofill el 2015, un terç dels estudiants d'entre 12 i 24 anys està exclòs del sistema de beques per haver repetit algun curs, quan la realitat és que el 53% dels fills de famílies més desfavorides han repetit alguna vegada durant l'etapa escolar.

Un altre grup d'estudiants exclosos de les beques són les 139.000 persones que tampoc no poden sol·licitar una ajuda perquè estan matriculats a centres d'adults, és a dir, que aquells que per un motiu o un altre no varen poder finalitzar els seus estudis i ara d'adults volen reprendre aquest camí no poden optar a cap ajut econòmic.

I la darrera dada que ens sembla clau: només un 27,3 de joves que no va rebre cap beca han arribat a una classe socioeconòmica superior a la dels seus pares; en canvi, dels que reberen ajuda durant la seva etapa educativa un 52% ha superat la classe social i econòmica dels seus pares.

Després de reflexionar sobre aquestes dades s'extreuen algunes conclusions significatives, però una és innegable: tenim un sistema de beques que no només no lluita contra l'abandonament i el fracàs escolar, sinó que el perpetua perquè exclou els que tenen més dificultats econòmiques per estudiar; són molt restrictives i, per tant, sempre queda un romanent en aquestes partides i el que volem és que sigui més accessibles a la gent que realment ho necessita.

A El Pi sempre hem estat molt durs en la lluita contra l'abandonament i el fracàs escolar perquè ens sembla una xacra del conjunt de la societat balear perquè això ens afecta a tots, perquè afecta la qualitat del mercat laboral, la diversificació, el progrés social, les millores de les expectatives personals, el nostre PIB.

Saben que a aquestes illes la taxa d'abandonament és d'un 26,5%, és un autèntic despropòsit. Així que les beques sí que són imprescindibles en un sistema educatiu com el nostre, que està en hores baixes.

L'altre dia, com ja hem comentat avui aquí, el rector de la Universitat al seu discurs a la inauguració del curs 2017-2018 va donar dues dades esgarrioses, que no sorprenents, perquè exceptuant ser els primers al rànquing d'abandonament escolar, en la resta sempre som dels darrers o els darrers.

Per un costat ens va dir que Balears rep la inversió més baixa de l'Estat en el sistema de beques, 12 euros per estudiant davant els 28 euros de mitjana de l'Estat; i per un altre, dins la mateixa línia, la inversió per estudiant a les Balears és de 5.277 davant els 6.480 de mitjana de l'Estat i així i tot estam dins les quinze millors universitats de l'Estat, s'imaginem què fariem amb un pressupost que ens donàs el mateix que la mitjana de l'Estat?

Mirin, la nostra impressió és que freqüentment ens reunim aquí o a la Comissió d'Educació i ens omplim la boca del nostre compromís amb la millora del sistema educatiu, amb la nostra voluntat de capgirar aquestes xifres, però a l'hora de la veritat falten passes valentes i fermes, falta pressupost de l'Estat, falta inversió, falten beques i falta voluntat de tots els membres d'aquesta cambra per donar suport a un pacte educatiu eficaç.

Nosaltres hi som des del primer moment i farem costat als que lluitin per aconseguir més doblers en beques, en inversió, en innovació, però voldríem que tothom fes el mateix, que tots poguéssim fer un front comú per millorar el sistema educatiu de Balears i que aquest debat no es reduís amb les mancances econòmiques.

Necessitam més beques i més ben repartides, és del tot cert i ha quedat demostrat amb les dades que s'han donat, però aquí falten més coses, no són suficients els titulars ni les camisetes, hem de venir aquí tots amb el compromís de dialogar amb tots els sectors educatius per revertir la situació actual del sistema educatiu d'aquestes illes, tant de bo al pròxim debat sobre educació que tenguem en aquest parlament ja no falti ningú per unir-s'hi.

En referència als punts concrets de la proposició no de llei estam d'acord amb tots els punts i els votarem a favor. L'únic punt on ens abstindrem serà al 2, no perquè no pensem que no s'ha de recuperar el veritable sentit de les beques, sinó que pensam que s'han de dotar d'una bona partida pressupostària i, com ja he dit, s'han d'obrir els requisits per poder accedir a beques perquè la gent que realment ho necessiti hi pugui accedir, però no ho podem recuperar com a un dret subjectiu ja que no és possible, i si no, ho podem traslladar a les beques de la nostra comunitat, a les beques, per exemple, de transport. Jo crec que al conseller li agradaria poder arribar a tots els estudiants que van a fora, tots els estudiants que s'han de traslladar a les illes, de les altres illes o a altres comunitats, li encantaria poder ajudar en transport a tots, però la realitat és que no hi arriba, no hi pot arribar, i pens que hem de ser realistes i per això ens abstindrem en aquest punt.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Pep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Estic totalment d'acord amb l'afirmació que ha fet la Sra. Busquets, l'educació com a inversió de futur i aquesta no és una frase que sigui retòrica ni que sigui buida, sinó que això és absolutament comprovable; és a dir, a mi m'han sentit dir moltes vegades, li he dit al conseller sempre donant suport a la meua manera a les polítiques educatives, sempre he dit que per a mi, i crec que per al meu grup parlamentari, la carpeta principal d'un govern és la política educativa, no perquè ens interessi molt l'educació i l'altre no ens interessi, sinó perquè la política educativa té un retorn en prosperitat i en benestar per a una societat, això està

perfectament demostrat, científicament demostrat. Quan a vegades es parlen de sistemes, com l'americà o el britànic, que es basen en els préstecs, de fet és el que feim, és el que feim, perquè un titulat superior retorna el que la societat hi ha invertit en forma de cotitzacions socials, en forma d'impost de la renda per a les majors rendes que obtenen, perquè aquesta és també una altra llegenda urbana, no?, o sigui, desmenteixo la llegenda urbana, els titulars superiors tenen una mitjana salarial molt més alta, de fet cada nivell de formació té una mitjana salarial molt més alta; per tant, el que invertim en els estudiants universitaris ens retorna en forma de prosperitat i en forma de riquesa per al futur. Per tant, la frase, l'afirmació que és una inversió de futur no és una afirmació retòrica sinó totalment demostrable.

Després, també vull afegir un tema molt important d'afavorir que els nostres joves estudiïn, que és el que podria ser el valor del capital social que crea això perquè la Universitat és un lloc on a banda d'estudiar, doncs, s'obren tota una sèrie de perspectives per als joves que ja estan, que ja també el fet de tenir una societat i una elit, en el sentit ampli de la paraula, no?, en el sentit de l'elit formada d'un país, doncs, és també un element de competitivitat d'aquest país, i això porta a pensar, quan hi ha hagut aquí una mica de estira i arronsa entre la Sra. Busquets i la Sra. Riera, que segurament si vostès miren la composició de l'electorat dels diferents partits i veuen el perfil acadèmic dels votants de cada partit entendran per què hi ha partits que estan molt poc interessats en l'educació superior, i ho deixo aquí, i ho deixo aquí. Hi ha partits que no estan interessats en l'educació superior perquè no en treuen res, perquè no els interessa que hi hagi un accés igualitari a la formació superior perquè prefereixen que puguin estudiar els fills de determinades classes socials i els altres que facin, que és el que fa la llei Wert, i els altres, doncs, hi ha una divisió vertical de funcions i els fills d'altres classes menys privilegiades doncs tenen una altra funció que no pas formar part d'aquesta elit intel·lectual perquè, perquè, a banda de suposar, a banda... bé, escolti, jo em remet a les lleis, al que diuen les lleis i a l'efecte que tenen les lleis i això es veu perquè les lleis quan estan ben fetes, encara que jo no hi estigui d'acord, donen el seu resultat.

Això ho deia perquè a banda de ser una inversió de futur, l'educació gratuïta i els ajuts a l'estudi en el cas de l'educació superior, que com vostès saben no és gratuïta, és un mecanisme fonamental per corregir les diferències socials, diferències socials que no tenen altre origen que un origen de naixement, és a dir, són unes diferències socials que vénen del bressol. Per tant, aquesta política de beques és fonamental per aconseguir una societat més igualitària. Els països més avançats del món, en termes d'índex de desenvolupament humà, són els països més igualitaris del món perquè són els països on hi ha una pau social i un clima social que permet que la societat funcioni millor i en general obtengui més bons resultats. Per tant, l'ajut a l'estudi és el mecanisme fonamental per corregir les diferències socials perquè és un element de competitivitat social.

També estic d'acord amb el plantejament de la proposició no de llei de superar la visió de la beneficència, no?, la visió d'alguna manera farisaica d'exigir al qui és beneficiari d'una beca uns millors resultats acadèmics que la mitjana, quan

s'obliden, per exemple, que molts d'estudiants universitaris encara que tinguin beca, perquè clar aquestes beques, a veure, aquestes beques ajuden una mica, però si una família que ha d'enviar el fill a estudiar fora no es pensin pas que amb la beca que té ni de matrícula ni de mobilitat no suposa una càrrega molt important per aquella família. Per tant, molts estudiants que tenen beca a més han de treballar per poder-se sostenir mentre estan estudiant, amb la qual cosa em sembla totalment farisaic demanar-los uns resultats acadèmics per sobre de la mitjana i molt en aquesta línia de la beneficència que tot forma, doncs, un tot coherent de la política educativa, d'aquesta visió de la beneficència per als fills de les classes populars doncs que han de demostrar uns resultats acadèmics superiors als que no necessiten demostrar-ho perquè, com els deia, doncs ja els ve de família i per tant no necessiten fer aquest esforç.

En resum, l'accés a l'educació superior és un element fonamental per assolir una societat més equitativa i igualitària. Com he dit, les societats més avançades són les societats més igualitàries. Hem de tendir cap aquí, hem d'entendre que aquesta despesa és una inversió de futur i, per tant, donarem suport a la proposició no de llei.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT.

Gracias, presidente. Señores y señoras diputados. El Partido Socialista nos ha traído a este pleno una iniciativa que trata un tema muy importante, como es el de la política estatal de becas. Si hay algo que nos pueda unir a todos los partidos que hoy, en pleno siglo XXI, conformamos la esfera política es la afirmación de que la formación, la educación de los ciudadanos es el pilar fundamental para el desarrollo y la prosperidad de una sociedad y en consecuencia si hay algo que también hoy nadie cuestiona es el consenso de que todos los estudiantes con talento y voluntad de estudiar puedan continuar sus estudios postobligatorios al margen de su situación socioeconómica.

Pues bien, pese a ese consenso base en España el sistema de becas es una auténtica montaña rusa para desconcierto de las familias. Con cada cambio de gobierno entre Partido Popular y Partido Socialista las políticas de becas se han modificado de manera unilateral. Hasta ahora hemos tenido un Partido Popular y un Partido Socialista que han gobernado siempre en mayoría y que en ningún momento se plantearon sentarse a dialogar para alcanzar un acuerdo cada uno convencido de que las suyas eran las mejores políticas. Esta forma de actuar, siempre en confrontación, es lo que ha impedido que hoy tengamos un sistema de becas y ayudas consensuado, fuerte y personalizado y donde año tras año se puedan dedicar los esfuerzos a evaluarlo y mejorarlo.

Está claro pues que tenemos un problema que residen en la falta de consenso en el modelo y es aquí donde hemos de

centrar los políticos nuestros esfuerzos, consensuemos pues ese modelo estatal de becas.

Miren, Ciudadanos es un partido que acaba de llegar a la política a nivel nacional, y desde el primer momento una de nuestras prioridades ha sido convencer al resto de grupos políticos que conforman el Congreso de los Diputados de la necesidad de que los temas que son pilares básicos para conformar nuestro sistema educativo surjan de un consenso social y político, y qué duda cabe que el sistema de becas y ayudas es uno de los pilares básicos de la educación y que necesita de todas todas ser modificado, mejorado y así nos lo ha indicado hasta cinco veces el Consejo Escolar del Estado; además de aumentar en su presupuesto.

Hasta ahora la educación no ha sido un asunto de Estado y se ha utilizado como un arma arrojadiza para obtener réditos electorales y de esta forma de actuar los ciudadanos están hartos porque está visto que con ella sólo tienen rédito los partidos políticos para volver a los sillones. Sin embargo los ciudadanos lo que han obtenido es un sistema educativo donde las cifras del abandono escolar temprano pone los pelos de punta y donde todo aquello que tenga que ver con la educación cambia cada cuatro años.

Hoy, gracias a la voluntad de todos y de cada uno de los partidos políticos que conforman el Congreso de los Diputados, por fin se está trabajando en un gran pacto social y político por la educación en una subcomisión creada a instancias de Ciudadanos, cumpliendo con la medida 78 del acuerdo de investidura, un pacto que va a permitir elaborar una normativa estable aún con los cambios de Gobierno tanto estatales como autonómicos.

Miren, en esta comisión donde no falta nadie, donde están todos los partidos y toda la comunidad educativa es un gran logro y es todo un reto tan difícil como gratificante es cada paso que se consigue. Ya han pasado 82 comparecientes, y ustedes lo deben saber porque forman parte de esa subcomisión, elegidos por todos los grupos previo acuerdo de que no se vete a nadie y que intervengan todos los nombres que se planteen, tres ponentes por sesión, donde el turno de preguntas es de especial relevancia. Así, han participado, además de expertos, 18 entidades del Consejo Escolar del Estado, asociaciones de padres, de alumnos, de profesores, sindicatos de profesores y alumnos, la patronal, todos han expuesto sus puntos de vista, se ha debatido prácticamente sobre todos los temas -becas y ayudas, educación 0-3 años, MIR de profesores, formación profesional y el éxito educativo-, lo que es más importante, se ha escuchado. Yo les animo a todos a que se lean cada una de las comparecencias, porque no tienen desperdicio y también tomen nota de lo que aportan todos los grupos políticos que también están representados en esta cámara. Se ha de decir que si en algo han coincidido todos los ponentes es en la necesidad de conseguir ese pacto por la educación.

Por lo tanto, tras lo expuesto y sabiendo que es de suma importancia el modelo estatal de becas, creemos desde Ciudadanos que no es correcto traer a pleno con una simple PNL el tema del sistema estatal de becas con el objeto de que se acepte aquí su propuesta y, como mucho, se debata el

modelo de estado en media hora, saltándose todo el trabajo que se está realizando en el pacto educativo. Además esta misma iniciativa, como ha dicho el diputado Aguilera, ya la presentaron ustedes en el Congreso de los Diputados el 20 de junio, y la respuesta de los grupos fue la del asombro por ser este un tema que se va a tratar dentro del pacto, y los grupos aseveraron que ellos también tienen propuestas a debatir y que estos temas se debaten dentro del pacto educativo porque todos tenemos propuestas. Creo que el PSOE ha de entender que estamos en la legislatura del diálogo y del acuerdo porque así lo han pedido los ciudadanos. Espero que todos los partidos políticos estemos a la altura de lo que nos pide la sociedad, el diálogo, el acuerdo, y que todos juntos arrimemos el hombro en un reto tan difícil como necesario.

En cuanto a la proposición no de ley nosotros, como habla del modelo sobre el sistema de becas del Estado, nos vamos a abstener. Ustedes saben que ya en la iniciativa que se presentó en el Congreso se pusieron muchos puntos, que estábamos en muchos de acuerdo con ellos, otros se tienen que debatir, y por eso creemos que el pacto educativo, donde ya se ha abierto este tema, es el lugar donde se tiene que llegar al acuerdo.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Torn de rèplica del grup proponent. Té la paraula el Sr. Enric Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc volia contestar a la Sra. Ballester que em sembla molt bé que ara estigui tirant endavant una comissió en què s'estigui debatent un pacte, que s'està intentant el pacte, però també... també li he de dir que, bé, la necessitat d'un pacte educatiu fa molt de temps que hi és. Li recordo que no hi ha pacte educatiu ara perquè en la legislatura anterior del Partit Socialista no s'hi va poder arribar, perquè hi havia determinats partits, i no era precisament el Partit Socialista, que van intentar fer un pacte. Li recordo que el Sr. Gabilondo va iniciar els passos per un pacte educatiu i el Sr. Gabilondo és el que des del consens va intentar posar en marxa l'Observatori que ara avui aquí reclamem que es posi en marxa.

És a dir, fa falta una política de pacte i d'unió, sí, però també li he de dir que nosaltres som a la comunitat de les Illes Balears. A les Illes Balears s'estan fent moltes coses per l'educació, però necessitem ajuda específica del Govern de Madrid. No ho podem deixar tot al que es faci a Madrid, sinó que nosaltres hem de ser contundents a l'hora de reclamar allò que ens fa falta, i ens fa falta una política de beques especial perquè tenim una situació especial. Li dic això perquè vostè sap també que ara s'està negociant el REB i el REB és una eina també per complementar aquesta política educativa, i intentarem que dintre del REB hi hagi una partida especial per a beques, perquè el que està clar és que si, tal com hem dit aquí, tots els alumnes han de tenir dret a obtenir una beca, no podem posar entrebancs perquè s'aconsegueixi, no podem limitar.

És a dir, jo vull retornar a allò que ha dit la Sra. Riera, i és que la Sra. Riera ha començat la seva intervenció dient que la política estatal de beques és una política estatal que funciona beníssim, però després resulta que el sistema ja no és tan bo. Jo li he de dir, primer, respecte de l'Observatori, que l'Observatori es planteja aquí com un element de visualització de la necessitat d'escoltar tothom. L'Observatori de beques es va crear pel Sr. Gabilondo per poder escoltar tota la comunitat educativa, específicament de beques. L'Observatori de beques, malgrat hi hagi un reglament que diu que s'ha de reunir dues vegades a l'any encara no s'ha reunit cap vegada; per tant no li puc dir... no li he de dir que Madrid, jo li demano aquí que s'estableixi que l'Observatori... Ara, que l'observatori solucionarà el tema de les beques? No, el que soluciona el tema de les beques és el que és: és, un, posar diners sobre la taula, posar els doblers, posar un pressupost agosarat sobre la taula, i, l'altre, canviar els criteris, uns criteris que siguin incloents i no excloents, que és el que demanem aquí, demanem que els criteris siguin incloents, que tot aquell que tingui necessitat, tot aquell que compleixi requisits hi pugui accedir, i no sols això, sinó que també sàpiga quan, perquè el que està clar és que això que hi hagi disponibilitat o no pressupostària, això no és correcte.

Vostè, quan ha parlat, Sra. Riera, de la política de beques parlava d'un sistema deficitari. Jo li recordo que la política de beques no és una cosa que ha de tenir un límit, perquè realment si les beques són per a aquells a qui fan falta no hem de parlar d'equilibri pressupostari. És precisament aquest intent d'equilibri pressupostari, aquest intent de limitar les beques el que ha fet que molta gent no les tenguí, i el que ha fet que molta gent, concretament al voltant de 100.000 estudiants, hagin hagut d'abandonar els estudis universitaris per falta de doblers per poder arribar a pagar...

(Remor de veus)

...i això és el que ha fet... això és el que ha fet que...

EL SR. PRESIDENT:

Senyors..., disculpi'm un moment, Sr. Casanova.

Guardin un poquet de silenci, per favor. Sé que estam cansats però ens queda un minutet. Guardin silenci.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

El que està clar és que tot això s'ha de parlar, com vostè bé ha dit, Sra. Riera, a la subcomissió estatal, jo no li dic que no, però també crec que aquí tenim entitat suficient per poder parlar d'això, i tenim entitat suficient -per això hem presentat aquesta PNL- per poder instar el Govern, i més ara, en moment de discussió pressupostària, per dir al Govern: "Sr. Rajoy, posi els sous que es necessitin damunt la taula per tenir una política de beques coherent".

Què passa?, que jo li he parlat aquí de revertir la situació de retallades del Partit Popular de la legislatura passada en educació aquí, i és cert que s'està revertint, però s'està revertint poc a poc. Si haguéssim tingut unes infraestructures necessàries i les infraestructures adients, ara tots els milions que es

dediquen a escoles que no va fer el Partit Popular es dedicarien a beques. Tots aquells sous que es dediquen a professorat que no va contractar el Partit Popular ara es dedicarien a beques. I si per part de l'Estat s'haguessin retornat els 1.500 milions d'euros que ens deuen, ara podríem invertir més en política de beques. Jo el que li dic és, Sra. Riera..., hi ha per aquí un moviment que es diu "Sense límits no hi ha futur", i jo el que li dic és que, en beques, amb límits és quan no hi ha futur.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casanova. Sr. Casanova, accepta la votació separada que ha sol·licitat El Pi del punt 2? Sí?

Doncs passarem a la votació del punt 2. Votam.

30 vots a favor; cap en contra i 21 abstencions.

Passarem a la votació de la resta de punts. Votam.

33 vots a favor; cap en contra i 18 abstencions.

Com que no hi ha més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS